

॥ श्री ॥

विद्याभवन प्राच्यविद्या ग्रन्थमाला

१२०

—०००—

महामाहेश्वरश्रीमदभिनवगुप्तपादाचार्यविरचितः

श्रीतन्त्रालोकः

(प्रथमो भागः)

(१-३ आह्निकम्)

श्रीमदाचार्यजयस्थकृतया 'विवेक'व्याख्यानेन
'ज्ञानवती'-हिन्दीभाष्येण च विभूषितः

व्याख्याकारः सम्पादकश्च

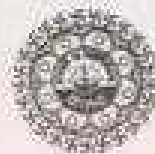
प्रो० राधेश्याम चतुर्वेदी

साहित्याचार्य, व्याकरणशास्त्राचार्य

एम० ए० (संस्कृत), पी०एच०डी०, लब्धस्वर्णपदक

संस्कृत विभाग, कला संकाय,

काशी हिन्दू विश्वविद्यालय, वाराणसी

चौखम्बा विद्याभवन

वाराणसी

विषयानुक्रमणिका

प्रथममाहिकम्

कारिका-संख्या

१. (आदिवाक्यप्रारम्भः) वक्ष्यमाणशास्त्रगर्भकारपूर्वकं परत्रिकपरामर्शरूपमङ्गलम्	१
२. परापरत्रिकपरामर्शरूपमङ्गलम्	२-४
३. अपरत्रिकपरामर्शरूपमङ्गलम्	५
४. गणेशवटुकयोरभिमुखीकरणम्	६
५. कुलप्रक्रियावतारकतुर्यनाथस्तुतिः	७
६. त्रैयम्बकमठिकाश्रयणेन तन्त्रप्रक्रियाया आयातिक्रमप्रस्तावः	८
७. श्रीकण्ठनाथभूतिराजगुर्वोः स्मरणम्	९
८. गुरोः परमगुरोः परमोष्ठिगुरोश्च स्मरणम्	१०-११
९. पितुः श्रीचुखुलकस्य कीर्तनम्	१२
१०. कुलप्रक्रियागुरुत्कर्षकथनम्	१३
११. त्रिकदर्शनप्रक्रियारूपग्रन्थकरणप्रतिज्ञा	१४-१६
१२. तदर्थाभिधायिनि शास्त्रजाते मालिनीविजयोत्तरतन्त्रप्राधान्यम्	१७
१३. मालिनीमतस्य त्रिकशास्त्रसारत्वम्	१८
१४. तदधिकारेण प्रतिज्ञानिर्वाहयुक्तत्वम्	१९
१५. ग्रन्थनिर्माणे भगवत्प्रसादनिमित्तता तस्य ग्राह्यता च (आदिवाक्यसमाप्तिः)	२०-२१
१६. अज्ञानज्ञानयोः संसृतिमोक्षहेतुत्वम्	२२
१७. तत्र मालिनीविजयोत्तरप्रामाण्यम्	२३
१८. अज्ञानस्य द्वैविध्ये पौरुषज्ञानस्यैव विवक्षा	२४
१९. अपूर्णज्ञानपरकोऽज्ञानशब्दस्यार्थः	२५
२०. तत्र शिवसूत्रप्रामाण्यम्	२६-३०
२१. मोक्षस्य लक्षणम्	३१
२२. दर्शनान्तरोक्तमोक्षस्वरूपम्	३२-३३
२३. बन्धविगलनेऽपि तत्र मोक्षाभावः	३४
२४. पूर्णज्ञानमेव मुक्तिप्रदम्	३५
२५. ज्ञानाज्ञानयोर्द्वैविध्यम्	३६

२६.	द्विविधम् अज्ञानं पौंस्नं बौद्धञ्च	३७-४०
२७.	द्विविधं ज्ञानं पौंस्नं बौद्धञ्च	४१-४२
२८.	पौंस्नाज्ञानस्य दीक्षया ध्वंसः	४३
२९.	बौद्धाज्ञानस्य बौद्धज्ञानेन ध्वंसे जीवन्मुक्तिः	४४
३०.	दीक्षापेक्षया बौद्धज्ञानप्राधान्यम्	४५
३१.	ज्ञानाज्ञानद्वित्वे स्वायम्भुवादिशास्त्राणां प्रामाण्यम्	४६
३२.	बौद्धज्ञाने पारमेश्वरशास्त्रस्य मूलकारणता	४७
३३.	बौद्धाज्ञाने पारमेश्वरशास्त्रस्य मूलकारणता	४८
३४.	तदनिवृत्तौ आत्मनो मोक्षाभावः	४९
३५.	अत्र निशाटनप्रामाण्यम्	५०-५१
३६.	ज्ञेयस्य ज्ञेयाभावस्य च परं तत्त्वं प्रकाशात्मकः शिवः	५२-५३
३७.	तस्य सिद्धौ प्रमाणानुपयोगः	५४
३८.	तदधीना प्रमाणसिद्धिः	५५
३९.	आदिसिद्धत्वात् तस्य स्वसिद्धौ प्रमाणनैरपेक्ष्यम्	५६
४०.	तत्र बौद्धस्यापि प्रमाणपरिकल्पनं व्यर्थम्	५७
४१.	अत्र कामिकागमप्रामाण्यम्	५८-५९
४२.	अस्य परानपेक्षत्वात् स्वसिद्धान्तप्रमेयनैरपेक्ष्यञ्च	६०-६१
४३.	विश्वाकृतित्वात् शिवस्य दीक्षोत्तरादिषु आगमेषु नानारूपत्वोक्तिः	६२-६५
४४.	कामिकप्रामाण्यात् विश्वमयत्वेऽपि विश्वोत्तीर्णत्वम्	६६
४५.	एकस्यैव धर्मस्य सवात्तोपेण वर्तनम्	६७
४६.	अस्य बहुशक्तित्वस्य स्वातन्त्र्यशक्तिमूलत्वम्	६८
४७.	शक्तिशक्तिमत्परिकल्पनेऽपि अद्वयवादननिर्व्यूढिः	६९-७१
४८.	शक्त्यन्तराणां स्वातन्त्र्यशक्तिविस्फूर्जितत्वम्	७२
४९.	शिवस्य कल्पितानेकरूपाभासनम्	७३
५०.	शक्तिशक्तिमतोरूपायोपेयभावकथनमुखेन किरणागमप्रामाण्यपूर्वकं विषयोपसंहारः	७४-७७
५१.	विश्ववैचित्र्यस्य अवस्थावैचित्र्यस्य च शिवस्य शक्तिस्फाररूपत्वम्	७८-८१
५२.	षट्त्रिंशदात्मस्य तत्त्वग्रामस्य शिव एव परमार्थः, ग्रामशब्दार्थः, तत्र त्रिशिरोमतप्रामाण्यञ्च	८२-८३
५३.	अस्य साक्षात्कारोपायतया ग्रामधर्मवृत्तिकथनम्	८४-८६
५४.	गतिस्थानादिषु शिवस्य परमकारणत्वम्	८७-८८
५५.	ध्यानेन जपेन च भैरवपदप्राप्तिः	८९
५६.	जपस्वरूपम्	९०
५७.	उपायानां स्वातन्त्र्यव्यपेक्षया दूरासन्नादिकभेदः	९१
५८.	एतदुपसंहारः	९२-९४
५९.	बहुशक्तित्वमेव भैरव-देव-पत्याद्यभिधानानां प्रवृत्तिनिमित्तम्	९५-१०५
६०.	अनुभवयुक्तिशास्त्रादिप्रमाणैः ज्ञेयनिरूपणप्रतिज्ञा	१०६

६१.	परादिशक्तीनां द्वादशधात्वम्	१०७-१०८
६२.	स्वातन्त्र्यादेव एकवीर-यामल-द्वादशारादिभेदेन संख्याया न्यूनत्वमाधिक्यञ्च	१०९-११२
६३.	शास्त्रेषु चक्राणामानन्त्यप्रतिपादनम्	११३-११४
६४.	त्रैशिरसमतप्रामाण्याद् बहुप्रकारत्वं चक्राणां भेदनिमित्तम्	११५-११६
६५.	अस्यैव विभज्य प्रदर्शनम्	११७-१२२
६६.	अस्योपसंहारः प्रमेयान्तरोपक्षेपश्च	१२३
६७.	अन्यदेवताव्याजेन भैरवभावसमापत्तौ गीतार्थसंवादः, स्वात्मतत्त्वस्य याज्यत्वविचारश्च	१२४-१३१
६८.	बोधस्यैव याज्ययष्टृतया उभयभावापत्तौ गीतार्थपरिपोषः	१३२-१३३
६९.	संविदि विध्यादीनां सिद्धिनिमित्ताऽभावः	१३४
७०.	अभेदात्मिकायां संविदि स्वातन्त्र्याद् वैचित्र्यसिद्धिः	१३५-१३७
७१.	संविदि भेदानुपपत्तेः मलनिर्हासतारतम्याद् भेदाभासनम्	१३८-१३९
७२.	मलनिर्हासतारतम्यानुसारमात्मनां भगवत्स्वरूपप्रथनम्	१४०
७३.	पारमेश्वररूपस्य पूर्णत्वमपूर्णत्वञ्च	१४१
७४.	तत्रापूर्णे ज्ञाने बहुप्रकारता उपायविचारश्च	१४२-१४३
७५.	उपायोपेययोश्च वस्तुतः ज्ञानरूपत्वम्	१४४-१४५
७६.	इच्छाज्ञानक्रियोपायाः	१४६-१५०
७७.	योगक्रिययोः ज्ञानक्रिययोश्चाभेदः	१५१-१५५
७८.	मोक्षस्य स्वरूपप्रथनरूपत्वम्	१५६-१५७
७९.	धर्मधर्मिभावस्य हेतुफलभावस्य च अतात्त्विकत्वम्, स्वातन्त्र्यात् तत्सिद्धिः, काणादादिदर्शनवैलक्षण्यञ्च	१५८-१६०
८०.	ज्ञानमोक्षयोः कार्यकारणभावस्य अमुख्यत्वम्	१६१-१६३
८१.	क्रियोपायेऽभ्युपायानां निःसंख्यत्वम्	१६४
८२.	उपायभेदेऽपि उपेये मोक्षे भेदाभावः	१६५-१६६
८३.	शाम्भवशाक्ताणवोपायत्रैविध्ये समावेशत्रयस्य श्रीपूर्वशास्त्रानुसारि निरूपणम्	१६७-१८५
८४.	समावेशस्यावान्तरभेदाः	१८६-१८७
८५.	पुंविद्याशक्तीनां भेदनिमित्तनिरूपणम्	१८८-१८९
८६.	भूतानां पृथक् समाख्यायां भूतत्वे च हेतुः	१९०-१९१
८७.	पञ्चधारुद्रशक्तिसमावेशप्रसङ्गे भूतावेशादीनाम् अप्राकरणिकत्वम्	१९२-१९३
८८.	अद्वयशास्त्रे तत्त्वभुवनादीनां रुद्रशक्तेरेव स्फाररूपत्वम्	१९४-२००
८९.	एकतरशक्त्यवभासमुखेन अनन्तशक्तावपि परमेश्वरेऽवभासः तत्र विद्याधिपतिवचनसंवादः	२०१
९०.	तत्र मतङ्गागमप्रामाण्यम्	२०२-२०४
९१.	शिवासादने शक्तेरासादनमुपायः तासां च व्यापकत्वा-	

व्यापकत्वकृतो दूरासन्नभेदः	२०५-२०९
९२. तत्र शाम्भवोपायपरामर्शः	१०-२११३
९३. शाक्तोपायपरामर्शः	२१४-२१८
९४. आणवोपायात् शाक्तस्य भेदः	२१९-२२०
९५. आणवोपायपरामर्शः	२२१
९६. शिवावाप्तौ बुद्ध्याधीनामुपायत्वम्	२२२-२२४
९७. समावेशद्वयस्य निर्विकल्पके शाम्भवे विश्रान्तिः	२२६-२२७
९८. तत्र वैभाषिकमतसंवादः	२२८
९९. तत्रोदाहरणम्	२२९
१००. ज्ञानस्य भेद-भेदाभेद-अभेदात्मना उपायत्रैविध्यम्	२३०
१०१. दीक्षादिक्रियाणाम् आणवज्ञानान्तर्भावः	२३१-२३२
१०२. मोक्षज्ञानस्य अधिकरणनिर्णयः गुरुस्वरूपनिर्वचनञ्च	२३३-२३६
१०३. मलविषयकपरोक्तदूषणोद्धारः	२३७-२४०
१०४. आणवाद्युपायानां तारतम्यम्	२४१-२४२
१०५. सिद्धामालिन्याद्यागमानामत्रार्थे प्रामाण्यम्	२४३-२४४
१०६. ज्ञानचतुष्कस्य तन्त्रालोके विस्तरः	२४५
१०७. अर्थनिर्णयात्मनः शास्त्रस्य प्रथमाङ्गतया उद्देशतन्त्राभिधानस्य संशयस्य स्वरूपम्	२४६-२५२
१०८. प्रश्नसतत्त्वविचारः तत्र च संविदः प्रश्नप्रष्टादिरूपत्वम्	२५२-२५९
१०९. उद्देश-लक्षण-परीक्षास्वरूपविचारः	२६०-२७०
११०. उद्देशादित्रयस्य पश्यन्त्यादिशक्तित्रितयरूपत्वम्	२७१-२७२
१११. प्रष्टृतद्वक्त्रोरेव सम्बन्धपञ्चकः	२७३-२७४
११२. तत्र परकलात्मकः षष्ठः सम्बन्धः	२७५
११३. तस्य सम्बन्धान्तरेषु अतिदेशः	२७६
११४. संविद उद्देशादित्रयप्राणता	२७७
११५. ग्रन्थस्य आह्निकानुसारं पूर्वजोद्देशस्वरूपविभागः	२७८-२८३
११६. सप्तत्रिंशदाह्निकाभ्यासेन भैरवताधिगमः	२८४-२८५
११७. अनुजोद्देशनिरूपणप्रतिज्ञा	२८६
११८. अनुजोद्देशस्वरूपविभागः	२८६-३२६
११९. एकीकाराह्निकादौ अनुजोद्देशाभावे तदाह्निकान्तरतया परिगणने हेतुः	३२७-३२८
१२०. उद्देशविध्युपसंहारः	३२९
१२१. प्रथमाह्निकार्थसंग्रहः	३३०
१२२. आत्मनोऽखण्डत्वे सति मोक्षवैचित्र्ये हेतुः	३३१
१२३. एतच्छास्त्रार्थसतत्त्वमजानानामुपहासः	३३२
१२४. अधिकारिनिरूपणम्	३३३
१२५. आह्निकार्थोपसंहारः	

द्वितीयमाह्निकम्

कारिका-संख्या

१.	अनुपायनिर्णयप्रतिज्ञा	१
२.	अनुपायनिर्णयः	२
३.	मुख्यार्थव्याख्यानाभावे हेतुः	३
४.	परमेश्वरस्वभाववैचित्र्याद् विज्ञानस्य चतुर्धात्वम्, असंख्यातत्वम् अन्यद्वैचित्र्यञ्च	४-६
५.	अनुपायिनां पूर्णसंविदावेशविधिनिगदनप्रतिज्ञा	७
६.	तत्र क्रियादेरुपायताऽभावः	८
७.	ज्ञप्तेरपि उपायताऽभावः	९-१०
८.	गुरुज्ञानादेरपि उपायताऽभावः	११
९.	अवधानस्य उपायताऽभावः	१२
१०.	भावनानादेरपि साक्षादुपायताऽभावः	१३-१४
११.	अत्रैव निमित्तान्तरम्	१५
१२.	उपायोपेयभावस्य प्रकाशमात्ररूपत्वम्	१६-१७
१३.	द्वैतादिव्यवहारस्य प्रकाशात्मत्वम्	१८
१४.	परमाद्वयदशायां सुखदुःखादीनां प्रकाशरूपैकार्थता	१९
१५.	प्रकाशातिरेकवादिनां निरासः	२०-२१
१६.	विभिन्नज्ञानवादिनां निरासः	२२
१७.	एकशब्दस्य वास्तविकोऽर्थः	२३
१८.	शक्तिशक्तिमदादिभेदागूरुकव्यवहारमात्रनिषेधः	२४-२६
१९.	भेदाधायकानाम् अत्राभावः	२७
२०.	अत्रार्थे भर्गशिखागमसंवादः, तत्र असत्-सदसद्व्यवहारनिषेधः	२८-३१
२१.	अत्रैवार्थे त्रिशिरःप्रामाण्यम्	३२
२२.	नियतव्यवच्छेदासहिष्णुत्वाद् एतद्विकल्प्यताऽभावः	३३
२३.	अनुत्तरपथारूढानामुपायनैरपेक्ष्यम्	३४
२४.	तेषु लौकिक्यलौकिकीनां कल्पनानाम् अवकाशाऽभावः	३५-३७
२५.	लोकानुग्रह एव शेषवृत्तौ प्रवृत्तिनिमित्तम्	३८-३९
२६.	निर्मलसंविदः प्रति निरुपकरणमेवास्यानुग्रहकारित्वम्	४०
२७.	तत्र तत्त्वपरिज्ञानस्य मुख्ययागरूपत्वम्	४१-४३
२८.	अनिर्मलसंविदः प्रति भाविविध्याश्रयणविधानम्	४४-४५
२९.	तदभिधायकशास्त्राद्याश्रयणविधानम्	४६
३०.	उपायमुखप्रेक्षित्वादस्य स्वातन्त्र्यहानेरसंभवः	४७
३१.	तत्र भगवतः पूर्वाचार्याणां च प्रामाण्यम्	४८
३२.	तीव्रतीव्रातिशक्तिपातभाजां यथोत्तरं स्वात्ममयताभावनोपयोगित्वम्	४९

तृतीयमाह्निकम्

	कारिका-संख्या
१. शाम्भवोपायप्रतिपादनप्रतिज्ञा आह्निकान्तरोपक्षेपे हेतुश्च	१
२. प्रकाशेन जगतः स्वात्मैकात्म्यतया अवभासनम्	२
३. विश्वस्य चित्रप्रतिबिम्बत्वम्	३
४. विश्वस्य चित्रप्रतिबिम्बत्वे दृष्टान्ताः	४-६
५. दर्पणादौ रूपप्रतिबिम्बेस्पर्शप्रतिबिम्बाभावे च नैर्मल्यस्य हेतुत्वम्	७
६. प्रकारान्तरेण गुरुदितं नैर्मल्यस्य द्वैविध्यम्	८
७. मुख्यामुख्यतया नैर्मल्यस्य द्वैविध्यम्	९
८. तत्र मुख्यं सद्बिद्यात्मकमप्रतिधाति, अमुख्यं मायात्मकं प्रतिधाति च	१०
९. तयोराभासमात्रसारत्वम्	११
१०. केषाञ्चन नैयायिकानां निराकरणद्वारेण प्रतिबिम्बलक्षणस्य तृतीयराशेरस्तित्वप्रतिपादनम्	१२-१६
११. प्रतिबिम्बे स्पर्शादिधर्माणां न्यग्भावः	१७-१८
१२. प्रतिबिम्बभाने दर्पणस्य आधारत्वं दीपादीनामुपायत्वञ्च, काठिन्यभावाभावकृतं तयोर्वैशिष्ट्यम्	१९-२०
१३. दर्पणप्रतिबिम्बन्यायेन संविदि विश्वस्य अवस्थानम् इतितात्पर्येण भगवता दर्पणविधिनिर्देशः	२१-२३
१४. दर्पणादौ मुखादिवत् शब्दस्य नभसि प्रतिबिम्बनम् तत्र केषाञ्चन नैयायिकानां मतापहस्तनम्	२४-२६
१५. बिम्बसांमुख्येनैव प्रतिबिम्बग्राहित्वम्	२७-३२
१६. शब्दस्य रूपप्रतिबिम्बजातीयत्वस्य अवस्थापनम्	३३-३४
१७. रसस्पर्शगन्धादीनां प्रतिबिम्बनम्	३५-३८
१८. रसादिप्रतिबिम्बानामपि रूपप्रतिबिम्बजातीयत्वस्य यथासंभवं व्यवस्थानम्	३९-४१
१९. स्पर्शादीनामर्थक्रियाकारित्वाभावेऽपि असत्यत्वाभावः	४२-४३
२०. प्रतिबिम्बितस्य विश्वस्य संविदैकात्म्याद् बाह्यदृष्टान्तपुरःसरं तद्धर्मधर्मित्वकथनम्	४४-४६
२१. सर्वतः स्वच्छे बोधे निखिलप्रतिबिम्बसंभवः	४७
२२. बोधस्य स्वच्छतमत्वम्	४८
२३. संवित्प्रतिबिम्बस्य बाह्यप्रतिबिम्बाद् विशेषः	४९-५१
२४. बिम्बलक्षणम्	५२-५३
२५. प्रतिबिम्बाधारस्य सर्ववादिसिद्धतायां विशेषेण सौगतमतोपन्यासः	५४-५५
२६. प्रतिबिम्बलक्षणम्	५६
२७. प्रतिबिम्बलक्षणस्य प्रकृते योजनम्	५७

२८.	प्रतिबिम्बलक्षणयोगेऽपि बिम्बलक्षणयोगस्य अशक्यता	५८
२९.	अस्य प्रतिविधानम्, निजैश्वर्यमात्रादेव स्वात्मनि विश्वाकारधारित्वम्	५९-६४
३०.	विश्वचित्प्रतिबिम्बत्वोपसंहारमुखेन स्वातन्त्र्यस्य विमर्शरूपत्वम्	६५
३१.	विमर्शस्य परावाग्रूपत्वम्	६६
३२.	परामर्शोदयक्रमाभिधानप्रसङ्गे कौलिकीशक्तिस्वरूपम्, अकारवर्णोदयः, एकवीरत्वं चिच्छक्तिरूपत्वञ्च	६७
३३.	शिवशक्त्योः संघट्टस्य आनन्दशक्तिरूपत्वं द्वितीयवर्णोदयश्च	६८
३४.	तस्य सर्वशास्त्रसम्मतं परमोपेयत्वञ्च	६९-७०
३५.	संघट्टाद् अघोरात्मिकाया इच्छाशक्तेरुदयः प्रकृते तृतीयवर्णोदयश्च	७१
३६.	प्रक्षुब्धा सैव घोरात्मिका प्रकृते चतुर्थवर्णोदयश्च	७२
३७.	ज्ञानशक्तिस्वरूपनिर्णयः, तस्याः ज्ञेयाधिक्यानाधिक्याभ्यां द्वैधं तत्र क्रमशः पञ्चमषष्ठवर्णयोरुदयः	७३-७७
३८.	इच्छाशक्तेरेव इध्यमाणारूपणया चातूरूप्यम्, ऋऋलृलृ-इति वर्णश्रुतिचतुष्टयोदयः	७८-७९
३९.	ज्ञेयोच्छूनतासमापत्तिभ्यां बीजत्वाभावः	८०-८१
४०.	बीजशब्दार्थः—संविदः क्षोभकं रूपम्, तस्य च रहस्यप्रक्रियागर्भीकारेणापि सूत्रणम्	८२-८३
४१.	योनिशब्दार्थः—क्षोभाधारत्वम्, तत्र सोमानन्दप्रामाण्यञ्च	८४
४२.	रहस्यप्रक्रियागर्भीकारेण तस्य परमोपादेयत्वम्	८५
४३.	बीजसूत्राभिधानवर्त्मना क्षोभस्य ण्यन्ताण्यन्ततया द्वैविध्यम्	८६-८७
४४.	योनिरूपव्याख्यानम्	८८
४५.	तात्पर्यमुखेन बीजव्याख्यानम्	८९
४६.	अत्रार्थे महेश्वरप्रामाण्यम्	९०
४७.	प्रकृते वर्णचतुष्टयस्य बीजयोनिरूपत्वनिषेधः	९१
४८.	अनुत्तरादिशक्तिपञ्चकस्य परस्परं संघट्टे सकलवर्णाविर्भावः, सन्ध्यक्षरोदयस्य चात्र प्रक्रान्तिः	९२
४९.	एकारोदयः, लिपिक्रमे तस्य त्रिकोणरूपत्वम्	९३-९४
५०.	अत्रैव अकारैकारलक्षणत्रिकोणद्वययोगेन षट्कोणत्वं चर्याक्रमे षडरमुद्रामयी स्थितिश्च	९५
५१.	अनुत्तरानन्दयोः ए-ओ-काराभ्यां संघट्टे ऐ-औ-कारवर्णयोरुदयः	९६-९७
५२.	अप्रतिनियतस्वरूपप्रकाशनं हि माहैश्वर्यम्	९८-१००
५३.	एतदेव हि संविदो जडाद्वैलक्षण्यम्	१०१-१०२
५४.	एतदेव च क्रियाशक्तेः परमं रूपम्	१०३
५५.	श्रीपूर्वशास्त्रानुसारम् भगवतः इच्छाज्ञानक्रियाशक्तित्रितयसंघट्टात्मकं त्रिशूलत्वम्	१०४-१०५
५६.	गुरुप्रामाण्यादत्रैव निरञ्जनत्वप्रतिपादनम्	१०५-१०७

५७.	त्रिशूले समावेशाद् योगिनो निरञ्जनत्वम्	
५८.	प्रमेयान्तरावापेन अष्टाष्टकतया स्फुरणेनोपसंहारः	१०८
५९.	वैचित्र्येण परिस्फुरन्त्याः संविदः	१०९
	स्वरूपविप्रलोपाभावे बिन्दुरूपत्वम्	
६०.	तत्रार्थे तत्त्वक्षविधानसंवादः	११०-१११
६१.	गीतासंवादाद् बिन्दोर निरपेक्षप्रकाशरूपत्वम्	११२-११३
६२.	उपाधियोगाद् अस्य सूर्यसोमवह्निरूपस्वरूप- वैचित्र्यम् तत्र दृष्टान्तश्च	११४-११६
६३.	सूर्यसोमवह्नीनां स्वरूपं यथास्वं प्रमाणप्रमेयप्रमातृरूपत्वञ्च	११७-११९
६४.	संविदः प्रमातृत्वसिद्धिः, तस्या एव मानमेयादिरूपेण प्रस्फुरणम्	१२०-१२४
६५.	एवं स्फुरन्त्या अपि संविल्लक्षणायाः क्रियायाः कालानवच्छेदः	१२५-१२८
६६.	प्रकाशस्य सोमसूर्याग्नित्वं दीर्घह्रस्वप्लुतरूपत्वञ्च	१२९
६७.	स्वरूपादप्रच्यावात् प्रकाशस्य बिन्दुरूपत्वम्	१३०-१३२
६८.	छायामात्रधारित्वेऽपि बिन्दोर्मकारस्य भेदः	१३३
६९.	आदिवर्णस्य मकारहकारच्छायया बिन्दुविसर्गरूपतया द्वैधम्	१३४
७०.	एवमनुत्तरविसर्गे कौलिकीशक्तेर्निबन्धनत्वम्	१३५
७१.	तस्यास्त्रिशिरःशास्त्रप्रामाण्याद् अभिधानान्तराणि	१३६
७२.	अनन्यापेक्षितया कादिहान्तरूपतया परिस्फुरणं विसर्गः	१३७-१४०
७३.	हकारविसर्गस्य हंस-प्राण-व्यञ्जन-स्पर्शादिव्यपदेशाः	१४१
७४.	अनुत्तरविसर्गयोः अकुल-कौलिकीसंज्ञे	१४२
७५.	विसर्गशब्दस्य प्रवृत्तिनिमित्तम्, तत्र दृष्टान्तश्च	१४३
७६.	श्रीकुलगह्वरे विसर्गस्य कामतत्त्वसंज्ञया व्यपदेशः	१४४-१४५
७७.	अनुत्तरादिभ्यः पञ्चवर्गात्मकादिस्पर्शाणाम् उदयः तेषां पृथिव्यादिपुरुषपर्यन्ततत्त्वरूपत्वम्	१४६-१४७
७८.	इच्छोन्मेषशक्त्योः प्रत्येकं प्रकारद्वयेन अन्तःस्थवर्णानामुदयः तेषां क्रमेण वायु-वह्नि-धरा-वरुणबीजरूपत्वम्	१४८-१५३
७९.	अन्तःस्थशब्दस्य प्रवृत्तिनिमित्तम्	१५४-१५७
८०.	ह्रस्वदीर्घवर्णानां सजातीयसम्बन्धे योजनस्य क्षोभात्मकत्वम्	१५८
८१.	सजातीययोगे अनुत्तरस्य क्षोभाक्षोभात्मिका द्वितीय गतिः	१५८
८२.	एष्टव्यरूपितेच्छाप्रकारत्रयेण ऊष्मणामुदयः	१६०-१६१
८३.	सकारस्य अमृतधाम-ब्रह्मादिव्यपदेशैरभिधानम्	१६२-१६४
८४.	कुलगह्वरेऽस्य विषतत्त्वेन कामतत्त्वेन च व्यपदेशः	१६५-१६७
८५.	सकारस्य निरञ्जनत्वम्	१६८-१७०
८६.	इच्छायाः प्रकारत्रये सकारस्यैव अमृतबीजत्वं कुतः इति शङ्कापरिहारः	१७१
८७.	षष्ठवर्णानां सोतृतादिनिषेधः	१७२-१७४
		१७५-१७८

८८.	ऊष्मशब्दस्य प्रवृत्तिनिमित्तम्	१७९
८९.	कादिहान्तस्य वर्णजातस्य योनिपदव्यपदेशः तस्याश्च योन्यन्तरयोगे क्षोभान्तराविर्भावः	१८०
९०.	अन्तःस्थचतुष्कस्य ऊष्मचतुष्कस्य च क्रमेण भेदाभेदमयत्वम्	१८१-१८२
९१.	वर्णजातस्य स्वरानुप्राणनत्वम्	१८३
९२.	ईकारादूकारान्तस्वरषट्कस्य षड्देवतात्वं भोक्तृभोग्यभावात् सौरचान्द्रकलारूपत्वञ्च	१८४-१८७
९३.	प्रकृते संध्यक्षराणामापेक्षिकः भोक्तृभोग्यभावः अनुत्तरस्य च भोक्तृत्वम्	१८८-१९०
९४.	दीर्घत्रिकापेक्षया ह्रस्वत्रिकस्य प्राधान्याद् भैरवीयत्रिकस्य सर्वाक्षेपकत्वम् अपरिच्छेद्यत्वञ्च	१९१-१९४
९५.	विश्वरूपतापत्तौ अनुत्तरस्यैव स्वातन्त्र्यम्, तस्य आदिक्षान्तपञ्चाशदामर्शैरद्वयहानिनिषेधः	१९५-१९६
९६.	अर्धमात्रागणनाक्रमेण एकाशीतिपदानां वर्णपञ्चाशत्येवान्तर्भावः	१९७
९७.	पञ्चाशद्वर्णपरामर्शानां मुख्यत्वेऽपि भैरवमातृका- मालिनीसंज्ञकामर्शविशेषाणां तत्तदुपाधियोगादुत्थापितत्वम्	१९८-१९९
९८.	अकारहकारात्मकपरामर्शरूपशिवस्य वर्णपञ्चाश- दात्मनि अनुत्तरविसर्गतया प्रथनम्	२००
९९.	प्रत्याहारन्यायेन अहंपरामर्शेन समस्तवर्णपरामर्शः अनुत्तरकर्तृकसंपुटीकारप्रदर्शनञ्च	२०१-२०५
१००.	अत्रार्थे श्रीत्रीशिकाशास्त्रसंवादः	२०६
१०१.	विषयोपसंहारे हकलात्मनः विश्वस्य भैरवादैकरूप्यसिद्धिः	२०७
१०२.	शम्भोर्विसर्गशक्तेरानन्दस्य स्फूर्तिः	२०८
१०३.	माध्यस्थ्यविगमात् सहृदयकारित्वम् आनन्दशक्तिस्वरूपम्	२०९-२१०
१०४.	विसर्गशक्तेरौपाधिकं चित्तविश्रान्ति-चित्तसंबोध- चित्तप्रलय-पदवाच्यम् आणव-शाक्त-शाम्भवाकारं त्रैविध्यम्	२११-२१४
१०५.	अत्रार्थे तत्त्वरक्षाविधानप्रामाण्यम्	२१५-२१९
१०६.	श्रीसिद्धयोगीश्वरीमतसंवादश्च तत्र विसर्गशक्ते- कुण्डलिनीपदव्यपदेश्यत्वम्	२२०
१०७.	अस्य विभागः बिन्दुनि पर्यवसानञ्च	२२१-२२२
१०८.	मन्त्राणामपि अहंपरामर्शात्मकपरमन्त्रवीर्यात्मत्वमेव	२२३
१०९.	आदिमान्तरूपाहंपरिज्ञानमेव गुरोर्लक्षणम्	२२४
११०.	गुरोस्य श्लोकगाथादीनां मन्त्ररूपतयाहंपरामर्शाभेदः	२२५
१११.	विसर्गशक्तेर्विश्वकारणत्वे ऐतरेयोपनिषदः प्रामाण्यम्	२२६-२२७
११२.	शब्दादीनां परब्रह्मात्मनो वीर्यस्योपचयहेतुत्वं विश्वरूपतया स्फुरणे प्रक्रियाबन्धश्च	२२८-२३१
११३.	विसर्गशक्तेरव मातृका-मालिन्याद्यागमिको व्यपदेशः	२३२

११४. मालिन्या विश्वरूपत्वं यामलत्वञ्च	२३३-२३४
११५. तथात्वे यामलस्य विश्वरूपताभासने पश्यन्त्यादिशब्दाभिधेयं त्रैविध्यम्	२३५-२३६
११६. पश्यन्त्यादीनां प्रत्येकं स्थूल-सूक्ष्म-पररूपत्रैविध्यं तत्र पश्यन्त्याः स्थूलरूपोपक्रमः	२३७-२४०
११७. मध्यमायाः स्थूलरूपनिर्णयः	२४१-२४३
११८. वैखर्याः स्थूलरूपप्रतिपादनम्	२४४
११९. सूक्ष्मभेदत्रयाभिधानम्	२४५-२४६
१२०. परभेदत्रयाभिधानम्	२४७
१२१. त्रिरूपविभागाभासने शक्तित्रयस्य हेतुत्वम्	२४८-२४९
१२२. क्षोभात् स्वरषट्करूपं तासां षड्विधत्वं क्रियाशक्तिसंघट्टात् स्वरद्वादशकरूपं संविदद्वादशत्वम्	२५०
१२३. द्वादशसंविदां मुख्यशक्तिचक्ररूपत्वं क्रमदर्शने तासां कालिकापदव्यपदेश्यत्वम्	२५१-२५२
१२४. श्रीसारशास्त्रे तासां योगिनीरूपत्वम्	२५३
१२५. द्वादशशक्तिभ्यः चतुःषष्टिशक्तिचक्रोदयः तासां त्रिशिरःशास्त्रप्रामाण्येन नामभेद उपासाभेदश्च	२५४-२५६
१२६. सृष्ट्यादिक्रमवद् अनाख्यक्रमेऽपि आसामेव घोराघोरादिरूपत्वम्	२५७-२५८
१२७. अनाख्यक्रमे उपाधित्रयात्यये अनुल्लास-शान्तिप्रशम-हठपाकप्रशमाख्योपायत्रयोपदेशः	२५९-२६०
१२८. उपायत्रितये हठपाकप्रशमस्य परममुपयोगित्वम् संविददेवतानां भैरवैकात्म्यदायित्वञ्च	२६१-२६४
१२९. कृत्यादिभेदादासाम् आवापोद्वापयोगतो बहुविधत्वम्	२६५-२६६
१३०. प्रकृतस्य मुख्यतया त्रिधोदितस्य शांभवोपायस्य प्रकान्तिः	२६७-२७०
१३१. शांभवसमावेशाज्जीवनमुक्तिः	२७१
१३२. तयोरुपायोपेयभावविमर्शः	२७२-२७९
१३३. शाम्भवोपायस्य त्रिधात्वम्, स्पन्दशासनसंवादपूर्वकं त्रिधात्वोपबृंहणञ्च	२८०-२८५
१३४. सृष्ट्यादिकारित्वरूपमुख्यलक्षणमुखेन अनवच्छिन्नसंविदैकात्म्यम्	२८६-२८७
१३५. परमोपायशाम्भवे तीव्रतीव्रशक्तिपातभाजामेवाधिकारः	२८८
१३६. स्नानादिभेदकल्पनानुपयोगेऽत्र दैशिकस्यैव परानुग्राहित्वम्	२८९-२९०
१३७. अनुग्राह्यानुसारेण भिन्नोपायाश्रयणं तेषाञ्च शाम्भवे परिनिष्ठितिः	२९१-२९३
१३८. शाम्भवोपायोपसंहारः	

॥ श्री ॥
विद्याभवन प्राच्यविद्या ग्रन्थमाला

१२०

महामाहेश्वरश्रीमदभिनवगुप्तपादाचार्यविरचितः

श्रीतन्त्रालोकः

(द्वितीयो भागः)

(४-७ आह्निकम्)

श्रीमदाचार्यजयरथकृतेन 'विवेक'व्याख्यानेन
'ज्ञानवती'-हिन्दीभाष्येण च विभूषितः

व्याख्याकारः सम्पादकश्च

प्रो० राधेश्याम चतुर्वेदी

व्याकरणाचार्य, एम० ए० (संस्कृत), पी०एच०डी०, लक्ष्मस्वर्णपट्टक

संस्कृत विभाग, कला संकाय,

काशी हिन्दू विश्वविद्यालय, वाराणसी

चौखम्बा विद्याभवन

वाराणसी

विषयानुक्रमणिका

चतुर्थमाहिकम्

	कारिका-संख्या
१. शाक्तोपायमण्डलप्रतिपादनप्रतिज्ञा	१
२. विकल्पसंस्क्रियोपक्रमः	२
३. अभ्यासातिशयतारतम्यात् स्फुटतातारतम्यम्	३-५
४. स्फुटतमसंस्कृतविकल्पात् निर्विकल्पसंवित्प्राप्तिः	६
५. विकल्पसंविदः अविकल्पसंविद्रूपतया परिस्फुरणाद् भैरवीयतेजसः स्फुटात्मत्वम्	७
६. स्वात्मसंविदः अपास्याधेयरहितत्वम्	८-९
७. संविदोऽस्फुटत्वादिरूपाभासने पारमेश्वरस्वातन्त्र्यस्य हेतुत्वम्	१०
८. विश्वरूपतया भासनमेव माया द्वैतं वा तदपासनार्थमेव विकल्पसंस्कारोपदेशः	११-१२
९. द्वैतच्छेदितर्कतत्त्वस्यावतारः तस्य भावनापदव्यपदेश्यत्वं च	१३-१४
१०. तर्कस्य उत्तमयोगाङ्गत्वे श्रीपूर्वशास्त्रप्रामाण्यं ततोऽनामयपदप्राप्तिश्च	१५-१६
११. शास्त्रान्तरोदितमोक्षमार्गस्य नियतितत्त्वोपेतरागतत्वानुरज्यत्वम्	१७-१८
१२. रागतत्वस्वरूपम्	१९-२०
१३. तत्र सुधोराख्याया वामाशक्तेर्विजृम्भणम्	२१-२३
१४. एवंविधमूढजनस्य संसारोन्मज्जनाभावः	२४
१५. शास्त्रान्तरपरायणानां मायापाशबद्धत्वाच्छिवदीक्षाऽभावे श्रीकामिकाप्रामाण्यम्	२५-२७
१६. अत्रापि रागतत्वस्य नियामकत्वम्	२८
१७. वैष्णवादिमते मोक्षस्य प्रलयाकलतामयत्वात् मन्त्रत्वस्यैवासादनात् मोक्षस्य हेयत्वम्	२९-३१
१८. नवमाह्निके एतत्पल्लवनप्रतिज्ञा	३२
१९. असदगुरौ च रागे (वामाख्यस्य) मायापाशस्य कारणत्वम्	३३
२०. श्रीपूर्वशास्त्रप्रामाण्येन असदगुर्वनुरक्तस्य शुद्धविद्यारूपसत्तर्केण सदगुर्वाभिमुख्येन प्रवर्तनम्	३४-३५
२१. अत्रैव प्रतिपादयिष्यमाणशक्तिपातक्रमानुपाति सदसदगुर्वाश्रयणम्	३६-३७

२२.	स्वच्छन्दशास्त्रसंवादाद् वैष्णवादीनां मायया भ्रामणं शुद्धविद्यया च सन्मार्गरोहणञ्च	३८-३९
२३.	सांसिद्धिकस्य स्वत एव सत्कर्तृदयः	४०
२४.	सत्कर्तृस्य त्रिधोदये उत्तरोत्तरं प्रति पूर्वपूर्वस्योपायत्वम्	४१
२५.	सांसिद्धिकस्य सर्वत्राधिकारित्वं परमुत्कृष्टत्वञ्च	४२-४३
२६.	सांसिद्धिके सत्कर्तृस्य स्वतः प्रवृत्तौ श्रीपूर्ववाक्यप्रामाण्यात् शुद्धविद्याहेतुत्वम्	४४-४६
२७.	उपाधिभेदात् सांसिद्धिकस्य नानाविधत्वम्	४७-४८
२८.	अत्रार्थे श्रीत्रिंशकशासनसंवादः	४९-५०
२९.	सांसिद्धिकस्य अकल्पितशब्दव्यपदेश्यत्वम् अविकल्पकस्य गुर्वन्तरस्य तदभेदानाञ्चाभिधानम्	५१-५२
३०.	अस्य ज्ञानावाप्तौ भावनादीनां हेतुत्वम्	५३
३१.	अत्रार्थे अनेकशास्त्रप्रामाण्यम्	५४
३२.	तत्र सर्ववीरग्रन्थपाठः	५५-५६
३३.	तत्रैव ब्रह्मयामलग्रन्थसंवादः	५७-५८
३४.	पूर्णज्ञानवत्त्वमेव अकल्पितकल्पकस्य मुख्यं लक्षणम्	५९
३५.	ब्रह्मयामलसंवादेनात्र मन्त्रादेः सस्फुरत्वे स्वात्मदीक्षणे च स्वात्मविज्ञानस्य निमित्तत्वम्	६०-६४
३६.	गुर्वादिनैरपेक्ष्येण श्रीब्रह्मयामलान्तर्गतश्रीरक्ताविधानप्रोक्तविधेरनुपालनाद् अस्य आचार्य-साधक-पुत्रक-समयिपदप्राप्तिः	६३-६४
३७.	प्राक्तगुरोरभावे रक्तादेव्या गुरुकर्तृकविध्यनुष्ठानम्	६५
३८.	श्रीसिद्धामते सस्फुरत्वाभावलक्षणानामेवं पुस्तकाद्विद्याध्ययने निषेधः	६६-६८
३९.	कल्पिताख्यस्य गुरोरकल्पितादिगुर्वाराधनदीक्षाक्रमेण शास्त्रार्थाधिगमद्वारा सत्कर्तृदयः	६९-७१
४०.	कल्पिताकल्पकगुरुस्वरूपम्	७२
४१.	तत्र अकल्पितभागस्य श्रेष्ठतमत्वं तत्र शुद्धविद्यातारतम्य-कृतोत्कर्षस्य हेतुत्वम्	७३-७५
४२.	अकल्पिते शास्त्रादिसंवादस्य आत्मप्रत्ययितज्ञानदाढ्यफलत्वम्	७६-७७
४३.	श्रीकिरणनिशाटनयोः प्रामाण्यात् परतत्त्वज्ञाने गुर्वादि-कारणत्रयस्य समस्तव्यस्ततया करणत्वम्	७८-८०
४४.	प्रमातुराश्वासावधिजीवनानां प्रमाणान्तराणामुपयोग इव सत्कर्तृदये करणत्रयस्यावकाशः	८१-८३
४५.	तत्र दृष्टान्तमुखेन एकस्मिन्नेवार्थे तत्तद्धर्मविशेषाग्रहवशात् पारिपूर्ण्याय प्रमाणान्तरप्रवृत्तौ दोषनिषेधः	८४-८५
४६.	तर्कस्यैव उत्तमयोगाङ्गत्वम्	८६
४७.	संवित्तौ यमादीनां योगाङ्गानामनुपयोगित्वम्	८७-८८

४८.	अत्रार्थे वीरावलिशास्त्रप्रामाण्यम्	८९-९१
४९.	अन्तरेव लब्धप्ररोहाणां प्रत्याहारादीनामपि संवित्तावनुपयोगित्वम्	९२-९४
५०.	धारणाघन्तरङ्गत्रितयस्यापि तत्रानुपयोगित्वम्	९५
५१.	संविदोऽसंस्कार्यत्वात् तर्कोपायवपुषैव यमादीनां योगाङ्गतानिर्वाहः	९६-९७
५२.	पराद्वयदर्शने देहादेरपि संविद्रूपत्वे यमादीनामन्य- व्यपोहनोपायतयैव निर्व्यूढिः, तत्र दृष्टान्तश्च	९८-९९
५३.	स्वपरामर्शात्मनि बोधे क्रमस्यावश्यंभावित्वम्	१००-१०२
५४.	परामर्शापेक्षया पाठचिन्तनयोः स्वरूपम्	१०३
५५.	अद्वयसंवित्तौ यमादीनामनुपयोगित्वं मात्रतर्कोपायत्वञ्च	१०४-१०५
५६.	श्रीपूर्वशास्त्रसंवादात् प्राणायामादिभिः दर्शनान्तरीययोगानां कृत्रिमत्वम्	१०६-१०८
५७.	एतदुपसंहारमुखेन भगवत उभयरूपस्वभावपरामर्शस्य विकल्पत्वे तस्य च नैशसद्विद्यात्मकभेदाद् द्वैविध्यम्	१०९-११२
५८.	शुद्धविद्यारूपस्फुटविकल्पान्मायीयविकल्पप्रतिघातः	११३
५९.	स्नानादिपरामर्शभेदात् शुद्धविद्यापरामर्शस्य अनेकप्रकारत्वम्	११४
६०.	शुद्धविद्यात्मकपरामर्शान् मायीयविकल्पस्यैव नाशे निमित्तासूत्राणं कल्पितार्चाद्यानादरस्य उपक्रमश्च	११५
६१.	मायीयामशोचितस्नानादेः शुद्धविद्यापरामर्शक- स्वरूपनिरूपणम्	११६-११७
६२.	भेदाभेदबुद्धिकृतशुद्ध्यशुद्धिस्वरूपम्	११८
६३.	अभेदबुद्ध्या संविद्रूपतासाक्षात्कारः	११९
६४.	इतरेषां पूजार्चनाद्यङ्गानां कल्पितत्वप्रदर्शनम्	१२०-१२१
६५.	संवित्त्वातन्त्र्यनिबन्धनायां भवौघैकीकारपरामर्शरूप- पूजायां संविदो द्वादशधात्वम्	१२२-१२४
६६.	अन्योक्तत्रयोदशरूपत्वापेक्षया संविदो द्वादशधोदयस्य निरवद्यता	१२५
६७.	श्रीयोगसंचरप्रामाण्यात् संविदः तत्तद्वैशिष्ट्याश्रयणम्	१२६
६८.	तदनुसारं चक्षुर्गोलकद्वयरूपाग्नीषोमात्मकप्रमातृप्रमेयरूपाभ्यां षोडशाराष्टारचक्राभ्यां सङ्कोचविकासौ	१२७-१३०
६९.	योनिलिङ्गसंयोगदृष्टान्तेन उपर्युक्तदार्ष्टान्तिकपुष्टिः	१३१
७०.	षोडशाराष्टारचक्रपीडनात् परप्रमातृरूपप्रकाशज्ञानस्य प्रवृत्तिः	१३२
७१.	तदुभयोपरिसंस्थितसहस्रारचक्राद् ब्रह्माण्डादीनामुद्भवः	१३३
७२.	षोडशारादिषु चतुर्षु चक्रेषु पञ्चबुद्धीन्द्रियाणां स्थूल- प्रमेयतया प्रस्फुरणेन क्रियाशक्त्यात्मनः सोमस्य सृष्टिसंहारकारित्वम्	१३४-१३६
७३.	पाञ्चभौतिके शरीरे हंसशब्दव्यपदेश्यविभोः सिसृक्षया गुह्यचक्रौन्मुख्येन प्रवर्तनम्	१३७

७४. गुह्यचक्राणां स्वात्मविश्रान्तावपि सिद्धिमुक्तिलाभे
साधकतमत्वम्
७५. गुह्यचक्राणीति बहुवचननिर्देशे प्रमातृप्रमेयात्माग्नीषोम-
साधकतमत्वम् १४०
७६. प्रमेयात्मसोमस्य द्विधाभासनेन पञ्चभूतात्मकविश्वसृष्टिः १४१-१४२
७७. कर्मेन्द्रियेषु पञ्चभूतेषु च एवरूपत्वम्, तज्ज्ञानाद् योगिनो
विश्वप्रभुतालाभश्च १४३-१४४
७८. सृष्ट्यादिक्रमचतुष्टयस्य मातृमानमेयगतत्वेन एकैकत्राक्षे
द्वादशात्मकतोदयः १४५
७९. मेयदशायामपि एकस्याः संविदो मासराश्यादितया
द्वादशात्मकत्वं तत्तद्रूपतया सर्वत्रावभासनञ्च १४६-१४७
८०. प्रकृतस्य क्रमनयसोदरताप्रदर्शनोपक्रमे संविदो द्वादशदेवी-
रूपतायां प्रथमं प्रमेयगतसृष्टिस्वरूपस्य आगमिकः
सृष्टिकालीत्वनिर्णयः १४८
८१. प्रमेयगतस्थितिस्वरूपस्य रक्तकालीत्वम् १४९
८२. प्रमेयगतसंहारस्वरूपस्य स्थितिनाशकालीत्वम् १५०
८३. प्रमेयगतानाख्यस्वरूपस्य यमकालीत्वम् १५१
८४. प्रमाणगतसृष्टिस्वरूपस्य संहारकालीत्वम् १५२-१५३
८५. प्रमाणगतस्थितिस्वरूपस्य मृत्युकालीत्वम् १५४
८६. शंकानिरासात् कर्मणां रोधनद्रावणस्वरूपनिर्णयपूर्वकं
प्रमाणगतसंहारस्वरूपस्य रुद्रकालीत्वं भद्रकालीत्वं वा १५५-१५८
८७. द्वादशकरणानां प्रकार-स्वरूपनिर्णयपूर्वकं प्रमाणगतानाख्य-
स्वरूपस्य मार्तण्डकालीत्वनिश्चयः १५९-१६३
८८. कालाग्निरुद्रसंज्ञककर्तुः कल्पिताकल्पितद्वैविध्यविचार-
पूर्वकं प्रमातृगतसृष्टिस्वरूपस्य परमार्ककालीत्वनिर्णयः १६४-१६७
८९. प्रमातृगतस्थितिस्वरूपस्य कालाग्निरुद्रकालीत्वम् १६८
९०. प्रमातृगतसंहारस्वरूपस्य महाकालकालीत्वम् १६९-१७०
९१. प्रमातृगतानाख्यस्वरूपस्य महाभैरवचण्डोग्रघोरकालीत्वम् १७१-१७२
९२. प्रागुक्तकलनानाम् अस्या एव विजृम्भारूपत्वाद् अस्याः
परत्वं कलनशब्दार्थस्य पञ्चविधत्वञ्च १७३-१७५
९३. पञ्चविधकलनाकरणात् देव्याः काली-कालसङ्घर्षिणीति
व्यपदेशौ १७६
९४. अस्या एव मातृसद्भावसंज्ञा निशिसञ्जरोक्तवामेश्वरीति
व्यपदेशश्च १७७
९५. द्वादशरूपत्वेऽपि संविदः तात्त्विकैकत्वं क्रमाक्रमातीतत्वञ्च १७८-१७९
९६. क्रमानुप्राणितपूजायाः संविदवष्टम्भेन पूर्णत्वम् १८०
९७. प्राप्तावसरे मंत्रवीर्यप्रकाशनोपक्रमेऽहंपरामर्शस्य हृदयरूपत्वम् १८१

१८. तस्यैव स्पन्दरूपत्वम्	१८२-१८३
१९. तस्यैव ऊर्मिरूपत्वम्	१८४
१००. तस्यैव साररूपत्वम्	१८५
१०१. शक्तित्रितयारोहावरोहक्रमाभ्यां विश्वस्य भैरवीयस्वरूपे भैरवीयस्वरूपाद्वा विसर्गः ततः सद्रूपता, संवित्क्रमेण पराबीजस्योभयथा उदये सकारस्य औकारविसर्गक्रोडीकारेणा- भिधानात् सृष्टिप्राधान्यप्रदर्शनञ्च	१८६-१८८
१०२. संवित्क्रमेणैव रेफादिबिन्द्वन्तवर्णपञ्चकरूपपञ्चपिण्डनाथस्य व्याप्तिरुद्धारश्च	१८९-१९०
१०३. श्रीपिण्डनाथस्य संहारहृदय-हृदिति निर्देशौ	१९१
१०४. पराबीजादिविषयोऽहंपरामर्श एव प्रकाशस्य प्रकाशत्वं मन्त्राणां हृदयात्मकं वीर्यञ्च	१९२-१९३
१०५. अहंपरामर्शात्मना वीर्येण जपस्य मन्त्ररूपत्वम्	१९४
१०६. ध्यानस्य वास्तवरूपाभिधाने बुभुक्षुमुमुक्षुभेदेन नियतानियताकाररूपद्वैविध्यम्	१९५-१९९
१०७. मुद्रायाः वास्तवरूपाभिधानम्	२००
१०८. होमस्य वास्तवस्वरूपाभिधानम्	२०१-२०२
१०९. परस्वरूपावेशकारित्वाद् दीक्ष्यस्य दीक्षितत्वम्	२०३
११०. दृष्टान्तद्वयपुरस्कारेण भैरवतासादनोपायतया जप्यादीनां बहुधात्वे औचित्यनिर्व्यूढिः	२०४-२०८
१११. तन्मयीभवनस्य अनुत्तरात्मप्राप्तिरूपत्वं पूर्णतया तत्र फलान्त- रानवकाशः	२०९-२१०
११२. यागविधिनानेन जीवन्मुक्तिलाभः	२११-२१२
११३. अत्रार्थे विधिनिषेधतुल्यत्वोपक्षेपद्वारा श्रीमालिनीविजयाष्टादश- पटलसंवादः	२१३-२२०
११४. शुद्ध्याशुद्ध्योः प्रकाशतानतिरिक्तत्वे वस्तुधर्मत्वाभावः	२२१
११५. तयोः प्रमातृधर्मत्वे अशुद्धस्य वस्त्वन्तरेण शोध्यत्वे अन्योन्याश्रयत्व-वैयर्थ्या-ऽनवस्थानेति दोषत्रयप्रसङ्गः	२२२-२२४
११६. युक्तिबलाद् भावानां शुद्ध्यशुद्धिविभागासिद्धिः	२२५-२२७
११७. वैदिकीचोदनाश्रयेणैव शुद्ध्यादिविभागविनिश्चय इति पूर्वपक्षः	२२८-२२९
११८. वैदिकीशैवीचोदनयोर्बलाबलविचारे वैदिक्याः सर्वपुरुष- विषयतया शैव्याश्च विशिष्टविषयतया भिन्नविषयत्वेना- वस्थितेः तयोरुत्सर्गापवादविधिवाक्यतया अर्थवादवाक्य- तया च प्रामाण्यपरीक्षणपुरःसरं संविदैकात्म्यानैकात्म्याभ्यां सर्वत्र शुद्ध्यशुद्धिविभागासिद्धिः	२३०-२४०
११९. अत्रार्थे श्रीमद्वीरावलिप्रामाण्यम्	२४१-२४२

१२०. मुनिभिरपि संविदैकात्म्यानैकात्म्याभ्यां शुद्ध्यशुद्धिविभागस्य परिगृहीतत्वम् २४३
१२१. चिदैक्यानैक्यवेदनात् शुद्ध्यशुद्ध्योः प्रमातृधर्मत्वसिद्धिः २४४
१२२. वस्तुधर्मत्वेऽप्यनयोः प्रमात्रपेक्षानिबन्धनत्वम् २४५
१२३. अत्र शैव्या विशेषचोदनाया सामान्यवैदिकचोदनाया बाध्यत्वम् २४६
१२४. अत्रार्थे सर्वज्ञानोत्तरादिसंवादेन शैववाक्यस्याबाध्यत्वम् २४७-२४९
१२५. शैवशास्त्रस्य मुख्यया वृत्त्या सर्वोत्कृष्टत्वं तदङ्गभावेनैव शास्त्रान्तराणामनुष्ठेयत्वम् २५०-२५१
१२६. भेदाभेदप्रधानताभेदेन भगवतोपदिष्टवेदशास्त्रयोः क्रमेण बाध्यबाधकभावः २५२-२५३
१२७. पूर्वोक्ते 'न द्वैतं नापि चाद्वैतम्' इति मालिनीविजयवाक्ये श्रीभर्गशिखासंवादः २५४-२५५
१२८. पूर्वोक्तमालिनीवाक्यव्याकरणनीत्या सिद्धान्ते लिङ्गपूजा-जटाभस्मादि-व्रतचर्याविधानं कुलादौ तन्निषेधः त्रिके तयोरभावप्रतिपादनम् २५६-२५८
१२९. क्षेत्रादिसंप्रवेशविधानम् २५९
१३०. अन्यत्र एतन्निषेधः त्रिके विधिनिषेधाभावः २६०
१३१. समयादिप्रपालनोपदेशः, मतशास्त्रे तन्निषेधः २६१-२६२
१३२. पूर्वोक्तपरस्वरूप-लिङ्ग-नामानाञ्च परकीयस्वकीयस्वरूपविचारः २६३-२६४
१३३. गोत्रस्य मठिका-कुल-पदद्वयव्यपदेश्यत्वं प्रकारचतुष्टयत्वञ्च २६५-२६६
१३४. गोत्रादिपदस्थेन आदिना घर-पल्ली-पीठोपपीठ-मुद्रा-छुम्मेतिग्रहणे स्वसंतानाश्रयेण तादात्म्यप्रतिपत्तेश्च निबन्धनत्वम् २६७-२६८
१३५. मतशास्त्रेषु एतन्निषेधः २६९
१३६. साक्षादनौपयिकत्वात् क्षेत्रप्रवेशादिगोत्राद्यन्तस्य प्रस्तुते शास्त्रे विधिनिषेधाभावः २७०-२७२
१३७. श्रीत्रिकशासनप्रामाण्यात् परतत्त्वसन्निकृष्टासन्निकृष्टत्व-कृतम् उपायानां ग्राह्यत्वं त्याज्यत्वं च २७३-२७४
१३८. आत्मज्ञानस्य शिवतत्त्वसाक्षात्कारे नैमित्त्यम् २७५
१३९. तीव्रतमशक्तिपातपवित्रितस्यैव अत्र सामान्येनाधिकारः २७६-२७७
१४०. अभिनवगुप्तस्य चात्र विशेषेणाधिकारित्वम् २७८
१४१. शाक्तोपायस्योपसंहारः

पञ्चममाह्निकम्

१. आणवोपायनिरूपणप्रतिज्ञा
२. विकल्पसंस्कारस्य उपायान्तरनिरपेक्षसापेक्षतया द्विधात्वे क्रमेण शाक्ताणवोपाययोरवलम्बनस्य औचित्यम्

कारिका-संख्या

१

२-४

३.	संविदो संस्कारानवकाशाद् विकल्पसंस्कारस्य उपायान्तरसापेक्षताया निरूपणम्	५
४.	संवित्संनिकर्षविप्रकर्षकृतोपायबहुत्वस्य आणव एव अवकाशः	६
५.	प्रकाशस्वातन्त्र्यात् प्राणादीनां जाड्येऽपि चिद्रूपत्वम्	७-८
६.	अत्रार्थे त्रैशिरसागमप्रामाण्येन शैव्या शक्तेरेव जीवपदव्यपदेश्यत्वं जीवस्य चिद्रूपतापरमार्थत्वञ्च	९-१०
७.	दर्पणादिवत् तत्तदनेकाकारधारित्वेऽपि प्राणबुद्ध्यादीनां वस्तुतो चिद्रूपत्वं शुद्धत्वाद्विश्वरूपविभेदित्वञ्च	११-१३
८.	विकल्पस्य संकुचितप्रमातृव्यापारत्वाद् बुद्ध्यादीनां सर्वभावाविभेदेन अवभासाऽभावः	१४-१५
९.	शून्यप्रमातरि विकल्प्याभावाद् बुद्धिप्राणशरीरत्रयस्यैव परमार्थप्रकाशने निमित्तत्वम्	१६
१०.	तत्र बुद्धेर्ध्यानमयत्वस्य, प्राणस्य उच्चार्यात्मकपञ्चवृत्तित्वस्य, शरीरस्य इन्द्रियविषयैकीभावेन संस्थितत्वस्य अवलम्बनेन परमार्थलाभः	१७-१८
११.	बुद्धिध्यानाद्युपक्रमे ध्यानरूपानुत्तरस्य अभिधानम्	१९
१२.	तस्य हृदि स्थितत्वे तत्रैव साक्षात्कार्यत्वे त्रिशिरोमतप्रामाण्यम्	२०-२१
१३.	तत्र प्राणापानोदानात्मकसोमसूर्याग्निसंघट्टरूपाद् ध्यानात् परप्रमातृतानुसंधानम्	२२-२४
१४.	एतस्य परादिशक्तिरूपत्वे परा-परापरा-ऽपराशक्तीनां सृष्टि- स्थिति-संहार-तुर्यरूपैर्द्वादशदेवीरूपत्वम्	२५-२६
१५.	इन्द्रियद्वादशात्मनः चक्रस्य स्ववृत्तिद्वादशकैः तत्तद्विषये सृष्ट्यादिचातूरूप्यावलम्बनेन सर्वस्य सर्वात्मकत्वाद् एकैकत्र स्वात्मध्यानसिद्धिः	२७-३०
१६.	इत्थं संस्कारमात्रेणावस्थितस्यापि विश्वस्य परिक्षये स्वात्मोच्छलतः संविच्चक्रस्य प्रशाम्यद्-शान्त-शमाऽवस्थानु- संधानक्रमरूपध्यानयोगेन विश्वस्य महाचक्रेऽयत्नतः पूर्णलयः	३१-३४
१७.	चित्स्वाभाव्याद् विश्वस्य सर्वदा प्रलयोदयत्वे स्वसंविदि तत्प्रलयोदयध्यानेन शश्वद्भैरवीभावः	३५-३६
१८.	आनुत्तरचक्रवत् त्रिशूलादारभ्य असंख्यारसहस्रपर्यन्तं चक्राणां ध्यानोपदेशः	३७-३८
१९.	महेश्वरस्य बहुशक्तित्वस्य असंख्यारत्वे निमित्तत्वम्	३९
२०.	अत्रार्थे माङ्गलशास्त्रप्रामाण्यम्	४०
२१.	प्रथमोपायरूपस्य ध्यानस्य निरूपणे श्रीशंभुनाथस्य उपदेष्टृत्वम्	४१
२२.	शास्त्रान्तरोक्तध्यानानाम् अनयैव दिशा समाश्रयणीयत्वम्	४२
२३.	प्राणवृत्तिसमुच्चारनिरूपणोपक्रमे निरानंदात् जगदा- नन्दपर्यन्तम् अनुत्तरप्रविकासोपायतया प्राणनादिवृत्तीनां निरूपणं तत्र शंभुनाथोपदेशप्रामाण्यञ्च	४३-५१

२४. हृदयोच्चारयोगतः तत्रैव विश्रान्त्या अनुत्तरत्वलाभः ५२
२५. उपसंहारभङ्ग्या सामान्यविशेषात्मकषट्प्राणोच्चार-
जन्यनिरानन्दादीनां मन्त्रव्याप्तिमुखेनाभिधानप्रतिज्ञा ५३
२६. तत्र क्रमेण इच्छाज्ञानक्रियाशक्तिसमत्वरूपे विसर्गे
शूलवर्णपरामर्शगर्भः प्रवेशः ५४-५५
२७. भ्रूपृष्ठादारभ्य बिन्दुनादान्तशक्तिव्यापिनीसमनाया
एव सोपानमालिकाश्रयणेन ऊर्ध्वकुण्डलिनीपदसमासादने
उपायत्वम् ५६
२८. औन्मनसे ऊर्ध्वकुण्डलीपदे बिन्दुद्वयरूपस्य विसर्गस्य विश्रान्तिः ५७
२९. तत्र दृष्टान्तः, भैरवयामलायां विसर्गभूमौ स्वानन्दसंवित्त्यै
समावेशोपदेशश्च ५८-५९
३०. महामूल-शुक्ल-वैसर्गिकानां सकारौकारबिन्दुद्वयानाम्
आपूरणयोगात् परतत्त्वे विश्रान्तेरहंपरामर्शरूपत्वमेव ६०-६१
३१. चिदात्मोच्चारोपक्रमे अनुत्तरविमर्शे प्रथमोल्लासरूप-
चिद्विमर्शतत्पराहंपरामर्शोदयः ६२
३२. ततः षष्ठवर्जमकारादिविसर्गान्तद्वादशकलात्मना प्रमाणात्म-
सूर्येण भावानां सृष्टि-स्थिति-संहाराभासनम् ६३
३३. अकारादि-बुद्धीन्द्रियादि-षोडशकलेन्दुरूपाभासितभावजातस्य
बोधानौ विसर्गेण अमाख्याकलामृतेन षडध्वमण्डलाहृतिरूपं
संविदेवीनां तर्पणम् ६४-६६
३४. षडध्वमण्डले अनुत्तरस्य कौलिकीशक्तिरूपविसर्गस्य
कादिहान्तक्षोभाधारस्य प्रपञ्चः ६७
३५. मातृकोदये अङ्गरूपेण कुलेश्वर्या सहितं कुलेशित्वं
विश्वस्य तन्मयत्वञ्च ६८
३६. विसर्गनिःष्यन्दविश्रान्तिभूरुपसञ्जीवनीकलाश्रयेण
बाह्याखिलार्चनहवनादीनां विधेयत्वम् ६९-७०
३७. शाक्तक्षोभाद्युपायजाले सर्वत्र सुधियः विसर्गभूरूप-
हृदयेऽधिष्ठानम् ७१
३८. योगिनीहृदयात्मविसर्गोन्मेषात् अनेकोपायेषु शाक्तक्षोभस्य
प्राधान्यम् ७२-७३
३९. योगिनीहृदयविश्रान्तस्य हानादानतिरस्कारेण
स्वात्ममात्रावस्थानरूपम् अभिज्ञानम् ७४
४०. परतत्त्वान्तःप्रवेशावतारक्रमे हेयोपादेयविभागाभावात्
नाददशाश्रयणे विश्वसंहारप्ररोहाभ्याम् आकाशसंहार-
कुण्डलिनीबीजयोरुदयाद् आद्यवर्णद्वयोद्धारः ७५
४१. नरदशया संविदो विकासयोग्यताधानाद्धेतोः मातृमानमेयस्वभावचक्रस्य
विश्वाभावरूपज्ञेयाभावाद् अकिंचिद्रूपत्वम् ७६

४२.	अभावात्मज्ञेयस्य परप्रमात्रात्मवह्नौ, तस्य च शक्तिवह्नौ विलयात् क्रमशः अग्नि-शक्तिबीजयोरुद्धारः	७७
४३.	तत्रैव विश्रामाद् योगिनः परतत्त्वान्तरानुप्रवेशसिद्धिः	७८
४४.	संकोचविकासवत्त्वात् विमर्शस्यैव विश्रान्तिस्थानत्वम्, संकोचविकासयोश्च भैरवमुद्रानुप्रविष्टस्य योगिनः बाह्येऽपि आत्मदृष्ट्या संवित्स्पन्दतयैव तथाभासनत्वम्	७९-८०
४५.	विशेषस्पन्दस्य औन्मुख्यशब्दव्यपदेश्यत्वम्	८१
४६.	अहंपरामर्शानुविद्धमन्त्रमण्डलैकात्म्यात् शान्त्यादिसिद्धयुदयः	८२
४७.	बोधस्वातन्त्र्यसंज्ञकेन अक्षसंघेन भैरवमुद्रानुप्रवेशाक्रमेण स्वात्ममयतापादनम्	८३
४८.	महासाहसपदाभिधेयचकितमुद्रानुप्रवेशेन परतत्त्वान्तःप्रवेशे संसारापकृतिसिद्धिः	८४-८५
४९.	अत्रार्थे त्रिशिरोभैरवागमप्रामाण्याद् द्वादशान्तपदावधिकाद् उदानवाहक्रमेण मन्त्रभूमिप्रवेशनात् तद्धर्मप्राप्तिः	८६-८७
५०.	पूर्णस्वात्मवृत्त्यासादनरूपमन्त्रभूमिप्रवेशनविधिनीरूपणम्	८८
५१.	स्वात्मरूपाया वृत्तेर्नात्वेऽपि स्वरूपे विश्रान्तेः भैरवमुद्राया अतिरहस्यत्वात् 'ख' प्रतीकमाश्रित्य व्याख्यानम्	८९-९१
५२.	प्राणापानक्षोभापहानेन मध्यधामानुप्रवेशक्रमेण योगिनो स्वात्ममात्रनिष्ठत्वम्	९२
५३.	खशब्दार्थस्य उच्चारोच्चारलक्षणं दशधात्वम्	९३
५४.	धामशब्दार्थस्यापि दशधात्वम्	९४-९५
५५.	परतत्त्वान्तःप्रवेशस्य उत्तमोपायत्वम् आणवस्य प्रवेशोपायत्वञ्च	९६
५६.	श्रीब्रह्मयामलप्रामाण्यात् परावाग्रूपस्य रावस्य दशात्मकत्वम्	९७-९८
५७.	यथायथमुत्कृष्टोत्कृष्टरावस्वरूपाभ्यासेन पारमार्थिकस्वरूपलाभः	९९
५८.	परतत्त्वान्तः प्रवेष्टुमिच्छोः आनन्दो-द्भव-कम्प-निद्रा- घूर्णिलक्षणपञ्चकानामभिधानं ततो महाव्याप्त्युदयः	१००-१०४
५९.	पञ्चभिलक्षणैरेव महाव्याप्त्युदये लक्षणान्तराणां द्विविधाणव- मलरूपत्वे तेषामनभिधानम्	१०५-१०६
६०.	अत्रार्थे श्रीमालिनीविजयोत्तरसंवादः	१०७
६१.	एतल्लक्षणपञ्चकमध्ये एकैकानुभवात् प्रतिनियत- चक्रेष्वलाभात् अनुभवविशेषोदयः	१०८-११०
६२.	लक्षणपञ्चकानुबन्धिचक्रपञ्चकानां प्रतिनियमे श्रीत्रैशिरसमतप्रामाण्यम्	१११
६३.	एतदुपेयतत्त्वस्य अव्यक्तलिङ्गशब्दव्यपदेश्यत्वे विश्वलयोदयकारणभूतसंविदो नैमित्त्यम्	११२-११३
६४.	व्यक्त-व्यक्ताव्यक्ता-ऽव्यक्तभेदेन लिङ्गस्य त्रैविध्ये क्रमेण तस्य परसंविद्-मन्त्रवीर्य-विशेषस्पन्दरूपत्वं शिव-शक्ति- नरप्रधानत्वञ्च	११४-११६

६५. फलभेदादपि लिङ्गस्य त्रिधात्वम् ११७
६६. त्रयाणां लिङ्गानाम् उत्तरोत्तरं विश्रान्तिस्थानत्वम् ११८-११९
६७. व्यक्तादिलिङ्गभेदपरिहारेण योगिनीहृदयाभिधेय-
स्पन्दनात्मलिङ्गे बीजयोनिमपात्त्या परसंविदावेशस्य
आविष्करणीयत्वं चर्याक्रमासूत्रणञ्च १२०-१२१
६८. आनन्दधाम्नि योगिनीहृदये सर्वदेवतागणसहितभैरवी-
शक्तेः प्रथनात् विश्वस्य सर्वदैव सृष्टिसंहारपात्रतासादनम् १२२-१२४
६९. निर्विकल्पस्वरूपपरतत्त्वान्तःप्रवेशस्य आणवोपायतयाऽभिधाने
अनुत्तराभ्युपायरूपत्वस्य हेतुत्वम् १२५
७०. आणवोपायपरे पृथगाह्निकपरिकल्पने योगिनो
भेदमयत्वेऽप्यभेदरूपत्वस्य हेतुत्वम् १२६
७१. ततो बाह्याकांक्षासंक्षयाद् योगिनो भैरवमुद्रानुप्रवेशात्म-
तत्त्वलाभः १२७
७२. उच्चारविध्यनन्तरं त्रिशिरःशास्त्रानुसारं सप्तधा करणस्य
अतिर्भज्य प्रकाशनं भाविनिरूपणप्रतिज्ञा च १२८-१३०
७३. वर्णतत्त्ववर्णनोपक्रमे नादस्य वर्णशब्दाभिधेयत्वम् १३१
७४. सृष्टिसंहारबीजद्वयेऽभिव्यज्यमानस्य स्वरयुक्तायुक्तकारादि-
सकारान्तवर्णकलापस्य मान्त्रस्य लौकिकस्य चोच्चारणात्
स्मरणाद्वा योगिनः चिदात्मताप्राप्तिः १३२-१३४
७५. अत्र आगमार्थसंवादः १३५
७६. सकलव्यवहारस्य स्मरणमूलत्वात् स्मरणस्य च आत्मसंप्राप्ति-
रूपत्वात् मन्त्रवीर्यत्वम् १३६-१३९
७७. व्यतिरिक्तसमयानपेक्षत्वाद् अनन्योन्मुखत्वे
सृष्टिबीजादीनां संविदैकात्म्यावाप्तौ उपायत्वम् १४०-१४१
७८. सृष्टिबीजस्य कन्दात् प्रभृति तत्तदाधारोल्लङ्घनक्रमेण
द्वादशान्तपर्यन्तम् अनुत्तरसंविदात्मना प्रस्फुरणम् १४२-१४५
७९. संहारबीजस्य हृदादिविश्रामपुरस्सरमेवोच्चारत्वम् १४६
८०. वर्णजप्यपरायणस्य ज्ञानिनोऽनुत्तरधाम्नि प्रवेशः १४७
८१. दीक्षोत्तरप्रामाण्यात् नीलपीतादिवर्णपरकतया वर्णतत्त्वाभिधानम्,
तदुदयद्वारेण सर्वमन्त्राणां स्वात्मसाक्षात्कारोपायत्वम् १४८-१५१
८२. भौतिकस्यापि वर्णजालस्य अनुपाधौ संविद्रूपे विश्रान्तेः
ताद्रूप्यम् १५२-१५३
८३. गुरोः प्रामाण्याद् भेदवैचित्र्यस्योपायमात्रविषयत्वम् न तूपेयविषयत्वम् १५४
८४. अनुत्तरपदप्राप्तौ उच्चारानुपायानां पाठक्रमः १५५
८५. पाठक्रममपहाय इहार्थक्रमावलम्बने स्थानकल्पनाद्युपायकल्पनाया
अकिञ्चित्करत्वम् १५६-१५८
८६. आह्निकार्थोपसंहारः

षष्ठमाह्निकम्

कारिका-संख्या

१. आणवाङ्गभूतस्थानकल्पनाप्रमेयनिरूपणस्य प्रतिज्ञा १
२. स्थानभेदस्य त्रैविध्ये प्राणस्य पञ्चधात्वं देहस्य द्विधात्वं
बाह्यस्यैकादशविधत्वम् २-३
३. स्थानभेदगतप्राणाश्रयविधानोपदेशे षड्विधाध्वनः प्राणे प्रतिष्ठानम् ४-५
४. अध्वनः क्रमाक्रमतया कलनस्यैव कालत्वम् ६
५. संविद्गतकालस्य कालीशब्दव्यपदेश्यत्वम् ७
६. प्राणवृत्तिरूपायाः काल्या निरावरणरूपतया प्रस्फुरणात्
शून्यप्रमातृत्वं योगिपरादशात्वञ्च ८-१०
७. शून्यप्रमातुरेव बहिरौन्मुख्येन प्राणप्रमातृत्वं तस्य स्पन्दोर्मिसंज्ञित्वञ्च ११
८. अत्रार्थे भट्टकल्लटादिवचनसंवादः १२
९. प्राणोल्लासस्य परसंविदः प्रथमपरिस्पन्दत्वं तस्य नामान्तरैर्व्यवहार्यत्वञ्च १३
१०. प्राणवृत्तेः प्राणादिपञ्चकरूपतया व्याप्त्या देहस्यापि संवेतृत्वम् १४
११. तत एव मूढचार्वाकादीनां देहातिरिक्तात्माभावरूपो भ्रमः १५-१६
१२. तथावासनासद्भावासद्भावयोः क्रमेण तेषाम्
अपवेद्यप्रलयाकलप्रायत्वं तत्तत्फलोपभोगोदयञ्च १७-१८
१३. आस्तिक्यवासनापेक्षया नास्तिक्यवासनाया अतिशयेन पापत्वम् १९-२०
१४. प्राणस्याध्वनः क्रियामूर्तिभेदेन द्विधात्वम् २१
१५. श्रीमत्त्रिशिरस्प्रामाण्यात् प्राणस्य शिखारूपत्वम् २२
१६. प्राणशिखाया मार्गान्तरखिलीकारेण मध्यधाम्नि
निश्चलत्वापादनरूपबन्धेन निष्कलत्वात् शिवात्मकत्वं
तत्तन्मन्त्रादिफलनियोजकत्वञ्च २३-२७
१७. संविदि सर्वाध्वनां प्रतिष्ठानम् २८
१८. संविदो मूर्तिक्रियात्मनाऽवभासनस्यैव अध्वत्वम् २९
१९. तत्तत्त्वोल्लङ्घनक्रमेण शिवतत्त्वप्राप्तिकारणत्वम्
अध्वशब्दस्य प्रवृत्तिनिमित्तम् ३०
२०. श्रीनिशाचारप्रामाण्यात् संज्ञात्रितये यौगिकीप्राधान्यात् सर्वत्रात्र
अन्वर्थत्वम् ३१-३३
२१. क्रियाभासनस्य वर्ण-मन्त्र-पदत्रितयरूपकालाध्वत्वम् ३४
२२. मूर्त्यवभासनस्य कला-तत्त्व-भुवनत्रितयरूपदेशाध्वत्वम् ३५
२३. त्रिकद्वये स्थूल-सूक्ष्म-पररूपेण अध्वनः षड्विधत्वम् ३६
२४. कालाध्वनः प्राणादौ प्रतिष्ठानम् ३७
२५. अत्रस्थकालस्य तत्त्वान्तर्वर्तिकालादन्यत्वं क्रियाशक्तिरूपत्वञ्च ३८
२६. विश्वावभासकारित्वादस्य ईश्वरतत्त्वरूपत्वं शिवैकात्म्यञ्च ३९
२७. मायीयप्रमातरि अस्यैव कालतत्त्वतया प्रथनम् ४०

२८.	शिवादिशुद्धविद्यान्तस्य मायादिरागान्तकञ्चुकपञ्चकतयोन्मेषः	४१-४२
२९.	एषां शून्यादिप्रमातृत्वमपि तन्निमित्ताभिधानञ्च	४३-४४
३०.	तत्र प्राणस्य विश्वात्मत्वनिरूपणम्	४५
३१.	देहे अङ्गभेदात् प्राणस्य स्फुटास्फुटतया व्याप्तिः	४६
३२.	प्राणीययत्नस्य अष्टधात्वम्	४७-४८
३३.	स्वच्छन्दशास्त्रास्मन्मतस्वारस्यात् स्वारसिकस्य प्राणीययत्नस्य कन्दात्प्रभृति, इच्छापूर्वकस्य प्राणचारस्य च हृदयात्प्रभृति संवेदनम्	४९-५१
३४.	प्राणीययत्नविधाने प्रभुशक्त्याऽऽत्मप्राणत्रयस्य सम्मिलितं हेतुत्वम्	५२
३५.	स्थानभेदाद् उद्विक्तत्वभेदाच्च प्राणाऽऽत्मशक्तीनां गौणमुख्यभावः	५३-५५
३६.	प्रभुशक्तेः पात्रभेदात् कृत्यभेदाच्च वामा-ज्येष्ठा- रौद्रिकाभेदेन त्रैविध्यम्	५६-५७
३७.	श्रीयोगचारसंवादात् सृष्ट्यादितत्त्वानभिज्ञानां मोक्षयत्वमोचकत्वयोरसंभावः	५८-५९
३८.	सृष्ट्यादीनां प्राणात्मककालाधीनत्वात् प्राणचारस्य अवकाशः	६०
३९.	सर्वजन्तूनां प्राणचारत्वे षट्त्रिंशदंगुलत्वे वीर्यादिषु च समत्वम्	६१-६२
४०.	अहोरात्रविभागोपक्रमे षट्त्रिंशदंगुलात्मप्राणचारस्य प्राणापानरूपत्वेऽत्र सूर्यादिग्रहाणामुदयः	६३-६६
४१.	प्रहराष्टकानां क्रमेण फलाभिधानम्	६७
४२.	प्रहराष्टके नक्षत्राणां व्याप्यव्यापकभावेन अष्टाष्टकानां नागादीनाञ्चोदयः	६८-७१
४३.	दिनरात्र्योः फलभेदः	७२
४४.	श्रीमद्वीरावलिकुलप्रामाण्यात् सायंप्रातःसंध्ययो- र्व्याप्ति-ध्यान-योगमय्या दीक्षाया मुक्तिफलत्वम्	७३-७५
४५.	अहोरात्रविभागे मासतिथिविभागनिरूपणम्	७६
४६.	अहोरात्रस्य प्रकाशविश्रान्तिरतारतम्येन दिननिशाविभागः	७७
४७.	वेद्यग्रहणपरत्वात् स्वात्मविश्रान्तिपरत्वाच्च प्रतिक्षणं कल्पनिमेषरूपदिनक्षपयोरुदयः तयोस्तुल्यकक्ष्यत्वे नियमाभावश्च	७८-८१
४८.	वेदितृवेत्तृतया भेदद्वयेन, वेत्तुरपि द्वैविध्येन च ज्ञान-विचार- सत्तार्थतया प्रमातृस्त्रैविध्यम्	८२
४९.	अत्रैव जाग्रदादिस्वरूपनिरूपणञ्च	८३
५०.	वेद्यवेदकविश्रान्तिसाम्याद् रात्रिदिनयोर्विषुवदाख्यतुल्यकालत्वं तदेकतराधिक्याच्च दिवारात्रिन्यूनाधिक्यक्रमः	८४-८६
५१.	अन्तःप्रकाशविमर्शयोरेकतरप्राधान्यात् प्रतिप्रमातृवद् बहिरपि प्रतिभुवनं रात्रिदिनयोर्वैशिष्ट्यम्	८७

५२.	अत्रार्थे श्रीशंभुनाथस्य प्रामाण्यम् प्राच्यानां निषेधश्च	८८-९१
५३.	प्राणादित्येन तत्तत्तिथ्याक्रमणे अपानचन्द्रस्य एकैककलाहासक्रमेण क्षेप्यासादनात् कृष्णपक्षत्वम्	९२-९३
५४.	अत्रार्थे श्रीकामिकासंवादः	९४
५५.	पंचदशचान्द्रीकलानामपचये सुरकरणकार्यैराप्यायलिप्सया पानस्य निमित्तत्वं षोडश्या अक्षयित्वञ्च	९५-९७
५६.	आमावास्यप्रातिपदतुट्यर्धयोः सम्मेलनात् कृष्णशुक्लपक्षयो- रेकतुट्यात्मपक्षसंधेर्प्रदर्शनम्	९८-९९
५७.	तत्र प्रतिपदमावस्यासंघट्टात् सूर्यग्रहणम्	१००
५८.	मानमेयमातृरूपाकैन्दुराहुसंघट्टात् सूर्यग्रहणकालस्य तेषां चिन्मात्रत्वात् महापुण्यत्वम्	१०१-१०४
५९.	शुद्धायां प्रतिपदि अपि महाग्रहणं तन्मोक्षे च विधुदूरीभावः	१०५-१०६
६०.	लौकिकपारलौकिकभूयःफलत्वं पारलौकिकस्य च मोक्षभाक्त्वं ग्रहणमाहात्म्ये निमित्तम्	१०७-१०८
६१.	तिथिच्छेदादीनां प्राणरेचनरोधनाभ्यां यत्नजायतनजत्वम्	१०९
६२.	अपानवाहेऽपि इन्दुपरिपूरणक्रमात् प्राणसूर्यस्य प्रतितुट्यैकैकध्येन शुक्लपक्षगामिपञ्चदशतुट्युदयः	११०-१११
६३.	अत्रैव च पूर्णिमाप्रतिपत्संभेदेनैव पक्षसंधिताद्यतिदेशः, मासनिरूपणोपसंहारः, अब्दावतारश्च	११२-११३
६४.	तत्र संक्रान्तित्रितये उत्तरायणम्	११४
६५.	अत्रैव विषुवत्संक्रान्तेश्च पारलौकिकत्वम्	११५
६६.	संक्रान्तित्रयानन्तरभावित्वाद् दक्षिणायनस्य लौकिकसिद्धिप्रदत्वम्	११६
६७.	मकरादिराशिद्वादशकस्य प्रत्येकं गर्भतादिस्ववैशिष्ट्यानुगुणफल- प्रदत्वम्	११७-११८
६८.	उत्तरदक्षिणायनयोः फलदाने यथायथम् आसन्नदूरत्वम्	११९-१२०
६९.	वर्षस्य इव दिननिशापक्षतिथिमासादीनामपि प्रत्यंगुलत्वम्	१२१
७०.	मासद्वादशके भाविद्वादशरुद्राणामधिष्ठातृत्वम्	१२२
७१.	प्रत्यंगुलषट्कं चैत्रादिद्वादशसंक्रान्तिवदत्र हृदि द्वादशाब्दोदयनिरूपणम्	१२३-१२५
७२.	प्राणे षष्ट्यब्दोदयाभिधानम्	१२६
७३.	बाह्याहोरात्रगतप्राणचारसंख्यासाजात्येन अत्रैव अहोरात्रसङ्कलनाप्रदर्शनम्	१२७
७४.	अब्दद्वादशच्छेदसंधौ क्षणमात्रमवधानाद् योगिसिद्धिसौकर्यस्यैव एवंतिथिविभाजने प्रयोजनत्वम्	१२८
७५.	बाह्यकालस्वरूपनिरूपणम्	१२९
७६.	मानुषात्मकाहोरात्रमानेन पित्र्याद्यहोरात्रनिरूपणम्	१३०-१३३
७७.	अत्रार्थे रौरवादिवृत्तिस्वच्छन्दशास्त्रयोश्च मतस्याङ्गीकरणम्	

अन्येषामनङ्गीकरणञ्च	१३४-१३७
७८. एतदुपजीवनेन युगादिव्यवस्थानिरूपणम्, तत्र प्रतिमन्वन्तरमेकैकेन्द्र- संहारात् संहारचित्रताया अप्यवकाशलाभः	१३८-१३९
७९. निरयेभ्यः अधःस्थितस्यापि प्रभोरूर्ध्वमपि संहारादौ स्वामित्वे रौरवमतप्रामाण्यम्	१४०-१४१
८०. भुवनेश्वरादीनां निशाया आगमे पुर्यष्टकरूपत्वं क्षये स्मृत्वञ्च	१४२-१४४
८१. तत्तद्वर्षशतान्तक्रमेण वैष्णवादिदिनरात्रीणाम् अण्डलोपावधिका अव्यक्तान्तं व्यवस्था	१४५-१४७
८२. अव्यक्तानां दिनमाननिरूपणम्	१४८
८३. अत्र श्रीकण्ठनाथप्रधानानां रुद्राणामधिकारः	१४९
८४. ब्रह्मणः निवृत्तकर्मतया अत्रैव अवस्थानं ज्ञाने शिवीभावोऽन्यथा सम्यङ्मुक्तेरभावात् पुनरपि श्रीकण्ठस्य सृष्टिकारित्वम्	१५०-१५२
८५. प्रधानात् प्रभृति ईश्वरपर्यन्तम्, तत ऊर्ध्वं नादात्मनः प्राणस्य प्रशमनात्, यथोत्तरं वृद्धिक्रमेण तत्तत्त्वगतदिनरात्रिव्यवस्था	१५३-१५७
८६. बिन्दाद्यात्मिकायाः संविदोऽपि प्रशमनादत्र अंशांशिकातः सूक्ष्मसूक्ष्मतरलयाद् दिनरात्र्योः सामनसे पदे लयः	१५८-१६५
८७. कालस्य समनाकलात्मकत्वात् नित्यत्वे समनायाः लयाभावः	१६६
८८. अत्र प्रलय इव सृष्टावपि विश्वस्य अवस्थानम्	१६७
८९. वक्ष्यमाणपरिमाणोपयोगिन्या दशादिपरार्धान्तायाः संख्यायाः क्रमेण निरूपणम्	१६८-१६९
९०. अनन्तसृष्टिप्रलयेषु अण्डचतुष्टयस्य प्राधान्यम् अन्येषां तु गौणत्वम्	१७०
९१. अत्र स्मृत्संहर्तृविभागप्रदर्शनम्	१७१-१७२
९२. शक्त्यन्तं सृष्टेरपि माहात्म्यात् तस्याः शाक्तीमहासृष्टितया व्यपदेश्यत्वम्	१७३
९३. पृथिव्यादितत्त्वप्रलये तत्त्वेश्वराणां तन्निवासिसदृशी व्यवस्था	१७४
९४. शुद्धाध्वव्यवस्थितानां परशिवे लयः, लयभेदविषयकपरमतोल्लेखश्च	१७५
९५. एवमपवृत्तेषु पुनः सृष्टौ भुवनेश्वरीणामधिकारः	१७६
९६. ब्राह्म्यादिशक्तिपातस्य तत्त्वेश्वरेभ्यो ब्रह्मादिशब्दप्रवृत्तौ निमित्तत्वम्	१७७
९७. प्रकटितकृत्यैकस्य शिवस्यैव ब्रह्मविष्ण्वाद्यात्मनावभासनम्	१७८
९८. अष्टात्रिंशच्चिन्मात्रतत्त्वविश्रान्तिवशादेव नालिकादिषष्ट्यब्दोदयान्तं लयोदययोर्वैचित्र्याभिधानम्	१७९-१८१
९९. कालशक्तेर्बाह्याभासनस्य अनैयत्यम्	१८२
१००. स्वप्नादौ च मितस्य कालांशस्य वैतत्येन, वैतत्यस्य च स्वपरदृष्टतया वैचित्र्येण अवभासनम्	१८३-१८४

१०१. क्रियावैचित्र्यशक्तिजन्मनः कालस्य प्राणवद् अपानेऽपि वैचित्र्यम्	१८५
१०२. योग्यनुभवसिद्धतया अपानवैचित्र्यस्य तद्गतब्रह्मादेश्च योगिभिरवेद्यत्नतया यत्नसाध्यत्वम्	१८६-१८८
१०३. कामिकप्रामाण्यात् तत्तदधिष्ठानद्वारेणोत्पत्तिनिमित्तत्वाद् ब्रह्मादीनां बाल्यादावधिष्ठानकारित्वम्	१८९-१९०
१०४. मुक्तेरनाश्रिताधिष्ठानत्वस्य युक्तत्वाद् अघिष्ठानुप- देशस्यौचित्यम्	१९१-१९२
१०५. अधोवक्त्रस्य द्वैतापघातकतया अपानविश्रान्तिस्थानत्वम्	१९३
१०६. अपानोदये प्राग्वत् षष्ठ्यब्दोदययोजनाविधानम्	१९४
१०७. समानस्य हार्दीनाडीषु संचरणाद् दशधात्वविधानम्	१९५
१०८. देहे मुख्यनाडीनां तद्देहोपभेदैः समस्थितेः समानपदव्यपदेश्यत्वम्	१०६
१०९. क्रोधहर्षादिफलभेदात् नाडीनां दशधात्वम्	१९७
११०. इडापिङ्गलासुषुम्नात्मके नाडीत्रय एव समानचारात् बाह्येऽहोरात्रे संक्रान्तीनां चतुर्विंशत्युदयः	१९८-१९९
१११. विषुवद्वासरे रात्रौ च चतुर्विंशतिसंक्रान्तिनिरूपणम्	२००-२०४
११२. विषुवत्संक्रान्तीनां विभागचतुष्टयस्य पूर्वाह्नादिशब्दैरभिधाने व्याप्तेर्निमित्तत्वम्	२०५-२०६
११३. इतरत्र दिनहासवृद्धिक्रमेण संक्रान्तिहासवृद्धी	२०७
११४. संक्रान्तिचतुर्विंशतेरुदयाद् वर्षद्वयविकल्पनम्	२०८
११५. कालसंख्यायाः सूक्ष्मत्वे एकचारगतत्वं हेतुः	२०९
११६. अन्तःसंक्रान्तिगस्य समानस्य मुख्यत्वात् ग्राह्यत्वम्	२१०
११७. उदानगतकालनिरूपणे प्राणोदानयोर्ब्रह्मरन्ध्रवर्ति- नासिक्त्यद्वादशान्तोर्ध्वधामवर्तिद्वादशान्तरूपोदयस्थानभेदः	२११-२१३
११८. व्याने तु कालस्य हेतुत्रयकारणात् स्पन्दमात्रत्वम्	२१४
११९. प्राणादीनां क्रमेण सृष्ट्यादिपञ्चकृत्यकारित्वम्	२१५
१२०. वर्णोदयाभिधाने वर्णपदमन्त्रोदयस्य यत्नजायत्नजतया द्विधात्वे, तत्र अयत्नजवर्णोदयस्य परसूक्ष्मस्थूलतया त्रैविध्ये तत्र परवर्णोदयस्यापि द्विधात्वे परतमस्य अनाहतशब्दाभिधेयत्वं परमुपेत्यत्वञ्च	२१६-२१८
१२१. परवर्णोदयाभिधाने अकारादिह्रस्वत्रयस्योदयात् षड्विंशदंगुलत्वम्	२१९-२२१
१२२. कादिवर्णानाम् अर्णसन्ततित्वं सकारहकारयोश्च हार्णपूरणत्वञ्च	२२२-२२३
१२३. सूक्ष्मवर्णोदयोपक्रमे तस्य त्रैविध्ये सूक्ष्मसूक्ष्मवर्णोदयनिरूपणम्	२२४
१२४. तत्र सूक्ष्मस्थूलवर्णोदयनिरूपणम्	२२५
१२५. अत्रार्थे एकाशीतिपदपरामर्शक्रमतया गुरोर्मातङ्गशास्त्रस्य	

च प्रामाण्यम्	२२६-२२७
१२६. युक्त्यापि वर्णानां सुप्तिङ्नियमस्य अप्रयोज्यत्वे तत्तत्परामर्शविश्रान्त्या पदत्वम्	२२८-२२९
१२७. एकाशीतिपदविमर्शक्रमेण स्थूलोपायस्य परोपाये मात्राकृतः लयः	२३०
१२८. प्रत्यङ्गुलचतुष्टयं नवार्धमात्राक्रमेण षट्त्रिंशदङ्गुलात्मनि प्राणचारे एकाशीत्यर्धमात्राणामुदयः	२३१
१२९. मात्राणामुदये ह्रस्वोदयानन्तरं दीर्घप्लुतव्यञ्जनानां क्रमेणोदयरूपविभागान्तरनिरूपणम्	२३२-२३३
१३०. एकाशीतिकलामध्ये क्षकारगणनया त्र्यर्धमात्राधिकीभवने निखिलवर्णजातस्य गर्भीकारात् क्षस्य विभुत्वम्	२३४-२३६
१३१. वर्णोदयस्य विलोमानुलोमक्रमयोः पर्यायशः भुक्तिमुक्तिफलत्वम्	२३७
१३२. सूक्ष्मपद्मवर्णोदयस्य निरूपणम्	२३८
१३३. अपानेऽपि एकाशीत्याद्यर्धमात्राणाम् उदये तस्य षट्त्रिंशदङ्गुलत्वम्	२३९
१३४. गुरुप्रामाण्यात् स्थूलवर्णोदयनिरूपणम्	२४०
१३५. वर्गक्रमेण वर्णानां स्थूलोदयाभिधाने मतद्वयप्रदर्शनम्	२४१-२४२
१३६. अहोरात्रमेलने प्रतिवर्ग प्राणचाराणां विभागस्य प्रदर्शनम्	२४३-२४४
१३७. षट्त्रिंशच्चषकक्रमेण वर्णानां स्थूलोदयनिरूपणम्	२४५-२४९
१३८. एकोनपञ्चाशद्वर्णवादिनां मते प्राणचारसंख्याप्रदर्शनम्	२४९-२५०
१३९. त्रिविधवर्णोदयनिरूपणोपसंहारः	२५१
१४०. कालान्वोपसंहारः	

सप्तममाह्निकम्

	कारिका-संख्या
१. चक्रोदयनिरूपणप्रतिज्ञा	१
२. परसंवितावुपायत्वाद् अयत्नजवर्णोदयनिरूपणानन्तरं यत्नजनिरूपणौचित्यम्	२
३. अरघट्टचक्राग्रघटीयन्त्रौघवाहनन्यायेन यत्नजमन्त्रोदयरूपचक्रोदयस्य परसंविदुपायत्वसिद्धिः	३-४
४. एकपिण्डात्मनो मंत्रस्य प्रतिप्राणचारं तदानुगुण्याद् उदयस्य तत्संख्याकत्वं तत्र भागषोडशकस्थित्यार्धाध्यादिकल्पनेन चतुःषष्टिभागान्तपरिमितप्राणाचारांशस्य योगिनामभिलक्ष्यत्वम्	५-२०
५. एवं प्राणग्रामे कालग्रामः कालग्रामे ज्ञानभेदग्राम इति संविदः पूर्णान्वम्	२१-२३

६. संवेद्यभेदस्य संविदि भेदकत्वाभावात् कालस्य
सूक्ष्मक्षणरूपत्वात् ज्ञानस्य सौक्ष्म्यावधितया च कालस्य
ज्ञानभेदकत्वम् २४-२५
७. ततः स्वाभावपर्यन्तं ज्ञानस्य एकत्वम् २६
८. इन्द्रियाऽर्थप्रमातृसंयोगविभागावधिकत्वस्यैव ज्ञानावधित्वम् २७
९. प्राणगतत्वेनैव संयोगविभागितानिश्चयः २८
१०. संयोगविभागीया अभावात् संविदः
विज्ञानरूपत्वाऽभावाऽभावे संविदः पूर्णत्वम् अकालकलितत्वात्
तस्या वैतल्याद्यस्पर्शश्च २९
११. कालसंस्पर्शाभावात् निर्विकल्पाया अपि संवित्तेः
तथातथाविमर्शेन विकल्परूपत्वम् ३०
१२. स्पन्दान्तरानुदयात् तथातथाविमर्शेऽपि तस्या एकत्वमेव ३१
१३. अनित्यंवादिबौद्धमते शब्दरूपितक्रमिकविकल्पस्य
समस्तव्यवहारलोपप्रसङ्गात् खण्डनम् ३२-३५
१४. स्वमतोक्ताद् विकल्पादेव सकलव्यवहारसिद्धिः ३६
१५. विकल्पस्य शिवत्वप्रदायित्वे पूर्वोक्तकथनानुवादः ३७
१६. दृष्टान्तपुरस्सरं योगिनां चक्रोदये प्राणसाम्येन
प्रतिनियतचक्रनिष्ठमन्त्रोच्चारविषयत्वनिरूपणम् ३८
१७. प्राणसाम्यस्याविशेषात् जपहोमादीनां तुल्यविधित्वम् ३९
१८. अत्रार्थे सिद्धामतयोगिनीकौलशास्त्रयोः प्रामाण्यम् ४०
१९. तत्र श्रीयोगिनीकौलग्रन्थपाठात् योगिनो मन्त्रपदेषु
प्रतिप्राणचारं शक्तितत्त्वगप्रविभागेन जपहोमादौ
मन्त्रोदयज्ञानात् फलप्राप्तिः ४१
२०. चक्राणां प्रागुक्तविभागाश्रयेण योगिनः प्राणग्रासे प्राणसाम्येनोदिताया
विद्यायाः मन्त्रस्य च तत्तत्सिद्धिप्रदायित्वात् जपादौ योज्यत्वम् ४२-४४
२१. मालामन्त्रादिषु समस्तस्य पदस्य प्राणसाम्येनोच्चारयितुमशक्यत्वात्
पदांशांशिकया विभागेनोच्चारणे तत्तज्जपसंख्यासिद्धेः सर्वत्र
द्वादशाख्यादिचक्रेषु प्राणचाराणां सषट्शतासहस्रैकविंशतित्वम् ४५-५१
२२. चक्रोदयनिरूपणोपसंहारः ५२
२३. प्राणचारोदयानुसारं चक्राणामुदये तस्य प्रवेशैकात्म्यनिर्गमलक्षणे
त्रैविध्ये मध्यमोदयस्य श्रेष्ठत्वम् ५३-५४
२४. अत्रार्थे श्रीमद्विंशतिकत्रिकशास्त्रस्य प्रामाण्यात्
मन्त्रविद्याचक्रोदयविदः क्षिप्रं सिद्धिभाक्त्वम् ५५-५६
२५. आरुरुक्षवे योगिने शक्तितत्त्वगतैकैकपिण्डाक्षरमन्त्रजपस्य
विधिः विभागशून्यबह्वक्षरमन्त्रादिजपस्य च निषेधः ५७-५८
२६. चक्रोदयांशेष्वपि प्रवेशादित्रैविध्याद् अहोरात्रस्य त्रिशस्त्रिंशः
विभागे क्रमेण कालस्य अर्धोदयः प्रवेशादित्रिकस्य त्र्यंशोदयश्च ५९-६१

२७. कालाध्वनः पारम्पर्येण षडध्वनश्च चित्यामवस्थानम् ६२
 २८. अतो विश्वसृष्टिसंहारयोः संविदधीनत्वम् ६३
 २९. अत्रार्थे श्रीमालिनीतंत्रप्रामाण्यम् ६४
 ३०. प्राणस्य देहाविष्टत्वाद् देहनिष्ठतया स्मरणम् ६५
 ३१. चिदादीनामन्त्यस्थूलताया नाडीरूपताङ्गीकारे देहसन्तानत्वम् ६६
 ३२. अत्रार्थे स्वतन्तुव्याप्तपलाशपत्रन्यायेन श्रीस्वच्छंदशास्त्रसंवादः ६७
 ३३. देहस्य त्रिप्रकारप्रमाणावच्छिन्नत्वम् ६८-६९
 ३४. तत्र प्राणप्राधान्येऽपि विश्वसृष्टिसंहारादिषु अपानवायुक्रमात् प्राग्वद् वैचित्र्यम् ७०
 ३५. अनुभवदृशा चक्रोदयोपसंहारः

॥ श्री ॥

विद्याभवन प्राच्यविद्या ग्रन्थमाला

१२०

— ० —

महामाहेश्वरश्रीमदभिनवगुप्तपादाचार्यविरचितः

श्रीतन्त्रालोकः

(तृतीयो भागः)

(८-१० आह्निकम्)

श्रीमदाचार्यजयरथकृतया 'विवेक' व्याख्यानेन
'ज्ञानवती' हिन्दोभाष्येण च विभूषितः

व्याख्याकारः सम्पादकश्च

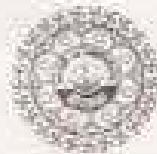
प्रो० राधेश्याम चतुर्वेदी

साहित्याचार्य, आचार्यशास्त्र

एम० ए० (संस्कृत), पी०एच०डी०, लक्ष्मणगंजपटक

संस्कृत विभाग, कला संकाय,

काशी हिन्दु विश्वविद्यालय, वाराणसी

चौखम्बा विद्याभवन

वाराणसी

विषयानुक्रमणिका

अष्टममाहिकम्

	कारिका-संख्या
१. समासविकासयोगान् मूर्तिवैचित्र्यजदेशाध्वनिरूपणप्रतिज्ञा	१-२
२. चिन्मात्रसंप्रतिष्ठितस्य सकलाध्वनः संविद्द्वारेणैव शून्यादौ बहिरवस्थानम्	३-४
३. अध्वप्रक्रियाक्रमानुसंधानेन योगिनो भैरवताधिगमः	५
४. अत्रार्थे स्पन्दशास्त्रप्रामाण्यम्	६
५. अध्वप्रक्रियाज्ञानाद् अध्वेशानां यथोत्तरं स्वसंवित्सात्करणे संविदः परमाद्वयतया स्फुरणम्	७-८
६. श्रीमद्दीक्षोत्तरपाठेन अत्रत्यार्थपरिपोषः	९-१०
७. अत्रैव श्रीस्वच्छन्दशासनसंवादः	११
८. त्रिशिरःशासनप्रामाण्यात् षट्त्रिंशत्तत्त्वोल्लसितस्य मूलमध्या- ऽग्रकल्पितबोधानुसंधानाद् बोधसाक्षात्कारः	१२-१४
९. श्रीदेव्यायामलसंवादादपि अध्वनः संविदैकात्म्यानुसंधानेन योगिनो भैरवीभावः	१५-१६
१०. बोधात्मत्वेऽपि षड्विधाध्वनः प्रतिपत्राद्यपेक्षया ऊर्ध्वादिव्यवस्था	१७-१८
११. तत्र प्रथमं पृथ्वीतत्त्वे भुवनस्थितिनिरूपणे अनन्तस्य कटाहबहिर्देशोऽवस्थानम्	१९-२१
१२. ब्रह्माण्डान्तर्भुवनेषु कालादिभुवनस्य कटाहोर्ध्वे नरकाधोऽ- वस्थाने हेतुः	२२-२३
१३. तत्र अवीचिकुम्भीपाकरौरवाख्यनरकत्रयाणामवस्थितिः अवान्तरभेदाश्च	२४-२७
१४. शास्त्रविरुद्धाचरणान्नरकनिवासः ईशस्मरणान् नरकनिवासाभावः	२८-२९
१५. पातालाष्टकमध्ये अष्टमेऽष्टके हाटकस्य प्रभुत्वम्	३०
१६. रौरवशासनानुसारं श्रीकण्ठस्य हाटकरूपेण सिद्धिप्रदायित्वम्	३१
१७. एवंविधसिद्धिषु अधिकारिणां वैविध्यम्	३२-३४

१८. भोगोपरमे एषां हाटकभक्त्या क्रमेण परमशिवलयः
भोगनिरततया च मातृभिरधमाधमदेहेषु पातनं तत्रापि
मानुषत्वे मन्त्रविदः मोक्षोऽन्येषां बन्धः ३५-३९
१९. अत्रार्थे श्रीमदानन्दाधिकशासनप्रामाण्यम् ४०
२०. इयदन्तं ब्रह्माण्डार्थे सिद्धातन्त्रोक्तं भद्रकालीपुरस्यावस्थानम् ४१
२१. ब्रह्माण्डार्थेकोर्ध्वं भुवनानां चतुरशीतिसहस्रत्वम् ४२-४४
२२. ब्रह्माण्डार्थान्तरस्य ऊर्ध्वं मध्ये अधः क्रमेण वृत्ताष्टाश्र-
चतुरश्राकारत्वम् तत्रत्यपुराणां तद्वासिनाञ्चाख्यानम् ४५-५६
२३. पुण्यकर्मणां भारतीयानां भोगस्थानतया मेरुगामित्वम् ५७
२४. मेर्वधः वर्षादिविभाजने पादपर्वतचतुष्टयाख्यानम् ५८-५९
२५. तत्र प्रत्येकम् उद्यानसरःकल्पवृक्षादिस्थितिः ६०-६१
२६. मेर्वधो लक्षयोजनपरिमाणस्य अष्टभिर्पर्वतैर्विभक्तस्य
जम्बूद्वीपस्य नवधात्वम् ६२-७७
२८. बाहुल्येन भारतस्य कर्मभोगभूमित्वं वर्षान्तराणां तु केवलं
भोगभूमित्वम् ७७-८२
२९. अष्टभिः समुद्रैः परिवृतत्वाद् भारतवर्षस्य नवखण्डत्वम् ८३
३०. नवखण्डानां नामविभागाभिधानम् ८४-८६
३१. श्रीरुरुशासनप्रामाण्याद् भारतवासिनां नानात्वं तत्रापि
तीर्थभूयिष्ठत्वात् कन्याद्वीपवासिनामेव शुभाशुभ-
कर्मानुष्ठानात् भोगापवर्गप्राप्तेश्च कन्याद्वीपस्य उत्तमत्वम् ८७-९१
३२. अत्रार्थे रौरववार्तिकप्रामाण्यम् ९२
३३. जम्बूद्वीपस्य विस्तरात्सप्तदशधात्वं समासान् नवधात्वञ्च ९३
३४. नवधात्वे नवानाम् अग्नीध्रसुतानां कारणत्वं दक्षिणोत्तरतः
लक्षयोजनपरिमाणत्वञ्च ९४-९६
३५. रौरवशासनप्रामाण्याज् जम्बूद्वीपाद् बहिरपि संस्थान-
विशेषनिरूपणे लवणाब्धेः ततोऽपि बहिः शाकादिस्वादूदान्तं
षड्वीपानां निरूपणम् ९७-१०४
३६. द्वीपषट्कविभागः तस्य ससहस्रपञ्चाशत्त्रिपञ्चाश-
ल्लक्षाधिककोटिद्वययोजनपरिमाणत्वञ्च १०५-१०६
३७. सप्तमजलधेर्बाह्ये हैमीभुवोऽवस्थानम्, ततः कोटिदशकमात्रः
लोकालोकपर्वतः, तत्र रवेर्मेर्वन्तरालवर्तित्वम् १०७-१०८
३८. भानोर्मेरुलोकालोकाभ्यां संनिकर्षात् क्रमेण उत्तर-
दक्षिणायनरूपं गतौ वैचित्र्यम् १०९
३९. इत्थम् उदयास्तमययोरपि भानोर्वैचित्र्यम् ११०-११२
४०. लोकालोकाद् बहिः तमसः, तत्संनिकर्षे गर्भोदसमुद्रस्य अवस्थानम् ११३-११४
४१. तमःस्थानविषयकं श्रीसिद्धयोगीश्वरमतविशदनम् ११५-११७

४२.	संकलनया भूलोकस्य कोटिशतपरिमाणत्वम्	११८
४३.	भूलोकस्य चतुर्दशभूतसर्गास्पदत्वं भोगस्थानत्वञ्च	११९-१२०
४४.	भुवर्लोककाद्यभिधाने दशवायुपथानामाद्यस्य निरूपणम्	१२१-१२८
४५.	तत्रवज्राङ्कमरुत्पदप्राप्तौ निमित्तान्वेषणम्	१२९
४६.	आद्यवायुपथनिरूपणस्य पुनरनुसन्धानम्	१३०-१३८
४७.	ऋतुर्द्ध्यादिमहापरिवहान्तषोडशात्मनः आद्यवायुपथ- निरूपणस्य उपसंहारः	१३९
४८.	दशवायुपथानां भिन्नाधिष्ठातृत्वम्	१४०-१४२
४९.	भुवर्लोकान् ध्रुवान्तं स्थितस्य स्वर्लोकस्य निरूपणम्	१४३-१४६
५०.	तत्र ध्रुवस्य ग्रहादिबन्धनस्थानत्वे बद्धानाम् आमेधाद्यसप्तानिलमण्डलाधारत्वम्	१४७
५१.	ज्ञानबन्ध्यक्रतुहोत्राद्यनुष्ठातृणामत्र निवासः	१४८
५२.	भूमेर्ध्रुवान्तं पञ्चदशलक्षत्वम्, स्वरादिसत्यान्त- तदूर्ध्वविष्णुरुद्रलोकानामवस्थितेः तन्निवासिनां च निरूपणम्	१४९-१५६
५३.	रौद्रलोके दीक्षाज्ञानरहितलिङ्गाराधनमात्रतत्पराणां निवासः रुद्रोर्ध्वमुत्तरोत्तरवृद्धितः तेषां शिवे लयः	१५७-१५९
५४.	भूरादिसप्तलोकेषु दण्डपाण्यादिसप्तानां लोकेश्वरत्वम्	१६०-१६१
५५.	पञ्चभिः महाभूतैः तन्मात्रैर्वा आरब्धत्वात् सप्तलोकानां परापरत्वे गुरुप्रामाण्यम्	१६२-१६४
५६.	प्रत्येकं पञ्चाशत्कोटिपरिमाणत्वाद् अध ऊर्ध्वकटाहयोः भूलोकस्य शतरुद्रावधित्वम्	१६५-१६६
५७.	दश दिक्षु दश दश क्रमेण शतरुद्राणामवस्थानम्	१६७
५८.	रुद्रशतस्य ब्रह्माण्डाधारकत्वं रौरवप्रामाण्याद् अण्ड- स्वरूपत्वञ्च	१६८
५९.	तत्रत्यग्रन्थाच्छ्लोकद्वयपाठे तत्रापि आद्यश्लोकव्याख्याने- ऽनिर्भक्तस्य वस्तुपिण्डस्य अण्डत्वनिर्णयः	१६९-१७४
६०.	प्रतितत्त्वमण्डत्वव्यावर्तनाय वस्तुसमूहवाचिनः वस्तुपिण्डपदस्योपादानम्	१७५-१७६
६१.	तत्समूहत्वे पत्युर्विश्ववपुर्धारित्वं हेतुः	१७७
६२.	अन्यैरन्यथाव्याख्याने भेदकयोजनस्य अण्डत्वम्	१७८
६३.	प्रकृते ब्रह्माण्डीयशतरुद्रेषु एकादशरुद्राधिपतित्वम्	१७९
६४.	अनन्तादिवीरभद्रान्तानि एकादशरुद्रनामानि	१८०
६५.	शिवरुद्राणां ब्रह्माण्डमावृत्य अवस्थानम्	१८१-१८२
६६.	रौरववार्तिकप्रामाण्याच्छ्रीकण्ठाधिष्ठितशिवरुद्राणां स्रष्टृत्वं संहर्तृत्वञ्च	१८३
६७.	सिद्धातन्त्रप्रामाण्यादत्र क्रमेण द्विद्विगुणानां ब्रह्मादीनां तथावस्थानम्	१८४-१८५

६८. भूवत् जलादिशिवान्तानां तत्त्वान्तराणामपि उत्तरोत्तरवृद्ध्या
परिमाणनिरूपणम् १८६-१८९
६९. तत्त्वजातस्य शिवाऽविनाभूतत्वात् शिवज्ञानस्य मोक्ष-
कारणत्वम् १९०
७०. अत्रार्थे श्रीमत्स्वच्छन्दशासनप्रामाण्यम् १९१
७१. तत्र पारमेशीपौरुषेयोरन्यतरशाङ्करीदीक्षाऽभावे शिवज्ञानाऽभावः १९२
७२. अप्तत्वे भुवनाभिधानोपक्रमे भद्रकाल्याः जयनाम्नि पुर
भक्तानामधिकारः १९३-१९४
७३. तत्र निर्बीजदीक्षया मोक्षप्रदानेन भद्रकाल्याः माहात्म्यम् १९५
७४. अप्तत्वारम्भे भद्रकाल्याः प्रान्ते तु वीरभद्रस्य स्थूलसूक्ष्मतया
रुद्राण्डाख्यपुरद्वयावस्थानम् १९६-१९८
७५. जयरुद्राण्डयोरन्तराले त्रयोदशभुवननिरूपणे रसतन्मात्र-
धारणाश्रितत्वं लकुलाद्यमरेशानामधिपत्वञ्च १९९-२०४
७६. ततःतेजोवायुव्योमादितत्त्वेषु क्रमेण अष्टदशाऽष्टभुवनानां
बह्विप्राणव्योमतन्मात्रधारणाश्रिततया निरूपणम् २०५-२०८
७७. गन्धतन्मात्रधारणाद्यभ्यासाद्योगिनः शरीरान्ते तत्तद्भरादि-
भुवनासादनात् क्रमेण शिवात्मतालाभः भुवनाद्युपदेशे निमित्तम् २०९-२११
७८. अत्रार्थे श्रीमद्देव्यायामलप्रामाण्यम् २१२
७९. अत्रैव श्रीकामिकान्तर्गतकश्मीरवर्णनोक्तभगवदवचनात्
तन्मात्रादिमनोऽन्ततत्त्वानां पुराणाम् सप्रपञ्चमभिधानम् २१३-२२४
८०. ततोऽहंकृतेः पुरस्य बुद्धेश्च देवयोन्यष्टधामत्वेन पुराष्टकस्य
निरूपणम् २२५-२२७
८१. अतोऽहंकृतेः पुरस्य बुद्धेश्च देवयोन्यष्टधामत्वेन पुराष्टकस्य
निरूपणम् २२८-२२९
८२. अत्रार्थे शिवतनुप्रामाण्यात् देवयोन्यष्टकस्य शक्ति-
व्यक्तिरूपत्वम् २३०
८३. तेषां बुद्ध्यधश्च सूक्ष्मस्थूलभोगभेदः तत्र चत्वारिंशद्भुवनानां
तुल्योपभोगत्वम् २३१
८४. साधनभेदादष्टकपञ्चकतया एषामभिधाने देवयोन्यष्टकस्य सर्वत्र
तरतमभावेन अवस्थानम् उमापतिप्रभुत्वञ्च २३२-२३३
८५. अक्षाणामपि तरतमभावाभिधानपूर्वकं देवयोन्यष्टकस्य
अन्योन्यमपि तारतम्याभिधानम् २३४
८६. अतएव दीक्षायां बुद्धेः शोधनीयत्वविधानम् २३५
८७. देवयोन्यष्टकवत् क्रोधेशतेजोष्टकद्वयनिरूपणम् २३६
८८. स्वच्छन्दशासनश्रीपूर्वशासनप्रामाण्याद् योगाष्टाभिधानञ्च २३७
८९. तत्र उमापतिश्रीकण्ठयोरभेदेऽपि अपरपररूपतया श्रीकण्ठस्य
श्रीकण्ठम् उमापतेश्च मातृभिर्परिवारितं मायापुरम् २३८-२४०

९०.	उमासप्तकापरपर्यायस्य ब्राह्म्यादिसप्तमातृकाभिधानम्	२४१-२४३
९१.	उमापतिपुरोर्ध्वं मूर्त्यष्टकावस्थानं तदाश्रयेण कैवल्यरूपमोक्षप्राप्तिः	२४४-२४६
९२.	योगस्य अधराधरतत्त्वप्राप्तौ कारणत्रयकृतफलावाप्तिभेदस्य निमित्तत्वम्	२४७-२४८
९३.	तदूर्ध्वं सुशिवादिमहादेवाष्टकान्तं योगाष्टकनिरूपणे श्रीकण्ठस्यैव प्रपञ्चनम्	२४९-२५२
९४.	बुद्ध्यूर्ध्वं प्रकृतेरधः प्रकृतिक्षोभरूपगुणतत्त्वाद् बुद्धेर्प्रभवः	२५३-२५४
९५.	अन्तरा गुणतत्त्वकल्पनया प्रकृतिक्षोभेऽनवस्थारूपदोषस्य सङ्गार्थं साम्यपदप्रयोगात् सांख्यगतदोषपरिहारः	२५५-२५६
९६.	कार्यकारणभावस्य अन्तर् ईश्वरेच्छाक्षोभजन्यत्वात् स्वमते प्रकृतेरपि क्षुब्धाक्षुब्धतया द्वैविध्ये गुणस्य तत्त्वान्तरत्वपरिहारः बुद्धिकारणत्वनिर्वाहश्च	२५७-२५९
९७.	गुणतत्त्वान्तर्वर्तिभुवनजाते सप्ताधिकशतकद्वयपरिमिते गुरुणां पंक्तित्रयस्याधिकारित्वम्	२६०-२६२
९८.	अत्र शिवतनूपदिष्टवैशिष्ट्यनिदर्शनभङ्गाया योगाष्टकस्य गुणस्कन्धे निरूपणम्	२६३-२६७
९९.	अत्र श्रीकण्ठनाथस्य सर्वोर्ध्वावस्थानेन ग्रहात्मिकाभि- शक्तिभित्तत्तद्भुवनेषु तत्तद्भूतानामधिष्ठितत्वम्	२६८-२७१
१००.	गुणोर्ध्वम् अव्यक्ते क्रोधेशाद्यष्टभुवनेश्वराणामवस्थानम्	२७२
१०१.	शिवतनुशास्त्रानुसारं मायाप्रभवस्य अव्यक्तस्य सप्ताभिधानान्तर- प्रवृत्तौ क्षेत्राणां रुद्राणां वोपभोगस्य निमित्तत्वम्	२७३-२७५
१०२.	करणैर्विकरणैर्वोपभोगे करणानां मूढादिरूपत्वनिरूपणम्	२७६-२७७
१०३.	ततः पुंस्तत्त्वे तुष्टिनवकस्य सिद्धयष्टकस्य भुवनाष्टकस्य चाभिधानम्	२७८
१०४.	कापिलमतमवलम्ब्य तुष्टिसिद्धीनां निरूपणम्	२७९-२८१
१०५.	अणिमाद्यूर्ध्वं गुरुपंक्तित्रयस्य तदूर्ध्वं नाड्यधिष्ठातृदेवताष्टकस्य चावस्थानम्	२८२
१०६.	नाड्यधिष्ठातृदेवतानां पुंस्तत्त्वावस्थाने प्रसरणशीलनाद् शक्तेः नैमित्त्यम्	२८३
१०७.	विश्वोत्पत्तिसिद्धित्वात् तस्य कर्तृत्वचैतन्ययोरनपलापः	२८४-२८५
१०८.	नाड्यष्टकोर्ध्वं विग्रहाष्टकस्य, तदूर्ध्वं देहधर्माणां भुवनस्य, तदूर्ध्वं देहपाशाख्यपञ्चविषयाणां पुरस्य, तत्रैव गणविद्येशानां कामादित्रिविधपाशोदयस्य च निरूपणम्	२८६-२९१
१०९.	विषये पाशशब्दप्रवृत्तौ परशिवाद् भेदप्रथनस्यैव बन्धकतया निमित्तत्वम्, पुंवेचित्र्यकारणत्वञ्च	२९२-२९३
११०.	पाशशोधनादेव भवान्मुक्तिः	२९४

१११. पुंस ऊर्ध्वं नियत्यादिपञ्चकञ्चुकानां साधिष्ठातृपुरनिरूपणम् २९५-२९७
११२. ततः शैवीतनुमालिनीमतप्रामाण्यान्मायायाः
त्रिप्रकारस्वरूपनिरूपणम् २९८-२९९
११३. श्रीपूर्वशासनेन पुरुषादौ प्रोक्तानां वामादीनामत्र
मायातत्त्वेऽभिधानात् शैवीतनुशास्त्रस्य मतवैलक्षण्यम् ३००
११४. एतत्प्रामाण्यादेवात्र तेषां वामादिसायुज्यभागित्वं येन
अनन्ताधिष्ठितमायीयभुवनप्राप्तिः ३०१-३०३
११५. शुद्धाशुद्धस्रोतसोः शिवस्याधिकारात् शम्भुनियोगादनन्तस्य
सृष्टिस्थितिविलयकारित्वम् ३०४-३०६
११६. मायाबिलगुहाभिधानायाः ग्रन्थितत्त्वरूपतया द्विविधायाः
मायायाः जगद्धोनित्वात् शुद्धाशुद्धस्रोतसोरधिकारत्वम् ३०७
११७. ग्रन्थिरूपमायायां भगसंज्ञाप्रवृत्तिनिमित्तम्, प्रतिभगं
प्रकृत्यण्डादेरसंख्यातत्वम् ३०८-३०९
११८. शास्त्रवर्णनाऽशक्यतया अवच्छिन्नासंख्यसालावरकन्यायेन
भगानाम्, तन्निवासिरुद्राणां च सायुज्यसामीप्यसालोक्यवशाद्
असंख्यातत्वम् ३१०-३१२
११९. प्रतिभुवनं व्यवस्थाया ईदृग्विधत्वम् ३१३
१२०. योन्यानन्त्यात् स्रोतसां तदधिष्ठातृणाञ्च संख्यानभिधानम् ३१४
१२१. निरयाद् क्षरपालपर्यन्तम् एकस्रोतवदन्यस्रोतसामपि
तुल्यविधित्वम् ३१५
१२२. स्वविकारत्वादव्यक्तकलयोः गुहाख्यमायया आपूरणम् ३१६
१२३. ग्रन्थिमायायाः मध्ये अधरमध्योर्ध्वरूपेषु पुटत्रयेषु
गहनादिद्वादशरुद्राणामवस्थानम् ३१७-३१९
१२४. मतङ्गशास्त्रवचनादत्र विंशतिरुद्राणामवस्थानम् ३२०
१२५. श्रीसारशासने पुनः पुटषट्कनिर्देशः, ग्रन्थिमायायाः
तत्त्वमायाकार्यतया निगदनात् मायायाः तत्त्वरूपता-
भिधानोपक्रमः ३२१
१२६. समस्तविलयपदरूपत्वादत्र मायातत्त्वे भुवनविभागाऽभावः ३२२
१२७. अनन्तेन अनन्तसंपुटैः क्षोभनाद् अस्या एकत्वेऽपि
अनन्तकार्याविर्भावसामर्थ्यम् ३२३-३२४
१२८. निशापदेन इमां व्यपदिशतः श्रीपूर्वशास्त्रस्यात्रार्थे
प्रामाण्यम् ३२५
१२९. अधराध्वन्युक्तस्य सर्वस्यात्र सूक्ष्मतया अवस्थानात्
प्रणवपञ्चकस्य मानाष्टकस्य चाभिधानम् ३२६-३२८
१३०. मायातत्त्वाधिकारिणां मायामयशरीरत्वं स्वाधिकारो-
चितभोगित्वञ्च ३२९-३३०
१३१. मायामयशरीरत्वनिरूपणम् ३३०-३३१

१३२. शक्तिरूपताभिधाने मायायाः अतिदुर्घटकारिदेवशक्ति-
रूपत्वम् अमोक्षे मोक्षलिप्सया मृढानां भ्रामकत्वञ्च ३३२-३३५
१३३. शिवज्ञानदीक्षयोरस्या उच्छेदहेतुत्वम् ३३६
१३४. मायोर्ध्वं शुद्धविद्यातत्त्वे वामादिशक्तिनवकस्य मन्त्राणां
कोटिसप्तकस्य अवस्थानम् ३३७-३४०
१३५. विद्यातत्त्वोर्ध्वम् ईश्वरतत्त्वे अनन्तप्रधानस्य विद्येश्वराष्टकस्य
सार्धकोटित्रयमन्त्रेश्वरनायकतया अवस्थानम् ३४१-३४४
१३६. शिवतनुशास्त्रादिप्रामाण्याद् वामादिमनोन्मन्यन्तशक्तिनवकस्य
नियोगाद् अनन्तस्यैव प्राधान्यनिरूपणम् ३४५-३५१
१३७. मायाद्यवीच्यन्ते अधरेऽध्वनि अभवसंज्ञस्य अनन्तस्याधिकारः
हेयत्वञ्च ३५२
१३८. हेयत्वे चात्र अभवत्वस्य नैमित्त्यम् ३५३
१३९. शिवसिद्धयोरतिभवरूपत्वान्मायीयावरणवदधराध्वनः निवृत्तिः ३५४
१४०. ईशतत्त्वे विद्येशानां रूपसूक्ष्मावरणयोश्च पञ्चदशभुवनानां
शोध्यत्वम् ३५५-३५६
१४१. ततः सादाशिवज्ञानस्य शुद्धावरणरूपत्वम्, ऊर्ध्वोर्ध्वं
विद्यावृत्तेरारभ्य अनन्तसमावृत्तिपर्यन्तं सादाख्यभुवनस्य
महच्छब्दव्यपदेश्यत्वं सदाशिवाधिष्ठातृत्वम्
इच्छाशक्तिप्रधानत्वञ्च ३५७-३६६
१४२. सदाशिवस्य पञ्चब्रह्मषडङ्गाऽष्टशिवदशाष्टादशरुद्र-
रूपैश्चतुर्धावरणैर्वृतत्वं क्रमेण तन्निरूपणञ्च ३६७-४७२
१४३. सदाशिवपरिवारे तत्रापि रुद्राणां मायामलनिर्मुक्तत्व-
मधिकारमात्रावस्थानम् अधिकारबन्धलये शिवरूपत्वम् ३७३-३७६
१४४. तदूर्ध्वं बिन्दुवावरणे शान्त्यतीतस्य शिवस्य अवस्थानम् ३७७-३७८
१४५. श्रीमन्मतङ्गशास्त्रप्रामाण्याल्लयस्य बिन्दुरिति
पारिभाषिकी संज्ञा ३७९
१४६. पत्युः सादाशिवतत्त्वे भोगस्थानत्वम् ३८०
१४७. तत्र निवृत्त्यादेः सूक्ष्मत्वाद् धरादिरूपताविभावनाऽभावस्य
दृष्टान्तमुखेन प्रदर्शनम् ३८१-३८२
१४८. बिन्दूर्ध्वम् अर्धेन्दौ रोधिकाकलानाम्, तदूर्ध्वं च
निरोधिनीकलानां प्रत्येकं पञ्चधात्वम् ३८३-३८४
१४९. अर्धचन्द्रादेः यथोत्तरं सूक्ष्मसूक्ष्मतरादिरूपप्रदर्शनम् ३८५
१५०. क्रमेण हेतुरोधिकानिरोधिकाभेदनात् सादाख्यभुवनस्य
पञ्चमन्त्रमहातनुत्वम् ३८६
१५१. बिन्दुवावृत्तेरूर्ध्वं नादे भुवनपञ्चकस्य तदूर्ध्वं सौषुम्नस्य भुवनस्य
अवस्थानं यत्र सुषुम्नाया ऊर्ध्वाधरव्यापकत्वात्, नादस्य च

- सुषुम्नाधारत्वात् ब्रह्मबिले विश्रान्तिर्शिवशक्त्यधिष्ठितत्वञ्च ३८७-३९३
१५२. सुषुम्नोर्ध्वं ब्रह्मबिलावरणे ब्रह्मब्रह्माण्योरवस्थानम् ३९४
१५३. तत ऊर्ध्वं शक्तितत्त्वे ऊर्ध्वकुण्डल्याः शक्तेर्विश्वाधारत्वं व्यापिनीशक्त्यधिष्ठितत्वञ्च ३९५-३९६
१५४. व्यापिन्याः शक्तितत्त्वस्थमनाश्रितभुवनस्य व्यापिन्यामवस्थानम् अनाश्रिताधिष्ठितशिवतत्त्वावस्थानञ्च ३९७-३९९
१५५. शिवतत्त्वोर्ध्वतः सर्वकारणकर्तृभूतसमनाशक्तौ पञ्चकृत्यकारिणः महेश्वरस्याधिष्ठानम् ४००-४०१
१५६. कर्तुर्महेश्वरस्य व्यापारे समनायाः करणत्वम् अनाश्रितस्य च निमित्तत्वम् ४०२
१५७. महेशितुरनाश्रिताद्यधिष्ठाने स्वशक्त्या व्यापिप्रेरणया नादबिन्दवात्मविश्वोद्भावनद्वारा समनाया एव करणत्वसिद्धिः ४०३-४०४
१५८. पार्थिवादिसादाशिवान्तविश्वस्य हेयत्वम् ४०५
१५९. पुराणां संग्रहेणाभिधानोपक्रमः ४०६
१६०. तत्र स्वच्छन्दप्रक्रियया निवृत्तौ अण्डस्यान्तर्बहिः साष्टशतभुवनावस्थानम् ४०७-४०८
१६१. प्रतिष्ठायां क्रोधाष्टकेन सह षट्पञ्चाशद्भुवनावस्थानं तत्र संख्याविषये भूतिराजमिश्रसहितमतत्रयप्रदर्शनञ्च ४०९-४१०
१६२. जलाद् गुणतत्त्वपर्यन्तं प्रतितत्त्वं भुवनसंख्यानिर्णयाद् भुवनानां षट्पञ्चाशत्तत्त्वनिरूपणम् ४११-४१६
१६३. प्रतिष्ठायां चतुर्विंशतितत्त्वानामेव शोध्यत्वे हेतुनिरूपणम् ४१७-४१९
१६४. पुंस्तत्त्वान्मायान्तं विद्यायां भुवनानां सप्तविंशतितत्त्वनिरूपणम् ४२०-४२२
१६५. विद्यातः सदाशिवपर्यन्तं शान्तायां भुवनानां सप्तदशतत्त्वनिरूपणम् ४२५-४२७
१६६. सदाशिवाच्छिवपर्यन्तं शान्त्यतीतायां भुवनानां षोडशतत्त्वनिरूपणम् ४२८-४३३
१६८. भुवनविभागप्रदर्शने भोग्ययोजनस्य भोगेच्छात्यागस्य वा नैमित्त्यम् ४३४-४३४
१६९. विकल्पानामानन्त्ये प्राधान्याच्छ्रीपूर्वशासनप्रक्रियया भुवनानाम् अष्टादशोत्तरशतत्वाभिधानम् ४३६
१७०. यत्र निवृत्तौ भुवनानां षोडशत्वम् ४३७-४४०
१७१. प्रतिष्ठायां मतान्तरोल्लेखपूर्वकं भुवनानां षट्पञ्चाशत्तत्त्वनिरूपणम् ४४१-४४६
१७२. विद्यायां भुवनानामष्टाविंशतित्वम् ४४७-४५०
१७३. शान्तायां भुवनानामष्टाशतत्वम् ४५१
१७४. शान्त्यतीतायां अभुवनत्वनिर्देशपूर्वकं देशाध्वविभागोपसंहारः ४५२

नवममाह्निकम्

कारिका-संख्या

१.	विस्तरतः तत्त्वप्रविभागनिरूपणप्रतिज्ञा	१
२.	अनेकत्र एकरूपानुगमस्य तत्त्वलक्षणत्वम्	२
३.	धराजलादौ तत्त्वलक्षणव्याप्तिनिदर्शनम्	३
४.	अनुगामित्वस्य तननाद् व्याप्तृभावतः देहभुवनादौ तत्त्वलक्षणाऽप्रसक्तिः	४-५
५.	अत्रार्थे श्रीमन्मतङ्गशास्त्रादिप्रामाण्यम्	६
६.	कार्यकारणभावात्मनि तत्त्वप्रविभागप्रदर्शनोपक्रमे सिद्धयोगी- श्वरीमतानुसारं शिवेच्छापरिकल्पितत्वम्	७
७.	अस्वतन्त्रस्य कर्तृत्वानुपपत्तेः चेतनशिवस्यैव सर्वभावकर्तृत्वम्	८-९
८.	जडे कर्तृत्वमात्रसतत्त्वस्य कारणत्वस्याप्यनुपपत्तिः	१०
९.	बौद्धमते जडानाम् अपेक्षैकजीविते कार्यकारणभावे ज्ञातेयाभावपरस्परनैरपेक्ष्यातिव्याप्तिरूपदूषणयोराविष्करणम्	११-१३
१०.	सत्कार्यवादाश्रयणेऽपि जडस्य कार्यकारणभावानुपपत्तिः	१४-१६
११.	उपलम्भवादे भावस्य क्रमाक्रमयोरपि उपलब्ध- स्वरूपानधिकत्वम्	१६-१९
१२.	स्वभावपक्षाश्रयणेऽपि क्रमस्य स्वरूपानधिकत्वाच्छिवस्यैव कर्तृत्वम्	२०-२१
१३.	तथावभासनस्य कर्तृत्वरूपत्वात् कार्यकारणभावस्यापि अवभासनरूपत्वम्	२२
१४.	रूपान्वयोपकृते पौर्वापर्यनियमात्मनि भावद्वये कार्यकारण- भावव्यवहारः	२३-२४
१५.	पौर्वापर्यात्मनः नियमस्य निर्बाधत्वं योगिसृष्ट्यव्यतिरेकेण सर्वत्र कार्यकारणतायां बिन्धनम्	२५-२८
१६.	वस्तुतश्चिन्मयस्यैव सर्वत्र हेतुत्वम्	२९
१७.	कार्योद्भूतौ सकलसामग्र्याः हेत्वैकरूपत्वम्	३०
१८.	सामग्र्या एकत्वे एकप्रमातृविश्रान्तिसतत्त्वस्य अन्वयव्यतिरेकानुविधानस्य नैमित्त्यम्	३१-३४
१९.	कुम्भकारनिर्माणं समेत्य एकैकनिर्माणे तथा च पुंसः कर्तृत्वाभिमाने शिवस्यैव साक्षात्कर्तृत्वम्	३५-३८
२०.	कार्यकारणभावस्य वैचित्र्यनिरूपणम्	३९,
२१.	तत्र अव्यक्तस्य मायाकलयोरन्यतरकार्यत्वे शास्त्रीयवैचित्र्य- प्रदर्शनम्	४०-४१
२२.	लौकिकवैचित्र्योपस्थापने वृश्चिके गोमयवृश्चिक- योगीच्छारूपहेतुत्रयसद्भावः	४२-४३

२३. तत्र परामर्शक्यात् सर्वत्र तुल्यत्वमिति शास्त्रेषु कार्यस्य क्रमे स्वरूपे वा मतवैचित्र्योपपत्तिः ४४
२४. ज्ञानोत्तरादिषु तत्त्वानां क्रमान्यथाभावप्रदर्शनम् ४५-४७
२५. प्रकृते श्रीपूर्वशास्त्रसंमततत्त्वक्रमनिरूपणप्रतिज्ञा ४८
२६. तत्र पञ्चशक्तिनिर्भरत्वात् तत्तच्छक्तिप्राधान्ययोगेन शिवादितत्त्वपञ्चकतया शिवस्य पञ्चधात्वम् ४९-५१
२७. अनन्तभेदाभासनेऽपि परशिवस्य अनवच्छिन्नप्रकाशात्मत्वम् ५२
२८. अत्र शाम्भवादिगणपञ्चकानुभूतिसमन्वयमुखेन अनेकत्र एकरूपानुगमरूपतत्त्वलक्षणव्याप्तिनिरूपणम् ५३-५४
२९. एतल्लक्षणाभावे सदाशिवादिदेवानां तत्त्वरूपतया परिगणने नामसादृश्येन विप्रलब्धत्वं गुरूपदेशरहितत्वम् ५५-५९
३०. शिवादितत्त्वपञ्चकस्य शुद्धाध्वपदव्यपदेश्यत्वम् ६०
३१. अशुद्धेऽध्वनि भोगलोलिकया अघोरेशस्य कर्तृत्वम् ६१
३२. मुख्यतया कर्मस्य संसारकारणत्वेऽपि विषयाभिलाषरूप-लोलिकाया एव प्राधान्यम् ६२
३३. मलस्य अणुतायोग्यतामात्ररूपत्वाद् रागवत् तत्त्वान्तरत्वाभावः ६३
३४. सांख्ये रागस्य बुद्धिधर्मत्वमिह पुं धर्मत्वम् ६४
३५. आणवे पुनः व्यतिरिक्ततया भानादधेतोः व्यतिरिक्तस्य स्वातन्त्र्याभावात्, शिवस्वात्मप्रच्छादनेच्छया वस्तुभावासादनम् ६५-६७
३६. मलगतरौदृग्याः शक्तेः शिवमुक्ताऽमुक्ताणुगतत्वनिराकरणम् ६८
३७. रौदृग्रीशक्तेः स्वयंप्रवृत्तेरीशप्रवृत्तेश्चाभावात् मलस्य शिवावरणरूपत्वं न तु विषयावरणरूपत्वम् ६९-७२
३८. मलेन स्वरूपावरणात् काणाददृग्या स्वरूपनाशप्रसङ्गः ७३-७४
३९. मूर्ततया अमूर्ततया वा आत्मज्ञानस्य आवरणासंभवः तत्र अमूर्ततमसा प्रकाशावरणरूपदृष्टान्तस्य अनुपयोगित्वम् ७५-७७
४०. मद्याद्यावरणन्यायात् काणादमतेऽपि जडस्याकर्तृभावान् मलस्य चेतनावरणे प्रभुशक्तिप्रेरणाया अनुपपन्नत्वान् मलविजृम्भायाः स्वरूपस्वातन्त्र्यमात्रवपुस्त्वम् ७८-८३
४१. शास्त्रेषु मलस्य बह्विधिरन्वर्थसंज्ञाभिरभिधानम् ८४-८६
४२. तत्रान्येषां सुगमत्वाद् भवदोषाऽनुपलवशब्दयोश्च अनुगतार्थनिरूपणम् ८७
४३. कर्ममलप्रस्तावे तस्य संसारकारणत्वम् ८८
४४. तदुच्छेदाय सांख्यादिशासनेषु नैष्कर्म्योपदेशः ८९
४५. निष्कर्मणः, आणवस्यावस्थानात् विज्ञानकेवलिरूपत्वं शिवाभेदपरामर्शद्वारा मन्त्रादिक्रमेण शिवात्मताप्राप्तिश्च ९०-९२

४६.	कर्मसंतत्यप्रसूतौ शिवात्मताप्राप्तौ च मूलमलस्य दिध्वंसिषुतादिपञ्चरूपतया मन्त्रादिशिवान्तानां सुषुप्तादीनां च परिकल्पना	९३-९६
४७.	कर्मणः कर्तृत्वशक्तेरुत्थानं न तु मलात्	९७-९८
४८.	कर्मणः तत्तत्फलदानसामर्थ्यस्य आत्मसंकोचनान्तरीयकत्वाद् व्यञ्जकतया आणवे कर्मकारणत्वोपचारः	९९-१०१
४९.	विज्ञानाकलस्य मलैकयोगः	१०२-१०३
५०.	अत्र नैष्कर्म्यभावनया संस्कारोच्छेदे पूर्वापरानुसंधानाभावे प्रमातृत्वलोपशङ्कापरिहारः	१०४
५१.	अप्रध्वस्तेऽपि संकोचे अभिसन्धितोऽपि कर्मणः अतत्फलदायित्वम्	१०५-१०६
५२.	यथाभिसंधानं कर्मफलव्यवस्थानेऽपि फलानभिसंधानदार्ढ्यात् कर्मणः फलसंस्कारत्यागस्ततः मायोत्तीर्णपदासादनम्	१०७-१०८
५३.	अनयैव परिपाद्या प्रमातुः विज्ञानाकलत्वम्	१०९
५४.	कर्तुराभिसंधानात् कर्मफलव्यवस्थितेः दुष्कृतस्य पराभिसंधावपि स्वाभिसंधानविरहाद् विज्ञानाकलस्य दुष्कृतसुकृतफलभागित्वाभावः	११०-११६
५५.	विज्ञानाकले क्रमेण मलस्य ध्वस्तत्वे अत्र अहंभावोदयं कर्ममलयोगाभावात् शिवावेशवशीकृतत्वस्य हेतुत्वम्	११७-११९
५६.	मलस्य संसाराङ्कुरकारणत्वे श्रीपूर्वशास्त्रसंवादः	१२०
५७.	फलानन्तर्यभाविताया योग्यताया एव हेतुत्वात् सुखदुःखादि- कार्यस्य हेतुतया षष्ठीतत्पुरुषगर्भं कर्मसूत्रव्याख्यानम्	१२१-१२२
५८.	कर्मवैचित्र्ये कार्यवैचित्र्यदर्शनादत्रैव बहुव्रीहिगर्भं व्याख्यानान्तरम्	१२३-१२४
५९.	अवस्थावैचित्र्याद् अन्यदेहस्थकर्मणोऽन्यदेहस्थफलत्वोपपत्तौ अनुसंधानैक्यात् दोषस्याप्रसक्तिः	१२५-१२६
६०.	फलोन्मुखे कर्मणः प्राच्यानुसंधिदाद्वयस्य अवश्यंभावित्वम् तदनौन्मुख्ये तथात्वायोगात् तपसा ज्ञानेन च तस्य निरोध्यत्वम्	१२७-१२९
६१.	अतः आरब्धकार्यस्य कर्मणोऽनिरोध्यत्वम्	१३०
६२.	सद्यस्कर्मणोऽनारब्धकार्यत्वात्निरोद्धुं शक्यत्वम्	३३१
६३.	संस्कारदार्ढ्यनाशभङ्ग्या ज्ञानकाले मोहवशात्कृतस्य सर्वस्यापि कर्मणः प्रदाहः	१३२-१३३
६४.	अत्रार्थे श्रीपरशास्त्रप्रामाण्यात् सर्वमेव संविदैकात्म्येन जानतः देहस्थस्यापि कर्मणः दाहः	१३४
६५.	संविदोऽनतिरेकेण देहादिसंस्कारस्य व्यवस्थानात् श्रीपरशास्त्रगतदेहस्थपदव्याख्यानम्	१३५-१३७

६६. विज्ञानकेवलस्योपसंहारः प्रलयाकलप्रमातुरवतारश्च, तत्र तस्य
आणवकार्मद्विमलबद्धत्वं मायान्तरवस्थानं कर्मवासनावैचित्र्याद्
यथोचितभागित्वं ब्रह्मादिस्थावरान्ते संसरणञ्च १३८-१३९
६७. न केवलमेषामधः संसरणम् अपितु ऊर्ध्वमपि, तत्र क्रमेण
मन्त्रत्वासादनम् १४०-१४१
६८. आणवमलस्यात्र ईश्वरेच्छावशात् कार्ममलसहकारित्वम् १४२-१४३
६९. चिदचिद्रूपताभासनेन अणोः भोगेच्छोदयक्रमेण पशुभावग्रहणे
ईश्वरेच्छावशादेव प्रबोधे कर्मवैचित्र्यात् तत्तत्संसारविर्भावः १४४-१४६
७०. अत्रार्थे मन्त्रमहेश्वरेण मायाविक्षोभपूर्वकसंसारसृष्टौ
श्रीपूर्वशास्त्रप्रामाण्यम् १४७-१४८
७१. मायायाश्च भेदावभासे स्वातन्त्र्यात् शक्तिरूपताभिधानम् १४९
७२. गर्भीकृतानन्तभाविभागायाः तस्याः परानिशापदव्यपदेश्यत्वम् १५०
७३. मूलकारणरूपत्वान्मायायाः तत्त्वरूपताभिधानमपि १५१-१५२
७४. प्रकृत्यपेक्षया मायायाः मूलकारणत्वाभिधाने मायैकत्वस्य
नैमित्त्यम् १५३
७५. तत्त्वग्रन्थितया मायायाः द्विधावस्थानाद् देवस्य अव्यभि-
चारिण्याः शक्तेः मायायाः भेदपरकतत्त्वभावासादनम् १५४
७६. निरोदघ्न्यादिशक्तीनामपि कलादिधरान्ततत्त्वरूपत्वं ततश्च
शिवशक्तिमयत्वम् १५५-१५६
७७. तथापि पृथक्त्वेनावस्थानात् कलादेर्कार्यरूपत्वे मायाया
एवात्रोपादानत्वम् १५७-१५८
७८. कलादेर्कार्यरूपतायाः पृथग्भाननाम्नि हेतौ भागासिद्धा-
ऽनैकान्तिकादिदोषपरीक्षणमुखेन तन्मात्रादितत्त्वजातस्य
बहिष्कालादिङ्मातृसापेक्षत्वसिद्धिः १५९-१६०
७९. पृथिव्यादिसदाशिवान्तानां देहिनाम् अनुरूपविशिष्ट-
भुवनयोगित्वम् १६१-१६२
८०. अणूनां प्रतिनियतभुवनयोगित्वेऽपि तत्तद्भुवनानां
भोग्यत्वयोग्यत्वात् निखिलाध्वभोक्तृत्वम् १६३
८१. मायाक्षोभाद्विश्वप्रसरेऽपि पौर्वापर्यवैचित्र्यात् कलादीनामपि
परस्परापेक्षया कार्यकारणरूपत्वम् १६४-१६५
८२. प्रतिशास्त्रं भेदेनाभिधानाद् अत्रत्यकार्यकारणभावनिरूपणे
मालिनीशास्त्रसमाश्रयणम् १६६
८३. सुखदुःखादिभेदतः कलादिक्षित्यन्ततत्त्वजातरूपायाः
भोगसाधनसंहितेः प्रत्यात्मभिन्नत्वाद् अनेकत्वम् १६७-१६९
८४. अनेकत्वेऽपि नृतादौ ईश्वरेच्छातः कलादितत्त्वानाम् ऐक्यम् १७०
८५. शक्तिपातपवित्रितेषु एषां शुद्धत्वञ्च १७१
८६. शुद्धकलादितः संसारमोचककर्मणादेः प्रसूतिः १७२

८७. अत्रार्थे मानस्तुतिप्रामाण्यम्	१७३
८८. कलादीनामुत्पत्तिविवेचने मायातत्त्वात् कलाया उत्पत्तिः पुंयोगे किञ्चित्कर्तृत्वलक्षणत्वम्	१७४-१७६
८९. सद्योनिर्वाणदीक्षादौ पुंविश्लेषे निदर्शनद्वारेण कलायाः स्वप्रसवाभावनिरूपणम्	१७७-१७८
९०. अणोनिर्विकारत्वात् समानेऽपि संसारकारणत्वे मलमाया-कर्मणां प्रतिनियतकार्यकारित्वान् मायाया एव कलोपादानकारणत्वम्	१७९-१८०
९१. अणोः किञ्चिज्ज्ञत्वकर्तृत्वादिसमुद्बलने ईशशक्तिसंप्रेरणात् कलाया एव हेतुत्वम्	१८१-१८२
९२. कलायाः विद्यादिवत् करणत्वाभावः पुंस्कलयोश्च प्रयोज्यप्रयोजकरूपत्वम्	१८३
९३. पुंस्कलयोर्विवेकज्ञानान्मायापुंविवेकः विज्ञानाकलत्वञ्च	१८४-१८५
९४. प्रकृतिपुरुषविवेके प्रकृत्यन्तम्, कलापुंविवेके तु मायान्तम्, कर्मक्षयात् पुंसः मायाधः संसरणाभाव इति सांख्यापेक्षया स्वमतोत्कर्षप्रदर्शनम्	१८६-१८७
९५. मायोर्ध्वं गमने प्रकृतिमायामलविवेकत्रये सर्वत्र शक्तिपातस्य सहकारिकारणत्वं किन्तु तत्रान्त्यस्यैव मोक्षपर्यन्तवृत्तित्वम्	१८८
९६. कार्यभेदान्मायातः कलाया अन्यत्वम्	१८९
९७. कलालक्षणे स्वाभिधानस्य श्रीपूर्वशास्त्रप्रतिपादितार्थ-विरुद्धत्वपरिहारः	१९०
९८. अज्ञस्य किञ्चित्कर्तृत्वाभावात् किञ्चिज्ज्ञत्वरूपस्य विद्यातत्त्वस्योत्पत्तिनिरूपणम्	१९१
९९. पुंसस्तत्तत्प्रत्ययविशिष्टायां बुद्धौ वेद्यायां विद्यायाः करणत्वम्	१९२-१९३
१००. गुणसंकीर्णायां बुद्धौ सुखदुःखमोहादिविवेकाभावः	१९४
१०१. विषयाध्यवसाये बुद्ध्यपेक्षया विद्यायाः करणान्तरत्वम्	१९५
१०२. सर्वस्यापि विषयप्रकाशनस्य आत्मप्रकाशरूढत्वाद् व्यवहार-लोपापत्तौ बुद्ध्यादिप्रतिसंक्रान्तवेद्यस्य विद्याकरणगोचरत्वाद् बुद्ध्यादिकल्पनौचित्यम्	१९६-१९८
१०३. किञ्चित्त्वस्य प्रतिनियतवस्तुपर्यवसायित्वे निमित्तान्तरतया रागतत्त्वोपपादनम्	१९९
१०४. सामान्येन अभिष्वङ्गमात्ररूपत्वात् सांख्योक्तबुद्धिधर्मादवैराग्याद् रागतत्वस्य वैलक्षण्यम्	२००
१०५. कालतत्त्वस्य कार्यावच्छेदिकर्तृत्वकलनात्मकत्वम्	२०१
१०६. नियतितत्त्वस्य नियमाधायकत्वम्	२०२
१०७. विद्यादितत्त्वचतुष्टयस्य कलाकार्यत्वं भोक्तृव्यवस्थानञ्च	२०३
१०८. संविदः मायादिकञ्चुकानामेव पुंसि षट्कञ्चुकत्वम् ✓	२०४

१०९. संविदः षट्कञ्चुकषट्कस्थितौ पशुत्वम् २०५
११०. शिवतनुशास्त्रे अशुद्धेरन्यत्वनन्यत्वाभ्यां कञ्चुकस्य आणव-
निरोधशक्तिमायाख्यत्रैविध्यम्, तदभाजः कलायोगयोग्यत्वम्
इति कञ्चुकत्रयेण सह कलाविद्यारागात्मनः कञ्चुकत्रयस्य
भङ्ग्यन्तरेण षट्कत्वाभिधाने विद्यारागयोः कालाप्रभवत्वम् २०६-२११
१११. कञ्चुकवशात् पशोः मायीयभोगौन्मुख्यम्, मलस्य
कम्बुकरूपत्वं मायादिकञ्चुकषट्कस्य तुषरूपत्वम् २१२
११२. कलायां किञ्चित्कर्तृत्वस्य विशेष्यांशरूपतया भोक्तृरूपत्वं
विशेषणतया भोग्यसामान्यात्मकप्रधानाविर्भावकत्वञ्च २१३-२१४
११३. कलातः भोक्तृभोग्यत्वयोः युगपदुत्पादे परस्परापेक्षायाः
हेतुत्वम् २१५-२१६
११४. सैरवादौ क्रमेण भोक्तृभोग्ययोरुत्पादकथनेऽप्यत्र
वस्तुसत्ताश्रयणाद् अस्मन्मतस्य ज्यायस्त्वम् २१७-२१९
११५. सुखादिविशेषवेदनेभ्योऽनुमीयमानत्वात् कारणरूपसाम्यात्मक-
प्रधानाभिधानम् २२०
११६. सत्त्वरजस्तमसां तत्तत्त्वभावत्वात् तथानुमानसंभावना २२१-२२२
११७. गुणानां क्षोभाद्विजातीयकार्यप्रसूतिरक्षोभात् तदभावश्च इति
तेषां पूर्वप्रदर्शितस्य तत्त्वान्तरत्वस्य भुवनविभागस्य
च स्मरणम् २२३-२२४
११८. पुरुषं प्रति प्रकृतेर्प्रवृत्तौ स्वतन्त्रेशकर्तृकक्षोभणाद् हेतोरत्र
सांख्यीयदोषाभावः २२५-२२६
११९. गुणेभ्यो बुद्धितत्त्वाविर्भावः, तत्र पुरुषप्रतिबिम्बत्वं
बाह्यवेद्यप्रतिबिम्बत्वञ्च २२७-२२८
१२०. बुद्धिवृत्तेर्जडत्वेऽपि आत्मसंविदभिव्यक्तिस्थानत्वाद्
विषयप्रकाशनसामर्थ्यम् २२९
१२१. बुद्धितोऽहंकृतेर्प्रादुर्भावः २३०
१२२. पञ्चविधप्राणवायौ अहंकृतेः संरम्भवृत्तिप्रेरणाऽप्रेरणाभ्यां
प्राणिनां जीवनमृत्यु २३१
१२३. अहंकृतेरस्याः श्रीपूर्वशास्त्रप्रामाण्यात् कृत्रिमत्वम् २३२
१२४. अहंकारस्य करणस्कन्धत्वनिरूपणानन्तरं प्रकृतिस्कन्धत्वस्य
सात्त्वराजसतामसभेदेन त्रैविध्यम् २३३
१२५. तत्र सात्त्विकस्य प्रकृतिस्कन्धतानिरूपणोपक्रमे सत्त्वप्रधाना-
दहंकारान् मनोबुद्ध्यक्षषट्कस्य प्रादुर्भावः २३४
१२६. तत्र मनसः सर्वविषयत्वं ततोऽहंकृतेः सर्वतन्मात्रकारणत्वम् २३५
१२७. बुद्ध्यहंकृन्मनसः अन्तःकरणत्रैविध्यम् २३६
१२८. जाड्यात् प्राणस्य अन्तःकरणत्वाभावः २३७
१२९. अंतःक्रियात्रैविध्याद् अन्तःकरणत्रैविध्यम् २३८

१३०. बुद्धेः संवेद्यत्वात् सांख्याभ्युपगतासंवेद्यबुद्धिवादखण्डनम् २३९
१३१. तत्तदवृत्तिविशिष्टाहंकारजन्यतया बुद्धीन्द्रियाणां नियतविषयत्वम् २४०
१३२. एषां भौतिकत्वनिरासः अहंतानुगमादाहंकारिकत्वसिद्धिश्च २४१
१३३. कर्त्रशस्पर्शित्वाच् चैषां करणत्वोपपत्तिः करणान्तरानवकाशश्च २४२-२४३
१३४. कर्त्रा स्वांशस्यैव करणीकरणाद् व्यतिरिक्तस्यापि
करणभावापादनम् २४४-२४५
१३५. श्रीमन्मतज्ञोक्तस्य कलाकर्तृत्वस्य विद्याकरणत्वस्य च
प्रत्याख्यानपूर्वकं बुद्धिकर्मेन्द्रियाणां पूर्ववपुविद्याकलयोः पुंसः
मुख्यकरणरूपत्वाभिधानम् २४६-२५०
१३६. अतः बुद्धिकर्मेन्द्रियविहीनेष्वपि रूपादेः सामान्यात्मना
प्रतिभासाद् विद्याकलयोर्मुख्यकरणत्वदर्शनम् २५१-२५२
१३७. राजसादहंकारात् कर्मेन्द्रियपञ्चकाविर्भावः २५३
१३८. कार्यक्षमाहंकारानुवेधाद् एषामाहंकारिकत्वे सर्वशरीराधिष्ठानत्वं
तत्र प्रधानाधिष्ठानतया पञ्चाङ्गुलौ करादिव्यवहारश्च २५४-२५५
१३९. अकरणिकाक्रियाया अभावान्मुखेन आदानेऽन्यस्य
करणत्वसंभावना, तथाभावे बुद्धीन्द्रियकल्पनस्य च वैफल्यम् २५६
१४०. वैयाकरणदर्शनाभिमतज्ञानस्य क्रियात्वापेक्षया गुणत्वेऽपि ज्ञानस्य
करणपूर्वकत्वाभ्युपगमात्, क्रियात्वेऽपि गमनादौ तथानभ्यु-
पगमान् नैयायिकमते दूषणाविष्करणम् २५७-२५९
१४१. गमनादिक्रियायाः पादादिकरणपूर्वकत्वेऽप्यत्र मतङ्गशास्त्रगुरु-
प्रामाण्यात् कर्मेन्द्रियाणां सकलशरीरव्यापकत्वं तदधिष्ठानेषु
मुख्यवृत्तिमत्त्वम् २६०
१४२. खेटपालादिमते कर्मसाधनत्वात् कर्मेन्द्रियाणां बहुत्वम् २६१-२६२
१४३. अस्मन्मते श्रीशंभुनाथप्रामाण्यात् कर्मानुसंधानभेदात्
कर्मेन्द्रियाणां पञ्चधात्वम् २६३-२६५
१४४. तत्र त्यागादिबाह्यकर्मचतुष्टये पाय्वादिककरणस्य
चातुर्विध्यम् अन्तःकर्मणि वाचः करणैकत्वम् २६६-२६७
१४५. निखिलकर्मान्तरान्तर्भावात् कर्मेन्द्रियाणां वृत्तिपञ्चकत्वे
इन्द्रियान्तराणामनवकाशः २६८-२६९
१४६. कर्मेन्द्रियाणां वृत्तिसाङ्कर्याभावः २७०
१४७. राजसाहंकारोपसंहारपूर्वकं तामसाहंकारात् तन्मात्रप्रादुर्भावकथनम् २७१
१४८. राजसाहंकारयोगस्य इन्द्रियैकादशके तन्मात्रपञ्चके च
संश्लेषकत्वम् २७२
१४९. राजसाहंकारविकारेषु मतभेदप्रदर्शनम् २७३-२७४
१५०. खेटपालादिमते राजसाहंकारात्कर्मेन्द्रियप्रादुर्भावः २७५
१५१. श्रीपूर्वशास्त्रे तु राजसान्मनसः सात्त्विकाच्चेन्द्रियाणामुद्भवः २७६
१५२. एतदौचित्यप्रदर्शनम् २७७

१५३. अत्रार्थे स्वगुरुवचनप्रामाण्यम्	२७८
१५४. तामसादेवाहंकारात् तन्मात्रोदये ग्राह्यत्वादविवादः	२७९
१५५. गन्धतन्मात्रस्य सामान्यव्यापिपरिणामिनित्यरूपत्वम्	२८०-२८१
१५६. रसादिशब्दान्ततन्मात्रेष्वपि उपर्युक्तस्यातिदेशः	१८२
१५७. तन्मात्राणां भूतादिप्रकृतित्वं तत्र शब्दतन्मात्रस्य नभः- कारणत्वम्, स्पर्शस्य शब्दस्पर्शोभयात्मकत्वाद् वायुकारणत्वम्	२८३-२८४
१५८. आकाशैकगुणः शब्द इति न्यायमतस्याप्यत्र प्राधान्यादुपचाराच्च निर्वाहः	२८५-२८६
१५९. तेजसः शब्दस्पर्शरूपमयत्वाद् अनलकारणत्वं गन्धस्य च शब्दस्पर्शरूपगन्धमयत्वाद् भूकारणत्वम्	२८७-२८८
१६०. गन्धादिभ्यो धरादीनामव्यतिरिक्तत्वम्	२८९
१६१. धराया एकरूपत्वेऽपि काणादवद् अयोगिनां क्रमेण, योगिनां तु सामस्त्येन भुवि धर्माणामुपलम्भः	२९०-२९१
१६२. धरादिगन्धादयोरभेदेऽपि उपायभेदेन क्रमाक्रमावभासाद् विशेषणविशेष्यभावः	२९२-२९३
१६३. तत्र गन्धादिधर्माणां स्वरूपादिवैचित्र्यप्रदर्शनम्	२९४-२९६
१६४. शब्दस्य स्पर्शवद्धर्मतामपाकर्तुं काणादैरुपन्यस्तहेतुत्रय- मध्याज् ज्योत्स्नाकारेण हेतुद्वयस्यापाकृतत्वादत्र श्रवणावकाशसमवेतशब्दोपलम्भरूपहेतोरसिद्धत्वप्रतिपादनात् स्पर्शास्पर्शवतोरुभयोरपि शब्दधर्मत्वम्	२९७-३०५
१६५. शिवादेर्धरान्तस्य तत्त्वजातस्य व्याप्यव्यापकभावे हेतुत्वस्य लाघवस्य च नैमित्त्यानुपपत्तेः गुणाधिक्यस्यैव नैमित्त्यात् पूर्वभावितत्वस्य व्यापकत्वं परभाविनश्च व्याप्यत्वम्	३०६-३०९
१६६. श्रीमन्मालिनीविजयोक्तोर्ध्वाधरभावस्य अत्रार्थ एव तात्पर्यम्	३१०
१६७. एवं भुवः शिवात्प्रभृतिस्वात्मपर्यन्तसमस्ततत्त्वव्याप्यत्वम्	३११
१६८. शक्त्यादिजलान्तत्वेष्वपि अस्यैवातिदेशे सर्वत्र पूर्वस्य शक्तिमद्रूपत्वम् उत्तरस्य शक्तिरूपत्वम्	३१२
१६९. अस्यार्थस्य अनुत्तरप्रक्रियाग्रन्थे सविस्तरप्रदर्शनस्य संसूचनम्	३१३
१७०. तत्त्वस्वरूपोपसंहारः	३१४

दशममाह्निकम्

१.	तत्त्वभेदनिरूपणप्रतिज्ञा
२.	त्रिकशास्त्रप्रामाण्यात् शक्तिमच्छक्तिभेदेन तत्त्वानां पाञ्चदश्यादिरूपाणां नवभेदान्तराणाम् आसूत्रणम्
३.	शक्तिशक्तिमतां चतुर्दशत्वम्

कारिका-संख्या

१

२-५

६

४.	शक्तिमतां मूलतः नरशक्तिशिवात्मकत्वम्	७-८
५.	भूतेः स्वं स्वरूपम्	९
६.	भुवः पञ्चदशात्मकत्वे शक्तिमत्तच्छक्तीनां चतुर्दशविधत्वस्य नैमित्त्यम्	१०-११
७.	सकलादिप्रमातृसप्तकस्य तत्प्रमाणांशतया सप्तशक्तीनां च निरूपणम्	१२-१७
८.	प्रमातृसप्तकस्य द्विधात्वं तद्भेदस्य वेद्यभेदकत्वञ्च	१८
९.	वस्तुधर्माख्यप्रमेयासूत्रणे वेद्यतायाः भाववपुस्तया ज्ञानस्य प्रमात्रतिशयतया च निरूपणम्	१९-२०
१०.	वेद्यता विषयधर्म इति कौमारिलमतप्रतिक्षेपः	२१-२६
११.	संवित्समुद्भवरूपतया प्रतिषेधाद् वेद्यतायाः पदार्थधर्मताऽभावे पदार्थानाम् अवेद्यत्वापत्तिः	२७-२८
१२.	अत्रार्थे दृष्टान्तः	२९-३०
१३.	तन्मते अर्थप्रकाशने समग्रायाः सामग्र्या अप्रकाशनरूपत्वात् सर्वान्वयप्रसङ्गः	३१-३२
१४.	प्रदीपवज्ज्ञानस्यार्थप्रकाशकत्वे अर्थप्रकाशयोः सामानाधिकरण्य-समुच्चयसम्बन्धरूपपक्षत्रयस्य पूर्वपक्षतयोद्बुद्धनम्	३३-३५
१५.	तत्र तृतीयपक्षे कर्तृषष्ठ्यां पररूपोपग्रहात्मदूषणं कर्मषष्ठ्याञ्च ण्यर्थावस्थानम्	३६
१६.	चेतनेन जडस्य जडान्तरस्य वा सम्बन्धे एव णिजन्तस्य मुख्यार्थत्वं जडेन तु औपचारिकत्वम्	३७-४४
१७.	उपचारस्य सनिमित्तकत्वाद् अर्थे ज्ञानस्याकिञ्चित्करत्वात् ण्यर्थे प्रकाशत्वोपचारस्य अपारमार्थिकत्वम्	४५-४९
१८.	उपचारस्यापि चेतनाश्रितत्वाद् भवन्मते आत्मनः स्वतोऽचेतनत्वाद् उपचारासिद्धिः	५०-५१
१९.	ज्ञानान्तरवेद्यत्वेऽपि ज्ञानस्य प्रदीपवद् अर्थप्रकाशकत्वे मुख्यामुख्यण्यर्थाऽसंगतिः	५२
२०.	प्रकृतार्थात् प्रदीपदृष्टान्तस्य वैषम्यम्	५३
२१.	प्रकाशान्तरेण वैषम्यद्रव्यनम्	५४
२२.	अतः शिवप्रकाशार्थयोरैकात्म्याद् वेद्यतायाः पदार्थस्ववपुस्त्वं भावांशपृष्ठगामित्वञ्च	५५-५६
२३.	प्रकटतासंवित्तिपक्षयोः परस्पररेण संधानादत्र वेद्यतायाः भावधर्मत्वे उभयोरपि संग्रहः	५७
२४.	दृष्टान्तद्वयोपादानाद् वेद्यत्वस्य अर्थक्रियाभेदोपदर्शनं ज्ञानसंवित्तित्वात् अधिक्यप्रदर्शनञ्च	५८-६०
२५.	वेद्यताधर्मणः भावस्य शिवैकरूपत्वात् सर्ववेद्यत्व-रूपदोषानवकाशः	६१-६२

२६.	प्रमातृप्रमेययोस्तत्त्वतो भेदेऽपि एतद्दोषानवकाशः	६३
२७.	अत्रार्थे युक्तिः	६४-६५
२८.	न्यायास्मन्मतयोः साम्यवैषम्यप्रदर्शनपूर्वकम् अस्मन्मते प्रमातुः तत्तदर्थवभाससंभिन्नसंविदात्मकत्वाद् वेद्यताख्यभावधर्मस्य नियतप्रमातृवेद्यत्वे पर्यनुयोगानवकाशः	६६-६७
२९.	एतदवमन्यमानस्य परस्य बधिरप्रायत्वम्	६८-६९
३०.	एकप्रमातृवेद्यतायाः प्रमात्रन्तरसम्बन्धाभाववद् वेद्यतान्तरसम्बन्धस्यापि अनुपपत्तिः	७०-७४
३१.	वेद्यतायाः स्वप्रकाशविश्रान्तौ वेद्यत्वाभावः	७५-७६
३२.	प्रकाशविश्रान्तिसतत्त्वाया अपि वेद्यतायाः शिवस्वातन्त्र्याद् भेदेन भासनाद् भावधर्मत्वसिद्धिः	७७-७८
३३.	एकरूपत्वेऽपि तत्तदंशांशिकाक्रमेणावभासमानाद् वेद्यत्वस्य सकलादिप्रमातृगतत्वेन चातुर्दश्यादिक्रमकल्पनाया औचित्यम्	७९-८२
३४.	प्रमातृभेदाद् वेद्यताभेद इति समर्थनार्थम् अर्थक्रिया- भेदनिरूपणम्	८३-८४
३५.	तत्रापि नृत्तादौ अनेकप्रमातृवेद्यत्वात् तावत्यंशे प्रमात्रैक्यम्	८५-८६
३६.	प्रमात्रैक्याच्चमत्कारानुभूतिः	८७
३७.	ततः एकप्रमातृवेद्यस्य नीरसत्वम् अनेकप्रमातृवेद्यस्य सरसत्वम्	८८
३८.	श्रीमालिनीविजयोत्तरप्रामाण्याल्लोकवत् शास्त्रेऽपि वेद्यत्वस्य प्रमात्रन्तरापेक्षया विचित्रार्थकारित्वम् इति भावस्य वेद्यताधर्मोपसंहारः	८९-९१
३९.	वेद्यताया अनाभासयोगे आभसस्य स्वालक्षण्यम्	९२
४०.	उपाध्ययोगात् घटमात्रस्य स्वरूपेण भाने स्वपरवेद्यता- संभेदपरामर्शरहितत्वम्	९३-९५
४१.	शुद्धवस्तुप्रकाशने प्रकाशमानत्वाद् वेद्यत्वं न तु वेद्यत्वेन प्रकाशमानत्वम्	९६
४२.	एवं सकलप्रमातारं प्रति वेद्यत्वाद् धराद्यव्यक्तान्त- पाञ्चदश्यादिकल्पनायाः वास्तवकम्	९७
४३.	अव्यक्तान्तं सकलस्य प्रमातृत्वोक्तौ मायाकञ्चुकानाम् अनुद्वेकाद् ध्वंसाच्च प्रलयविज्ञानाकलयोर्संग्रहः	९८-१००
४५.	प्रलयाकलप्रमातरि अस्य त्रयोदशयम्	१०२
४६.	श्रीमालिनीविजयोत्तरे सकलतच्छक्त्यधिकारेण चतुर्विंशतौ तत्त्वेषु चतुर्दशधारणानामभिधानम्	१०३-१०४
४७.	प्रलयाकलानां प्रमातृत्वे पुंसादिकलान्ततत्त्वषट्कस्य त्रयोदश्यं विज्ञानकलानामेकादशत्वं मन्त्राणां च नवधात्वम् इति पूर्वोक्तानुवादः	१०५-१२

४८. एवं मन्त्रमहेश्वरे प्रमेयतामापन्ने अप्रमेयभूतस्य शिवस्य प्रमातृत्वम् ११३
४९. अप्रकाशात्प्रकाशत्वेऽनवस्थादोषात् शिवस्य स्वप्रकाशत्वं विश्वस्य प्रमात्रधीनप्रकाशत्वम् ११४-११५
५०. आदिसिद्धत्वात्तस्य प्रमाणानां तदधीनसिद्धित्वम् ११६
५१. उपदेश्यत्वेन सृष्टत्वाद् वेद्यत्वप्रसङ्गे शिवस्य मन्त्रमहेश्वरादिदशासादनम् ११७-११८
५२. तथात्वे शिवप्रत्यवमर्शाभावात् शिवभावनावैयर्थ्यापत्तिः ११९
५३. शिवात्मताऽपरित्यागात्तस्य वेद्यभावेऽपि शिवभावनावैफल्याभावः १२०
५४. श्रीपूर्वशास्त्रे शिवस्य भेदनिषेधेऽपि भूमिकान्तरप्राप्त्या न भेदाऽसङ्गतिः १२१
५५. एवं शिवमन्त्रमहेशादीनां भेदान्त्यम् १२२-१२३
५६. प्रलयाकलादेश्च प्रोक्ते त्रयोदश्यादिभेदे सकलवद् अकलादिके स्फुटभेदाभावाद् यथोत्तरं प्रतिप्रमातृ भेदद्वयाधिकत्व-संभावनायामपि प्रलयाकलादेः प्रलयाकलान्तरादिवेद्यत्वाभावे संख्याधिक्यानभिधानाद् भावधर्मवेद्यतामूलस्य पाञ्चदशस्योपपादनम् १२४-१३१
५७. क्रमेण भावनादिबलात् मन्त्रत्वसंसरणहेतुभ्यां स्वातन्त्र्य-वर्जितत्वाच्च प्रबोधस्य द्वैविध्यात् प्रलयविज्ञानाकलयोर्वेदितृत्वाद् वेद्यतायाः भावधर्मत्वम् १३२-१३८
५८. विज्ञानाकले संसारस्य विज्ञानियोगितया अवतारार्थकत्वे श्रीपूर्वशास्त्रसंवादः १३९
५९. अनयोर्बोधयोग्यतायाः हेतोः पाञ्चदश्यादिक्रमे वेद्यतायाः योग्यतारूपत्वम् १४०
६०. तत्र निदर्शनम् १४१
६१. प्रलयाकलाद्यवस्थायां वेद्यतायाः भोक्तृतायाश्च योग्यतामात्र-निबन्धनत्वात् प्रलयाकलादौ तत्तद्भोक्तृचिन्त्येन भोगवैचित्र्योपपत्तिः १४२-१४४
६२. मूढामूढदशायां योग्यतामात्रेण भोक्तृभोग्यभावे दृष्टान्तद्वयमुत्तरत्र दृष्टान्तान्तरेण पोषश्च १४५-१४८
६३. तत्त्वभेदोपसंहारः १४९
६४. शक्तिशक्तिमद्भेदादेव समुद्भूताद् भेदोपभेदगणनायाः निरवधित्वात् पाञ्चदश्यादावेव विश्रान्तिः १५०
६५. पार्थिवत्वेऽपि रौद्रवैष्णवलोकयोर्भोगवैचित्र्यनिदर्शनपुरःसरं शक्तिशक्तिमद्भेदाद् भुवनवैचित्र्यविस्तारस्य दिङ्मात्रेणाभिधानम् १५१-१५३

६६. शक्तिशक्तिमतामन्योन्यं भेदाद् अवान्तरभेदानाम्
एकोनपञ्चाशत्त्वम् १५४
६७. अवान्तरभेदानामपि अन्योन्यभेदने धरादेकद्वित्रादि-
क्रमेण भेदने च भेदानन्त्यम् १५५-१५७
६८. सकलस्य चक्षुरादिशक्तिभिरुद्भवतिरोभावाभ्यां भेदान्तराधानम् १५८
६९. प्रलयाकलादौ एवमेव भेदान्तराधानम् १५९
७०. शक्तेस्तिरोभावोद्वेकयोः वेद्यतायाः क्रमेण अनावेशावेशाभ्याम्
अर्थक्रियौचित्याद् भेदान्तरोदयः १६०-१६१
७१. अत्रान्वयव्यतिरेकगर्भः दृष्टान्तः १६२
७२. चक्षुरादिशक्तेस्तिरोभावोद्भवयोः भेदानन्त्यम् १६३
७३. एवं धरादिगतैकैकघटादिभावस्य भेदानन्त्यम् १६४
७४. अत्रापि वेद्यतायाः वेद्यवेदकतादात्म्यरूपत्वम् १६५-१६६
७५. घटादौ तत्त्वाश्रयतया आगमगर्भस्य पाञ्चदशस्य सामस्त्येन
अभिधानावसरे पृथिव्याः ब्रह्मत्वं मन्त्रमहेश्वराणां च
शिवेच्छया प्रेरकत्वम् १६७-१६९
७६. मन्त्राणां चात्र प्रेर्यत्वे क्रमेण विज्ञानाकलत्वं सौषुप्ते
तत्तत्त्वविलयदर्शनात् प्रलयाकलत्वम् १७१-१७३
७७. स्मृतिवैचित्र्यदर्शनात् सौषुप्ते निखिलवेद्यविलयाभावः १७४
७८. स्मृतेश्च तूलसुखादिस्पर्शजन्यत्वखण्डनम् १७५-१७६
७९. धरायां सकलानां त्रिमलबद्धत्वम् १७७
८०. प्रमातृसप्तकनिरूपणान्तरम् इच्छाज्ञानक्रियाणां शुद्धाशुद्धत्वात्
स्वव्यापारकल्पने प्रक्षोभस्य शक्तिसप्तकतया निर्देशः १७८-१८१
८१. पाञ्चदश्यादिक्रमेऽपि विश्वस्य त्रिकात्मत्वम् १८२
८२. जलादिमन्त्रमहेशान्तेषु सर्वभेदेषु पाञ्चदश्यादिसद्भावेऽपि
अस्फुटत्वात् तच्चर्चनाऽभावः १८३-१८४
८३. श्रीपूर्वशास्त्रप्रामाण्याज्जाग्रदादिवत् पाञ्चदश्यादेरपि उपर्युपरि
अवस्थानम् १८५
८४. श्रीशम्भुवचनादन्तःप्राणे तत्त्वाध्वनि पाञ्चदश्याद्यभिधानोपक्रमः १८६
८५. तत्र तुटीनां षोडशत्वं तस्य च षोडशक्षणरूपत्वं
सपादाङ्गुलद्वययुक्प्राणचाररूपत्वञ्च १८७
८६. तत्र आद्यद्वयोः शिवशक्तिरूपत्वम् अन्त्यद्वयोः
पृथगविभावनात् ग्राह्यरूपत्वम् १८८-१८९
८७. अवशिष्टतुट्टिद्वादशके परषट्के विकल्पाच्छादनत्वम्,
परापरषट्के विकल्पात्मत्वं ग्राह्योपरागतत्वञ्च, उभयत्र
उन्मेषनिमेषवृत्तिभ्यां देवीत्रयस्य षट्त्वम् १९०-१९४
८८. आद्यषट्के स्वातन्त्र्योल्लासाद् देवीनां पररूपादच्युतावपि
उत्तरोत्तरम् अतिशयः १९५-१९६

८९.	पञ्चदशीतुटेः ग्राह्यग्रहीतृपक्षयोरन्यतरविनिक्षेपादत्रैव मतद्वये प्रागुक्तस्वपक्षस्य स्वसंवेदनसिद्धत्वावेदनम्	१९७-१९८
९०.	प्राणगतपाञ्चदश्यप्रक्रियोपसंहारः	१९९
९१.	भेदन्यूनत्वात् त्रायोदश्याद्युपदेशे विकल्पस्य हासोऽविकल्पस्य स्फुटत्वम्	२००
९२.	तत्र दृष्टान्तः	२०१-२०२
९३.	अविकल्पस्य अवधेयत्वम्	२०३
९४.	अविकल्पविश्रान्त्या सर्वेप्सितफलसंपत्तौ आगमोपज्ञत्वम्	२०४
९५.	द्वादशतुटीनां द्वि-द्विक्रमेण न्यूनीभवनाच्छिवे तुटिद्वय-रूपत्वावशेषे एकस्याः पूर्णत्वमन्यस्याः सर्वज्ञान-क्रियात्मत्वमिति न निर्विभागताहानिः	२०५-२०६
९६.	द्वितीयायामवहितस्य सर्वज्ञत्वसर्वकर्तृत्वलाभे श्रीकल्लटप्रामाण्यम्	२०७-२०८
९७.	आद्यतुटौ पूर्णत्वाद् वेद्यकार्ययोरनवकाशाद् द्वितीयस्याः तुटेरेव प्राथमिकीभेदकलात्वं प्रतिभात्वं तृतीयादितुटीनां मन्त्रमहेश्वरादितयोदयश्च	२०९-२११
९८.	तृतीयादितुटिष्वहितस्य स्वयमेव तत्तत्सिद्ध्युपजननेऽपि भेदबहुत्वदूरत्वाभ्यां न सर्वज्ञत्वाद्युदयः	२१२-२१३
९९.	एवं संवित्रैकट्यात् शिवस्यान्तिकपदव्यपदेशः तत्प्राप्तौ भावनादिप्रयत्नानवकाशः	२१४-२१५
१००.	अत्रार्थे संप्रदायधनानां प्रामाण्यम्	२१६
१०१.	विप्रकृष्टे एव यत्नयोगस्यौचित्ये दृष्टान्तः	२१७
१०२.	चिद्रूपतोन्मेषनिमेषाभ्यां सन्निकर्षे आन्तरत्वं विप्रकर्षे बाह्यत्वमिति देशकालाभ्यां विप्रकर्षाभावात् क्रमिकत्वाभावे संविदः पारिपूर्ण्यम्	२१८-२१९
१०३.	सर्वकारणत्वात्संविदः स्वभावविप्रकर्षाभावः	२२२
१०४.	अतएव घटस्फुरितप्राणवृत्तेरपि शिवबीजलयत्वम्	२२३
१०५.	शिवाभेदान् मन्त्रमहेशादीनामपि कारणत्वम्	२२४
१०६.	एवंविवेचने सर्वस्यैव भैरवोभावः	२२५
१०७.	प्राणगतभेदस्येद्वक्प्रतिपादने शाम्भवाज्ञानुविधायित्वम्	२२६
१०८.	एकैकप्रमातुर्वैचित्र्यस्य अवस्थापदव्यपदेश्यत्वम्	२२७
१०९.	एकवेदकाधिकारेणैव तत्त्वपद्धतौ अवस्थापदानां जाग्रदादिपञ्चत्वप्रदर्शने शंभुनाथोपज्ञत्वम्	२२८-२३०
११०.	मातृमेयमानप्रमात्मकवेद्यचतुष्टयस्य अधिष्ठेयत्वे जाग्रदवस्था	२३१-२३३
१११.	अन्तःबाह्यानीलयोर्क्रमेण बोधकबोध्यरूपत्वाद् अधिष्ठात्रधिष्ठेयविभागे अधिष्ठेयस्य जाग्रदवस्थात्वम्	२३४-२३५
११२.	अबुद्धबुद्धप्रबुद्धसुप्रबुद्धतया अधिष्ठेयचातुर्विध्यम्	२३६

११३. जाग्रतः पिण्डस्थत्वम् २३७
११४. जाग्रदबुद्धादिचतुष्कस्य प्रत्येकं संकीर्णत्वं तुर्यातीतस्य सर्वत्रानुस्यूतत्वञ्च २३८
११५. अत्रार्थे श्रीश्रीपूर्वशास्त्रसंवादः २३९
११६. अधिष्ठेयचतुष्के प्रमेयस्य मुख्यं जाग्रत्त्वम् २४०
११७. अस्यैव पिण्डस्थप्रदाभिधाने श्रीमालिनीमतप्रामाण्यम् २४१
११८. लोकयोगप्रसंख्यानवशाज् जाग्रतः जाग्रत्पिण्डस्थ- सर्वतोभद्रेति पारिभाषिकसंज्ञात्रयम्, स्वप्नादौ एतदतिदेशश्च २४२-२४६
११९. मेयच्छायावभासिन्याः मानप्रधानाया अवस्थायाः मुख्यं स्वप्नत्वम् २४७
१२०. अबाह्यरूपतासाम्यात् स्वप्नस्य वैकल्पिकार्यत्वम् २४८
१२१. तत्र वैकल्पिकार्यस्य स्पष्टास्पष्टतया स्वप्नजागरात्व- निरूपणम् २४९
१२२. स्पष्टाधिष्ठातुः विकल्पान्तरगमविस्पष्टस्य स्वप्नस्वप्नत्वे मुख्यं स्वप्नरूपत्वम् २५०
१२३. तदैव सर्वप्रमात्रसाधारण्यास्थिरत्वाभ्याम् अबाह्यताबोधः २५१
१२४. प्राग्वत्स्वप्नेऽपि गतागतसुविक्षिप्तसंगतसुसमाहिततया अवस्थाचातुर्विध्यम् २५२
१२५. लोकयोगप्रसंख्यानवशादत्रापि स्वप्नपदस्थव्याप्तीति पारिभाषिकसंज्ञाभेदः २५३-२५५
१२६. स्वप्नस्य मानप्राधान्यात्मकत्वम् २५६
१२७. जागरास्वप्नप्रमातुरेव भावग्रहणाभावात् सौषुप्तम् २५७-२५८
१२८. तत्साम्याल्लोकेऽपि गाढनिद्रायाः मुख्यतया सुषुप्ताभिधानम् २५९-२६०
१२९. योगप्रसंख्यानवशादत्रापि रूपस्थमहाव्याप्तीति संज्ञान्तरम् २६१-२६२
१३०. प्राग्वदत्रापि उदितविपुलशान्तसुप्रसन्नतया अवस्थाचातुर्विध्यम् २६३
१३१. औदासीन्यन्यग्भावात् स्वरूपताग्रहौन्मुख्यस्य प्रमात्मकं तुर्यत्वम् २६४-२६५
१३२. मेयादित्रितयस्य क्रमेण विश्रान्तेः विश्वप्राणभूतदेवीरूपत्वम् २६६-२६७
१३३. मेयादित्रियोपायसाध्यायाः तुर्यायाः प्रमातृत्वोन्मेषः २६८-२६९
१३४. तत्समावेशोपरागे प्रमादीनां यथायथं विप्रकर्षात् तत्समावेशनैकट्ये उत्कर्षाद् अस्या अनामयत्वे सव्यापारत्वे च आगमसंवादः २७०-२७१
१३५. स्वदर्शने शक्तित्वेन जाग्रत्स्वप्नयोरपरात्वम्, सुषुप्तस्य परापरात्वम् तुर्यस्य च परात्वम् २७२
१३६. प्राग्वद् योगप्रसंख्यानवशादस्याः रूपातीतप्रचयेति संज्ञाभेदः २७३-२७४
१३७. अत्रापि परस्परसाङ्ख्येयं वेदित्रैकस्वभावात् त्रिकशासनप्रामाण्यान् मनोन्मनाऽनन्तसर्वार्थतया अवस्थात्रैरूप्यम् २७५-२७७

१३८. पूर्णानन्दवपुषः तुर्यातीतत्वम्	२७८
१३९. योगादेरसद्भावान्नात्र प्राग्वत् संज्ञाभेदः	२७९
१४०. केवलप्रसंख्यानबलादस्य महाप्रचयसंज्ञित्वम्	१८०
१४१. पूर्णत्वादत्र भेदस्य विशेषकत्वाभावात् श्रीपूर्वोक्तसततोदित- शब्दस्य सर्वव्यापित्वपरकत्वे भेदैककल्पनस्य मूढवादत्वम्	२८१-२८३
१४२. अत्रार्थे श्रीपूर्वशास्त्रसंवादः	२८४-२८६
१४३. जाग्रदादिवर्णने श्रीशंभुनाथोपज्ञत्वम्	२८७
१४४. गुर्वन्तरदृशा जाग्रदादिनिरूपणप्रतिज्ञा	२८८
१४५. तत्र जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तानां क्रमेण स्थिरार्थविषयत्वम्, आत्मसंकल्पनिर्माणत्वम्, अवेदनरूपत्वम्, तथा च मलैकद्वयत्रय- योगाद् सकलप्रलयाकलविज्ञानाकलप्रमातृत्वम्	२८९-२९१
१४६. एतत्त्रयाणामेव तुर्ये मन्त्रमन्त्रेशमन्त्रमहेशादिरूपप्रमातृत्वं तुर्यातीते च निखिलभावजातस्य परसंविदैकात्म्यम् इति पाञ्चदश्यक्रमे जाग्रदादिवर्तनम्	२९२-२९३
१४७. मतभेदेऽपि जाग्रदादीनां क्रमेण स्फुटाऽपि स्थिराऽस्फुट- त्रयानुसंधिसूत्रभेदगन्धाभावरूपत्वाद् सर्वत्र स्वरूपैक्यम्	२९४-२९७
१४८. त्रायोदश्यादौ सर्वत्र एतदतिदेशः	२९८
१४९. एवं शिवे एव चिदादिशक्तिपञ्चकस्य तुर्यातीताद्यवस्थापञ्चकत्वम्	२९९-३००
१५०. पाञ्चदश्यादिशिवैकान्तक्रमे पूर्वोक्तजाग्रदाद्यवस्थानिरूपणा- नुवादे श्रौतेनार्थेन च क्रमेण श्रीपूर्वशास्त्रवचनसंवादः	३०१-३०९
१५१. सविस्तरतत्त्वाध्वनिरूपणोपसंहारः	

॥ श्री ॥

विद्याभवन प्राच्यविद्या ग्रन्थमाला

१२०

— ॐ —

महामाहेश्वरश्रीमदभिनवगुप्तपादाचार्यविरचितः

श्रीतन्त्रालोकः

(चतुर्थो भागः)

(११-२० आह्निकम्)

श्रीमदाचार्यजयरश्मिकृतया 'विवेक' व्याख्यानेन
'ज्ञानवती'-हिन्दीभाष्येण च विभूषितः

व्याख्याकारः सम्पादकश्च

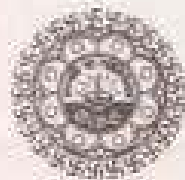
प्रो० राधेश्याम चतुर्वेदी

साहित्याचार्य, व्याकरणशास्त्रार्थ

एम० ए० (संस्कृत), पी० एच्० डी०, लब्धनवर्षाप्रदक

संस्कृत विभाग, कला संकाय,

काशी हिन्दू विश्वविद्यालय, वाराणसी

चौखम्बा विद्याभवन

वाराणसी

विषयानुक्रमणिका

एकादशमाहिकम्

	कारिका-संख्या
१. कलाध्वनिरूपणप्रतिज्ञा	१
२. तत्त्वानां स्ववर्गानुगमस्य सूक्ष्मान्तःशक्तेर्वा कलात्वम् इति पक्षद्वयम्	२-४
३. पक्षद्वयेऽनुगमस्य नैयायिकवत्सामान्यत्वाभ्युपगमेऽनिष्टापत्तिः	५
४. दीक्षादिसौकर्यार्थं शिवकल्पितस्य समयाश्रितवर्गस्य कलात्वमिति तृतीयः पक्षः	६
५. तत्र शिवकृतत्वाद् दूषणत्रयाभावः	७
६. पृथिव्याद्यण्डचतुष्टयस्य निवृत्त्यादिचतुष्कलासमव्याप्तिकत्वम्	८
७. शान्त्यतीतायाः शिवतत्त्वरूपत्वं परशिवस्य कलातीतत्वम्	९
८. स्वातन्त्र्याच्छिवतत्त्वेऽपि कलासङ्गतिः	१०-११
९. आवरणत्वात् शक्त्यन्तमेवाण्डत्वम् अप्रतिघत्वाच्छिवे व्यापिन्यां वा अण्डत्वाभावः	१२-१३
१०. गुरुवचनात् पृथिव्यादिपञ्चकस्य सर्वत्र व्याप्तेः पञ्चत्रिंशत्तत्त्वात्मकप्रकृतिमायाशक्तिष्वपि अण्डत्वसदभावे अविप्रतिपत्तिः	१४-१८
११. अत्रार्थे श्रीमत्कालोत्तरादिप्रामाण्यम्	१९
१२. सद्योजातादीशानान्तपञ्चमन्त्रतनौ एषैव व्याप्तिः	२०
१३. षट्त्रिंशदशिवतत्त्वस्य अनावृतत्वे विश्वोत्तीर्णत्वात् परशिवस्य सप्तत्रिंशत्त्वम्	२१
१४. तदपेक्षया बोधमात्रस्य अष्टात्रिंशत्त्वम्	२२
१५. वस्तुतस्तु शिवतत्त्वस्य षट्त्रिंशत्त्वेऽपि आगमार्थव्याचिकीर्षया एवं परिकल्पने अनवस्थापरिहारः	२३-२८
१६. धरायां गन्धः प्रकृत्यन्ते रसो मायान्ते रूपं शक्तौ तदन्ते च स्पर्श इति सर्वत्र तन्मात्रव्याप्तिः	२९-३१
१७. स्पर्शस्य स्पृहणीयत्वे श्रीस्पन्दप्रामाण्यम्	३२
१८. पृथिव्यादितत्त्वपञ्चकेन सकलतत्त्वव्याप्तौ श्रीपूर्वशास्त्रप्रामाण्यम्	३३

१९. पञ्चतत्त्वविध्युपसंहारः त्रितत्त्वविधेरभिधानम् ३४-३५
२०. पञ्चतत्त्ववत् त्रिनवाऽष्टादशतत्त्वविधीनामपि तत्त्वाध्वरूपत्वम् ३६-३७
२१. तत्तत्भोगेच्छाप्राधान्याद् भेदानन्त्यं तथात्वे न
तत्त्वाध्वरूपताहानिः ३८
२२. सुप्रबुद्धमुमुक्षयोरपेक्षया समासतः दीक्षाभेदेन व्यासतः
प्रोक्तस्यैकतत्त्वविधेरपि तत्त्वाध्वरूपत्वम् ३९-४१
२३. अध्वनः स्थूलसूक्ष्मपरतया त्रैविध्ये मेयात्मनः पुरतत्त्व-
कलाध्वनोऽनन्तरं मातृभागस्थस्य त्रिविधस्य निरूपणोपक्रमः ४२-४३
२४. तत्र पदस्य अवगमप्रक्षोभप्रमाणात्मकत्वं मन्त्रस्य अक्षोभाऽन्तः-
परामर्शप्रमात्रात्मकत्वञ्च ४-४५
२५. अत्रार्थे त्रिकशासनप्रामाण्यम् ४६-४७
२६. परस्य वर्णाध्वनः क्षोभोपशमस्वात्मविश्रान्तिप्रमारूपत्वम् ४८
२७. तत्त्वचतुर्विंशतेः एकैकवर्णत्वं शिवतत्त्वस्य च
स्वरषोडशकत्वम् ४९
२८. पूर्वोक्तशक्तिपरिस्पन्दतया एतद्विभागोपपत्तिः ५०
२९. आर्यात्रयेण सकलषडध्वजातस्य संग्रहेणाभिधानम् ५१-५३
३०. षडध्वनः बहीरूपत्वेन भासने स्वातन्त्र्यस्य नैमित्त्यम् ५४
३१. अक्षुब्धायाः संविदः प्रमातृत्वे मन्त्राध्वत्वं क्षुब्धायाः प्रमाणत्वे
पदाध्वत्वम् ५५-५७
३२. संघट्टनस्य वर्णक्षोभात्मकत्वाद् भोगावेशमयत्वे स्वगुरुपदेशात्
प्रमाणतारूपप्रमातृक्षोभोपरमः ५८-५९
३३. मेयस्य मानरूपतावेशे कलाध्वत्वं सूक्ष्मत्वे तत्त्वाध्वत्वं
स्थूलत्वे च भुवनाध्वत्वम् ६०-६१
३४. परसंविदः सर्वार्थाभिधानसामर्थ्ये सर्वभावविश्रान्तिरूपत्वाद्
वर्णाध्वनः प्रमारूपत्वम् ६२-६५
३५. तथात्वे स्वस्वातन्त्र्यानुबन्धस्य असंकेतभाजां संकेतभाजां वा
प्रमातृतावैचित्र्ये नैमित्त्यम् ६६-६७
३६. विकल्पस्य शब्दमूलत्वात् शब्दस्य च संकेतैकपरमार्थत्वात्
संकेतान्तरापेक्षणेऽनवस्थापतेरमायीयवर्णाग्रामस्य
विश्रान्तिधामत्वम् ६८-७१
३७. अमायीयवर्णानां प्रमात्वम् ७२
३८. स्वप्रमाबोधादेव परवाक्यादौ बोद्धृत्वं स्वकीये कर्तृत्वञ्चेति
मनिदर्शनमभिधानम् ७३-७५
३९. तत्रापि अकृतकप्रमातिरेकतारतम्यात् पूर्वपूर्वस्योत्तरोत्तरमज्जने
शास्त्रकारित्वकवित्ववक्तृत्वादिशालित्वम् ७६-७८
४०. परधाराधिरोहे मय्यजत्वमवकर्तृत्वमिद्धिः ७९
४१. तस्याः मूलमिद्धित्वात् वाक्सिद्धौ वर्णोपास्यताया उपदेशः ८०

४२.	सङ्केतनिरपेक्षाणां मायीवर्णवीर्यरूपत्वे श्रीसिद्धयोगीश्वर- मतप्रामाण्यम्	८१
४३.	अन्याध्वान्तर्भावेन एकाध्वशुद्ध्या षडध्वनः शुद्धिः	८२-८३
४४.	अन्तर्भावे सूक्ष्माध्वशोधनादुत्तरसंततरेभावे क्रमान्तरत्वस्यापि अभिधानम्	८४
४५.	षडध्वशोधनस्य क्रमेणाक्रमेण भोगदाढ्याऽधिकारत्यागशिवात्म- वेदनलयनिष्कृतिलक्षणत्वम्	८५-८६
४६.	शुद्धेस्समन्वक्तृत्वात् सिद्धान्तवामदक्षादौ क्रमेण अनुत्तरत्रिके चाक्रमेण मन्त्राणां शोधकत्वम्	८७-८८
४७.	अध्वनि सर्वेषां मन्त्राणां शोधकतयाऽवस्थाने श्रीपूर्वशास्त्र- प्रामाण्यम्	८९
४८.	द्वारादिमन्त्रान् विहाय सर्वेषामेव मन्त्राणामिह शोधकत्वम्	९०-९१
४९.	अध्वमन्त्रयोः शोधकशोध्यभावस्य शिवस्वातन्त्र्यात् प्रतिबिम्बवदुत्पत्तिः	९२-९३
५०.	बाह्यसमर्पकाभावात् चित्तत्वे संसारिणां रज्जुभुजगादिबुद्धिवदेषां प्रतिबिम्बत्वम्	९४
५१.	उक्तदृष्टान्तपरीक्षणेन संविद्रूपताभासनपुष्टिः	९५-९६
५२.	सर्वभावानां चित्तत्वसारत्वेऽपि मायादिकारणाद् अध्वमर्षादया वैचित्र्यम्	९७
५३.	पूर्णरूपायाश्चित एव सर्वकर्तृत्वादत्र वैचित्र्येऽविप्रतिपत्तिः	९८-९९
५४.	पूर्णायां चितौ भेदस्य अख्यातिप्राणत्वम्	१००
५५.	स्वप्नादौ कर्त्रन्तरासिद्धेः सर्वत्रैव संवित्कर्तृत्वसिद्धिः	१०१
५६.	संवित्कर्तृत्वे चित्तविश्रामणात् जीवन्मुक्तिः	१०२
५७.	जन्मादौ कर्मादिनिमित्तान्तरस्यापि संविन्निर्मितत्वम्	१०३
५८.	संविन्मयतायामेव भूततन्मात्रादेराधाराधेयभावस्य संगतेः शिवमय्याः संविद एव धारकत्वम्	१०४-१०७
५९.	सांकल्पिकस्य वस्तुसतो वा विश्वस्य संविदाधारविश्रान्तिमन्तरेण तथाभानाभावः	१०८-१०९
६०.	दिव्कालयोरपि देवसृष्टत्वाद् धराद्यर्थजातस्य उदयव्यययोरमार्थिकत्वम्	११०-१११
६१.	मायापदेऽपि देशकालयोरनियमः	११२
६२.	अतः बहुक्रियायोगे नियतक्षणानस्तित्वात् क्षणिकत्ववादिनां निरासः	११३-११४
६३.	बाह्यान्तर्भासने प्रभुसामर्थ्यस्य हेतुत्वम्	११५
६४.	संविद्बाह्यपदार्थानुपपत्तिः	११६
६५.	पूर्वोक्तत्वादेतत्त्वस्य विस्तरेणेह विवेचनाभावः	११७
६६.	कलादेरध्वनः विस्तृतविवेचनोपसंहारः	११८

द्वादशमाह्निकम्

	कारिका-संख्या
१. अध्वोपयोगप्रकाशनप्रतिज्ञा	१
२. अध्वनः संविद्द्वारेण शून्यादिषु बहिः लिङ्गादिषु च व्यस्तसमस्ततया क्रमाक्रमतया चावस्थानम्	२-३
३. एवमवस्थाने तत्तदध्वनि स्वस्य परशिवात्मकतासादनरूपं प्रयोजनम्	४
४. अनवच्छिन्नभासनेन देहादेः विश्वाध्वमयत्वम्	५-६
५. देहे घटादिषु सर्वत्र एवंभावनया मुक्तिलाभः	७-८
६. अत्रापि संविन्मयतापत्तौ अर्चनध्यानाऽकम्पदाढ्यजपहोमादीनां नैमित्त्यम्	९-११
७. एवंकुर्वतः साम्यात्मकशुद्धव्रतत्वासादने नन्दिशिखाप्रामाण्यम्	१२
८. अर्चनादिक्रमात् परिपूर्णस्थितेः समाधिरूपत्वम्	१३
९. एवंविधेऽर्चनादीनां बहिरन्तर्द्वयावस्थाने बाह्यस्य अनुपयोगाद् विधिनिषेधाभावः	१४
१०. अत्रार्थे श्रीत्रिकसूत्रप्रामाण्यम्	१५
११. कथंचिदुपयोगादत्र बाह्यविधानमपि	१६
१२. कम्पाख्यशङ्काहासोपायतया बाह्यविधौ यत्नौचित्यम्	१७-१८
१३. अतः निषिद्धाचरणस्यापि अभिधानम् अत्रार्थे भर्गशिखा- प्रामाण्यम्	१९
१४. शङ्कायाः संसारबीजत्वम्	२०
१५. संकराभावाच्छङ्कायाः वस्तुतोऽसत्त्वेऽपि तत्राविचिकित्सातः मुखमेव शङ्काविलयः	२१-२२
१६. अत्रार्थे श्रीसर्वाचारादिशास्त्राणां संवादः	२३
१७. तत्रत्यग्रन्थैकदेशोद्धरणम्	२४
१८. अत्रार्थे श्रीमदुत्पलदेववचनात् माहेश्वरमार्गस्य शङ्कानिरासोपायत्वम्	२५
१९. सविस्तराणवोपायनिरूपणस्य उपसंहारः	२६

त्रयोदशमाह्निकम्

	कारिका-संख्या
१. परकीयमतानुवादपूर्वकं विविधशक्तिपातक्रमविषयकस्वमत- प्रदर्शनप्रतिज्ञा	१-२
२. अव्यक्तमाययोः कार्यकारणभावादत्र सांख्याद् व्यतिरेकः	३-४

३.	जडमायाया ईश्वरक्षोभितत्वं पुंसामपेक्षया तस्याः भोग्यत्वम्	५-६
४.	कर्मसंस्काराभावात् मुक्ताणूनां भोग्यसृष्टेरभावः	७
५.	क्रमाक्रमादुभयथापि भोगात्र कर्मक्षय इति मीमांसासेश्वर- मीमांसयोर्खंडनम्	८-९
६.	ज्ञानात्कर्मक्षयत्वेऽपि निमित्ताभावः	१०-११
७.	अत ईश्वरेच्छावशाज्ज्ञानस्य कर्मान्तरदाहकत्वम्	१२
८.	ज्ञानस्य कर्मान्तरदाहकत्वे युक्तिप्रामाण्यम्	१३-१४
९.	कर्मणः निष्कलीकरणे कर्मवादिनामप्यभ्युपगमः	१५
१०.	अज्ञानस्य ज्ञानाभावरूपत्वे सर्वसंविदभावपक्षप्रतिक्षेपः	१६-१७
११.	एकतरज्ञानाभावपक्षप्रतिक्षेपश्च	१८-१९
१२.	मुक्ताणौ देहाद्यजन्मनः भाविज्ञानासंभवेऽज्ञानस्य प्रागभाव- रूपत्वाभावः	२०-२२
१३.	अत्र प्रध्वंसाभावस्यापि अन्याय्यत्वम्	२३
१४.	कर्मसचिवस्य अज्ञानस्य मिथ्याज्ञानरूपत्वे आकस्मिकहेतुत्व- स्वरूपसत्त्वरूपपक्षद्वयम्	२४-२६
१५.	प्रलयादौ देहाभावे मिथ्याज्ञानासंभवात् प्रथमपक्षप्रतिक्षेपः	२७
१६.	सकलकर्मणोऽज्ञानसहकृतत्वे कर्मप्रक्षयाभावाद् द्वितीयपक्षप्रतिक्षेपः	२८-२९
१७.	प्रलयादौ अणूनां चिद्रूपत्वे तज्ज्ञानस्य मिथ्यात्वयोगकल्पने मुक्ताणुशिवयोरपि मिथ्याज्ञानत्वापत्तिः	३०-३१
१८.	नात्र सामान्येन अपितु सांख्यसम्मतस्य भोगापवर्गमय- साङ्ख्यैवैविकत्ययोगतः प्रकृतिपुरुषविवेकादर्शनात्मनोऽज्ञानस्य विवक्षा	३२-३६
१९.	पुं धर्मतया नित्यचैतन्यत्वे, प्रकृतिधर्मतया नित्यनिर्मोक्षत्वे, उभयधर्मतया उभयदूषणोपनिपाते, भोगापवर्गाभावे सांख्यदृशाऽपि अज्ञानानुपपत्तिः	३७-४०
२०.	अज्ञानाद् बन्धमोक्षव्यवस्था	४१
२१.	भेदहेतोरसंभवात् मायादिसद्भावेऽपि बन्धमोक्षविभागाभावः	४२
२२.	एवंविभागे अज्ञानस्य चिदण्वावरणरूपत्वम्	४३
२३.	आवरणात्मनोऽज्ञानस्य निरंशात्मकत्वमेकत्वञ्च	४४
२४.	उत्पत्त्यभावादस्य नित्यत्वम्, नित्यत्वात् स्वपरसाधारणत्वाच्च अविनश्वरत्वम्	४५-४७
२५.	निमित्ताभावाद् अनेन आत्मनां सम्बन्धस्य अनादित्वम्	४८
२६.	अस्य आणवमलरूपत्वं मलान्तरकारणत्वञ्च	४९
२७.	मलस्य रोदध्रीशक्तिनिवर्तने शिवशक्तिपातादणोर्ज्ञान- क्रिययोरभिव्यञ्जनम्	५०
२८.	रोदध्याः औदासीन्यतारतम्याद्वैचित्र्यम्	५१

२९. निरोधशक्त्यौदासीन्यात्मनः मलपरिपाकस्य शक्तिपातशब्द-
व्यपदेश्यत्वम् ५२
३०. परोक्तमलस्वरूपानुपपन्नत्वान् नवमाह्निकोक्तातिरिक्त-
प्रतिपादनसूचना ५३
३१. शक्तिपातस्य मलपाकत्वमलनाशत्वयोरसिद्धिः ५४-५८
३२. मलपाकस्य शक्तिप्रतिबन्धकतयापि अनुपपत्तिः ५९-६०
३३. रोधिकाया अस्य शक्तित्वे सन्निधानासन्निधान-
रूपपक्षद्वयानुपपत्तिः ६१-६२
३४. मलस्य आत्मसमवेतज्ञानक्रिययोरावरणत्वे रूपनाशप्रसङ्गः ६३
३५. आवरणस्य अप्रकाशनार्थत्वे ज्ञानावरणासंभवः ६४
३६. मलतया पारिशेष्यादावरणस्य वस्तुशून्यत्वम् ६५
३७. पाकस्य स्वशक्तिप्रतिबन्धत्वे ईश्वरस्य निरपेक्षप्रतिबन्धकत्वे
क्वाचित्कत्वस्यानुपपत्तिः ६६
३८. कर्मणामानुपूर्व्येण फलदानावस्थानात् कर्मसाम्यात्मनि
कालक्षणे ईश्वरस्य प्रतिबन्धकत्वप्रवृत्तेरनुपपन्नत्वम् ६७-७०
३९. भोगदकर्मनिरोधे परमेश्वरस्य निर्भयत्वम् ७१-७२
४०. शक्तिपातचिह्नानुपलम्भात् कर्मसाम्यात्मककालक्षणे
ऐश्वरनिरोधस्य अनैकान्तिकत्वम् ७३
४१. पारमेश्वरे प्रतिबन्धकत्वे कालमाहात्म्यस्यापि सर्वसाधारण्य-
सर्वमुक्तिप्रसंगाद् अकिञ्चित्करत्वम् ७४-७५
४२. प्रतिनियताद् भोगक्रमादपि कर्मसाम्यस्य अवद्यत्वम् ७६
४३. जगद्वैचित्र्यकारणतया कर्मणोऽनवकल्पनम् ७७-७८
४४. कर्मवैचित्र्यस्य भोगलोलिकाजन्यत्वे तस्या वैयर्थ्यम् ८२-८४
४७. असति मले कर्मसाम्यस्य अकिञ्चित्करत्वम् ८५-८६
४८. तथात्वे बन्धमोक्षविभागोच्छेदः ८७
४९. मलाभ्युपगमेऽपि रुद्धकर्मणोरन्तरा कर्मान्तरप्रतिरोधात्
कर्मसाम्यासंगतिः शक्तिपातानवकाशश्च ८८
५०. कर्मसाम्याभ्युपगमेऽपि अयत्नतः मोक्षसिद्धौ
शक्तिपातानवकाशः ८९-९१
५१. कर्मान्तरस्य उत्तरकालं फलने निमित्ताभावः ९२
५२. निष्प्रतिबन्धरुद्धकर्मणो तथात्वे प्रतिबन्धवर्जने नैमित्त्याभावः ९३
५३. कर्मसाम्यस्य शिवेच्छायाः वा शक्तिपातवैचित्र्ये
निमित्तत्वाभावः ९४
५४. एवमत्र तिरोभावस्याप्यनुपपत्तिः ९५
५५. तिरोभावे ईश्वरेच्छायाः तदनुषङ्गिकल्पनान्तराणाञ्च हेतुत्वे
पूर्ववद् वचनीयत्वम् ९६-९७
५६. वैराग्यादेरपि शक्तिपातहेतुत्वे पूर्ववद् दृष्यत्वम् ९८-९९

५७.	वैराग्यादीनां समस्ततया व्यस्ततया वा ईश्वरापेक्ष्यत्वे व्यभिचारादिदोषाः	१००
५८.	भेदवादिनां शक्तिपातविवेकानुवादतन्त्रिराकरणोपसंहारः	१०१
५९.	स्वमतानुसारं शक्तिपातरूपप्रतिज्ञा	१०२
६०.	देवस्य स्वरूपाच्छादनक्रीडायोगादनेकत्वम्	१०३
६१.	आत्मनो बन्धमोक्षयोः स्वातन्त्र्यपरिकल्पितत्वम्	१०४-१०५
६२.	तथाप्रथमस्वभावस्य अपर्यनुयोज्यत्वाद् देवस्य कुतस्त्वकादाचित्कत्वादिशङ्कानिरवकाशः	१०६-१०७
६३.	शिवदृष्टौ परमेश्वरगुरुवचनादात्मस्वरूपाभिव्यक्तौ निमित्तान्तरान्वेषणप्रसङ्गाभावः	१०८
६४.	स्वरूपगोपनात्मनि अणुत्वे सति पुंसः भोगे कर्मादिनिमित्तान्तरावकाशः	१०९
६५.	ऐश्वरीस्वात्मतिरोधित्वाकार्यत्वात् कर्ममलयोरनादित्वम्	११०
६६.	अपूर्णत्वेन पूर्णान्मुख्यात् मलस्य लोलिकात्वम्	१११
६७.	अत्रापि महेश्वरस्यैव हेतुत्वे सृष्ट्यादिकृत्यत्रये मलकर्म- मायापेक्षित्वम् अनुग्रहादिकृत्यद्वये तदनपेक्षित्वमिति विभागः	११२-११६
६८.	शिवं भक्तिरेव शक्तिपातः इति भोगापवर्गसंधानाद् भक्तेः क्रमेण कर्मापेक्षित्वानपेक्षित्वाभ्याम् अनुग्रहतारतम्य- प्रकाशकत्वम्	११७-११९
६९.	तिरोभावेऽपि परमेश्वरस्य मलादिनैरपेक्ष्यम्	१२०
७०.	अत्रार्थे श्रीसारशास्त्रप्रामाण्याद् बद्धतया मुक्ततया वा प्रकाशने सर्वत्र स्वात्मस्वातन्त्र्यहेतुत्वम्	१२१-१२५
७१.	श्रीमन्निशाकुलप्रामाण्यादपि मलकर्मणोरीश्वरे अकिञ्चित्करत्वम्	१२६-१२७
७२.	शक्तिपातस्य स्वेच्छामात्रपरिकल्पितत्वे प्रमाणस्तुतिकृद्भिद्यागुरोः संवादः	१२८
७३.	तीव्रमध्यममन्देति त्रिविधस्य प्रत्येकं त्रैविध्ये शक्तिपातस्य नवधात्वम्	१२९
७४.	तत्र तीव्रतीव्रे देहनिवृत्तिः स्वतस्त्वञ्च	१३०
७५.	मध्यतीव्रेऽज्ञाननिवृत्तिः ज्ञानस्य प्रातिभत्वञ्च	१३१-१३२
७६.	कर्मकर्तृभावतया शिष्टत्वं स्वयंभूशब्दव्यपदेश्यत्वञ्च	१३३-१३४
७७.	सर्वाविशेषेण प्रतिभोल्लासे तत्र दाढ्यकम्पभेदादानन्त्यम्	१३५
७८.	कम्पमानायां स्वयं युक्तिशास्त्रगुर्वादेरपेक्षणेन दाढ्यापादनम्	१३६-१३७
७९.	एवं गुरुपरिपाटौ सर्वत्र प्रातिभस्य ज्यायस्त्वम्	१३८-१३९
८०.	महादेवेनाधिष्ठितत्वे प्रातिभस्य बाह्यानपेक्षणीयत्वं सभक्तिकत्वं देवीभिर्दीक्षित्वञ्च	१४०-१४१
८१.	कल्पितांशे गुर्वादितः दीक्षादिस्वसंस्कारप्रकल्पनम्	१४२
८२.	अत्रार्थे वाजसिनेयप्रामाण्यम्	१४३-१०४

८३. अत्रैव श्रीसर्ववीरब्रह्मयामलादेरपि प्रामाण्यम् १४५
८४. प्रातिभविज्ञानस्य सर्वसंपत्तिहेतुत्वे शेषमुनिप्रामाण्यम् १४६
८५. काम्यस्य नैयत्यात् केषांचन अत्र विवादोऽपि १४७-१४८
८६. सोमानन्दादिगुरुभिः त्रीशिकाशास्त्रवृत्तौ सांसिद्धिकस्य चिन्तामणिप्रायत्वाभिधानादेतत्प्रतिक्षेपः १४९-१५०
८७. सांसिद्धिकज्ञानस्य दीक्षादिसंस्कारसतत्त्वे त्रीशिकासंवादः १५१-१५४
८८. दीक्षानिमित्तकज्ञानस्य अज्ञाननिमित्तत्वादत्र अनवसरः १५५
८९. प्रतिभायाः सर्वसंपत्तिहेतुत्वादेव गुरुशास्त्रादेरपि उपायत्वनिर्वाहः १५६
९०. एवं निरूपायतत्त्वस्यापि प्रतिभात्मकत्वम् १५७
९१. प्रातिभस्य गुरोः संस्कारद्वयोक्तौ अनुग्राहकत्वस्य हेतुत्वम् १५८
९२. प्रतिभायाः तारतम्येनोदयात् क्वचित्स्वमुक्त्या विश्वमुक्ति-संभावनम् १५९
९३. तन्त्रालोकाभ्यासात् प्रातिभगुरुत्वोदयः १६०
९४. मंदशक्तिपाते गुरुशास्त्रापेक्षित्वम् १६१
९५. स्वगुरुशास्त्राद्यपेक्षे ज्ञानोदये किरणागमप्रामाण्यम् १६२
९६. अत्रार्थे श्रीमन्नन्दिशिखातन्त्रनिरूपणस्य अखण्डप्रतिपादनप्रतिज्ञा १६३
९७. शिवोपायविषयकदेवीप्रश्नस्योत्तरे प्रातिभज्ञानदायकतया विवेकोपायस्य शम्भुना निरूपणम् १६४-१६५
९८. सप्रतिभस्य पुंसः मुक्तत्वं मोचकत्वञ्च १६६
९९. दीक्षया मोक्षे गुर्वयत्तत्वं प्रातिभाद्वा तथात्वे केवलीभावप्रदस्वभावत्वम् इति भेदः १६७-१६९
१००. नरशक्तिशिवेति तत्त्वत्रयस्य बध्यबन्धबन्धयितृत्वविवेकाद् अनुत्तरोदये विवेकस्य स्वरूपविषययोः निर्णयार्थं देवीप्रश्नः १७०-१७२
१०१. शिवादितत्त्वत्रयस्य गुर्वदिमाहात्म्यात् प्रातिभतासादनम् इति शिवस्य प्रतिवचनम् १७३-१७४
१०२. अत्रार्थे दृष्टान्तद्वयम् १७५-१७६
१०३. प्रमाणातीतविवेकोदये प्रातिभज्ञानोदयस्य अन्यानपेक्षित्वम् १७७-१७८
१०४. प्रादुर्भूतविवेके क्रीडाप्रायसिद्धीनामाविर्भावः १७९
१०५. प्ररूढविवेकस्य क्रीडासु वैमुख्यात् प्रातिभबलादेव बहिरन्तः स्वसंविद्विश्रान्तिः १८०-१८२
१०६. सिद्धीनामभिधाने परप्रत्ययस्य नैमित्त्यम् १८३
१०७. तदभावे परभावनादाढ्याज्जीवन्मुक्तिः १८४
१०८. प्रादुर्भूतविवेकस्य शापानुग्रहकार्यत्वं शक्तित्वं प्ररूढविवेकस्य तु मुक्तत्वं मोचकत्वं शिवत्वञ्च १८५-१८६
१०९. देवीप्रश्नोत्तरे जाड्यात्मनः संस्कारस्य भेदनिबन्धनत्वाद् भेदनिवृत्तौ मनोबुद्ध्योः शक्तिरूपतासादने शिवस्य एव

भासकत्वाद् विवेकज्ञानस्य अतीन्द्रियत्वोपपत्तिः	१८७-१९१
११०. त्रैगुण्याद् बुद्धेर्बन्धकत्वे सर्वक्रोडीकरणयोग्यतया अत्र विवेकस्य कारणत्वाभिधानम्	१९२
१११. दीक्षाचित्तविषये देवीप्रश्ने दीक्षाया अज्ञविषयत्वं तथा पाशमोक्षे विवेकजप्रातिभज्ञानस्योदयः इति शिवोत्तरम्	१९४-१९५
११२. इह प्रतिपदं ग्रन्थपाठे बोधदाढ्यरूपं प्रयोजनम्	१९६
११३. श्रीमन्निशाटनप्रामाण्याज् ज्ञानस्य त्रैविध्येऽपि मन्त्रादि-षोढाशङ्काशामकत्वात् स्वत उद्भूतस्य मुख्यत्वम्	१९७-१९८
११४. एतदर्थान्तर्भावेन मालिनीमतसंवादात् कस्मिंश्चित् काले योग्यतया शान्ताख्यशक्तेःसंबन्धात् तीव्रतीव्रे तत्क्षण एव अपवर्गाप्तिः	१९९-२००
११५. तत्रैव अज्ञाननिवृत्त्या रुद्रशक्तिसमावेशः शिवेच्छया सदगुरोराधनेन च शाङ्करीदीक्षया उपभोगाद् देहपाताद्वा शिवीभावः	२०१-२०३
११६. (एवमादिपुनरन्तर्मालिनीग्रन्थव्याख्याने) कालस्य आत्म-कलनात्वं योग्यतायाश्च शिवतादात्म्ययोगार्हत्वम्	२०४
११७. कालस्य तथाभासनरूपत्वाद् एतत्प्रागभावेदानींसद्भाव-शङ्कारनवकाशः	२०५
११८. तथाभासस्य कालशक्तिविजृम्भणत्वम्	२०६
११९. क्षोभप्रशमाभ्यां शक्तेर्द्वैविध्ये स्वरूपदृशः शान्तात्वम्	२०७-२०८
१२०. शान्तायाः स्वरूपदर्शनस्य सद्यस्त्वम्	२०९
१२१. देहस्य पाते काष्ठादितुल्यत्वे वा तीव्रतीव्रशक्तिसमावेशाद्, आत्मनः स्वरूपलाभः	२१०-२११
१२२. इयदन्तं तीव्रतीव्रशक्तिपातविषयत्वं ग्रन्थान्तरस्य मध्यतीव्र-शक्तिपातविषयत्वम्	२१२
१२३. (अज्ञानेनादिसमाविष्टान्तर्मालिनीग्रन्थव्याख्याने) संकोचविनिवृत्तौ स्वस्वभावप्रकाशनम्	२१३
१२४. रुद्रशक्तेः यथायथमतिशयाद् रुद्रभक्त्यादिषट्चिह्नानां व्यस्तसमस्ततायां भुक्तौ मुक्तौ च प्राधान्यम्	२१४-२१६
१२५. इयदन्तं मध्यतीव्रविषयत्वं ग्रन्थान्तरस्य मन्दतीव्रशक्तिपात-विषयत्वम्	२१७
१२६. (स आदिब्रजेदन्तर्मालिनीग्रन्थव्याख्याने) मन्दतीव्रशक्तिपातात् सदगुरुं प्रति गमनेच्छोत्पत्तिः	२१८
१२७. अत्रैव शास्त्रे सदगुरोः सर्वतत्त्ववित्त्वमन्त्रवीर्यप्रकाशकत्व-पापमोचकत्वमुक्तिमुक्तिप्रदत्वादिलक्षणाभिधानम्	२१९-२२१
१२८. जिगमिषुणा शक्तिपाततारतम्यात् तत्तद्भेदभिन्नस्य सांसिद्धिकस्य संस्कृतस्य वा गुरोर्लाभः	२२२-२२४

१२९. तद्दीक्षया शिवीभावः जीवन्मुक्तिः देहसम्बन्धेन शिवताभिव्यक्तिश्च २२५-२२६
१३०. दीक्षाया अस्याः बहुविधत्वं तत्र व्यस्तत्वं समस्तत्वञ्च २२७-२२८
१३१. तथात्वे देहसंस्थस्य मुक्तपदव्यपदेश्यत्वम् २२९
१३२. अत्रार्थे श्रीरत्नमालागमशास्त्रयोः प्रामाण्याज् जन्मान्तर-
कर्मारब्धदेहस्य मायाधिष्ठितत्वान् मुक्तौ देहादेर्यन्त्रप्रायत्वे
मुक्तत्वाभावशङ्कानवकाशः २३०-२३२
१३३. कर्मणेति पदे एकवचनस्य त्रिविधैकप्रघट्टकतया यत्तदोः
हेतुहेतुमदभावतया च सङ्गतिः २३३
१३४. प्राणहरसद्योनिर्वाणदीक्षायाः विधेयत्वं तत्र बहुविधोपाया-
श्रयणञ्च २३४-२३५
१३५. अन्यथा सिद्धयभावाद् आसन्ने मरणक्षणे तस्या
अनुष्ठेयत्वनियमः २३६-२३९
१३६. अपरत्रिकान्तर्गते तीव्रमध्ये शक्तिपाते दीक्षया देहान्ते
शिवीभावः २४०
१३७. अत्रार्थे निशिसंचारयोगसंचारयोः प्रामाण्यम् २४१
१३८. मध्यमध्ये बुभुक्षोरनेनैव देहेन मन्दमध्ये तु देहान्तरेण
भोगानन्तरं देहान्ते शिवत्वासादनम् २४२-२४३
१३९. अत्रापि तरतमभावाद् विशेषत्रयोदयः २४४
१४०. तीव्रमन्दमध्यमन्दमन्दमन्दाख्ये त्रिविधे शक्तिपाते
बुभुक्षाप्राधान्यतारतम्यात् लोकधर्मिणः स्वोचितदीक्षया
भोगानन्तरं शिवत्वासादनम् २४५
१४१. मालिनीमतग्रन्थस्य व्याख्यानान्तरे यियासुरित्यादिग्रन्थस्य
अज्ञानेन सहेत्यादिग्रन्थेन संगतौ मध्यतीव्रशक्तिपात-
विषयत्वम् २४६
१४२. प्रातिभज्ञानवत्त्वेऽपि शक्त्या सद्गुरुं प्रति अभिमुखीकरणे
संवाददाढ्यापेक्षया यियासुत्वौचित्यम् २४७-२५०
१४३. एतद्व्याख्यानस्य नन्दिशिखातन्त्रोपज्ञत्वम् २५१-२५२
१४४. तमाराध्येत्यादिमालिनीग्रन्थस्य मन्दतीव्रविषयत्वम् २५३
१४५. नवधा शक्तिपातस्य संविदनवच्छेदभोगांशावच्छेदाभ्यां
परापरविभागसारत्वम् २५४-२५५
१४६. उभयत्र मायान्तरवर्तिकर्मनिरपेक्षत्वम् २५६
१४७. मायान्तरालतदूर्ध्ववर्तिरुद्राणां कर्मनैरपेक्षयेण भैरवीभावः २५७-२५८
१४८. जपादिकर्मणः तत्तत्सिद्धौ कर्मनैरपेक्ष्यव्याघातशङ्का २५९
१४९. तत्र प्रवृत्तौ शक्तिपातैकहेतुत्वे कर्मनैरपेक्ष्यसिद्धिः २६०-२६१
१५०. कर्मणः भोगप्रदत्वेन भोक्तृतिरोधायकत्वात् जपादेः
क्रियाशक्तित्वं न कर्मत्वम् २६२-२६३

१५१. शुद्धानां भोगोत्कृतायां पारमेश्वरस्वातन्त्र्यनिबन्धनत्वमिति प्राग्दत्तानुवादः	२६४-२६५
१५२. पशुशिवावस्थानभेदेन एकस्या एव बाधकतया कर्मत्वं क्रियाशक्तित्वञ्च	२६६
१५३. अत्र सिद्धेर्भुक्तिमुक्तिस्वातन्त्र्यलक्षणत्वम्	२६७
१५४. भोगाधानान्नतु पर्यन्ते शिवताधानाद् विष्ण्वादिरूपतादे- मायापदवर्तित्वम्	२६८-२६९
१५५. तेषामनुग्रहसामर्थ्यं शिवशक्तिपातस्य हेतुत्वम्	२७०
१५६. तदेवं प्रकृतिपुरुषविवेकात् कस्यचन प्रकृतेरुत्तीर्णत्वं पुमायाविवेकात् कस्यचन मायातः	२७१-२७२
१५७. प्राक्तनस्य ज्ञानाकलत्वं कर्मित्वञ्च पश्चात्तनस्य कर्मनिवृत्तिः	२७३
१५८. प्राक्तनस्य प्रकृत्यधः संसरणाभावेऽपि मायाधः अनन्तनाथसृष्टित्वम्	२७४
१५९. पश्चात्तनस्य शिवप्रेरणया क्रमेण मन्त्रमहेशत्वाद्यापादनम्	२७५
१६०. परशक्तिमात्रस्य मलविविक्तशिवभावप्रकाशकत्वम्	२७६-२७७
१६१. अत्रार्थे स्वच्छन्दशास्त्रप्रामाण्याद् वैष्णवादीनां भ्रान्तत्वे शिवज्ञानस्यैव शिवतापत्तिदायकत्वम्	२७८
१६२. शक्तिपातस्य शिवतापत्तिपर्यन्तत्वाद् एषां शिवज्ञानेऽधिकाराभावः	२७९-२८०
१६३. एषां शिवतौन्मुख्ये लिङ्गोदधारादिदीक्षाक्रमेण द्विगुणसंस्कारापेक्षित्वम्	२८१
१६४. अत्रार्थे दृष्टान्तः	२८२
१६५. निरपेक्षशक्तिपातनिरूपणोपसंहारः	२८३
१६६. मतङ्गकिरणादीनामनयैव दिशा व्याख्येयत्वम्	२८४
१६७. तस्यैव प्रसादाद् भक्तिः तया परा सिद्धिरित्यत्रार्थे पुराणस्यापि प्रामाण्यम्	२८५
१६८. कर्मादिनैरपेक्ष्ये नैर्मल्यादात्मनः पूर्णत्वं विष्ण्वादिविषयायां भक्तौ कर्मादिसापेक्षस्यैव शिवस्य हेतुत्वमिति अन्वय- व्यतिरेकमुखेन पुराणार्थव्याख्यानम्	२८६-२८९
१६९. अत्रार्थे अनपेक्षित्वदुर्लभत्वाऽरागित्वस्य शक्तिपातवैचित्र्यस्य चाभिधानाद् गुरोरुत्पलदेवस्याप्यनुमोदनम्	२९०-२९२
१७०. मातंगे उन्मीलनीशक्तिव्याख्यानद्वारेण श्रीमदनिरुद्धेन एतदर्थ्याभिधानम्	२९३-२९४
१७१. शक्तिपाततारतम्यभेदादधिकारिवैचित्र्याभिधानम्	२९५
१७२. समयिपुत्रकसाधकाऽऽचार्येत्यधिकारिचतुष्टयस्वरूपनिर्णयः	२९६-२९८
१७३. शक्तिपातस्य क्रमाक्रमाभ्यां समासविकासयोगादेशां वैचित्र्यम्	२९९
१७४. शक्तिपातक्रमाक्रमाभ्यां सम्प्रदायवैचित्र्यात् सिद्धान्तादौ क्रमत्वं त्रिकादौ चाक्रमत्वम्	३००-३०१

१७५. त्रिकगुरोर्धःस्रोतमुतीर्णत्वाभिधानाद् अत्रार्थे श्रीभैरवकुल-
प्रामाण्यम् ३०२
१७६. वाममार्गिणः भैरवे तन्त्रे पुनः संस्कारापेक्षित्वाभिधानात्
ज्ञानाचारभेदस्य आधरौत्तर्यनिमित्तत्वे सर्वाचारहृदयप्रामाण्यम् ३०३-३०४
१७७. शैवादीनां विशेषतः वैष्णवानां भैरवे मण्डले पशुरुपत्वाद्
योग्यताऽभावः ३०५-३०६
१७८. अन्यशास्त्ररतस्य अन्यस्मिन् सिद्धयभावः इत्यभिधानाद्
अत्रार्थे स्वच्छन्दशास्त्रप्रामाण्यम् ३०७
१७९. एवं वैष्णवादीनां तादृशशक्तिपाताभावे समव्यादिगुरुत्वाभावः ३०८
१८०. छद्मगुरोः तच्छिष्यस्य वा नरकगामित्वम् ३०९-३१०
१८१. छद्मगुरौ भक्तेस्तिरोभारूपत्वं न तु शक्तिपातलिङ्गत्वम् ३११
१८२. भूपतिना चौरस्य इव सद्गुरुणा छद्मगुरोः शैवज्ञानाहरणेन
निग्रहीतव्यत्वम् ३१२-३१३
१८३. प्रथमं गुरुणा शिवज्ञानोपदेशेऽपि अस्य वामाधिष्ठितत्वात्
पतिपदप्राप्त्यशक्यत्वम् ३१४-३१५
१८४. वैष्णवादीनाममोक्षे मोक्षलिप्सया मायया भ्रामणे
स्वच्छन्दशास्त्रप्रामाण्यम् ३१६
१८५. शैववैष्णवशास्त्रमेलनात् ततः तत्तत्समयोत्प्लंघनाद् एषाम्
उभयभ्रंशः ३१७-३१८
१८६. अन्यशास्त्ररतस्य शिवज्ञानानधिकारे श्रीमद्गह्वरप्रामाण्यम् ३१९
१८७. विभज्य अस्य प्रदर्शने अनवच्छिन्नत्वादूर्ध्वस्थस्य अधःस्थे
अधिकारः न इतरथा ३२०-३२१
१८८. एवमूर्ध्वस्थगुरुणा अधरक्रियाणां सफलीकरणम्
अधःस्थशिष्यस्य चोर्ध्वमानयनम् ३२२-३२३
१८९. अत्रार्थे दृष्टान्तः ३२४
१९०. एवमधराधरस्य उत्तरोत्तरेऽधिकारे शास्त्रलङ्घित्वं निग्रहणीयत्वञ्च ३२५
१९१. शैवादीनां परस्परम् आधरौत्तर्ये शक्तिपातस्य नैमित्त्यम् ३२६
१९२. ज्ञानिषु श्रौतादिचतुष्के भावनामयज्ञानस्य मोक्षैककारणत्वात्
ज्यायस्त्वम् ३२७-३२८
१९३. योगिनस्तु स्वभ्यस्तज्ञानवत्त्वात् मोक्षकारणत्वम् ३२९
१९४. एवं साक्षान्मर्त्यमोचकत्वाभावे ऊर्ध्वेषु सदाशिवतत्त्वेषु
योगजसिद्धेरनवकाशः ३३०-३३१
१९५. मालिनीतंत्रप्रामाण्यात् स्वभ्यस्तज्ञानवतः एव मोक्षदत्वं गुरुत्वञ्च ३३२
१९६. अत्र शंभुनाथप्रोक्तविभागप्रदर्शनोपक्रमः ३३३
१९७. अतः प्राप्तस्यापि अस्वभ्यस्तज्ञानस्य गुरोः त्याज्यत्वम् ३३४
१९८. तत्र भृङ्गद्रुमदृष्टान्ताभ्यां विज्ञानार्थिना अशक्ताद् गुरोः
शक्तगुर्वन्तरगमने शिववचनप्रामाण्यम् ३३५-३३६

१९९. भोगमोक्षविज्ञानार्थिना सिद्धयोगस्य स्वभ्यस्तज्ज्ञानिनो गुरोराश्रयणीयत्वम्	३३७-३३८
२००. भोगार्थिना च योगिनः आश्रयणीयत्वम्	३३९
२०१. उपायोपदेशिनोः ज्ञानियोगिनोर्मध्ये ज्ञानिनः वरत्वम्	३४०
२०२. पूर्णज्ञगुरोर्दुर्लभत्वे, धन्येनैव तदुपलाभे, विज्ञानपारिपूर्ण्यार्थम् असंख्यगुर्वाश्रयणोपदेशः	३४१-३४३
२०३. अत्रार्थे सर्वशिष्यस्य नोपदेशदरिद्रता इति श्रीकल्लटोक्तिसंवादः	३४४
२०४. अधरशास्त्रकृतूहलाद् ग्रन्थकृता स्वकृततार्किकादिनानागुरु- सेवनसंसूचनम्	३४५
२०५. तत्र वैदिकादिगुरुणां यथायथं बोधोत्कर्षतारतम्यम्	३४६
२०६. अत्रार्थे श्रीपूर्वशास्त्रप्रामाण्यात् नारदादिविक्रान्त- गुरुशास्त्रपरिचयात् संबोधोत्कर्षे गुरुभूयस्त्वस्य अवचनीयत्वम्	३४७-३४८
२०७. तत्र तत्र शास्त्रेऽधिकृतस्य गुरुत्वमनधिकृतस्य गुर्वन्तरत्वम् इति ग्रहणात् शास्त्रोक्तगुर्वन्तरगमननिषेधसंगतिः	३४९-३५०
२०८. अनधिकाराद् ऊर्ध्वस्थस्य अधराचार्यगमने विनाश इत्यत्र दृष्टान्तः	३५१-३५२
२०९. श्रीमदानन्दशास्त्रप्रामाण्यादूर्ध्वस्थस्य अधरकर्माश्रयणे धनदाराद्यपचयः पापभागित्वञ्च	३५३-३५५
२१०. ऊर्ध्वारुरुक्षूणां शक्तिपातबलाद् अधरगुर्वागमजिहासा	३५६
२११. एतान्प्रति शैवदर्शने संस्कारविशेषविधानम्	३५७
२१२. शास्त्रान्तरस्थस्य अनुग्राह्यत्वाद् इतो पाताभावात् शैवशास्त्रस्योत्तमत्वे वैष्णवादिभिर्लिङ्गोद्भारादेरनभिधानम्	३५८-३५९
२१३. एवं ब्रह्मविष्णुबुद्धादीनां शैवपरमार्थैकवेदित्वं केवलं मोहाभिनिविष्टोपदेष्टृपेक्षया तथोपदेशः	३६०-३६१
२१४. युक्त्यागमाभ्यां शक्तिपातविवेचनोपसंहारः	

चतुर्दशमाह्निकम्

कारिका-संख्या

१. तिरोभावस्वरूपविवेचनप्रतिज्ञा तत्र परमेश्वरस्य स्वच्छन्दशब्दव्यपदेशयत्वम्	१
२. नियतिक्रमस्पर्शेन अस्य अवान्तरसर्गस्य प्रकाशनम्	२
३. नियतिक्रमास्पर्शेन महदवान्तरसर्गयोः प्रकाशनम्	३-४
४. कर्मनियमापेक्षणानपेक्षणाभ्यां नियत्यत्यागत्यागयोः तिरोभावाऽभावौ	५-६
५. अनुत्तीर्णस्य अनादरप्रत्ययेन उत्तीर्णवच्चेष्टायाः तिरोधानत्वम्	७-८

६. भवददर्शनदीक्षितत्वेऽपि तत्र विप्रतिपन्नानां कुमारित्वे
तिरोहितत्वमित्यत्र दृष्टान्तमुखेन मानस्तोत्रवचनात्
श्रीविद्याधिपतिप्रामाण्यम् १-१२
७. प्रबुद्धचेष्टया अस्यान्तर्दाहस्य तिरोभावरूपत्वम् १३
८. अस्य तिरोधानहेतुत्वे पूर्वविधितुल्यत्वम् १४
९. एवं परमेश्वरेच्छाहेतुत्वादस्य दुःखपात्रत्वम् १५
१०. तत्रापि इच्छावशाद् दुःखवैचित्र्यस्य उभयात्मकत्वम् १६
११. ऐहिकामुष्मिकदुःखभेदेन कालादीनां विभागः १७
१२. श्रीमदानन्दगह्वरप्रामाण्यात् तिरोधाने समयोल्लङ्घनस्यापि नैमित्त्यम् १८
१३. तत्रापि मन्दतीव्रादिभेदाद् बहुविधत्वम् १९
१४. तिरोधानव्यपगमे स्वतः परतो वा अनुग्रहहेतुत्वम् २०
१५. आद्ये स्वयं पश्चिमे गुर्वाद्यवलम्बनेन दीक्षादिना शिवतासादनम् २१-२२
१६. अत्रापि शक्तिपातवैचित्र्यात् चिरक्षिप्रत्वादिवैचित्र्यम् २३
१७. पञ्चकृत्यकारित्वस्य शिवत्वम् २४
१८. तदात्मतापरामर्शिनः योगिनोऽर्चादीनां सदोदितत्वम् २५
१९. भोगस्य बन्धत्वात् तत्र भोगासक्तिनिषेधः २६
२०. शिवे ज्ञानक्रियोरभेदात् कुलालादिवत् कर्तृत्वस्य अमुख्यत्वम् २७
२१. देहात्माभिमानिनाम् अस्माकं मुख्यकर्तृत्वाभावात्
स्वतन्त्रात्मन्येव शिवत्वाभिमानस्य विधेयत्वात् जगतः
स्वेच्छानुवर्तित्वस्य अखण्डनम् २८-३०
२२. शरीरधर्मेणैव भ्रान्तस्य परमार्थे भ्रान्तिरिति वचनादत्रार्थे
ऊर्मिमहाकुलप्रामाण्यम् ३१
२३. उत्क्रान्तेर्नियतदेशतया विधानाद् अनया आत्मनः आकाशे
योजनाद् अस्याः सारशास्त्रोक्तं भोगोपायत्वम् ३२-३५
२४. परतत्त्वकामैरैतदनुष्ठानस्य निषेधः ३६
२५. श्रीपूर्वशास्त्रोक्तस्य उत्क्रान्तिलक्षणस्य भोगहान्यर्थं
देहत्यागोपायत्वं न तु मुक्त्युपायत्वम् ३७-३८
२६. भीष्मादेर्वृत्तान्तादेतदर्थस्य पोषणम् ३९
२७. उत्क्रान्तिं विना देहत्यागस्य अशक्यत्वम् ४०
२८. शिवाहंभावाभिमानेनैव मुक्तिः, उत्क्रान्त्या देहत्यागः
इत्येतदर्थस्य मालिनीतंत्रोपज्ञत्वम् ४१
२९. पञ्चकृत्यकारित्वाभिमानस्यैव मुख्यदीक्षात्वम् ४२
३०. श्रीनिशिचारप्रामाण्यात् सविकल्पवृत्तीनां देहपाते
निर्विकल्पवृत्तीनां देहभावेऽपि मुक्तौ संशयाभावः ४३-४५
३१. पुनः पुनः फूत्कारोत्तेजितविस्फुलिङ्गदीपनन्यायाद् देहान्ते
बोधाग्निप्रज्वलनाद् विदेहमुक्तिसार्थक्यम् ४६
३२. शास्त्रसम्मतदीक्षोपक्रमोपसंहारः

पञ्चदशमाह्निकम्

कारिका-संख्या

१.	भोगमोक्षोपायदीक्षाङ्गतया यागनिरूपणप्रतिज्ञा	१
२.	स्वायम्भुवे मालिनीमते च दीक्षाया भोगाद्युपायत्व-
प्रतिपादनमिति गुरुवचनम्	२-४
३.	मालिनीवाक्येन दीक्षायाः साक्षान्मोक्षोपायत्वाभिधानम्	५-६
४.	ग्रन्थसमन्वयाद् दीक्षायाः संस्कारद्वारेण भोगमोक्षाभ्युपायत्वम्	७
५.	दीक्षाया मोक्षाभ्युपायत्वे श्रीमन्मतङ्गप्रामाण्यम्	८
६.	तत्रैव विद्यापदे विद्यायाः साक्षान्मोक्षोपायत्वाभिधानम्	९-१०
७.	विद्योपायेऽशक्तेष्वेव दीक्षाचर्यायोगानां तद्द्वारा
मोक्षाभ्युपायत्वमिति सर्वत्र ज्ञानिन उत्तमत्वम्	११
८.	ज्ञानिनः दीक्षया संस्कारमात्रोपयोगः	१२
९.	ज्ञानिनो स्वविज्ञानानुरूपफलाधिगमः	१३
१०.	तौत्रशक्तिपातपवित्रिते दीक्षासंस्कारस्यापि अनुपयोगित्वम्	१४
११.	श्रीत्रैशिकप्रामाण्यात् सांमिदिकज्ञानस्यैव दीक्षात्वम्, तद्वतः
सर्वज्ञत्वे सर्वत्राधिकारित्वे स्वपरग्रहितचिन्तनशालित्वे
मालिनीशास्त्रप्रामाण्यम्	१५-१७
१२.	तत्र श्रीकैरणविधिप्रामाण्यात् चर्यादीक्षायोगज्ञानयोग्यताभेदात्
पराणां वैचित्र्येऽपि उत्तरोत्तरमुत्कर्षे सांमिदिकस्य
गुरुशब्दव्यपदेश्यत्वम्	१८-१९
१३.	शिष्यपरीक्षापृच्छयोरन्यतरपुरस्सरं तस्यैव दीक्षाकर्मणि
अधिकारित्वम्	२०
१४.	अत्रार्थे स्वच्छन्दशास्त्रप्रामाण्यम्	२१
१५.	वासनाभेदतः साध्यप्राप्तिभेदेऽपि भुक्तौ मुक्तौ मन्त्रादीनां
निरतिशयित्वम्	२२
१६.	वासनाभेदाद् गुरुशिष्यफलभेद इति शिष्येषु लोकधर्मि-
शिवधर्मिभेदात् साधकस्य निर्बीजसबीजभेदात् मुमुक्षोश्च
द्वैविध्यं तत्र सूबीजस्य समयात्मिकादीक्षाविधानम्	२३-२६
१७.	शिवधर्मिणि लोकधर्मिणि च साधके भूत्यर्थं दीक्षाया
मन्त्राराधनाभ्यां क्रमेण प्रारब्धवर्जसकलकर्मशोधकत्वं
केवलमशुभकर्मशोधकत्वञ्च	२७-२९
१८.	अनेन अणिमादिभोगानन्तरम् अकलपदगोगः	३०
१९.	निर्बीजदीक्षायाः समयाचारपाशविशोधकत्वं पाशत्रयवियोज-
कत्वमिति द्वैविध्ये उत्तरत्र सद्योनिर्वाणदेति व्यपदेशः	३१-३२
२०.	देहत्यागे परपदलाभाऽविशेषेऽपि सबीजायां विपन्नमूलनाय
समयाचारपाशपरिपालनापरिहार्यत्वम्	३३

२१.	गुरोः शिष्ययोग्यतानुगुणं दीक्षाश्रयणम्	३४
२२.	दैशिकस्य योग्यं प्रति शिवादेशाद् दीक्षाया अवश्य- करणीयत्वम्	३५
२३.	दरिद्रायापि शिष्याय स्वधनेन दूर्वाजलेन वा गुरोर्दीक्षो- पदेशस्य अनिवार्यत्वम्	३६
२४.	शिष्येणापि दीक्षायाः प्राक् स्वस्य भिक्षोपात्तस्य वा धनस्य गुरवे उपाहरणेन यागयोग्यतालाभः	३७
२५.	शिवताविष्टस्यैव दीक्षणसामर्थ्याद् गुरुत्वविधानम्	३८
२६.	अत्र शिवतावेशस्य बहूपायसाध्यत्वम्	३९
२७.	तत्र स्नानादिभिरावेशस्य बाह्यत्वं क्रमिकत्वं समीहितसिद्धिप्रदत्वञ्च	४०-४१
२८.	बाह्यस्य शिवाभिमानतोपायत्वम्	४२
२९.	अध्यात्मबाह्ययोरन्योन्याश्रयत्वात् शिवाभिमानस्य मोक्षकत्वं तत्र श्रीब्रह्मयामलप्रामाण्यम्	४३-४४
३०.	श्रीमदानन्दशास्त्रप्रामाण्यात् शिवाभिमानिनि अशुद्ध्यभावे स्नानस्य तुष्टिजनकत्वम्	४५
३१.	स्नानात्रिर्मलताक्रमेण निर्यत्नं संवित्समावेशः	४६
३२.	मूर्त्यष्टकमधिकृत्य मन्त्रद्वारेणान्तर्मलदाहे निमज्जनस्य स्नानरूपत्वम्	४७
३३.	मूर्त्यष्टकक्रमेण स्नानाष्टकनिरूपणे पार्थिवस्नानविधिः	४८-५०
३४.	तत्र सूर्यस्य विश्वतर्पकत्वप्रपञ्चनम्	५१-५२
३५.	जलस्नानविधिः	५३-५४
३६.	तैजसस्नानविधिः	५५
३७.	वायव्यस्नानविधिः	५६
३८.	नाभसस्नानविधिः	५७-५८
३९.	सोमार्काग्नित्रयस्नाननिरूपणम्	५९
४०.	ततः शुद्धशोधकयोरात्ममहाहर्देऽवस्थानम्	६०
४१.	स्नानाष्टके उत्तरोत्तरस्य उत्तमत्वमन्ततः आत्मैकोभूतमन्त्राश्रयणम्	६१
४२.	स्नानाष्टकात् क्रमेण धृत्याद्यभेदान्तफलाष्टकलाभः	६२
४३.	मूर्त्यष्टकस्य स्वरूपशिवरूपाभ्यां ध्यानात् तत्तत्फलप्रदत्वम्	६३
४४.	अनेन विधिना अर्चातोऽपि मूर्त्यष्टकस्य धृत्यादिफलप्रदत्वम्	६४
४५.	योगसंचारप्रामाण्यात् पार्थिवादिमन्त्राणां प्रतिनियतफलत्वम्	६५
४६.	निर्मर्यादशास्त्रमर्यादया वीराणां स्नानार्चादौ धरादिविग्रहाष्टके विशेषाभिधानम्	६६-६८
४७.	श्रीमत्त्रिशिरसप्रामाण्यात् नवमस्य मद्यस्नानस्यापि निरूपणम्	६९-७२
४८.	मद्यस्नानात् साधकस्य मुमुक्षुत्वं केवलीभवनञ्च	७३-७४

४९.	मन्त्रन्यासादौ योग्यताधायकस्य स्नानस्यैव, नान्यस्य, यागाङ्गत्वम्	७५
५०.	तस्य स्नानाष्टकस्य बाह्यान्तरभेदेन द्वैविध्यम्	७६
५१.	आन्तरस्नाने मूर्त्यष्टकस्य प्रत्येकं सार्धमङ्गुलं व्याप्यावस्थानं द्वादशान्तत्वञ्च	७७
५२.	स्नानाष्टके यथादेशकालम् एकतमस्यैव अनुष्ठेयत्वम्	७८
५३.	स्नानविध्युपसंहारः स्नानान्तरकर्तव्योपदेशश्च	७९
५४.	तत्र यागगृहप्रस्थानविधाने स्थानकल्पनाख्यप्रमेयावतारश्च	८०
५५.	स्थानस्य बाह्यान्तरतया द्वैविध्यम्, तत्र बाह्यस्य कलिङ्गादि- रूपत्वं सिद्धिविशेषोपायत्वञ्च आन्तरस्य देहान्तःप्राणयोजन- रूपत्वं सिद्ध्युपायत्वञ्च	८१-८२
५६.	पीठस्थानस्यैव यागयोग्यत्वं तस्य बाह्यरूपतया बहि- रान्तररूपतया च देहेऽवस्थाने श्रीनैशसञ्चारप्रामाण्यम्	८३
५७.	त्रयाणां पीठोपपीठसंदोहानां प्रत्येकं त्रैविध्याद् अन्तर्बाह्यक्रमेण पीठानां कामरूपाद्येकाग्रान्तेति नवधात्वम्	८४-८८
५८.	प्रयागादिलाहुलान्तानां क्षेत्राष्टकत्वं विरजैरुडिकादि- मरुदेशान्तानाम् उपक्षेत्राष्टकत्वञ्च	८९-९१
५९.	जालन्धरादिखेटकान्तस्य उपसंदोहाष्टकत्वम्	९२-९३
६०.	शाम्भवाणवशाक्तेतिधामत्रयस्य देहेऽवस्थानम्	९४-९५
६१.	पीठानां देहायतनगामित्वेऽपि बहिरनुग्रहार्थं ज्ञानयोगवैचक्षण्येन देवीनामभिव्यञ्जनस्थानस्य बहिःपीठत्वम्	९६-९७
६२.	अत्रार्थे दृष्टान्तेन अधर्मनिविडे देशे पीठस्यैव ज्ञानयोग- शालित्वप्रदर्शनम्	९८
६३.	पीठस्थस्य ज्ञानयोगादिपात्रत्वे दृष्टान्तः	९९
६४.	पीठादेर्बहिर्भ्रमणाद् देहाद्यन्तरनुसंधानस्य महत्तरत्वम्	१००
६५.	एवमन्तर्बाह्येऽर्थिताभेदात् स्थानभेदकल्पनानन्त्यम्	१०१
६६.	श्रीवीरावलिहृदये विबोधदृष्ट्या देहे बहिश्च यागस्थानानां सप्तत्वाभिधानम्	१०२-१०३
६७.	मुक्तौ स्थानभेदकल्पनाऽभावः	१०४
६८.	अत्रार्थे श्रीनिशाचारप्रामाण्यान् मुक्तेः स्थानजत्वनिषेधो भावप्रसादैकशरणत्वञ्च	१०५-१०६
६९.	श्रीमद्वीरावलिप्रामाण्यात् मोक्षे संविद्विकासाद् अज्ञाननिवृत्तेः नैमित्त्यात् स्थानभेदानवकाशश्च	१०७-१०८
७०.	गुरुवचनात् सिद्धौ मुक्तौ बोधयत्र भावनैर्मल्यस्यैव हेतुत्वम्	१०९
७१.	प्रतिबिम्बनदार्ढ्यस्य साध्यसाफल्ये हेतुत्वाद् देशकालादि- सामग्र्यपेक्षया भाववैर्मल्यस्य उत्तमत्वम्	११०-१११
७२.	अत्रार्थे श्रीसारशास्त्रप्रामाण्यम्	११२

७३.	अत्रैवार्थे स्पन्दवाक्यसंवादः	११३
७४.	अतो विश्रान्तिधामन् एव सिद्धौ मुक्तौ च स्थानतया व्यपदेशः	११४
७५.	बहिर्यागसिद्ध्यर्थं सामान्यन्यासभेदामूत्रणम्	११५
७६.	क्रमाक्रमात् तस्य मातृकामालिनीरूपाभ्यां द्वैरूप्यम्	११६
७७.	तत्र मातृकान्यासनिरूपणम्	११७-१२०
७८.	मालिनीन्यासनिरूपणम्	१२१-१२४
७९.	मालिन्याः शक्तिमता शोभकत्वं शक्तिरूपत्वञ्च	१२५
८०.	अस्या एव बीजयोनिक्षोभे निखिलसिद्ध्यदिवितरणक्षमत्वम्	१२६
८१.	नैकविधेषु क्षोभेषु नादिफान्तमालिनीक्रमस्य मुख्यत्वं	
	कुलपुत्तलिकादिशब्दव्यपदेश्यत्वञ्च	१२७-१२९
८२.	मातृकामालिनीशब्दयोः प्रवृत्तिनिमित्तं तत्र शम्भुनाथप्रामाण्यम्	१३०-१३३
८३.	तत्र श्रीपूर्वतन्त्रप्रामाण्यात् मन्त्रान्तरस्य बलान्मुक्तिप्रदत्वार्थं	
	मालिन्याः पुनर्न्यासविधानम्	१३४-१३८
८४.	एवं सिद्धिमुक्त्यानुकूल्येन अक्षहीनफलीमिति पिण्डाभ्यां	
	मातृकामालिन्योः क्रमाद् युगपच्च न्यासविधानम्	१३९-१४१
८५.	मामुदायिकविन्यासे क्रमाक्रमाभ्यां पिण्डयोरनयो पृथगेकत्र	
	वा योजनम्	१४२
८६.	सिद्धीप्सुना फलार्थं मुमुक्षुणा च संस्कारार्थं संक्षेपविस्तराभ्यां	
	क्रियाश्रयणे न्यासादिकर्मणां शिवतापत्तिपरमार्थत्वम्	१४३-१४५
८७.	तदनन्तरम् अर्घपात्रविधिनिरूपणम्	१४६
८८.	तत्रार्चया बुभुक्षौ मुमुक्षौ च यजिकारकाणां	
	शिवादव्यतिरेकित्वम्	१४७
८९.	पूजावल्लौकिकक्रियायामपि अश्वदृष्टान्तेन	
	शिवाव्यतिरेकप्रदर्शनम्	१४८-१४९
९०.	एवं शिवैक्याभ्यासात् कारकाणां द्वैतपरित्यागो विश्वस्य च	
	संपूर्णतालक्षणः क्षोभोल्लासः	१५०-१५१
९१.	अत्रार्थे परमगुरुकृतपूजनस्तोत्रसंवादः	१५२
९२.	एवमनुशीलयतां पूर्णशिवत्वे फलान्तरानवकाशः	१५३
९३.	न्यासार्चनादिक्रियामात्रस्यापि ऐक्यसमापत्तिक्रमेण	
	परफलप्रदत्वम्	१५४
९४.	साधकेऽपि मन्त्रैक्यक्रमेण सिद्धिप्रदत्वम्	१५५
९५.	मतादिप्रामाण्यादत्र साधनाऽनुपादेयत्वम्	१५६
९६.	अर्चाक्रियायाः समस्तकारकैकात्म्यवपुस्त्वम्	१५७
९७.	स्थानशोधनक्रमाद्विभज्य कारकैकात्म्यप्रदर्शनम्	१५८-१५९
९८.	तत्रार्घपात्रस्य अपादानत्वं यत आदत्तजलस्य शोधने	
	करणत्वम्	१६०
९९.	शिवाकर्करसंस्पर्शात् तस्य सर्वशोधकत्वे श्रीपूर्वशास्त्रप्रामाण्यम्	१६१-१६२

१००. पशुशासनसंपर्कादशुद्धस्यापि तेनैव शोधनम्	१६३
१०१. संविदासन्नत्वदूरत्वतारतम्यकृतो भावानां शुद्धयशुद्धिविभागो यागयोग्यत्वायोग्यत्वविभागश्च	१६४-१६५
१०२. एवं गुरुपदेशाद् वीरेषु अमृतस्य यागयोग्यत्वम्	१६६
१०३. एवं संविदुद्रेचकस्य अचिदनुद्रेचकस्य वस्तुनः यागयोग्यत्वमानन्दातिशयकारित्वञ्च	१६७-१६८
१०४. अतएव कुलादिषु शास्त्रेषु मद्यादेः परममाहात्म्याभिधानम्	१६९
१०५. लोकस्थितिरचनार्थं पाशवशास्त्रेषु मद्यादेरशुद्धत्वाभिधानं वस्तुतस्तु तस्य शुद्धत्वम्	१७०
१०६. अत्रार्थे निदर्शनानि	१७१-१७२
१०७. दृष्टान्तेन पाशवशास्त्रोक्तस्य अद्वयनयौचित्यसंभावनम्	१७३
१०८. श्रुतिस्मृत्योर् हंसभक्ष्यत्वमधिकृत्य विप्रतिपत्तेः शिवाद्वयनयस्य वरीयस्त्वम्	१७४
१०९. अज्ञत्वाददोषेभ्यो मुनिवचसोऽप्रामाण्यम्	१७५-१७६
११०. तत्र विधिनिषेधयोर्विषयभेदात् शुद्धयशुद्धिविभागे दूषणपरिहारः	१७७
१११. भिन्ने विषये शिवोक्तेः श्रुत्यबाध्यत्वं समाने तु शिवाक्त्या श्रुतिबाधकत्वम्	१७८
११२. देहार्घपात्रयोर्न्यासानन्तरम् अर्घजलेन सामान्ययागोपकरण- प्रोक्षणपूर्वकं बाह्यागागानुष्ठानविधिनिरूपणम्	१७९-१८२
११३. त्रिशिरःशासनादिप्रोक्तस्य द्वारपूजाविधेर्निरूपणं तत्रान्ते मुमुक्षवे उत्तरदिगौमुख्यविधानम्	१८३-१९३
११४. अनुपाहितसंविदि मूर्त्याभासनयोगत एव संवित्प्रकाशस्यैव उत्तरादिदिग्विभागत्वम्	१९४-१९६
११५. तत्र पारमेश्वरप्रकाशावस्थानवैशिष्ट्याद् विश्वस्य ऊर्ध्वाऽधो- मध्यत्वम्, मध्यादेव च दिक्चतुष्टयोद्भवः	१९७-२००
११६. आशाचतुष्टेः मध्यविश्रान्तियोगाद् दिशाम् अष्टधात्वम्	२०१
११७. अमुष्यैव दिग्विभागस्य शास्त्रलोकदृशा प्रपञ्चभेदः	२०२
११८. तत्र शास्त्राये दिग्विभागे पञ्चमन्त्रतनोः ईशानादिवक्त्रभेदात् प्रकाशांशव्याप्त्या दिक्षट्कोल्लासः	२०३-२०५
११९. भूतव्याप्त्या वक्त्रभेदान्नाये आकाशस्य तमःप्रकाशयाश्रयत्वेन दिशां षोढात्वम्	२०६-२०७
१२०. मध्यस्य प्रकाश्यरूपत्वान्नत्र दिक्चतुष्टयोल्लासः	२०८
१२१. इत्थं पञ्चमन्त्रतनोः शिवस्य सादाशिवादिव्रह्मान्तानां च विश्वदिगीशत्वम्	२०९
१२२. विष्णौ विधातरि च पञ्चमस्य ऊर्ध्ववक्त्रस्याभावेऽपि तत्र षोढादिदिग्विभागस्याक्षुण्णत्वं तद्दिग्विभागस्य पञ्चमवक्त्रोदञ्चितत्वञ्च	२१०-२११

१२३. लौकिकदिग्विभागेऽपि ब्रह्माण्डमध्ये रवेः प्रकाशांशव्याप्त्या
चतसृणां दिशामुल्लासः परस्परापेक्षया तासां क्रमव्यत्ययश्च २१२-२१६
१२४. विपर्ययवैचित्र्येऽपि आसां प्रकाशमात्राधीनतया
प्रतिनियतफलप्रदत्वम् २१७
१२५. महेश्वराधिष्ठितत्वाद्धेतोर्दिग्विभागवैचित्र्यस्य सूर्याश्रितत्वम् २१८
१२६. साधकाश्रितदिग्विभागाभिधानम् २१९
१२७. सौरे इव अत्रत्येऽपि न केवलं परमेश्वरस्य अपितु
शक्रादिलोकपालवर्गस्याधिष्ठातृत्वम् २२०-२२१
१२८. लोकपालानां प्रकाशशक्त्यंशत्वप्रदर्शनम् २२२-२२४
१२९. प्रतिनियतत्वाभावात् सौर्यः दिश एव ग्राह्यतया उपदेशः २२५
१३०. तत्र सर्वगानिलदृष्टान्तेन साधकाश्वाससंबोधाद् ऐन्द्रयादि-
शक्तीनां नियतदिगाधिपत्येन तदुचितफलप्रदत्वनिरूपणम् २२६-२२७
१३१. एवम् ईशानादिकारणपञ्चकाधिष्ठानादपि दिशां
तत्तत्फलप्रदत्वम् २२८
१३२. वागस्थले सर्वत्र साधकाभिप्रायेण मध्योभूतस्य सर्वाधिष्ठातुः
शंकरस्य सूर्योदयस्य चापेक्षया पूर्वादिदिग्व्यवस्थानम् २२९-२३०
१३३. एवं मध्यनाथस्य दक्षिणपश्चिममहसः ग्रहणार्थम् उत्तरपूर्वा-
भिमुखोपवेशनेन देहशुद्ध्याचरणविधानम् २३१-२३२
१३४. तदनन्तरं देहप्राणादिशोधनोपक्रमे देहस्य बहिरन्तर्दाह-
निरूपणम् २३३
१३५. दाहस्य ध्वंसत्वं देहपुर्यष्टकाहन्ताविध्वंसात् मन्त्राग्नेः
ध्वंसकत्वम् २३४-२३५
१३६. एवं साधकदेहे अहन्तानास्पदीकृते देहदाहकथनौचित्यम् २३६
१३७. देहसंस्कारस्याप्यवधूननात् चिदात्मविश्रामणोपदेशः २३७
१३८. ततः साधकेन मूर्तिप्रणवहमितिव्यपदिष्टाया
आद्यतरङ्गितायाः प्राप्तिः २३८
१३९. विशेषन्यासवैचित्र्योपक्रमे तत्त्वोदयफलात्मकस्य न्यासषट्-
कस्याभिधानं तत्र प्रत्येकं मुख्यतयोपास्यस्य न्यास्यत्वे प्रथमे
रतिशेखरस्य षष्ठे तु नवात्मनः न्यास्यत्वविधानम् २३९-२४६
१४०. श्रीपूर्वशास्त्रे शंभुनाथनिरूपिते भैरवसद्भावन्यासविधौ
रतिशेखरवर्जनस्य न्याय्यत्वम् १४४-२४६
१४१. अत्रैव लक्ष्मणगुप्तस्याऽन्यथाव्याख्याने षड्विधशांभवन्यासा-
भिधानं तदुपरि शिखादिपदान्तं षड्विधे शाक्तन्यासे
मातृसद्भावाया आवाहनविधानम् २४७-२५०
१४२. शास्त्रानुसारिणि विधौ तु कालसंकार्षिण्याः स्मरण-
विधानाद्विशेषत्वम् २५१
१४३. परादेव्या एव मातृसद्भावेति आगमिकीसंज्ञा २५२

१४४. सारशास्त्रदेवीयामलयोः प्रामाण्यात् शाक्तन्यासस्य
मूर्त्यादिपराशक्त्यन्तर्षड्विधत्वम् २५३-२५४
१४५. शांभवशाक्त्यामलस्य महान्यासत्वे मोक्षार्थिनः प्रथमं
शाक्तन्यासानुष्ठेयत्वम् २५५
१४६. अत्रैव व्याख्यानान्तरे संहारक्रमेण न्यासद्वयाऽनुष्ठेयत्वम् २५६
१४७. सकलमन्त्रेषु न्यासस्य षोढात्वे आवाह्यमन्त्रस्यैव सर्वत्र
षष्ठस्थानयोज्यत्वम्, ततः मुद्राप्रदर्शनम् २५७-२५८
१४८. महान्यासस्य षोढात्वे सानुत्तरजाग्रदादिषण्णाम् अवस्थानां
प्रत्येकं षट्कारणाधिष्ठानेन षडात्मतया षट्त्रिंशत्तत्त्वयोगानु-
संधानाद् देहे शुद्धसृष्टिप्रकाशनम् २५९-२६०
१४९. न्यासबलक्रमाद् अभेदापादनाद् देहस्य भैरवीभावापादनमेव
शुद्धिः २६१
१५०. अतश्च देहदाहानन्तरमेव साधकस्य शान्तशिवे रूढत्वात्
शुद्धदेहसृष्टेः वैयर्थ्यमिति विप्रतिपत्सूनां शांभवतत्त्वानभिज्ञत्वम् २६२-२६३
१५१. वैश्वरूप्यावभासयितृत्वं नाम शिवत्वमिति शान्तशिवस्याभावः,
भावे च जडतुल्यत्वम् २६४-२६५
१५२. तथाभासनयोगादस्य परानपेक्षित्वम् २६६
१५३. बन्धमोक्षनिबन्धनयोर्भेदाभेदयोरत्रैव भास्यमानत्वात्
शिवताविकल्पदार्ढ्यात् मायाप्रमातुः शिवीभावे न्यासादेश्च
तदभ्यासफलत्वम् २६७-२६८
१५४. अत्रार्थे दृष्टान्तः २६९
१५५. भावनालभ्यस्य निर्विकल्पताविमर्शदार्ढ्यस्यैव शिवत्वम् २७०
१५६. स्वस्य प्रकाशस्वभावस्य सततविमर्शाभावे भावनालभ्यशिवत्व-
व्यतिरेकस्य हेतुत्वम् २७१
१५७. शिवत्वस्य भावनालभ्यत्वाद् देहादिप्रमातरि शिवात्मना
प्रस्फुरणाऽभावः २७२
१५८. प्रत्युत तत्र विपरीतपरामर्शयोगः २७३
१५९. अतोऽविकल्पत्वस्य भावनालभ्यत्वमेव २७४
१६०. तीव्रतमशक्तिपातजुषां द्वितीयाह्निकोक्तदीक्षान्यासादिनिषेधानुवादः २७५
१६१. प्रकृते तथान्यस्तदेहस्य पुष्पमन्त्रादिभिः
समासव्यासाभ्यामर्चनविधानम् २७६-२७७
१६२. तत्र न्यासादौ वामाचारत्वाद् वामकरेण सर्वानुष्ठानविधानम् २७८
१६३. वामशब्दस्य रहस्यार्थाभिधायित्वे श्रीमतङ्गादिप्रामाण्यम् २७९
१६४. अत्र साङ्गुष्ठानामिकया महत्तर्पणे श्रीभर्गशिखागमशासनयोः
प्रामाण्यम् २८०-२८१
१६५. सुक्खुवातिरिक्तस्य सकलपूजाकर्मणः वामकरेणानुष्ठीयत्वे
श्रीमन्नन्दिशिखाऽऽनन्दशासनयोः प्रामाण्यम् २८२

१६६. एवं शिवभावनया यजनेन पारमित्यविगलने शिवानन्द-
पारिशेष्यात् साधकस्य शिवात्मकतासादनम् २८३-२८५
१६७. शिवतोदये बाह्यालिङ्गादीनामनपेक्षित्वम् २८६
१६८. अत्राविश्रान्ताय एव शिवतासाधनतया बाह्यक्रियाणामुपदेशः २८७
१६९. अथ विशेषार्धपात्रविधिनिरूपणम् २८८
१७०. देहवदत्रापि संक्षेपविस्तराभ्यां दाहादिपूजान्तर्पणविधानम् २८९
१७१. सिद्धेः प्रतिनियतद्रव्योपयोज्यत्वात् मुक्तेश्च हृद्यमात्रोप-
जीवितत्वाद् अत्र पूजोपयोगिद्रव्यजातानभिधानम् २९०-२९१
१७२. अर्धपात्रकरणानन्तरं तद्विप्रुट्प्रोक्षितेन कुसुमादिना
स्वात्मशिवपूजनोपदेशः २९२
१७३. अर्धपात्रे कुसुमानामकार्यत्वाच्च जलस्यैव मन्त्रतुल्यार्थं यागद्रव्य-
शुद्ध्यर्थञ्च पूज्यत्वाद् विप्रुट्प्रोक्षणाभिधानाऽनौचित्यम् २९३-२९४
१७४. देहपूजनानन्तरं परम्पराविविक्तप्राणधीशून्येतित्रयाणां
पूजनोपदेशः (इत्यन्तर्यागनिरूपणोपक्रमः) २९५
१७५. आत्मनः शून्यद्वारेण बुद्धिर्मधिष्ठाय प्राणे न्यासविधानात्
त्रयाणाम् अपृथग्यत्नं पूजासिद्धिः २९६
१७६. प्राणे आसनपक्षप्रदर्शनपूर्वकम् अध्वन्यासनिरूपणं प्रथमं
नाभ्यधःपर्यन्तं पञ्चभूतन्यासविधानम् २९७-२९९
१७७. तालुरन्ध्रान्तं तन्मात्रादिकलान्तन्यासविधानम् ३००
१७८. मायाग्रन्थौ मायान्यासाभिधानम् ३०१
१७९. मायाग्रन्थेरूर्ध्वं तालुरन्ध्रब्रह्मरन्ध्रयोर्मध्ये दृगादिबोधेन्द्रियेषु
शुद्धविद्यान्यासविधानम् ३०२
१८०. तत्र प्रागुक्तानुवादपूर्वकं दक्षिणावर्तेन वामादिनवकस्य
वामादिवर्तेन विभ्य्यादिनवकस्य न्यासविधानम् ३०३-३०६
१८१. ब्रह्मविष्णुहराणां शुद्धविद्याधिशायित्वम् ३०७
१८२. मायान्तर्वर्तित्वेऽपि तेषाम् अत्रैवासनत्वे औचित्यम् ३०८
१८३. मायोर्ध्वे ईश्वरस्य तदूर्ध्वे महाप्रेताभिधस्य सदाशिवस्य
न्यासविधानम् ३०९
१८४. समस्ततत्त्वव्याप्तृत्वस्य अधरगमनाभावस्य च महत्त्वे प्रेतत्वे
च नैमित्त्यम् ३१०
१८५. सदाशिवस्य नित्यमूर्ध्वत्वात् मन्त्रमहेश्वरादीनाम्
अधराधरपदस्पर्शाद् अस्य प्रेतत्वौचित्यम् ३११-३१२
१८६. त्रिकार्थसंसूचकासनक्रमाभिधाने सदाशिवनाभेरुत्थितस्य
नादान्तस्य शक्तिव्यापिनीसमनाप्राणस्य अरात्रयस्य
स्मरणीयत्वम् आसां पद्मत्रयत्वे औन्मनसत्वे
सप्तत्रिंशत्तत्त्वात्मकस्य आसनत्वम् ३१३-३१४
१८७. षट्त्रिंशत्तत्त्वानां भेदप्राणत्वात् संविदासनत्वम्, परभैरवलये

- तादात्म्यसृष्टत्वात् तेषामर्च्यत्वम्. स्वातन्त्र्यलाभादेषां पूजकत्वम् ३१५-३१७
१८८. पूजकस्य परत्वं पूज्यस्य परापरत्वं सृष्टस्य अपरत्वम् ३१८
- आसनताम्पदत्वञ्च
१८९. सिद्धान्तादिषु आसनस्य विद्याकलान्तत्वं मतयामले ३१९-३२०
- सदाशिवान्तत्वमिह उन्मनान्तत्वम् आसनार्चनानन्तरं
- गुरुपङ्क्तिपूजनविधानञ्च
१९०. सिद्धयोगीश्वरमतप्रामाण्याद् अत्रासने विद्यामूर्त्याऽऽत्म- ३२१-३२२
- मूर्तिरूपसार्धाक्षरद्वयोन्यासविधानम्
१९१. भैरवत्रयदेवीत्रययोः परिकल्पनेन देहवदत्रापि षोढा न्यासस्य ३२३-३२८
- द्विधा कर्तव्यत्वे विश्वात्मदेवीनां चिन्मात्रसारत्वे कृत्यभेदानु- ३२९
- सारेण आसां सांकल्पिकवपुश्चिन्तनविधानम् ३३०
१९२. ततः मध्ये देवीपूजनादङ्गादित्रयस्य पूजनसंपत्तिः ३३१-३३३
१९३. अङ्गादित्रयस्य मध्यगादेवीविस्फुल्लिङ्गत्वेन पूज्यत्वम् ३३४
१९४. मध्यगादेव्याः सद्भावरूपत्वं त्रिविधकालसंकर्षणीरूपत्वं ३३५-३३८
- सिद्धातन्त्रप्रामाण्याद् एकार्णापरादेवीतिपदव्यपदेश्यत्वं ३३९-३४२
- मातृकामालिनीपदद्वयाभिधेयत्वञ्च
१९५. मध्याद्विश्वस्य विनिष्क्रान्तत्वाद् दक्षिणोत्तरे पूजनसंपत्त्यर्थ ३४३
- मध्ये एव तत्पूजनोपदेशः ३४४-३४८
१९६. श्रीदेव्यायामलान्तर्गतडामरयागोक्तवचनप्रामाण्यादपि मध्यगादेव्याः ३४९-३४२
- नासाग्रे त्रिविधकालग्रसिष्णुतया कालसंकर्षणीत्वं परात्वञ्च ३४३
१९७. आसनत्वेनोक्तस्य पूज्यचक्रस्य संग्रहेण इच्छाज्ञानक्रियाणा- ३४४-३४५
- माधाराभिप्रायेण स्वदर्शनोचितसतत्त्वाभिधाने आसामन्योन्या- ३४६
- संकीर्णत्वे गलद्धेदतायामरात्रयत्वम्, गलितभेदतायां पद्मत्रयत्वम् ३४७-३४८
१९८. आधाराधेयभेदपरिजिहीर्षाप्रवृत्तं शक्तित्रितयपूज्यत्वाभिधानम् ३४९
१९९. आसामन्योन्यात्मकत्वे गलद्धेदतायां शक्त्यादित्रयत्वम् ३५०
२००. आसामन्यन्तभेदग्लपनेन त्रित्वाभावे संविदः कालसंकर्षणीत्वम् ३५१
२०१. कालस्य बहिःसंकर्षणादप्यस्याः कालसंकर्षणीपदव्यपदेश्यत्वम्, ३५२
- सप्तमातृषु प्रमातृताप्रतिलम्भाद् इच्छादिशक्तिषु
- स्वातन्त्र्यपरमार्थत्वाच्च मातृसद्भावपदव्यपदेश्यत्वम् ३५३-३५८
२०२. आसनवदिच्छाद्यात्मनः आसनीयस्य अनवच्छिन्नत्वात् ३५९
- सर्वाक्षेपित्वे पूज्यत्वम् ३६०
२०३. विशुद्धविमर्शमयप्रकाशरूपस्य सर्वधर्माक्षेपित्वात् पूज्यत्वं ३६१
- सर्वोत्कृष्टत्वञ्च ३६२
२०४. श्रौडामरे महायागे ग्रन्थकृते शंभोः भैरवपरपूजातत्त्वोपदेशः ३६३
२०५. अङ्गादित्रितयस्य बाह्ययागे पद्मत्रयेऽपि पूज्यत्वम् ३६४
२०६. गुर्वागमानुरोधात् परिवारौघस्य अस्त्रान्तत्वसंपादनविधि- ३६५
- निरूपणे त्रिशूलान्तदेवीतादात्म्येन देवतागणतर्पणानन्तरं

- प्रतिमन्त्रं दशधा जपनविधानम् ३५३-३५७
२०७. एकैकमन्त्रस्य दशधात्वनिरूपणम् ३५८
२०८. एतन्मन्त्रचक्रेण विश्वाहुत्यनन्तरं दीक्षाकर्मणि आदौ देहे एव शोध्याध्वनः मुख्यतया अर्पणविधानम् ३५९-३६०
२०९. मूलाधाराद्द्वादशान्तदेवीचक्राग्रस्थं त्रिशूलमनुध्यायतः खेचरीमुद्राबन्धात् स्वरूपलाभः ३६१-३६२
२१०. अत्रैव शाम्भवशाक्ताऽऽणवेतित्रिशूलत्रितयव्याप्तिः ३६३
२११. तत्त्रिशूलत्रयोर्ध्वोर्ध्वदेवीचक्रार्पितात्मनः सर्वज्ञातृत्वकर्तृत्वोदयः ३६४
२१२. अत्रैव यामलादिक्रमेण नानाविधपृथग्यागविधानम् ३६५
२१३. अन्तर्यागक्रमेण प्राणादौ शिवीभावभावनानन्तरं बाह्यायागविधानम् ३६६
२१४. अन्तर्यागस्य संस्क्रियामात्रार्थत्वे बहिर्यागे सिद्ध्यादिपरिकल्पनस्य हेतुत्वं ततः आन्तरवृत्तिरुद्दयैव आरुरुक्षोः कृतार्थत्वम् ३६७-३६८
२१५. अन्तर्यागानन्तरं बाह्यायागे विघ्नशान्त्यर्थं दिक्षु धान्यस्य क्षेपः ऐशान्यां संहरणञ्च ३६९
२१६. त्रिशिरोमतप्रामाण्यान्निरीक्षणादिपञ्चसंस्काराणां साधारत्वम् ३७०
२१७. बाह्याशुद्धेः विमर्दनार्थं पञ्चगव्यात्मककुशाम्बुप्रोक्षणम् आन्तर्याश्च दहनार्थं लौकिकमन्त्राश्रयणम् ३७१-३७३
२१८. अतः पुष्पाञ्जलिपूर्वकं फादिनान्तदेवीस्मरणम् ३७४-३७५
२१९. तत्र विद्यापद्मे अधिष्ठातृदेवताचक्रप्रकल्पनम् ३७६
२२०. ऐशदिक्स्थगणेशपूजनविसर्जने ३७७
२२१. (अत्र पूर्वश्लोकग्रन्थार्धलोपः) ततः अस्त्रपूजनानन्तरं कुम्भपूजनं दिगादिक्रमेण तत्पूजनविधिश्च ३७८-३८४
२२२. कुम्भपूजनस्य मन्त्रद्वारेण सर्वविध्याप्यायनफलत्वे तत्र सर्वमन्त्रपूजनोपदेशः ३८५-३८६
२२३. ततः षोढान्यासादिना अस्त्रयागः ततश्च गृहमध्ये गन्धमण्डले मन्त्रदैवतपूजनविधानम् ३८७
२२४. अत्र बह्विकार्याभिधानोपक्रमे शुद्धमन्त्रोत्थत्वभावनया कुण्डपरिकल्पनम् ३८८
२२५. शैवी क्रियाशक्तिरेव कुण्डमितिभावनातः अन्यनिरपेक्षपरम-संस्कारत्वम् ३८९
२२६. देहस्थण्डिलादावन्यत्रापि अस्यैवातिदेशः ३९०
२२७. चण्डिकाया एव सर्वत्र कर्मकारित्वात् अत्रार्थे श्रीयोगसंचारवचनप्रामाण्यम् ३९१-३९३
२२८. ईदृक्संविदप्ररूढानां कृते क्रमिकविध्यविधानम् ३९४
२२९. क्रमिके विधौ आत्मसंकल्पकुण्डवहन्यादिषु शिवात्मभावनायाः दार्ढ्याऽदार्ढ्यात् संस्कारभूयस्त्वसंपत्तिः ३९५-३९६
२३०. अत्रार्थे दृष्टान्तः ३९७

२३१. दशकुण्डसंस्काराभिधानम्	३९८
२३२. चतुर्मासमादिपरिध्यन्तपञ्चसंस्काराणां व्याख्यानं यथायोगं प्रयोजनाभिधानञ्च	३९९-४०१
२३३. ततः पूजिते कुण्डे संकल्परूपिण्याः मातृकायाः मालिन्या वा क्रियात्मके सृष्टिधामनि सर्वज्ञत्वादिरूपैः पञ्चभिर्ज्ञत्वादिविद्याङ्गैः बहून्यात्मनः वीर्यस्य संस्कार्यत्वे गर्भाधानादिसंस्कार-पञ्चकशुद्धिः	४०२-४०४
२३४. पञ्चाङ्गस्य पृथिव्यादिरूपत्वे कठिनतादिशक्तिधारणक्रमेण गर्भाधानादिवह्निकर्मक्षमत्वम्	४०५
२३५. पूर्णाहुतितया अवशिष्टाग्नि-संस्कारसंपादनम्	४०६
२३६. शिवसंकल्पतादात्म्येन संस्कृतस्याग्नेः शिवात्मकत्वम्	४०७
२३७. स्वकृतसंस्क्रियातत्त्वप्रदर्शनस्य श्रीशंभूपूजत्वम्	४०८
२३८. अत्रार्थे बहून्यन्तरापेक्षणेन अनवस्थादोषमाविष्कुर्वतां निरुत्थानविहतत्वम्	४०९-४१०
२३९. मालिनीपूजनादीनामनन्तरकरणीयचतुष्टयानाम् अभिधानम्	४११
२४०. असंस्कृताग्नेः पूरकरेचकप्राणाभ्यां चिदग्न्यैकात्म्यापादनेन संस्करणमिति युक्त्यन्तरविधानम्	४१२
२४१. शिवाभिमानदाढ्यस्यैव सर्वत्र संस्क्रियात्वम्	४१३
२४२. अत्रैव शास्त्रान्तरपक्षप्रस्तावे आहुतिनवकैः प्रणवादि-स्वाहान्तसंस्कारानन्तरं शिवाग्नौ आधारस्य आधेयदेवीचक्रस्य च योजनविधानम्	४१४-४१५
२४३. तत्र प्रथमम् अधोमुखतन्निरीक्षणप्रोक्षणादिभिः सुवसुचोः संस्करणम्	४१६
२४४. अत्राभिहितेऽपि, तत्त्वदर्शनस्यैव संस्कारजीवितत्वात्, श्रीपूर्वशास्त्रे अनयोः संस्करणानभिधानम्	४१७
२४५. अग्निगताधिवासनानन्तरं तर्पणविधौ वित्यनुसारं होमसहस्रत्वस्यापि कथनम्	४१८-४१९
२४६. स्वच्छन्दतन्त्रप्रामाण्याद् वित्ते सत्यपि न्यूनतरसंख्याकहोमात् तर्पणे लोभग्रस्तत्वाच्छक्तिपातप्राप्त्यभावः	४२०-४२१
२४७. दीक्षितस्य सलोभकृते कर्मणि वामाधिष्ठितमन्त्राणां भवबन्धनफलत्वम्	४२२
२४८. गुरुणोद्दीपितानुग्राहिकाशक्तेः समयोल्लङ्घनशोधनफलत्वम्	४२३
२४९. होमान्ते सुचोऽधोऽधः प्राणस्य ऊर्ध्वोर्ध्वम् अभिसंधानात् वीषडन्तपूर्णाहुतिक्षेपविधानम्	४२४-४२८
२५०. बिम्बस्य ऊर्ध्वोर्ध्वमवस्थाने प्रतिबिम्बस्य अधोऽधःस्थितौ कुण्डादीनां द्वादशान्तविबोधाग्नौ रुद्ध्वा पूर्णाहुतिक्षेपः	४२९-४३०
२५१. अत्रार्थे दृष्टान्तः	४३१

२५२. त्रिशिगमतन्त्रप्रामाण्यत् प्रकारान्तराभिधाने पृथिव्यादिशक्ति-
पर्यन्तपञ्चत्रिंशत्तन्त्रगर्भाकारेण मध्यनाडीसंधिविदा
ऊर्ध्वरचक्रस्थेन गुरुणा तत्तत्पदोल्लङ्घनद्वारा अनाख्ये
योजनम् ४३२-४३५
२५३. चरुसंसिद्धिविधानं तत्र प्रोक्तविधिना स्वा इत्यस्य चरौ,
हा इत्यस्य अग्नौ न्यासाद् भोज्यभोजकचर्वग्नयोरैक्यानु-
संधानाद् अग्नीषोमैकात्म्यापत्तिः ४३६-४४१
२५४. अस्य चरौ संपातसंस्कारपदाभिधेयत्वम् ४४२
२५५. संपातशब्दस्य अन्वर्थताप्रदर्शनम् ४४३
२५६. एवं संस्कृतस्य चरौः स्थण्डिलकुम्भकर्करीवह्निशिष्यगुर्विति
भेदात् षोढा विभागः तत्र शक्तिपातक्रमात् शिष्यसंस्कारविधौ
शिष्येण झटिति स्थण्डिलदर्शनम् ४४४-४५०
२५७. तत्र मन्त्रावेशात् शिष्यस्य तन्मयतापत्तिः ४५१
२५८. मंत्रसन्निधिदर्शने दृष्टान्तः ४५२
२५९. मन्त्राणां शक्तिपातसहकृतेन्द्रियगोचरत्वे विज्ञानुभवप्रामाण्यम् ४५३-४५४
२६०. लोके मन्त्राविष्टचेष्टासु अस्म्यैवातिदेशः ४५५
२६१. शिवहस्तविधिनिरूपणम् ४५६-४५७
२६२. अत्रार्थे दीक्षोत्तरप्रामाण्यम् ४५८
२६३. शिवहस्तदानात् समयित्वम् ईश्वरसायुज्यञ्च ४५९
२६४. अत्रैवार्थे श्रीदेव्यायामलसंवादितविधानात् शिवहस्तेन समयि-
सद्योनिर्वाणदीक्षयोश्च सिद्धिः ४६०-४६३
२६५. अनेन समयिनः वक्ष्यमाणविधिना पुत्रकत्वं तस्य च
शिवतत्त्वे योज्यत्वम् ४६४
२६६. शिवतत्त्वे योजितस्यापि समयिनः सदाशिवपदे भोगार्थमवस्थानम् ४६५
२६७. एतद्गुणयोगे समयिनः दशाष्टादशतन्त्रज्ञाचार्यतया अभिषेके
पृथिव्यादिनिर्वाणान्तयोजनविधानम् ४६६-४६८
२६८. अनेन समयिनः राजपुत्रवत् सर्वत्र पुत्रकादिपदत्रये अधिकारित्वम् ४६९
२६९. पुत्रकाचार्ययोस्तुल्ययोजनिकाऽविशेषेऽपि पुत्रकस्य दीक्षादौ
अनधिकारित्वम् ४७०
२७०. इह शासने समयिन एवाचार्यपात्रता, न बौद्धादेः ४७१
२७१. प्रकृते हस्तविधेरनन्तरकरणीयताविधानम् ४७२-४७३
२७२. ततः शय्याकल्पनम्, तत्र शिष्यस्य गुरोश्च शशिभास्कर-
रूपाभ्यां प्राणप्रवेशनिर्गमाभ्यां निद्राविधिनिरूपणम् ४७४-४७७
२७३. आयातनिद्रस्य शिष्यस्य हृदि पूर्णशशिभास्करयोः
बलादनुसंधानम् ४७८
२७४. अतः स्वप्ने तस्य भाविशुभाशुभस्फुटवेदकत्वम् ४७९
२७५. अत्रार्थे आगमप्रामाण्यम् ४८०

२७६. ततः गुरुस्वप्नविधिनिरूपणम्	४८१-२८२
२७७. गुरुशिष्ययोः स्वप्नदृष्टयोरर्थयोः बलाबलविचारः तयोः बोधसाम्ये स्वप्नसाम्यम्	४८३-४८४
२७८. देवपूजादिषु स्वाप्नेष्वर्थेषु प्रीतिकारिणः शुभत्वं तदितरस्याशुभत्वम् इति गुरोः शिष्याय उपदेशविधानम्	४८५-४८७
२७९. विलीनशङ्केषु स्वप्नोत्थितस्य शुभाशुभत्वाऽभावः	४८८-४८९
२८०. त्रैगुण्यात्मकत्वाद् गुरुशिष्याणां स्वप्नेऽपि वैचित्र्यभागित्वम्	४९०
२८१. दीक्षाकर्मणि तामसस्याधिकारे शङ्कापरिहारः	४९१-४९२
२८२. आयातशक्तिपातस्य दीक्षितस्यापि गुणस्थितेः वैचित्र्यम्	४९३
२८३. सामयिकर्माभिधाने गुरुद्वारा शिष्यस्य देवार्चनोपदेशाद्यनन्तरम् अष्टचत्वारिंशत्संस्कारैः द्वादशान्तस्थबोधस्पर्शेन पवित्रीकरणम्	४९४-४९६
२८४. एतावद्भिः संस्कारैरेव आहारादिदोषध्वंसात् पूर्णद्विजत्वापादनम्	४९७
२८५. अष्टचत्वारिंशतः गर्भाधानाद्यस्पृहान्तानां संस्काराणां नाम्ना परिगणनम्	४९८-५०५
२८६. अत्रैव मेखलादिचतुर्दशसंस्काराणाम् उपनयने अन्त्येष्टेश्च पारिव्राज्येऽन्तर्भावः	५०६-५०८
२८७. एवं संस्कृतस्य द्विजस्य रुद्रांशापत्तियोग्यत्वं यत्र गुरुद्वारा प्राणक्रमेण समन्त्राहुतिक्रमेण वा संस्कारयोजनविधानम्	५०९
२८८. तत्र समन्त्राहुतिक्रमे प्रतिसंस्कारं विद्याङ्गपञ्चकेन आहुति-पञ्चकदानस्य ऊहेन विधानम्	५१०
२८९. द्विजतायाः चिद्धर्मत्वाद् द्विजत्वापादनप्रथनाद् रुद्रांशापादनम्	५११
२९०. अत्रार्थे स्वर्णादिधातुपाकदृष्टान्तः	५१२
२९१. द्विजत्वे शान्तात्मत्वं न तु योनिकारणत्वम्	५१३
२९२. अत्रार्थे मोक्षधर्ममुकुटादिशास्त्राणां प्रामाण्यम्	५१४
२९३. विप्रजत्वे नियमादर्शनात् संविद्बाहुल्याभिप्रायेण द्विजयोः सुतस्य स्मृत्यादिषु द्विजतयाऽभिधानम्	५१५-५१६
२९४. अतएव शाम्भवशास्त्रे जात्यादेरनुपदेशः	५१७
२९५. स्मृत्यादिषु तु वामशक्त्यात्मकत्वम् सृष्टिशङ्काफलादिसिद्ध्यर्थं जात्याद्युपदेशः	५१८
२९६. प्रकृते द्विजस्य रुद्रांशापादनेन समयिनः संस्कृतत्वसिद्धिः	५१९
२९७. आपादितरुद्रांशस्य अध्ययनश्रवणादौ सर्वत्र अधिकारः	५२०
२९८. द्विजश्रोतव्यसमयानां गुरुणा श्रावणविधानम्	५२१
२९९. समयाष्टकस्य अष्टधास्वभावत्वात् समयानां देव्यायाम्लोक्तम् अवादेत्यादिगुरुपदवन्दनान्तम् अष्टाष्टकात्मत्वम्, तत्र शाकिनीनां पूजनीयत्वे स्वभावे वा श्रीगमशास्त्रस्य (५३१-५३२), कौलानां पशुभिः सह वासनिषेधे श्रीमाधवकुलस्य (५३३) संवादानन्तरं गुर्वाधाराधनविधानम्	५२२-५३९

३००. श्रीमन्त्रिशस्त्रप्रामाण्यात् यमनियमापेक्षया गुर्वग्राधनसत्ते-
दृशान्तपुरःसरं पूर्णश्रयस्याप्यभिधाने गुर्वग्राधनविधानञ्च ५४०-५४५
३०१. अत्रैवार्थे श्रीमत्प्रशास्त्रसंवादेऽपि तस्मात् परीक्षणानन्तरं
गुरुसङ्घोपदेशः ५४६-५४७
३०२. शिवपूजामनफलायाः देवधितुष्टेः गुरुत्वधोऽनत्वात् श्राद्धे
गुरोरचनविधानम् ५४८-५४९
३०३. श्राद्धादौ स्वतन्त्रविधिकस्य निष्फलत्वम् ५५०-५५१
३०४. चण्डीयोग्यद्रव्यशक्तिनीवाचकशब्दोच्चारणादिनिषेधः ५५१-५५२
३०५. श्रीमत्प्रामाण्यात् स्त्रीणां पूजनीयत्वे ताम् विपरीताचरण-
जुगुप्सादिनिषेधः त्रिपञ्चादिषु देवमूर्तिपूजनविधानम् ५५३-५५६
३०६. नित्याविधौ देवमूर्तिपूजनवीरद्रव्यजुगुप्सानिषेधा-
ऽऽहृतमन्त्रतर्पणादीनां कर्त्तव्यकरणीयसमयानां निरूपणं
तत्रैकांशे श्रीमदुर्मिसंवादञ्च ५५७-५६४
३०७. नैमित्तिकविधौपि समयानामभिधाने श्रीमाधवकुलप्रामाण्यात्
कुलात्पतनस्य अकुलानसंपर्कजन्यत्वाद् विशेषतः
शास्त्रान्तरोक्तस्य सर्वदा वर्जनोपदेशः ५६५-५७२
३०८. श्रीमदुर्मिसंवादादिषु गुर्वगमान्तरमेवकादिभिः संपर्कनिषेधः ५७३-५७४
३०९. अन्येषामपि नैमित्तिकसमयानामभिधानम् ५७५-५८०
३१०. समयानां विलोपे गुरुपृच्छातारतम्योपदेशः ३८१
३११. शिवस्य एव गुरुत्वे तदुक्तानुष्ठानोपदेशः, शिवस्यात्मसंस्कारार्थं
गुरुः पुनः प्रह्लादावकथनं तस्य चोभयाह्लादकारित्वम् ५८२-५८३
३१२. समर्थिनः गुर्वचनैकसिद्धित्वात् तस्मिन् ज्ञानानाध्वन्यस्तितस्य
गुरुत्वानधिकारित्वं परित्याज्यत्वञ्च ५८४-५८७
३१३. श्रीमदुर्मिशस्त्रप्रामाण्यात् कौलदोषाशक्तत्वज्ञान-
प्रकाशकस्यैव गुरुत्वाद् वैष्णवादीनां न मुख्यं गुरुत्वम् ५८८-५८९
३१४. अत्रैवार्थे श्रीमदानन्दशास्त्रप्रामाण्यात् गुरोरव्यक्तलिङ्गत्वे
लिङ्गधारणस्य लिङ्गिभिर्वर्तनस्य च निषेधः ५९०-५९२
३१५. श्रीमद्गणिकुलवचनाद् अशुद्धासतस्य मोक्षदौर्लभ्यम् ५९३
३१६. श्रीमन्मालासंवादान् मन्त्राणां लेखननिषेधः अङ्गोद्गाविधानञ्च ५९४
३१७. महर्गनिशिवादिप्रामाण्याज् जात्यादिहेषाहकस्य
ग्रहतया परित्यागोपदेशः ५९५-५९६
३१८. कुलाहारवर्णना जातिपरिग्रहस्यापि हेतव्येषु परिगणनम् ५९७
३१९. जात्यादीनां ग्रहतयाऽभिधाने स्वरूपाच्छादकत्वस्य नैमित्त्यम् ५९८
३२०. अखण्डाणां संविदि सङ्गोचकारिणः जात्यादेः बहुरूपत्वात्
तत्परित्यागे वामाचारानुष्ठानमुखेन श्रीमदानन्दशास्त्रसंवादः ५९९-६०३
३२१. सर्वप्रणिषु कायस्य सर्वदेवमयत्वमित्यभिधानाद् अत्रार्थे
नकुलेशादिसंवादञ्च ६०४

- ३.२२. अन्यायतनादीनां क्रमेण परित्यागाद् नैवेद्यप्राशनस्य जले
तच्छिष्टशेषस्य च विधानं तथा च पूर्वदीक्षितजलजै-
तद्भुक्तत्वे दोषभावकथनम् ६०५-६०८
- ३.२३. समयशब्दस्य प्रवृत्तौ अवश्यपालनीयत्वपरतत्त्वसङ्गमज्ञानोपाय-
त्वानां निमित्तत्वम् ६०९
- ३.२४. समयप्रावणानन्तरं दीशिकाय, पुत्रकटीक्षाया अचिकीर्षितव्यत्वे,
त्वसंविद्धिप्राप्त्यनुपदेशः ६१०-६११
- ३.२५. ततः शिष्यात्मनोः सास्त्रकुम्भेन ततः महेश्वरस्य
यज्ञिषेकविधानम् ६१२
- ३.२६. विस्तरसंक्षेपाभ्यां समयदीक्षाप्रकाशनस्य उपसंहारः

षोडशमाह्निकम्

कारिका-संख्या

१. पुत्रकटीक्षाविधिनिरूपणप्रतिज्ञा १-२
२. समयिनः पुत्रकटादीं नियोज्यत्वे सामुदायिकवागे
अधिवासमण्डलयोद्ध विधानम् ३-४
३. अत्रैव श्रीपूर्वशास्त्रशैशारसमिद्धादिप्रामाण्यात् चक्रणां
क्रमेण पञ्चकत्वसंख्यात्वाविधानम् ५-६
४. सर्वत्र विशुलत्रयस्य मण्डलतया लेख्यत्वं यत्र मध्यदक्षिण-
वामेति देवीत्रयस्य क्रमेण पूजासंपत्तिः ७-९
५. मण्डलप्राचर्चनविधिनिरूपणम् १०
६. तत्र गुरुपङ्क्तौ अस्मदगुर्वनुसारं गुरुसप्तकास्य पूज्यत्वम् ११
७. ततः शूलमूलादारभ्य शिवान्ताम् आधारशक्त्यादीनां पूजनम् १२-१४
८. मध्यशूले वामे दक्षिणे च क्रमेण सदभावनवात्स-
र्गतिशेखराख्येन भैरवेण सह पराऽपरापरादेवीत्रयस्य
अवस्थानम् १५-१६
९. परादेव्याः सर्वगतत्वे तदधिष्ठानमात्रेण पूर्णतापत्तेः
श्रीशैशिकाशास्त्रप्रामाण्याद् एकशूलत्वं लोकपालास्वपर्वणम्
एकात्मत्वेन पूजनम् १७-१८
१०. ततः क्रमात् सातृसदभावस्य परदेवत्वेन, भैरवाहकादिवक्र-
देव्यन्तस्य भोगवागेन, सस्त्रलोकपालानां गन्धादिभिः,
कुम्भादिपञ्चानाम् अद्वयभावनया पूजनोपदेशः १९-२१
११. अनासादितादृयव्याप्यतां मन्त्रनाडीप्रयोगेण अद्वयपथप्रवेशः २२
१२. तत्र प्राणस्य निर्गमप्रवेशाभ्यां मूलानुसंधानात् प्राणसंमेलने
व्याप्तिमवित्प्रकाशनानन्तरम् अद्वयभावितविशेषपूजाविधानम् २३-२५
१३. अद्वयामृतेन पञ्चादेः शिवाद्वयतादृष्टिरेव शुद्धिः २६-२७

१४.	निवेद्यानाम् तत्तत्तद्विभागः	२८
१५.	सुरपशूनां अष्टधात्वे उत्तरोत्तरमुत्कर्षः	२९
१६.	शिवोचितहविषः अयोग्यैर्भोग्यैरतानिषेधः	३०
१७.	शिवस्वाविधिचोदितसर्वैव हविर्भोग्यभोग्यता समर्पितञ्च	३१
१८.	पञ्चशकलक्षणविधाने अवलोकनादिसंस्काराश्चतयसंस्कृतस्य प्राणाग्निना कलाजपसिलापनम् अवलम्ब्य गुरुणा निवेदितस्य पशोः निर्वापितत्वम्	३२-३५
१९.	निर्वापनविधिक्रमे निर्गमप्रवेशलक्षणाभ्यां दक्षिणवामप्राणाभ्याम् आहतेन ओजोधातुलक्षणसंश्लेषेण इदम्बुजस्यदेवताचक्रतर्पण- विधानम्	३६-४४
२०.	अनेन विधिना सर्वेष्वनुनां प्राणशक्त्या ज्योतीश्चपञ्जीवस्य चाहरणविधानम्	४५-४६
२१.	आहतीनिभिः जीवस्य देवोचक्रेण समस्तीकरणम्	४७
२२.	अस्य तर्पणस्य मुख्यत्वे समन्वयकत्वञ्च	४८
२३.	मन्त्रजपस्य धटिकाधे आतृनिशतकेन पशोर्निश्चापणसिद्धिः	४९
२४.	अत्र प्रागभ्यासस्योपादेयत्वम्	५०
२५.	अत्रार्थे चिन्तामणिप्रामाण्यम्	५१
२६.	पशोश्चर्माक्षायामपि यागहृतस्य तात्कालिकं निर्वापणं वीरपशुपदत्वपदेश्यत्वञ्च	५२
२७.	अन्यत्र निहतस्य यागादीं निवेदनीयत्वे बाह्यपशुत्वम्	५३
२८.	सवाह्याष्टधा पशूनाम् अचराणां पुण्यादीनाञ्च क्रमेण फलनिर्देशः	५४-५५
२९.	शिवानुग्राहकत्वस्य वागोपायकत्वात् शिवपूजया चराचरस्य लाभवत्यम्	५६
३०.	यागादीं पशुकर्मणि हिंसाबुद्धिनिषेधः	५७
३१.	यागे पशुमारणस्य तदुपकारकत्वम्	५८
३२.	श्रीमृत्युङ्मयोक्तदेववचनप्रामाण्यात् पशुचागस्य पाशच्छेदकत्वाद दीक्षात्वे बहुपशुनिवेदनोपदेशः	५९-६२
३३.	षड्जन्मेनः पशोरुत्तमत्वम्	६३
३४.	दृष्टान्तेनास्य स्वपरोपकारकत्वद्वयम्	६४
३५.	अत्रार्थे आनन्दशास्त्रसंवादात् समर्थत्वागात् मनुष्यस्य एकजादिसप्तजान्तापशुतया देवीचरुकार्यम् उत्पत्तिः दानार्थाद्वारा शिवमायुज्यगामित्वञ्च	६५-६७
३६.	पशोरुत्पत्तेः पेशीचरुकार्यत्वादस्य अन्यत्र विनिर्भोगनिषेधः	६८
३७.	महेशवचनात् सर्वेषां यानि बीडितानां पशूनाम् अर्पणविधानम्	६९-७०
३८.	सामस्येनाभिधाय अंशशतः पशुतर्पणाभिधानम्	७१-७२

३२.	ततोऽग्नौ दैशिकेन मन्त्रचक्रस्य तर्पणं देवाय विज्ञापनञ्च	७३
३३.	विज्ञापनीयस्य विधानम्	७४-७६
४१.	ततः मन्त्रकरणपरापरमूर्तिस्मरणप्रणालिकया हस्तयोरर्चनपुर- मम् एकैकस्य षोडश भिन्नस्य आत्मनः दीपनविधानम्	७७-८०
४२.	आगमतात्पर्यमुखेन मण्डलमन्त्रस्य साक्षित्वादौषोडा- भिन्नस्यात्मनः पाशप्लेषकत्वम्	८१-८२
४३.	कुम्भस्वस्य षोडश भिन्नस्यात्मनः सामान्यवहिरूपत्वञ्च शिथ्यपाशविधूनकत्वं दीक्षाकर्मनैपुण्यञ्च	८३-८६
४४.	षडिन्द्रियचक्रानुसंधिमन्वाद् एकस्यैव ज्ञातुः षोडशदृष्टान्तेन मण्डलवद्भूयादी अधोदीक्षायाम् आत्मनः षोडश भिन्नत्वसिद्धिः	८७-८८
४५.	अनुसंधिवत्त्वाद् आत्मन्येव शिवात्मतासिद्धिः	८९
४६.	अत्रार्थे आगमग्रामाण्यस्तु महाध्याप्या शिवसमत्वं गतस्य मुक्तशब्दव्यपदेश्यत्वम्	९०-९२
४७.	पौनःपुन्येन एवंभावनया अयोगोलकन्यायेन शिवात्मभूतस्य गुणे शिष्यदेहेऽन्यदन्तर्भावेन मुख्यध्वनः न्यासविधानम्	९३-९६
४८.	अध्वमन्त्रयोः शोध्यशोधकयोर्वैविध्याविधाने शोध्यन्यासपूर्वं तदपूर्वञ्च शोधकन्यासयोरविधानम्	९७-९८
४९.	तत्र शोध्यवैविध्याविधाने श्रीपूर्वशास्त्रोक्तक्रमेण देहे अपर- परापरपरेति त्रिविधस्य ललाटगन्धद्वादशान्तत्वञ्च	९९-१००
५०.	तत्रापरस्य तत्त्वक्रमाच्चतुःशीत्यद्भुतत्वम्	१०१-१०५
५१.	परापरस्य ज्ञानवत्यद्भुतत्वम्	१०६
५२.	परस्य अष्टोत्तरशताद्भुतत्वम्	१०७
५३.	तत्त्वं त्रिविधमाने मयतन्त्रग्रामाण्यम्	१०८
५४.	व्यस्तत्वेन नवपञ्चत्तुरश्लोकादिभेदात् तन्त्रन्यासाविधानम्	१०९
५५.	अष्टोत्तरशताद्भुतं त्रेधाऽवस्थाने त्रिशिरस्तन्त्रग्रामाण्यम्	११०-११३
५६.	भुवनाध्वन्यासाविधानं तत्र धराग्रधाननिवृत्तिपर्वन्तं क्रमेण पुराणां षोडशषट्पञ्चाशदऽष्टाविंशतित्वम्	११४-११९
५७.	विद्यादौ तत्त्वत्रये प्रत्येकं पुरदयत्वे ज्यद्भुतत्वे च श्रीपूर्वशास्त्रसंवादः	१२०
५८.	अत्रैषां न्यत्ययेनोपदेशस्य अकिञ्चित्करत्वमथवा अन्योन्य- संज्ञाभिर्यपदेश्यत्वञ्च	१२१-१२२
५९.	पुणादिसदाशिवान्तं पुराणामष्टादशतत्त्वपरिगणनम्	१२३-१२७
६०.	तत्त्वाऽहोसोभशल्याप्या अद्भुतानां चतुष्षट्चत्वारिंशदष्टाविंशति- द्वादशक्रमेण पुराणां षोडशषट्पञ्चाशदऽष्टाविंशत्यष्टादशतत्त्वम्	१२८
६१.	तद्वमपरे विधौ पुराणाम् अष्टादशोत्तरशतत्वं परापरे द्वादशाद्भुतध्वन्यं परे च चतुर्विंशत्याध्वन्यम्	१२९-१३०
६२.	विभिद्वयेऽद्भुताध्वन्ये अद्भुतांशाध्वन्यन्योन्ययोः नैमित्त्यम्	१३१

६३. पराध्वन्यासनिरूपणं तत्र तत्त्वादिप्राधान्ययोगाद् दीक्षायां दशपद्याः क्रमेण न्यासविधानम् १३२-१३४
६४. एकस्मिंश्चतुरङ्गुले, द्वयोरष्टाङ्गुलयोः, त्रिषु दशाङ्गुलेषु एकस्मिन् पञ्चदशाङ्गुले नवपद्याः व्याप्यतया दशमपदस्य व्याप्तृतया च योज्यत्वे धरावर्जं (प्रधानपर्यन्तं) षट्चत्वारिंशदङ्गुलगतेषु परापरपरविधिनिक्षेपाद् द्वादशाङ्गुलव्याप्त्या द्वादशात्मकपदसंपत्तिः १३५-१३७
६५. प्रागुक्तान्या मन्त्राध्वनः न्यासेऽपि तुल्यविधित्वम् १३८
६६. वर्णाध्वनः न्यासे त्रयोविंशतौ वर्णेषु विधित्रयनिरूपणम् १३९-१४२
६७. अतएव श्रौतपूर्वशास्त्रे तत्त्वेषूक्तस्य वर्णानां विधित्रयस्य पदादावतिदेशः १४३
६८. तत्रत्यातिदेशवाक्यपाठः १४४-१४५
६९. पदमन्त्रयोर्विधित्रितयानन्तरं कलाध्वन्यासे अपरपरापरपरविधित्रयाभिधानम् १४६-१४९
७०. अथ शोध्यषडध्वन्यासानन्तरं मन्त्रात्मनः शोधकन्यासविधानम् १५०
७१. तत्र मन्त्रौघस्य एकाद्येकवीरान्तचतुर्दशविधित्वम् १५१-१५६
७२. श्रीषडर्धसारशास्त्रयोः प्रामाण्यात् तेषाम् अनाख्यसंहारस्थैर्यसर्गमातृसद्भावभेदात् शोधकवर्गस्य सप्ततिसंख्याकत्वम् १५७-१५८
७३. तत्र पारमेश्वर्याज्ञया अभीप्सितमंत्रेणैव दीक्षाविधानोपदेशात् शोध्यन्यासव्यतिरेके दीक्षायाः सप्ततिधात्वम् १५९-१६२
७४. तत्र शोध्यशोधकवैचित्र्याद् दीक्षावैचित्र्याभिधानम् १६३
७५. तत्र शोध्यवैचित्र्याभिधाने त्रिंशतः शोध्यानां सप्तत्या शोधकैः गुणनया जननाद्युज्झितदीक्षायाः शतैकविंशतिसंख्याकत्वम् १६४-१६६
७६. जननादिमय्याः दीक्षायाः सप्तत्यधिकद्वाचत्वारिंशत्-शतसंख्याकत्वं द्रव्यविज्ञानभेदात् तद्वैविध्यं चत्वारिंशदधिकपञ्चाशतिशतसङ्ख्याकत्वम् १६७-१६८
७७. भोगमोक्षानुसंधानात् तस्याः द्वैविध्ये तत्र भोगस्य शुभाशुभतया द्वैविध्याद् अष्टधात्वम्, गुरुशिष्यभेदात् तस्यापि प्रत्यक्षपरोक्षतया दीक्षाद्वैतम् अनुसंधानभेदश्च १६९-१७३
७८. श्रीमत्स्वच्छन्दशास्त्रप्रामाण्याद् गुरुशिष्याऽभिन्नत्वेऽपि फलभेदे वासनाभेदस्य नैमित्त्यम् १७४-१७५
७९. ततः शोधकवैचित्र्यनिरूपणे भोगस्य द्वात्रिंशदभेदवत्त्वम्, समयबीजाख्यमोक्षस्य च एकद्वित्रिक्रमेण भेदाभिधानं तत्र सद्यउत्क्रान्तितः त्रैविध्ये श्रीमद्गह्वरप्रामाण्यम् १७६-१८२
८०. तत्र सप्ततिविधानं दीक्ष्यगुरुशिष्यान् हत्वा स्वभ्यस्तज्ञानसिद्ध्यर्थं गुरुकर्तृकज्ञानोपदेशविधानम् १८३-१८४

८१.	तदनुसारिदीक्षाभेदानां मालिनीतंत्रनीत्या संख्याकथनम्	१८५-१८६
८२.	उक्तानां मुख्यभेदानां संग्रहेणाभिधानम्	१८७-१८९
८३.	अत्र शोधकशोध्यभेदादितिकर्तव्यताभेदाच्च भेदान्तराणां सद्भावेऽपि असंकीर्णानाम् अशक्यगणनत्वं संकीर्णानाञ्च भूयस्त्वकारित्वात् प्रकारबहुत्वम्	१९०-१९२
८४.	बुभुक्षवे भूयस्या इतिकर्तव्यतायाः मुमुक्षवे अल्पीयस्याश्च आश्रयणोपदेशः	१९३-१९४
८५.	अभिनवगुरूणामत्रानभ्युपगमः	१९५
८६.	तन्मते शास्त्रप्रामाण्यात् क्रमसंविच्या गुरोः, तदभेदभावेनात् शिष्यस्य, शिवात्मकतासादनात् मुमुक्षवेऽपि भूयसोतिकर्तव्यतानुष्ठानोपदेशः	१९६-१९९
८७.	अत्र मतान्तरानुपपत्तिः	२००
८८.	संस्क्रियागणावर्तनात् जीवनकाले मुमुक्षोः क्रियाबहुत्वं ततः सबीजदीक्षितस्य तस्य समयलोपादौ भोगानन्तरं मोक्षः, निर्बीजदीक्षायां नैवं प्रथेति शास्त्रस्मृतमतस्याप्यौचित्यम्	२०१-२०४
८९.	अतोऽतिवितततत्त्वोद्धरणादिकर्मणः युक्तत्वसिद्धिः	२०५
९०.	यथेच्छमुपायाश्रयणात् स्वभ्यस्तज्ञानिनः एवंनियमाभावः	२०६
९१.	प्रकृते शोध्यध्वन्यासपुरस्सरं तत्त्वानुसारं शोधकमन्त्रन्यासस्य विधेयत्वात् शब्दराशिमालिन्योः वर्णक्रमन्यासविधानम्	२०७-२०८
९२.	पाशात्मकत्वाच्छिवात्मकत्वाच्च एकस्यैव वर्णाध्वनः शोध्यशोधकभावोपपत्तिः	२०९
९३.	अत्रार्थे स्वायम्भुववृत्तिगततसद्योज्योतिवचनप्रामाण्यम्	२१०
९४.	अत्रैवार्थे श्रीपूर्वशास्त्रसंवादाद्विलोमक्रमेण धरादिशिवान्तं षट्त्रिंशन्न्यासविधानम्	२११-२१५
९५.	तत्र परापरविधौ पदानाम् एकोनविंशतित्वे वर्णविभागाभिधानम्	२१६-२१८
९६.	अपरन्यासविधेः शक्त्यन्तत्वं परन्यासस्य शिवतत्त्वपर्यन्तत्वं तत्र परापरापदानां मन्त्रत्वम्	२१९-२२०
९७.	तत्तत्त्वव्याप्त्या पिण्डाक्षराणां वर्णसंख्याभेदाद् बीजानां प्रतितत्त्वं व्याप्तृतया न्यासविधानम्	२२१-२२२
९८.	अन्येषां मते तु पिण्डानामपि बीजवन्न्यासः, अन्यस्तस्यापि शोध्यस्य शोधकन्यासमात्रेण शुद्ध्यभिधानम्	२२३
९९.	अत्रार्थे न्यासाद् भूतशुद्धिरिति श्रीमन्मृत्युञ्जयादिवचनप्रामाण्यम्	२२४
१००.	प्रकरणान्तरोक्तस्य प्रकरणान्तरग्राह्यत्वाद् देहाध्वनोः शुद्धितुल्यत्वम्	२२५-२२६
१०१.	शोध्यानुरोधेन प्रागुक्तवर्णक्रमस्य एतन्न्यायादेव केवलशोधकन्यासेऽपि अपरपरापरभेदाद् ग्रहणम्	२२७-२३०

१०२. एवं मालिनीतंत्रवाक्यपाठद्वारा शोध्यशोधकभेदात्
तत्त्वक्रमन्यासस्य तद्विपरीतस्य चाभिधानम् २३१-२३५
१०३. परापरदेव्याः स्वतन्त्रन्यासनिरूपणम् २३६
१०४. शिष्यतनौ व्याप्तृतया योज्यत्वाद् देवीद्वयस्य न्यासानभिधानम् २३७
१०५. एवं शोधकस्य न्यासे मुक्तिरूपफलाविशेषेऽपि
ध्यानबलकर्मक्षयरूपप्रक्रियावैशिष्ट्यम् २३८-२३९
१०६. अणोरनेकशरीरगतत्वेन भोक्तृत्वे मनोवृत्तेः
देहानुसंधाननियतत्वाद् इन्द्रियज्ञानस्य च
नियतवृत्तित्वात् तदगतभोग्यज्ञानस्य चाननुसंधानम् २४०-२४२
१०७. योगादितः नैर्मल्यासादनानन्तरमेव मनसोऽतीन्द्रियार्थज्ञानम् २४३
१०८. निर्मलमनोवत् प्रत्ययदीक्षायां तत्तद्भुवनदर्शनम् २४४
१०९. जननादिवर्जितदीक्षायां केवलं शोधकन्यासे चोभयत्र
शिष्यस्य शोधकसंपुटितनाम्नः परिकल्पनम् २४५-२४७
११०. ततः जननादिवर्जितदीक्षायां द्रव्ययोगेन आहुतिविधानम् २४८
१११. विज्ञानदीक्षायां शोधकमंत्रसंजल्पबलात् निर्विकल्पतापत्ति-
पर्यन्तं शिष्यभावनम् २४९
११२. संजल्पात्मनः मन्त्रस्य विमर्शयोगित्वाद् अविकल्पत्वसंपत्तिः २५०-२५१
११३. श्रीसारशास्त्रप्रामाण्याद् अर्थालोचनस्य परामर्शस्वभावं
मन्त्रशक्तित्वम् २५२-२५३
११४. परामर्शस्य शुद्धाशुद्धतया द्वैविध्याद् वैष्णवादीनां
शैवादीनाञ्चक्रमेण अशुद्धशुद्धपरामर्शवत्त्वे
श्रीपौष्करमतज्ञादीनां प्रामाण्यम् २५४-२५६
११५. यथापूर्वमुपदेष्टृक्रममवलम्ब्य परमेशितुः प्राथमिकसंजल्पोदये
मायाप्रमातृगतविकल्पस्य संजल्पयोगेऽनवस्थानिरासः विकल्पस्य
शिवात्मत्वोपपत्तिश्च २५७-२६०
११६. शब्दात् शब्दान्तरस्य व्युत्पत्तौ संजल्पासांकर्यात् परामर्शभेदः २६१-२६२
११७. शब्दाद् वृद्धव्यवहाराच्च शब्दान्तरस्य व्युत्पत्तौ
व्यवधानत्वाव्यवधानत्वे २६३
११८. एवं शब्दान्तरविमर्शस्य प्राच्यस्वविमर्शनमयतयैव स्फुरणम् २६४
११९. अर्थविकल्पनवैशिष्ट्यात् मन्त्राणां वैलक्षण्ये आदरः,
बीजपिण्डादीनां संजल्पान्तरतुल्यकक्ष्यत्वनिषेधश्च २६५-२६६
१२०. अतः मंत्रतन्त्रविशारदत्वमेव गुरोर्लक्षणम् २६७
१२१. गुरवे सर्वात्मनः मन्त्रार्थपरिशीलनोपदेशः २६८
१२२. मन्त्रार्थविदगुर्वभावे मन्त्रतन्मयगुरोराश्रयणविधानम् २६९
१२३. संजल्पान्तरस्य मन्त्रतुल्यत्वे सर्वसाम्यदोषापत्तिः, अंशेनापि
वैषम्ये तदर्थक्रियाऽभावश्च २७०-२७१
१२४. गोमयक्रीटाभ्यां क्रीट एवेतिन्यायात् संजल्पान्तरत्वेऽपि

एकार्थक्रियाद्रष्टुः, शिवत्वं भोगापवर्गदसत्यसंजल्पत्वञ्च	२७२-२७३
२५. कीटयोर्भिन्नार्थक्रियामभ्युपगच्छतः ग्रन्थकृतः पक्षान्तरम्	२७४
२६. अत्र मन्त्रार्थभावनाभाजः संजल्पस्य मन्त्रानुगुण्येनैव तत्तच्छब्दस्य कार्यकरत्वम्	२७५
२७. अत्रार्थे दृष्टान्तः	२७६-२७७
२८. मन्त्रार्थनिष्ठस्य विषापहारित्वादौ श्रीपूर्वशास्त्रप्रामाण्यम्	२७८
२९. पक्षान्तरे मन्त्रवत् संजल्पस्यापि विषनाशे एवं अन्यतमकार्यकारित्वम्	२७९
३०. भासनोपायत्वान्मान्त्रं संजल्पमभ्यस्यतः संजल्पहासक्रमेण अविकल्पवस्तुसाक्षात्कारः	२८०-२८२
३१. बहिरपि वस्तुनः निर्विकल्पसंविदधीनसत्ताकत्वम्	२८३
३२. शिवाभेदभाजो गुरोः संजल्पस्य शिष्यमोक्षाभ्युपायत्वम्	२८४
३३. तस्य शिवाभेदमयत्वाद् अविकल्पान्तप्रतीक्षाऽनुपयोगित्वम्	२८५
३४. अत्रार्थे श्रीगमशासनप्रामाण्यम्	२८६
३५. परसंवित्समासन्नत्वादेव मन्त्राणां परसिद्ध्युपायत्वे दृष्टान्तः	२८७
३६. श्रीमालिनीमतान्तर्गतमुनिकार्तिकेययोः संवादात् मन्त्रस्य सर्वाजयोगाङ्गतालक्षणत्वम्	२८८-२९०
३७. तत्र क्रियाज्ञानभेदाद् द्विविधदीक्षया योगमन्त्रयोरधिकारित्वस्य मुक्तेश्च लाभः	२९१-२९२
३८. मन्त्राभ्यासाद् भोगमोक्षप्रसिद्ध्यर्थं मन्त्राश्रयणादौ देशिकाद् योगिनः दीक्षाग्रहणविधानम्	२९३-२९४
३९. एवं सति मन्त्रज्ञानयोगानाम् अन्यतरत्रापि सिद्धिः	२९५
४०. दीक्षासंस्कृतस्य स्वबलेनैव भोगमोक्षलाभस्य एवमभिधाने नैमित्त्यम्	२९६
४१. दीक्षासंस्कृते समय्यादिनियमस्य स्वबलाधीनत्वम्	२९७
४२. दीक्षायाः केवलाया अपि मोचकत्वात् ज्ञानयोगादि-वन्ध्यस्य भोगमोक्षयोः गुर्वायत्तत्वे दीक्षोचितज्ञानयोग-योजनिकाविधानम्	२९८-३०१
४३. बुभुक्षोः दुष्टकर्मशोधनविधानम्	३०२
४४. लोकोत्तरभोगेप्सोः शुभकर्मणामपि शोधनविधानम्	३०३
४५. तत्र द्रव्यज्ञानमय्योः दीक्षयोः यथास्वं द्रव्याऽनुसंधानाभ्यां कर्मशुद्धौ अध्वप्रवेशकारकशुभकर्मोदयः	३०४-३०६
४६. शुभकर्मोपभोगे योजनिकास्थानासादनम्	३०७
४७. भाविशुभकर्माप्रक्षयेऽस्य तत्र तत्रोपभोगः	३०८
४८. मायालयान्तम् अस्य क्वचिदपि दुःखानुपभोगः	३०९
४९. मायालयाद् योजनिकाबलात् सकले निष्कले वाऽस्य लयः	३१०
५०. शक्तिपातावसरे गुरुदीक्षाविधेरुपसंहारः	

सप्तदशमाह्निकम्

कारिका-संख्या

१. भैरवतादात्म्यदायिनीप्रक्रियानिरूपणप्रतिज्ञा
२. तत्प्रक्रियाविधौ मलत्रयस्य बाह्यादौ सूत्रग्रन्थितया प्रक्षेपः १-२
३. मलस्य ग्रन्थिरूपताप्रतीतिदार्ढ्याय पाशसूत्रादौ ग्रन्थिकल्पनम् ३
४. बाह्यादौ ग्रन्थिक्षेपे कर्मास्पदत्वादिहेतूनामभिधानम् ४
५. नरशक्तिशिवत्रयस्य भेदबहुत्वाभिधानार्थं सूत्रस्य
त्रिस्त्रिगुणीकरणम् ५
६. अत्रैवोपनिषत्प्रक्रियया त्रितयत्वाभिधानम् ६
७. सूत्रकल्प्यन्तर्गतं तत्त्वशुद्धिनिरूपणोपक्रमे स्वमंत्रेण
वागीशोमायायाश्च क्रमेण तर्पणाभिधानम् ७-९
८. आवाहनं मानृकावर्णस्य, पूजने मालिनीवर्णस्य उपयोगित्व-
प्रदर्शनम् १०-१२
९. आवाहनोपक्रमं पूजाविधानस्यौचित्यम् १३
१०. आवाहनस्य सिद्धभावसंबोधनरूपत्वम् १४
११. नरशक्तिशिवेषु शक्तेरेव मुख्यं पूजाधिष्ठानत्वम् १५
१२. ध्यातुप्रहर्षभाववशाद् ध्येयस्य पूर्णस्वरूपप्रकल्पनाद्
धरादिजडानां पूजोपपत्तिः १६-१७
१३. श्रीस्वच्छन्दादिव्याख्याने एतन्त्र्यायाश्रयणार्थं स्वगुरुपदेशः १८
१४. अभेदमयत्वाच्छिवदशायाः परात्वे पूज्यत्वादेरमुख्यत्वात्
तत्स्वातन्त्र्यविजृम्भात्वप्रदर्शनार्थम् आवाहनकर्माद्यहस्योपदेशः १९-२३
१५. तत्र नुतेः पूर्णतादायित्वं वौषडादेराप्यायकत्वम् २४
१६. बहिः तथात्मतयावभासे कर्मणि तत्कर्मपदाभ्यूहननिषेधः २५-२७
१७. बहिस्तथात्मतानवभासे कर्मपदोहनविधानम् २८
१८. तत्रापि उद्दिष्टटङ्घ्नि विधौ अभ्यूहननिषेधः २९
१९. प्रकृते वागीश्याः मायायाः तर्पणानन्तरं धरातत्त्वस्य
देहस्थाने अस्त्रताडनानन्तरं गुरुणा शिष्यदेहस्य संहारमुद्रया
आत्मीयहृदयानयनम् ३०-३३
२०. अनेन सर्वोत्पत्तिसहिष्णुतोद्गमात् ततः मायायां
धरातत्त्वशरीराणां सृष्ट्युपदेशः ३४-३५
२१. तत्र सृष्टौ गर्भाधानभोगभोक्तृत्वतल्लयपाशविच्छेदाख्य-
संस्कारचतुष्के पञ्चदशमन्त्राणां परापरापराऽपरात्वेन
योजनविधानम् ३६-३८
२२. मन्त्रपञ्चदशकविभागः ३९-
२३. संस्कारचतुष्के परापरापराऽपराभेदेन होमभेदात् धरातत्त्व-
पदाभिधानपूर्वकम् आहुतित्रयदानपश्चिमम् उच्चारणविधानम् ४०-४७

२४. ततः पुत्रकप्रतिबन्धनिराकरणार्थं धरातत्त्वपतये गुरोरादेशाभिधानम् ४८-४९
२५. धरातत्त्वशोधनानन्तरं तदन्तरालस्थाध्वपञ्चकस्य अपरा-
मन्त्रेण एकैकध्वेन सामस्त्येन वा प्राग्वद्दृहपूर्वकं शोधनोपदेशः ५०-५१
५२-५३
२६. कलामन्त्रपदवर्णाध्वस्वपि एतस्यैवातिदेशः ५२-५३
२७. अत्रैव केषाञ्चित् तत्त्वाद्यन्यतमे एकाध्वन्येव अन्तर्भावादि-
तराध्वपञ्चकशोधननिषेधः अन्येषां तु शोधनस्य
भावनामयत्वाद् बाह्याहुतिदाननिषेधः इति मतान्तरप्रदर्शनम् ५४-५७
५८-६०
२८. आत्महन्त्रयनानन्तरं क्रमेण पूर्णमायार्चनविसर्जने ५८-६०
२९. धरायाः जलेन मिश्रणाद् धरायाः शोधनीयत्वापादनम् ६१
३०. तत्तत्पुरातत्त्वमिश्रणाद् उत्तरोत्तरस्य शिवतासादनाच्छुद्धि-
रन्यथा अशुद्धिः ६२
३१. पृथक्त्वात्ममायामलसद्भावे कर्मक्षयेऽपि न मुक्तिः ६३
३२. एवं पूर्वोक्तक्रमेण मिश्रणात् कलातत्त्वशुद्धिः ततः कर्म-
मलात्मकलातत्त्वेन भुजाश्रितपाशसूत्रग्रन्थेः बह्निमन्त्रतेजसा
दाहविधानम् ६४-६६
३३. मन्त्रतेजसा पाशप्लोषकत्वानुगुण्याद् वह्न्याश्रयणम् ६७
३४. पाशप्लोषस्य पारमेशतेजःशेषत्वापादनत्वम् ६८
३५. कर्मपाशहोमे ऊहप्रदर्शनमुखेन मायान्तसंशुद्धौ कण्ठपाशहोम-
विधानं तत्र निर्बीजदीक्षायां समयपाशाख्यबीजदाहाभ्यूहनम् ६९-७२
३६. निर्बीजायां भक्त्यादेरनुष्ठेयत्वं न तु समयत्वम् ७३
३७. एवं विद्याशक्तित्वापन्नमायानियोजनात् शुद्धविद्याक्रमेण
सदाशिवसंशुद्धौ सग्रन्थिशिखाच्छेदाद् आणवमलदाहविधानम् ७४-७५
३८. आगमप्रामाण्याद् आणवपाशस्य मायीयत्वाभिधानौचित्यम् ७६
३९. आणवे दग्धे शिष्यस्नानगुर्वाचमनादेर्विधानम् ७७
४०. ततः शिष्यस्वदेहयोर्योजनिकायां संविदभेदेन मन्त्रवहन्यभेदेन
च सर्वस्य ध्यानात् सकलनिष्कलशिवाय प्रशान्तकरणेन
पूर्णाहुतिप्रक्षेपे पूर्वोक्तप्रक्रियानुविधानम् ७८-८२
८३-८४
४१. अत्रार्थे त्रैशिरसतन्त्रप्रामाण्यम् ८५-८७
४२. आचार्यस्य मूलाधारादारभ्य क्रमेण प्राणार्कग्रस्तापानचन्द्रस्य
द्वादशान्तगमनेन उन्मनीभावापत्तिर्नाम करणस्य प्रशान्तत्वम् ८५-८७
४३. शिवादीनेकीकुर्वतः द्वादशान्ते आज्यक्षयपर्वान्तम् अनुद्विग्न-
मवस्थानाभिधानाद् अत्रार्थे श्रीपूर्वशास्त्रसंवादः ८८-९०
४४. परतत्त्वयोजनिकायां शिष्यस्य पुनःपशुभावस्याभावः ९१
४५. भोगदीक्षायां तत्तत्त्वभूमौ तत्संख्यायां वा पूर्णाहुत्यन्तरेण
योजनिकाविधानम् ९२-९३
४६. सबीजनिर्बीजयोः दीक्षयोः निर्बीजायाः शक्तिपातबलोदये
विधानम्, तत्र समयपाशशोधनविधानमपि ९४-९५

४७.	निर्बीजदीक्षितस्य सद्यो भोगानन्तरं वा शिवत्वासादनम्	९६
४८.	प्राणचारे तत्त्वानां देहे भुवनानां क्रमेण त्यागे निष्कल- तुटिमात्रे आहुतिप्रक्षेपाभिधानादत्रार्ये श्रीमद्दीक्षोत्तरसंवादः	९७-९८
४९.	सबीजायां समयशोधननिषेधः	९९
५०.	अत्र विशेषेण शिवबोधजलधेः भारूपसृतस्य तत्त्वजालस्य ध्यानाद् यावज्जीवं शिशोः गुरुकर्तृकशुद्धतत्त्वसृष्टिविधानम्	१००-१०१
५१.	अत्रैव मतान्तरत्रयोद्देशनम्	१०२
५२.	शिवरूपेण भावितानां तत्त्वानां तत्तत्स्वरूपाकलनपूर्वकं शुद्धत्वप्रदर्शनम्	१०३-११०
५३.	इन्द्रियाणां निगृहीतत्वमुक्तत्वयोरभिधानात् श्रीमालिनी- विजयोत्तरे शुद्धतत्त्वसृष्ट्या शिष्यस्यापि तन्मयतासादन- सूचना	१११-११२
५४.	व्यापकत्वे मुक्तत्वं विषयरोधे बन्धत्वमिति इन्द्रियाणां शुद्धाशुद्धविभागे सिद्धयोगीश्वरमतप्रामाण्यं प्रमाणस्तु- तिदर्शनीयविद्यागुरुसंवादश्च	११३-११४
५५.	अनुक्तमन्त्रासु क्रियासु मायान्तशुद्धौ अपरायाः, सकलान्ते परापरायाः, निष्कले तु पराया इति मन्त्राणां विनियोग- नियमाभिधानम्	११५-११७
५६.	भुवनाध्वप्राधान्येन उक्ताया आहुतिसंख्यायाः अध्वपञ्चके प्रत्यध्वम् अधिकावापेनातिदेशः	११८-१२०
५७.	तथापि सर्वाध्वसंशुद्धौ विलोमकर्मणा साकम् उक्तानां पूर्णाहुतीनां संख्याभेदाऽभावः	१२१
५८.	जननादिसमन्वितदीक्षानिरूपणोपसंहारः	१२२

अष्टादशमाह्निकम्

कारिका-संख्या

१.	संक्षिप्तदीक्षानिरूपणप्रतिज्ञा	
२.	अध्वनः मानसध्यानपूर्वकमेतद्दीक्षायाः विधानं जननादि- विहीनत्वाभिधानञ्च	१-२
३.	तत्त्वशोधने परामन्त्रस्य प्रागुक्तनीत्या मन्त्रान्तराणाञ्च विनियोगः होमसंख्यानां शक्त्यनुसारित्वम्	३-५
४.	संशोधयवर्जे एतद्दीक्षाकर्मणि शास्त्रप्रामाण्यम्	६
५.	अत्रापि तत्त्वशोधने मन्त्रभेदाभिधानम्	७
६.	स्वभ्यस्तज्ञानिन एवात्र अधिकारित्वम्	८
७.	श्रीब्रह्मयामलप्रामाण्यादत्र केवलं यागविस्तरनिषेधः	९

विक्षिप्त (२ विस्तृत) विधेः क्रमात्तादात्म्यासादनफलत्वम्
दीक्षोत्तरकैरणादिशास्त्रोक्तसंक्षिप्तविधिनिरूपणोपसंहारः

१०

११

एकोनविंशमाह्निकम्

कारिका-संख्या

१. सद्योनिर्वाणदीक्षानिरूपणप्रतिज्ञा १
२. अत्रार्थे तत्क्षणादिव्रजेदन्तग्रन्थेन मालिनीशास्त्रसंसूचनम् २-३
३. प्रोक्तसंसूचने श्रीशंभुनाथवचनप्रामाण्यम्
४. आसन्नमरणे शिष्ये शक्तिपातमात्राभेदात् सद्य उत्क्रान्ति-
दीक्षया अनुष्ठेयत्वाभिधानम् ४-६
५. अत्रार्थे श्रीमद्गह्वरवचनस्य आसन्नमरणत्वाभिधानपरकत्वे
श्रीशंभुनाथविवेचनोपज्ञत्वम् ७-९
६. समयशोधनात्मकपूर्वोक्तविध्यनन्तरं क्षुरिकादिन्यासाभिधानम् १०
७. श्रीमालिनीमतप्रामाण्याद् एतद्व्यासविधिः तत्र आहुतिं
विनाऽपि समयिनः दीक्षालाभः ११-१४
८. अत्रैव पक्षान्तरे एकत्र ग्रन्थिद्वादशकादौ वा पूर्णाहुतियोगेन
यथेष्टधाम्नि नियोजनविधानम् १५-१६
९. अत्रैव श्राद्धादिसंस्कारनिषेधरूपस्य गह्वरोक्तपक्षान्तरस्य
प्राधान्येन निरूपणम् १७-२०
१०. ईदृग्विधौ श्रीमद्दीक्षोत्तरसिद्धयोगीश्वरीमतयोश्च प्रामाण्यम् २१-२२
११. योगिन एवात्राधिकारः २३
१२. कर्णे ब्रह्मविद्यायाः पठनस्य पाठनस्य वाऽनन्तरं तत्त्वशुद्धौ
पूर्णाहुत्या अस्य परतत्त्वयोजनम् २४-२५
१३. आयोगिनोऽपि गुरोः ज्ञानादिबलादपि सद्य उत्क्रान्तिदायाः
करणीयत्वम् २६
१४. तत्कालमेव शिष्यप्राणोत्क्रमणात् ज्ञानादिसद्भावेऽपि
सद्योनिर्वाणदीक्षायां ब्रह्मविद्याया एव प्राधान्यम् २७-२८
१५. क्रियागुर्वादिपरिहारेणापि ब्रह्मविद्याया एवात्र साधनत्वम् २९-३१
१६. अध्यापने उपदेशे वाधिकाराभावाद् ब्रह्मविद्यापाठादेव
समयपुत्रकयो रुद्रांशापत्तिः समयदीक्षितत्वञ्च ३२-३३
१७. अत्रार्थे दृष्टान्तः ३४-३५
१८. प्रकृते स्वयं ब्रह्मविद्यापाठाद् वस्तुस्थित्या मुक्तिः
समयलोपाभावश्च ३६
१९. अदीक्षिताग्रे शास्त्रोच्चारणनिषेधस्य दीक्षितसदृशानां निषेधे
तात्पर्यं न तु जडानाम् ३७-३८

२०. अतः पाषाणप्रायस्य मुमूर्षोरग्रे पाठेन पुद्गलस्य
स्वचित्समानजातीयमन्त्रामर्शनसंनिधेः प्रबोधोदयः ३९-४३
२१. अत्रार्थे दृष्टान्तः ४४
२२. एवं प्रबुद्धस्य अदीक्षितत्वाभावे तदग्रे मन्त्रपाठात् तस्माच्च
परोपकृतावपि नास्य समयलोपदोषः ४५-४६
२३. अतः 'न दीक्षिताग्रे पठेद्' इति वाक्यस्य
सविचिकित्सविषयत्वम् ४७
२४. अतः सविचिकित्सस्य परस्य स्वकञ्चुकानुप्रवेशेनैव प्रबोधने
मुक्तिः न तु समयलोपः ४८-४९
२५. श्रुतमात्रमन्त्रलोपेऽपि साधके यथोचितप्रायश्चित्ताचरणविधानम् ५०
२६. सद्य उत्क्रान्तिदीक्षायाः गुरुकार्यतायाः समयिपुत्रकयोः कृते
स्वयंकार्यतायाश्चाभिधानम् ५१-५३
२७. द्विविधायां कर्तव्यतायां मालिनीमतप्रामाण्यम् ५४-५५
२८. आह्निकार्थोपसंहारः ५६

विंशमाह्निकम्

	कारिका-संख्या
१. सप्रत्ययदीक्षानिरूपणप्रतिज्ञा	१
२. तत्र बीजस्य स्वसूतिकरणाक्षमत्वविधिनिरूपणम्	२-४
३. तदवत् मन्त्रादिबलाद् दग्धस्य मलत्रयस्य स्वप्ररोहाभाव इति
निर्बीजप्रत्यये श्रीशंभुनाथप्रामाण्यम्	५-६
४. सुदीप्तत्वात् स्थावराणां भोचकत्वादत्र गुरुकृपया बीजयोजना-
भिधानमपि	७
५. जपादेरात्मसिद्धितत्त्वज्ञस्य साचारस्य, न तु निराचारस्य,
गुरोराधिकारित्वम्	८-९
६. फलान्तरानर्हत्वाज्ज्ञानस्य स्वप्रत्ययलक्षणत्वे सिद्धामतप्रामाण्यम्	१०
७. श्रीतन्त्रसद्भावोक्ततुलाशुद्धिदीक्षाविधानम्	११
८. श्रोपूर्वशास्त्रेऽपि आनन्दादिपरमेश्वरवचनपञ्चकात्
तुलादीक्षाविधेः संसूचनम्	१२-१३
९. वचनपञ्चकमध्ये उद्भवस्य लाघवात् पार्थिवदेह-
तिरोधानाधीनत्वम्	१४
१०. अधिकारितुलाविध्युभयशेषत्वेन पूर्वोक्तकर्माचरणोपदेशः	१५
११. प्रत्ययदातुलाशुद्धिदीक्षोपसंहारः	

॥ श्रीः ॥

विद्याभवन प्राच्यविद्या ग्रन्थमाला

१२०

—*—

महामाहेश्वरश्रीमदभिनवगुप्तपादाचार्यविरचितः

श्रीतन्त्रालोकः

(पञ्चमो भागः)

(२१-३७ आह्निकम्)

श्रीमदाचार्यजयरथकृतया 'विवेक' व्याख्यानेन
'ज्ञानवती'-हिन्दीभाष्येण च विभूषितः

व्याख्याकारः सम्पादकश्च

प्रो० राधेश्याम चतुर्वेदी

साहित्याचार्य, व्याकरणाचार्य

एम० ए० (संस्कृत), पी-एच्० डी०, लब्धारत्नपदक

संस्कृत विभाग, कला संकाय,

काशी हिन्दू विश्वविद्यालय, वाराणसी

चौखम्बा विद्याभवन

वाराणसी

विषयानुक्रमणिका

एकविंशमाह्निकम्

कारिका-संख्या

१.	परोक्षदीक्षाकर्मनिरूपणप्रतिज्ञा	१
२.	मालिनीवाक्यानां विश्लेषणेन मृतस्य देशान्तरस्थितस्य वा दीक्षायां स्वशास्त्रसम्मतत्वस्थापनं गुरुकृपाहेतुत्वदर्शनञ्च	२-५
३.	अत्र अनेकेषामधिकारित्वे सामान्येन दीक्षितादीक्षितविषयत्वम् सर्वेषां मृतोद्धारदीक्षायाः आयातशक्तिपातनिश्चयपूर्वकं गुरुणा कार्यत्वे परप्रार्थनस्य स्वकरुणायाश्च नैमित्त्यम् अत्रार्थे श्रीमृत्युञ्जयसिद्धादिप्रामाण्यम्	६-८ ९-१० ११
४.	तत्रत्यग्रन्थपाठात् पूर्वोक्तदीक्षायाः संनिहितजीवद्विषयत्वं भोगार्थत्वञ्च	१२-१३
५.	एतदीक्षाया असंनिहितजीवद्विषयत्वे चरुशय्यादेरनुपयोगित्वं पारम्पर्येणोपकारित्वात् मन्त्रसन्निधानार्थत्वञ्च	१४-१५
६.	मन्त्रसन्निधाने हेतूनां क्रियाद्येकादशत्वं तेषां समुदितत्वे औत्तरोत्तर्ये च उत्कर्षभागित्वम्	१६-१७
७.	तत्र एकादशकात् क्रियादिमन्त्रान्तहेतुषट्कव्याख्यानं तत्रापि मण्डलाभिधे मालिनीतंत्रप्रामाण्यञ्च	१८-२१
८.	प्रकृते मण्डलकल्पनानन्तरं कुशैर्गोमयेन वा कल्पितायां शिष्याकृतौ शोध्याध्वनः प्रकृत्यन्तं विनिक्षेपः	२२-२३
९.	ततोऽध्वमध्यतः चित्तकर्षणार्थं मृतजीवद्विविधविभागानन्तर-भाविमहाजालविधेरसूत्रणम्	२४
१०.	महाजालनाम्नः प्रयोगस्य निरूपणम्	२५
११.	परोक्षदीक्षायां ग्रन्थकृतः एतदुपदेशे श्रीशंभुनाथप्रामाण्यम्	२६
१२.	शिष्यगुर्वोः प्राणादीनामेकीकरणविधौ दृष्टान्तः	२७
१३.	महाजालसमाकृष्टस्य मृतस्य प्रेततिर्यगान्योन्यः तदैव मोचनम्	२८
१४.	अत्रार्थे योगिदृष्टान्तः	२९
१५.	नात्र किंचिदपूर्वत्वम्	३०
१६.	मनुष्यजन्मनि देहान्ते एव शिवतागमनम्, न तदैव	३१

१९.	तथापि अनेन संस्कारेण देहे शाङ्करीदशाविर्भावः	३२
२०.	तद्देहसंस्थितस्यापि जीवस्य दार्भादिदेहव्याप्तेः, गुरुबला- न्मनुष्यदेहस्य आशु त्यागाच्च परोक्षदीक्षावैयर्थ्यानवकाशः	३३-३४
२१.	अगृहीतदेहस्यापि जीवस्य जालवशात् फलमय- दार्भादिदेहागमनम्	३५
२२.	कुशादिभिराकृतिकल्पने फलमयत्वस्य हेतुत्वम्	३६
२३.	दार्भादिदेहे जालक्रमानीतस्य जीवस्य सुप्तवदवस्थाने ज्ञानक्रियाभावः तत्र निर्बीजदीक्षया प्राग्वत् संस्कारकल्पनं पूर्णाहुत्या योजनिकाविधाने शिवतासादनम्	३७-४०
२४.	सप्रत्ययायां तु दीक्ष्यस्य ईदृक्संस्कारानुपयोगित्वम्	४१
२५.	जीवत्परोक्षदीक्ष्यदीक्षाया अपि निर्बीजत्वे जालयोगात् सङ्कल्पमात्रेण प्राग्वत् मृत्युभयात् जीवस्याकर्षः	४२-४४
२६.	आम्नात एव विषये जालप्रयोगसिद्धिः	४५
२७.	परोक्षदीक्षायां तुल्यदीक्षाभिदीक्षितत्वे उत्तरोत्तरस्य बलशालित्वं पूर्वपूर्वस्य संस्कारोपायकत्वञ्चेति संस्काराणां बलाबलविचारोपक्रमः	४६
२८.	परोक्षदीक्षायां योजनिकायाः भोगार्थत्वेऽपि क्वचिन् मोक्षार्थत्वमपि	४७-४८
२९.	भुक्तियोजनिकायामपि स्वसंविद्बलवत्तरत्वात् मुक्तिसंभवे- ऽविरोधः	४९
३०.	अत्रार्थे पूर्णाहुतिविधौ श्रीमतः धर्मशिवस्य मतान्तरप्रस्तावे ब्रह्मघातकादीनां विधिविशेषानुष्ठानानन्तरमेव परोक्षदीक्षा- विधानम्	५०-५३
३१.	विधिविशेषे साभ्यूहं साहस्रिकहोमानन्तरं परयोजनपर्यन्तं तत्त्वशुद्धिविधानम्	५४-५५
३२.	संनिहितजीवद्विषयेऽपि अस्य विधेरतिदेशः	५६
३३.	अत्रैव पक्षान्तराभिधानम्	५७-५८
३४.	तत्त्वविदि इच्छामात्रेण पशूनां मोचकत्वे एतस्यानुपादेयत्वम्	५९
३५.	दीक्षोत्तरप्रामाण्याच्छिशोः तत्र पापभागित्वात् शाठ्यवर्जनम्	६०
३६.	जीवमृतभेदेन द्विधापरोक्षदीक्षानिरूपणोपसंहारः	६१

द्वाविंशमाह्निकम्

१.	लिङ्गोद्धारदीक्षानिरूपणप्रतिज्ञा	१
२.	श्रीमालिनीशास्त्रे पार्थिवायां पौस्न्यां वा धारणायां दीक्षाकाले योजितस्य ऊर्ध्वसंशुद्ध्या शिवतासादनं	

कारिका-संख्या

पुनः पशुतागमनाभावः इत्युक्त्या एतद्विषयसङ्केतनम्	२-६
३. एवं शिवाधरतत्त्वेष्वपि योजितस्य सर्वोत्कृष्टभूतशिवागमेन उद्धरणीयताध्वननम्	७-९
४. दर्शनान्तरसंस्थानामुद्धरणे शक्तिपातादिस्वात्मावस्थान-पर्यन्तम् अपेक्षणीयक्रमनिरूपणम्	१०-११
५. आयातशक्तिपातानाम् अधरतन्त्रवर्तिनाम् प्रथमं लिङ्गोद्धारः तदा दीक्षाकर्म इति नियमः	१२-१३
६. प्रथमे दिने उपवासः द्वितीये लिङ्गोद्धृतिः, तत्र इतिकर्तव्यतानिरूपणम्	१४-१९
७. तत्र सप्तमन्त्राणां मध्यादेकतमेन ईशपूजाविधानम्	२०-२१
८. वह्नौ मन्त्रार्पणानन्तरं व्रतशुद्धिविधानम्	२२
९. तत्र साभ्युहं पातकच्युतिविधेरभिधानम्	२३-२५
१०. ततः क्रमेण व्रतेश्वरस्य तर्पणविसर्जने, अग्नीशयोः विसर्जनम्	२६
११. लिङ्गोद्धारानन्तरं तृतीयदिवसे दीक्षाकर्मणि प्रागुक्त-विधेरनुवादः	२७
१२. प्राग्लिङ्गिनां मोक्षदीक्षायामनधिकारः पुनर्भूपदव्यपदेश्यत्वञ्च	२८
१३. ज्ञानोद्दीप्तौ पुनर्भूनामपि मोक्षाधिकारः	२९
१४. अत्रार्थे देव्यायामलतत्त्वविद ईशानशिवदैशिकस्य स्वपद्धतिवचनप्रामाण्यम्	३०
१५. कामिकापदवचनाद् अधरदर्शनस्थे लिङ्गोद्धारानन्तरमेव स्वरहस्योन्मीलनौचित्यम्	३१-३२
१६. अज्ञगुर्वाश्रिते स्वदर्शनस्थे एवमेवाचरणविधानम्	३३
१७. एवमुपदेशे अज्ञाचार्यस्य अनधिकारनैमित्त्यम्	३४
१८. अधरदर्शनस्य तीव्रशक्तिपातवशात् सद्गुर्वाश्रयणेऽपि लिङ्गोद्धारानन्तरमेव दीक्षाकर्मविधानम्	३५-३६
१९. अत्रार्थे सद्गुरुपदेशस्य योग्यभाववेदनान्तरीयकत्वम्	३७-३८
२०. ऊर्ध्वोपायविवेके स्पृहातः नास्य तिरोभावशङ्का	३९
२१. सिद्धान्ताद्यधरतन्त्रस्थानां त्रिकादौ अनुत्तरदीक्षाविधानम्	४०-४१
२२. अतः सर्वस्याधरस्थस्य लिङ्गोद्धृतिद्वारेणानुग्रह इति नियमः	४२
२३. शास्त्रजिज्ञासया गुर्वन्तराणाम् अभिषेकावसानकतद्दीक्षानाञ्च आश्रयणौचित्योपदेशः	४३-४४
२४. पूर्वगुर्वाज्ञया विज्ञानार्थिनः गुर्वन्तरगमने श्रीमतशास्त्र-प्रामाण्यम्	४५
२५. संविदि दीक्षाया अमुख्यत्वात् तत्तज्जिज्ञासानुरोधात् ज्ञानराशिगुरोराराधनोपदेशः	४६-४७
२६. प्रकरणार्थोपसंहारः	४८

त्रयोविंशमाह्निकम्

कारिका-संख्या

१.	अभिषेकविधिनिरूपणप्रतिज्ञा	१
२.	पुत्रकदीक्षाधिकारस्य योग्यताक्रमात् स्वभ्यस्तज्ञान्यादिगुरवे समर्पणस्याभिषेकत्वम्	२-३
३.	श्रीमत्कामिकाद्यनेकशास्त्रार्थसंवादात् ज्ञानाधिकाराद् अभिषेकित्वं न त्वभिषेकादधिकारित्वम्	४-७
४.	देवीयामलप्रामाण्याद् गुरुत्वेऽनधिकारिणां स्वयंभ्वाद्यन्य- लिङ्गान्तानां परिगणनम्	८-१०
५.	श्रीपूर्वशास्त्रे ज्ञानवत्त्वमन्तरेण नैतादृशनियमाभिधानम्	११
६.	योगाचारवचनादत्र तन्त्रान्तरोक्तस्य नानुषङ्गः	१२
७.	देव्यायामलदौ स्वयंभ्वादीनां वर्जनीयतायाः कर्म्यभि- प्रायेणोक्तत्वादस्मद्दर्शने एतन्नियमानभिधानम्	१३-१५
८.	अतोऽत्र लक्षणान्तरनिरपेक्षेण ज्ञानवत्त्वस्यैव मुख्यं लक्षणत्वम्	१६
९.	अभिषेकविधेरितिकर्तव्यतायां चतुःषष्ठ्यभिषेकानन्तरं शिष्यानुग्रहरूपकर्तव्यसारोपदेशविधानम्	१७-१९
१०.	ज्ञानोत्तरप्रामाण्यात् परीक्षानन्तरमेव दीक्षाद्यन्नदानान्त- सप्तकप्रवर्तनविधानम्	२०-२२
११.	अभिषेकविधौ अर्पणीयोपकरणानामभिधानम्	२३
१२.	ततः अभिषिक्तस्य दक्षिणाभिः गुरुपूजनोपदेशः	२४
१३.	अभिषेकप्रदानानन्तरं पूर्वगुरोः कर्मिज्ञानिभेदात् क्रमेण दीक्षादौ स्वाधिकारहानिः करणाकरणबाध्यताऽभावश्च	२५-२७
१४.	इतरथा असमर्पिताधिकारस्य गुरोरधिकारात् प्रमादे विनाशादिकथने सिद्धातन्त्रप्रामाण्यम्	२८-३०
१५.	आचार्यस्य विद्याव्रतनिरूपणे षण्मासं तन्त्रोदितसर्वमन्त्र- पद्धतिजपेन तन्मयतासादनम्	३१-३२
१६.	मन्त्रस्य प्राणशक्तेश्चैक्यात् प्राणस्य गमागमाभ्यां द्वादशान्तो सर्ववृत्तिसंक्षये मन्त्राणां मोचकत्वसिद्धिः	३३-३६
१७.	अत्रैवार्थे देव्याख्ययामलप्रामाण्याद् आधारविशिष्टतया जप्यमानत्वान्मन्त्रस्य तत्तच्चक्रादौ महामन्त्रत्वासादनम्	३७-३८
१८.	अतः विद्याव्रतस्य मन्त्रवीर्यसिद्धिफलत्वम्	३९
१९.	मन्त्रवीर्यसिद्धेस्तादात्म्यरूपत्वे स्पन्दशासनसंवादः	४०
२०.	कृतविद्याव्रतस्यैव योग्यायोग्यपरीक्षापूर्वकं दीक्षादिसप्त- सत्र्यामधिकारः	४१
२१.	ऊर्मिशासननिर्देशाद् योग्यायोग्यपरीक्षायाः विपरीताचार- मूलकत्वम्	४२

२२.	अस्य संक्षेपेण नित्यादिकर्मानुष्ठानविधानम्	४३
२३.	दैशिकस्य सर्वज्ञत्वाद् अयोग्यदीक्षणरूपदूषणाभावः	४४-४५
२४.	दीक्षितस्य पौनःपुन्येन परीक्षानन्तरमेव तत्तद्योग्यतया ज्ञानदानादौ नियोगः	४६
२५.	ईशाधिष्ठितेच्छया योग्यतात्वेऽपि तथेच्छाऽप्ररूढौ अस्य ज्ञानाद्यपात्रतायां ज्ञानदाननिषेधः	४७-५०
२६.	एवं ज्ञानार्पणोत्तरकालं ज्ञाताऽयोग्यताकस्य विज्ञानहरणोपदेशः	५१
२७.	वामाचारक्रमेण विज्ञानहरणविधिनिरूपणम्	५२-५५
२८.	श्रीपूर्वे विज्ञानहरणस्य अप्ररूढविज्ञानाभिप्रायेण उक्तत्वाद् ज्ञानैकरूपात्मनाशशङ्कानिरवकाशनम्	५६-५७
२९.	वामाशक्तिप्रभावाद् अयोग्यस्य विद्यायाः स्वयमपकारकत्वम्	५८
३०.	एवं सत्यपि विज्ञानाहरणे गुरोः पूर्णाधिकारप्रथनार्थं सतिरोभावपञ्चकृत्यशालित्वस्य नैमित्त्यं न त्वपकारकत्वस्य	५९-६१
३१.	अतः मूढतया तिरोहिते न गुरुकोपावकाशः	६२
३२.	अतः तथाकथितगुरुकोपे शिष्यतिरोधानमात्रत्वम्	६३-६४
३३.	गुरोरनुग्राहकत्वादस्मद्गुर्वागमसंवादादपि शिष्ये कोपशापयोनिषेधः	६५
३४.	तिरोधानस्य ईशेच्छाकर्तृकत्वान्नात्र गुरोः कश्चित्कर्तव्यशेषः	६६
३५.	शास्त्रे विज्ञानापहरणकीर्तनस्य स्वातन्त्र्यमात्रज्ञप्त्यर्थम् अनुग्रहहेतुकत्वम्	६७-६८
३६.	अत एव निगृहीतमतेरपि शुद्ध्यनन्तरं पुनर्दीक्षोपदेशः	६९
३७.	उभयभ्रष्टत्वे अधस्तने समाश्वासाद् ऊर्ध्वे आगतस्य शिवीभावपात्रता न पुनर्विपर्ययेण	७०-७१
३८.	अत्रार्थे दृष्टान्तः	७२
३९.	स्वभ्यस्तज्ञानिना अनुद्धृतस्य अन्यगुरुणा उद्धृतस्य न श्रेयोऽवाप्तिरिति श्रीपूर्वशास्त्रवाक्यव्याख्याने अम्बुजन्मार्क-दृष्टान्तनिरूपणम्	७३-७५
४०.	त्रिकगुरुसकाशे अन्यगुरोरसंभावस्य दृष्टान्तान्तरेण कथनम्	७६
४१.	गुरोः देहपाते अन्यतरदोषाविष्करणे च लक्षणां न्वितगुर्वन्तराश्रयणविधानम्	७७-७८
४२.	अत्र गुरौ अज्ञानख्यापनस्य अयुक्तख्यापनस्य च, शिष्ये ज्ञानानाश्वासस्य मुख्यदोषत्वम्, दोषान्तराणां तत्प्रभवत्वम्	७९-८०
४३.	गुर्वपरिग्रहादेश्च ज्ञानानाश्वासहेतुकत्वे अन्वयव्यतिरेकाभ्यां दृष्टान्तप्रदर्शनम्	८१-८२
४४.	मालिनीविजयोत्तरप्रामाण्याद् गुरोर्लौकिकदोषान्वेषणनिषेधः	८३-८४
४५.	तथापि जघन्याऽकार्यसक्तत्वे निवारणार्थं गुरोरभ्यर्थनस्य, अनिवर्तनेऽन्यत्रगमनात् शिवचिन्तनस्योपदेशः	८५-८६

४६.	अन्यत्रगमने तदुर्गुर्वप्रियभाषणाचरणादिनिषेधः	८७-८८
४७.	अत्रार्थे श्रीमातङ्गप्रामाण्यम्	८९
४८.	तीव्रशक्तिपातभाजां गुरुनैरपेक्ष्येण मन्दमध्यशक्तिपातभाजां तु तत्सापेक्ष्येण इतिकर्तव्यताबोधः	९०-९१
४९.	अत्रार्थे दृष्टान्तः	९२
५०.	चितः सर्वत्राविशेषेऽपि उपाधिभेदादुल्लासवैचित्र्यम्	९३
५१.	एवं कस्यचन तिरोभावानन्तर्येण पुनरप्यौन्मुख्ये दैशिकं विनाऽपि मोक्षः	९४
५२.	एतदभिधाने तिरोभूतस्य न सांसिद्धिकज्ञानभागित्वोप- कथनमपि तु संभावनाप्रदर्शनमात्रम्	९५
५३.	शिवताया अन्यथाऽनासादनात् श्रीसारशास्त्रप्रामाण्याद् एतद्विधेरवश्यंपालनीयत्वम्	९६
५४.	तत्र एतदभावे समयलोपत्रितयत्वाभिधानम्	९७
५५.	अत्रार्थे आगमान्तरसंवादः	९८
५६.	सिद्धान्ततन्त्रिकगुरुभेदात् सारशास्त्रवाक्यत्रयस्य गति- त्रयरूपविषयविभागः	९९
५७.	गतित्रयस्य कर्म्यभिप्रायत्वम्, ज्ञानिनां तु ईदृक्प्रतिबन्धनिषेधः	१००
५८.	साधकेऽपि पूर्वोक्ताभिषेकविधेरतिदेशः	१०१
५९.	अत्र अधिकारार्पणविद्याव्रतयोनिषेधः, साध्यमन्त्रार्पणस्य विधानमिति विशेषः	१०२
६०.	अभिषेकविधिनिरूपणोपसंहारः	१०३

चतुर्विंशमाह्निकम्

	कारिका-संख्या
१. सरहस्यान्त्येष्टिसंस्क्रियानिरूपणप्रतिज्ञा	१
२. अन्त्येष्टिदीक्षायाम् अधरस्थानां समयोपहतोर्ध्वस्थानामधि- कारित्वम्	२-३
३. अत्रार्थे श्रीदीक्षोत्तरशासनप्रामाण्यम्	४
४. शवदेहाधिकारेण मृतोद्धारविध्युक्तस्यात्र अतिदेशः	५
५. श्रीसिद्धातन्त्रोक्तविधिनिरूपणम्	६
६. तस्य समयिपुत्रकयत्रतत्रमृताचार्यविषयत्वं साधकाऽविषयत्वम्	७-८
७. नरकादौ मन्त्रहतानामप्यन्त्येष्टावधिकारित्वम्	९
८. तत्र मण्डलकल्पनाऽकल्पनाभ्यां मतद्वैविध्ये संहारक्रमेण पूर्वव्यासानुष्ठाने क्रियादिना प्रबोधनविधानम्	१०-१२
९. कुलगह्वरवचनात् क्रियादिप्रपञ्चनं तस्य तु	

प्रत्ययोत्पादार्थत्वं न तु मोक्षोपयोगित्वम्, प्रत्ययस्य च मोक्षानुमापकत्वम्	१३-१६
१०. अत्र दीक्षोत्तरप्रामाण्यात् स्वर्निरयानां पुर्यष्टकाधीनवृत्तित्वात् पुर्यष्टकविशोधिनीसांन्यासिकीदीक्षायाः निरूपणम्	१७-२०
११. तत्र लौकिककृत्यजातनिषेधः	२१
१२. अत्रार्थे श्रीमाधवकुलप्रामाण्यम्	२२
१३. स्वशास्त्रोक्तेतिकर्तव्यतानिरूपणम्	२३
१४. अन्त्येष्टियागोपसंहारः	२४

पञ्चविंशमाह्निकम्

	कारिका-संख्या
१. षडर्धोक्तस्य सिद्धातन्त्रसंसूचितस्य श्राद्धविधिः निरूपणप्रतिज्ञा	१
२. शुद्धानामशुद्धानाञ्च अन्त्येष्टिद्वारेण श्राद्धेतिकर्तव्यताविधानम्	२-३
३. अत्रैव विधिविशेषनिरूपणं येन दीक्षितस्य श्राद्धे मृतोद्धृतौ अन्त्येष्टौ वा भोग्यतापाशपरित्यागाद् भोक्त्रैकात्म्यापत्त्या शिवीभावः	४-७
४. तन्मयीभावसिद्ध्यर्थं मुमुक्षोस्सर्वविधिषु, क्रियाभ्यासभूयस्त्व-, सिद्ध्यर्थं बुभुक्षोस्तु श्राद्धादिषु अधिकारः	८-९
५. ज्ञानिनि तु श्राद्धादेरनुपादेयत्वम्	१०
६. ज्ञानिनः जन्ममृत्युदिवसयोः तत्सन्तानजुषां बोधस्योद्रेकात् पर्वदिनत्वम्	११-१२
७. श्रीभरुणयन्त्रप्रामाण्याद् गुरौ गुरुपत्न्यां च नाडीप्रवाहनादुप-कारित्वमित्यत्र विशेषः	१३-१४
८. नाडिसिद्धेः वाहकालापेक्षित्वं भाविविध्यपेक्षित्वं वा	१५
९. श्राद्धादौ समय्यादेः स्वशास्त्रोक्तयागविधानं वेदोक्तविधि-निषेधश्च	१६
१०. अत्र साधकबाधकप्रमाणतया श्रीमौकुटार्थसंवादनम्	१७-१८
११. प्रतिज्ञातनाडीविधेः अयोगियोगिविषयतया पाण्यङ्गपीडन-भावेनाद्वारेण निरूपणम्	१९-२०
१२. श्राद्धस्य भोगमोक्षदानहेतुत्वम्	२१
१३. जन्तूद्धरणे दीक्षाचर्ययोरुपायतासाम्यम्	२२-२३
१४. श्रीमतङ्गे मुनिप्रश्नोत्तरे सर्वत्र पारमेश्वरानुग्राहकत्व-प्रतिपादनाद् दीक्षायोगचर्याणां मुक्त्युपायत्वम्	२४-२६
१५. अत्रार्थे दृष्टान्तप्रदर्शनमुखेन श्राद्धादिचर्यासु मुक्त्युपायत्वोप-चाराद् भक्तेरेव आश्रयणीयतोपदेशः	२७-२८
१६. श्राद्धविध्युपसंहारः	२९

षड्विंशमाह्निकम्

	कारिका-संख्या
१. जीवितदीक्षितविषयकशेषवृत्तिनिरूपणप्रतिज्ञा	१
२. समस्तदीक्षाप्रकाराणां प्रकारचतुष्टयात्मकत्वम्	२
३. तत्र संस्कारनिमित्तासबीजादीक्षाभ्यां दीक्षितानां संविदैकात्म्य- सिद्धिनिमित्तम् आजीवं वृत्तेर्निरूपणम्	३-४
४. संस्कृतस्य बुभुक्षोर्मुमुक्षोर्वा स्वयोग्यतापरामर्शपूर्वकं स्वशासनोक्तनित्यनैमित्तिकादिरूपशेषवृत्तेरनुष्ठानम्	५-६
५. स्वप्रत्ययिन इव गुरुप्रत्ययवतोऽपि विघ्नादिप्रशान्त्यर्थं शेषवृत्त्युपदेशपात्रत्वम्	७-८
६. सांसिद्धिकनिर्बीजयोरत्र शेषवृत्तौ काम्यपरिहारेण नित्यनैमित्तिकयोर्ध्रुवमनुष्ठानम्	९-११
७. तयोर्नित्यनैमित्तिककर्माभिधानम्	१२-१३
८. तत्र आचार्यस्य नैमित्तिककर्मणि व्याख्याद्याधिक्यम्	१४
९. तत्र विततसंक्षिप्तादिविध्युपदेशे मुख्यामुख्यमन्त्रसमर्पणे वा शिष्ययोग्यतानैमित्यम्	१५-१९
१०. तत्र गुरुसंविदभेदे परामर्शकत्वात् लिपिस्थितौ निर्वीर्यत्वात् शिष्ये गुरोः मन्त्रलेखनिषेधनियमः	२०-२२
११. अत्रार्थे शिवमतप्रामाण्यम्; पुस्तकान् मन्त्रवीर्यलाभे तु सांसिद्धिकत्वमेव एवं ज्ञानेन गुरौ शिष्ययोग्यतौचित्येन कर्मानुष्ठानविधानम्	२३-२४
१२. अत्र कर्मानुष्ठाने गुरवे गोपनीयतोपदेशः	२५
१३. ततो अनुष्ठेयनैमित्तिककर्मविस्तराभिधानम्	२६-२८
१४. नैमित्तिकानन्तरं नित्यविधिशिक्षणोपक्रमः	२९-३२
१५. तत्र संध्याविधौ तान्त्रिकीयस्वीयमतयोर्वैभिन्न्यम्	३३-३४
१६. स्वीयमतेन सन्ध्याचतुष्टयानुष्ठेयकर्मणः तन्मयतासिद्ध्यर्थम् एकस्यामेवानुष्ठानोपदेशः	३५-३६
१७. ततः स्थाण्डिलनित्यार्चाप्रक्रान्तिः यत्र देवतागणस्य बोधात्मकतायाः बिम्बप्रतिबिम्बतया ग्रहणस्य मुख्यावाहनरूपत्वम्	३७-४२
१८. अत्रार्थे चतुष्कपञ्चाशिकाग्रन्थोक्तदृष्टान्तः	४३
१९. अत्रैवार्थे आवाहनविसर्जनयोः वासनात्मकत्वं न परमार्थत्वमित्यभिधाने श्रीनिर्मर्यादशास्त्रप्रामाण्यम्	४४-४६
२०. आवाहनस्य वासनात्मकत्वप्रदर्शनं च	४७-५०
२१. आवाहनानन्तरम् उद्दिष्टद्रव्यादिभिः मन्त्रतर्पणोपदेशः	५१-५२

२२.	आवाहनानन्तर्येण तर्पणविधाने शम्भुप्रानाण्यम्	५३
२३.	पूजाविधाने तत्तन्मनोविकासिन एवोपयोगित्वात् द्रव्यनियमः	५४
२४.	बुभुक्षुमुमुक्षुभेदाद् विधिषु नियतिपरतन्त्राऽपरतन्त्रत्वनैमित्त्यम्	५५
२५.	कार्यविशेषस्य कारणविशेषायत्तत्वाद् भोगे विशेषबहुत्वं मोक्षे विशेषाभावश्च	५६-५९
२६.	अतः स्वातन्त्र्यस्यानन्दघनत्वात् सर्वैरपि द्रव्यैः क्रियाया हृदयाह्लादकारित्वम्	६०
२७.	अत एव भावानां चिदानन्दघनरूपस्यैव पूजनोपकारित्वम्	६१
२८.	ग्रन्थकर्तुः स्तोत्रेषु बहुधा एतदर्थनिरूपणम्	६२
२९.	तत्रत्यतः श्लोकत्रयोच्चयनम्	६३-६५
३०.	श्लोकत्रयोपात्तार्थान्तर्विभावेन पुरा कर्तृतातत्त्वनिरूपणविधौ प्रोक्तस्य सर्वस्य तर्पणादेरनुष्ठानोपदेशः	६६-६८
३१.	ततः विसर्जनवह्नितर्पणस्वर्यनैवेद्यभक्षणाऽगाधाम्भःप्रक्षेपादीनां विधानम्	६९-७०
३२.	अगाधाम्भःक्षेपणे शम्भुवतारमीननाथेन जलजानां पूर्वदीक्षितत्वस्य नैमित्त्यम्	७१
३३.	अन्यभक्षणास्य प्रत्यवायहेतुत्वम्	७२
३४.	ज्ञानिनः भेदोत्तीर्णत्वेऽपि लोकसंग्रहेच्छया तथाभूतेति- कर्तव्यतानुष्ठानेन अन्यशङ्कानुत्पादिस्वनिहनवाभिधानम्	७३
३५.	अत्रैवार्थे श्रीमतमहाशास्त्रोक्तप्रभुवचनप्रामाण्यम्	७४-७५
३६.	नित्यकर्माङ्गस्थण्डिलयागनिरूपणोपसंहारः	७६

सप्तविंशमाह्निकम्

	कारिका-संख्या
१. मालिनीमतसूचितलिङ्गपूजाविधिनिरूपणप्रतिज्ञा	१
२. अस्मद्दर्शने बहिःस्थिरप्रतिष्ठानिषेधात् नात्रास्याः साक्षाद- भिधानम्	२
३. बहिःप्रतिष्ठया रहस्यत्वेन सिद्धिप्रदत्वे रूपविच्युतिः निग्रहात्मकत्वं स्वयंप्रतिष्ठातृनाश इत्यादिप्रत्यवायाः	३-५
४. ज्ञानोत्तराप्रामाण्याद् रहस्यशास्त्रेषु अव्यक्तमन्त्राणां बहिःप्रतिष्ठानिषेधः	६-७
५. अतोऽन्यत्रोक्तप्रतिष्ठाया अत्र प्रतिषेधः साधारण्याश्च (प्रतिष्ठायाः) विधिः	८
६. अस्मद्दर्शने मुक्तिभुक्तिसिद्धिपर्यन्तं व्यक्तस्य अव्यक्तस्य वा लिङ्गस्य चलप्रतिष्ठाविधानम्	९

७. पुत्रकसाधकाभ्यां प्रतिमास्थापनेऽपि तत्र वस्तुतः गुरो-
रभ्यर्थ्यत्वम् १०
८. प्रतिमायाः कलावधिजीवनत्वम् ११
९. प्रतिमाकल्पने उपादानानां हेयोपादेयत्वस्य लिङ्गमानादेरनु-
पयोगित्वस्य च निरूपणम् १२-१४
१०. ततः प्रतिष्ठापितलिङ्गस्य स्थाण्डिलाचोक्तविधिना शोधनं
तत्र गुरुदक्षिणादीनामाधिक्येन कथनम् १५-१६
११. सर्वेषु अव्यक्तलिङ्गेषु आवाहनकल्पनादीनां निषेधः
व्यक्तषु च स्थापनादेर्विधानम् १७-२०
१२. तत्र पिचुशास्त्रप्रामाण्याद् दोषवर्जिततूरे योगस्य
प्रशस्तत्वाद् उद्दिष्टविधिना तूराश्रयणविधानम् २१
१३. प्राच्यानां मते वर्जनीयतूरदोषाः २२-२३
१४. स्वगुर्वाम्नाये तूरस्य काम्यविध्यङ्गत्वेन, न तु
पिचुवत् नित्यकर्माङ्गत्वेन, दोषपरिहारोपदेशः २४
१५. श्रीसिद्धातन्त्रोक्ततूरलक्षणम् २५-२७
१६. एतल्लक्षणस्य अर्घपात्रेऽपि अतिदेशः २८
१७. अत्रार्थे श्रीब्रह्मयामलप्रामाण्यम् २९
१८. अक्षसूत्रनिरूपणं तत्र संख्यायाश्च प्रदर्शनम् ३०-३१
१९. उक्ताक्षसंख्यावैविध्ये व्याप्तिप्रदर्शनम् ३२-३६
२०. संख्याभेदैः कृतेऽक्षसूत्रे स्थण्डिलवत् सर्वानुष्ठानोपदेशः ३७
२१. अत्रार्थे श्रीमन्मालिनीविजयोत्तरप्रामाण्याद् बोधाग्नि-
संप्रवेशनाद् गुरोः भैरवीभावः ३८-३९
२२. अर्घपात्रभेदोपभेदप्रदर्शनम्, प्रतिष्ठादौ तस्य
निष्कम्पपूजनरसैः क्रमपूजनविधिनिरूपणम् ४०-४१
२३. अत्रेतिकर्तव्यतानिरूपणम् ४२-४३
२४. श्रीमत्कालीमुखभैरवकुलाद्युदितानां खड्गस्थण्डिलादि-
पूजाधारान्तराणां प्रदर्शनं तत्र असाङ्क्येण पूजनोपदेशः ४४-४६
२५. एतेषां पूजाधाराणां प्रतिनियतकारित्वात् काम्यत्वम् ४७
२६. अकामे तु तेषां स्थानोपाधिवशाद् आप्यायनकारित्वम् ४८
२७. पक्षान्तरे दीक्षितस्य रहस्यशास्त्रोम्भितत्वेन सर्वकर्मानु-
गुण्यात् तेषामुल्लेखः ४९
२८. एतदनन्तरं पूजाभेदनिरूपणं तत्र गुरोः पूर्वोदिततत्त्वानु-
संधानं संनिधेराचरणञ्च ५०-५२
२९. स्वप्रतिष्ठिते लिङ्गे तत्तदभीष्टसिद्ध्यनन्तरं सदृशाय
अन्यस्मै पुत्रकसाधकेषु लिङ्गसमर्पणस्य तदलाभे
अगाधाम्भःप्रक्षेपस्य विधानम्, परप्रतिष्ठितस्वयंभवादिलिङ्गे
आसनपक्षे पुराप्रोक्तविधेराश्रयणम् ५३-५५

३०. अधोराख्यस्वच्छन्दतन्त्रप्रामाण्यात्
स्वयंभवादिलिङ्गानाम् अध्वमध्यादवतीर्णत्वेऽपि
सर्वाध्वनः शिवपर्यवसायित्वाद्वा आसनद्वारेण
सर्वाध्वोत्तीर्णस्य पूजनोपदेशः तत्र प्राग्वदेव
आवाहनविसर्जने
३१. पक्षान्तरे मण्डलद्वारेणापि सर्वक्रमानुष्ठानोपदेशः
३२. बहुविधलिङ्गस्य अर्चाविधेरुपसंहारः

५६-५७

५८

अष्टाविंशमाह्निकम्

कारिका-संख्या

१.	नैमित्तिकविधिनिरूपणप्रतिज्ञा	१
२.	परेषां नित्यकर्मद्वारेण नैमित्तिकलक्षणे
सर्वनैमित्तिकतासर्वनित्यतयोरन्यतरदोषप्रसक्तिः	२-३
३.	स्वमते सर्वप्रमातृनियतत्वाऽनियतत्वाभ्यां कर्मणः
नित्यनैमित्तिकविभागः	४-५
४.	श्रीमत्तन्त्रसारवचनात् नैमित्तिकभेदानां त्रयोविंशतित्वं
विशेषार्चानिबन्धनत्वञ्च	६-९
५.	तत्र प्रथमं पर्वविधिनिरूपणे कुलाऽकुलतया पर्वद्वैविध्ये
श्रीयोगसंचरप्रामाण्यात् कुलपर्वणः अष्टतिथ्यात्मकत्वम्
अकुलपर्वणश्च वैपरीत्येन अन्यतिथ्यात्मकत्वम्	१०-१४
६.	भैरवकुलहैडराद्यनेकशास्त्रसंवादात् प्राणाश्रितकालस्य
चक्रभेदसंचारे स्वसंवित्पूर्णतालाभसमयस्य पर्वत्वम्	१५-१६
७.	तत्रैव ग्रन्थद्वये पूरणार्थे पर्वशब्दस्य द्विधा निर्वचनम्	१७
८.	एतदभिज्ञानां सिद्धयोगिन्यादीनां पर्वणि पूजापरत्वम्	१८-१९
९.	पर्वदौ पूर्णसंविदः कामधेनुप्रख्यत्वात् प्रेक्षणादौ
दर्शकसंविददृष्टान्तेन तत्कालमेव तत्तत्फलोदयः	२०-२२
१०.	अन्येषामपि उत्सवागतातिथिन्यायेन अत्र सिद्धयोगिन्यादि-
भिरनुग्राह्यत्वम्	२३-२४
११.	अत्रार्थे हैडरसंवादात् दैशिकाज्ञया पूजनात् हृत्स्थस्य सर्वस्य
सिद्धिप्रदत्वम्	२५-२६
२७-२८
१२.	अत्रैव गुरुदेवततर्पणे प्रमादात् पशुतुल्यत्वम्	२९-३०
१३.	एवं पर्वदिवसेषु अटनादिसर्वस्य अयत्नसिद्धिः	
१४.	सामान्यविशेषाभ्यां पर्वणः षड्विधत्वे मासस्य आद्यपञ्चम-
दिवसयोः श्रीदिनपदव्यपदेशयत्वं श्रीपूर्वकोच्चार्यत्वं
सामान्यत्वञ्च	३१-३२

१५. तुर्याऽष्टमनवमचतुर्दशपञ्चदशदिवसानां
सामान्यसामान्यपर्वत्वम् ३३
१६. एष्वेव भग्नहादेर्विशेषस्य भावात् पर्वणः सामान्यविशेषत्वं
तस्य एकादशमासेषु उपलब्धिः ३४-३५
१७. अत्रैव एकादशधात्वप्रदर्शने षष्ठ्येकादशीद्वादशीत्रयोदशीति-
तिथिचतुष्टयस्य विशेषत्वं शिष्टस्य सामान्यविशेषत्वम्
तत्र कन्यान्त्यजादीनामनुयागचक्रे पूज्यत्वविधानम् ३६-३९
१८. पर्वसु आदियागापेक्षया पूजाकर्मणि अनुयागस्यैव मुख्यतया
अनुष्ठयत्वम् ४०-४१
१९. आश्वयुजमासस्य भग्नहादियोगाभावेऽपि विशेषविशेषरूपत्वम् ४२
२०. फाल्गुनशुक्लद्वादश्या अपि त्रयोदशीवेधे विशेषविशेष-
पर्वत्वम् ४३
२१. त्रिविधस्य पर्वदिनस्य पुनरपि त्रिधा विभागे मुख्यतम-
पूजाकालस्य विशेषविशेषत्वं यत्र पूजयैव काम्यसंपत्तिः ४४-४६
२२. अत्रैव पूजाकालमतिक्रम्य तिथ्यादिसद्भावे वेलाया एव
विशेषत्वं न तिथेरिति केषांचन मतम् ४७
२३. ग्रन्थकृतः गुर्वाम्नाये भग्नहादिभिर्विशेषत्वापादनात् तिथेरेव
मुख्यतया पूज्यत्वं न वेलायाः ४८-५०
२४. अत्रार्थे श्रोत्रिकभैरवकुलशास्त्रादीनां प्रामाण्यात् पर्वदिवसेषु
वेलायोगाऽनभिधानम् ५१
२५. मीमांसोक्तन्यायाश्रयेण विशेषत्वाभावेऽपि तिथेरेव मुख्यतया
पूज्यत्वं तेन च पर्वणां विशेषसामान्यताभिधानम् ५२
२६. श्रोत्रिककुलादावनुक्तस्य ऊर्मिप्रभृतिषूक्तस्य वेलायोगस्य
फाल्गुनाषाढपर्यन्तं पञ्चसु अभीष्टसिद्ध्या श्रावणान्तर्ग-
शीर्षान्तं च पञ्चसु मैत्र्यादिसिद्ध्या सङ्गतिप्रतिपादनम् ५३-५५
२७. तिथौ भग्नहाद्यभावेऽपि वेलायोगस्य तत्त्वभावोदयकारकत्वम् ५६
२८. षडंशयोगिनि दिने विशेषतमपूजाविधानम् ५७
२९. पर्वयागस्य न केवलं काम्याधिकारेणाभिधानमपि तु
नैमित्तिकाधिकारेणापि इत्यत्र भैरवकुलोर्मिशास्त्रयोः
प्रामाण्यम् ५८-५९
३०. तत्र अनुयागसिद्ध्यर्थं चक्रयागनिरूपणम् ६०
३१. श्रीयोगेश्वरमतप्रामाण्याद् अस्य मूर्तियागपदव्यपदेश्यत्वं
मुख्यत्वेन काम्याधिकारत्वञ्च ६१-६२
३२. अत्रैव त्रैशिरसादिप्रामाण्यात् ज्ञानियोगियोजनद्वारा
पूर्णतासादनम् ६३-६४
३३. दीक्षांतरसंवादादपि चक्रयागे ज्ञानिनो दैशिकस्य आत्म-
शिवयोः भोक्तृतया तत्त्वजगतः भोग्यतया अनुसंधानाद्

अचिरेण मुक्तिः	६५-७१
३४. श्रीमन्निशाटनप्रामाण्यादपि ज्ञानिनोऽगण्यपातकित्वं सर्वोत्कृष्टत्वं तत्क्षणमुक्तत्वञ्च	७२-७४
३५. अत एव श्रीयोगीश्वरमतप्रामाण्यात् ज्ञान्याश्रयेण मूर्तियागा-चरणीयत्वं चक्रार्चनासूत्राणञ्च	७५
३६. मूर्तियागानुष्ठानकालनिर्णयः	७६-७८
३७. केवलयामलमिश्रचक्रिवीरसङ्करभेदैः मूर्तियागस्य पञ्चधात्वनिरूपणम्	७९-८१
३८. अत्रैव आवृत्तिक्रमे पङ्क्तिक्रमे वा गुरोः मध्य एवोपवेशनम्	८२-८३
३९. ततः चक्रानुसारेण तत्तद्गुरुसाधकादिरूपचक्रार्चनविधानम्	८४
४०. तत्र एकाराद्यष्टकाष्टकान्तचक्रनिरूपणम्	८५-८६
४१. तत आधारतया पात्रस्य तर्पणम्	८७
४२. पूर्णभ्रमणरूपणत्रतर्पणविधिनिरूपणम्	८८-९०
४३. अत्र तर्पणे स्वगुरुक्रमोक्तक्रमानुसारेण तदग्रपात्रे अवदंशविकिरणविधानम्	९१-९२
४४. पात्राभावे वेल्लिताशुक्तेः पात्रीकरणोपदेशः	९३
४५. तत्र सिद्धामतोक्तविधिप्रदर्शनम्	९४-९८
४६. एवं यागान्ते दक्षिणादानस्य तन्मात्रायाश्चोपदेशः	९९-१००
४७. मूर्तियागस्य सर्वप्रधानत्वम्, काम्यविधौ तु तस्य सप्तकृत्वः करणोपदेशः	१०१
४८. सप्तकृत्वःकरणे देवीवरप्रदत्वादियोजननिरूपणम्	१०२-१०३
४९. देवताशब्दार्थे वीराणां तच्छक्त्यादीनामन्तर्भावः	१०४
५०. देवीनामभावे कुमारीपूजनोपदेशः	१०५
५१. अर्कादिशुक्रान्तग्रहपञ्चकमध्यादेकतमेन युक्तस्य प्रतिपदादि-तिथिश्रवणादिनक्षत्रोपलक्षितस्य एकादशाहर्गणस्य योगपर्वत्वम्	१०६-१०९
५२. योगपर्वणि मूर्तियागस्य अवश्यङ्करणीयतयोपदेशात् तेन ज्ञानिनो मण्डलं विनाऽपि समयित्वलाभे श्रीसिद्धयोगीश्वरी-मतप्रामाण्यम्	११०-१११
५३. ततः श्रीरत्नमालाद्यनेकशास्त्रसंसूचितपवित्रकविधि-निरूपणोपक्रमे प्राधान्येन श्रीमन्मालोक्तविधिनिरूपणप्रतिज्ञा	११२-११३
५४. तदनुसारिपवित्रारोहणमाहात्म्यस्य कुलवेदिभिः तस्यावश्यं-कार्यत्वस्य च निरूपणम्	११४-१२०
५५. तुलपूर्णिमायां तुलाख्ये कार्तिकस्य अन्त्ये दिवसे च पवित्रकविधेरनुष्ठानोपदेशः	१२१-१२२
५६. पाठभेदात् कुलशब्दस्य कार्तिककृष्णान्त्यदिवसाभिधेयत्वं नित्यातन्त्रविदामत्र मतान्तरम्	१२३

५७. मतान्तरे कुलशब्दवाच्यस्य दक्षिणायनस्य पूर्णत्वगमनात्
कुलपूर्णमायाः माघशुक्लान्त्यदिवसत्वम् १२४-१२६
५८. रत्नमालाकुलागमप्रामाण्यात् पवित्रकविधेः दक्षिणायन-
साजात्यात् सर्वथा शुक्लपक्षानुष्ठेयत्वाभिधानम् १२७-१२९
५९. अत्रत्यपवित्रकविधिरूपणे गुर्वादिवशात् तत्त्वादिवशाच्च
गुणग्रन्थिसंख्यानिर्णयः १३०-१३७
६०. ततः समस्ताध्वपरिपूर्णत्वभावनात् गुरुपूजापुरस्सरं
यथाविभवविस्तरं निर्दिष्टकालान्तराले पवित्रक-
विध्यनुष्ठानोपदेशः १३८-१४२
६१. सर्वथैव अस्य कर्तव्यत्वम् १४३
६२. नित्यपूजापरिपूर्णत्वस्य पवित्रकपूजने नैमित्त्यम् १४४
६३. पवित्रकलोपे प्रायश्चित्तानन्तरं पुनःकर्तव्यताविधानम् १४५
६४. श्रीत्रिशिरोभैरवोक्तपवित्रकविधेः शैवतंत्रषट्स्रोतः-
प्रक्रियया निरूपणोपक्रमः १४६-१४७
६५. तत्र पापादिप्रशमनार्थं समयभ्रष्टादीनाम् अधिकारित्वम् १४८-१४९
६६. श्रावणादौ कार्तिकान्ते च शुक्लपक्षकर्तव्यताविधानं
कृष्णपक्षकर्तव्यतानिषेधः १५०
६७. अत्र पवित्रकस्वरूपाभिधाने ग्रन्थपरिमाणस्य तन्तुविन्या-
साधीनत्वम्, व्यक्तादिभेदात् स्थानभेदवत्त्वम् १५१-१५७
६८. विद्यापीठादिभेदाद् ग्रन्थभेदनिरूपणम् १५८-१६१
६९. पवित्रककरणानन्तरं मन्त्रपूजनादिपूर्णाहुतिक्षेपान्ताया
इतिकर्तव्यतायाः निरूपणम् १६२-१७४
७०. ततः मूलमन्त्रपूरणार्थं प्रभुस्तुतिः १७५-१७६
७१. भौतिकनैष्ठिकभेदात् पवित्रकचतुष्टयस्य अनुलोम-
विलोमाभ्याम् अर्पणम् १७७-१७८
७२. अन्येतिकर्तव्यतानन्तरं ततोऽन्यत्रगमननिषेधः १७९-१८१
७३. ततो दैशिकपूजनम् १८२
७४. दैशिकस्य विधिपूरणार्थमाशीर्वादः १८३
७५. ततः देवविसर्जनादिपूर्वकं गुरुणा अगाधाम्बुनि शेषप्रक्षेपण-
स्योपदेशः स्थिरप्रतिष्ठानिषेधश्च १८४-१८५
७६. कुलपर्वदौ पूर्वसूत्रितस्य देवार्चनाधिक्यपूर्वकं नैमित्तिकविधेः
चक्रयागविधेश्च अनुवादः १८६-१८७
७७. तत्र उपायानां तदुपायानाञ्च पूजनविधानम् १८८-१८९
७८. निर्विलम्बमुपेयमयतापत्तेरेव उपायपूजायां तत्र विशेषानुष्ठाने
च नैमित्त्यम् १९०-१९१
७९. अत आत्मोपलब्धिदिनस्यैव मुख्यं नैमित्तिकदिनत्वम् १९२
८०. शास्त्रगुर्वादीनाम् आत्मज्ञानोपायत्वम् १९३

८१. गुरुपत्नीपुत्रादिषु मातृभ्रात्रादिव्यवहारे विद्यासम्बन्धस्य प्रवृत्तिर्नैमित्त्यम् १९४
८२. देहत्यागेऽपि पुत्रपौत्राधिकारस्य बोधोपकार-
सन्तानावधिकत्वम् १९५-१९७
८३. देहस्य नश्वरत्वम् आत्मनोऽविनश्वरत्वम् १९८
८४. स्वातन्त्र्यात् छत्रस्यापि आत्मनः प्रकटीभावे ज्ञानसंतानस्यैव समुचितोपायत्वम् १९९-२००
८५. सदृशज्ञानधारया ज्ञानसन्तानस्य शीघ्रं प्राप्यलाभः २०१
८६. संसारोचितविज्ञानसंततिध्वंसाद् असंसारोचितविज्ञान-
सन्तानेन लोकोत्तरज्ञानलाभः २०२
८७. अत्र आत्मगतगुरुविज्ञानस्य मुख्यं कारणत्वम् २०३
८८. देहभेदेऽपि तत्रार्पणवशाद् गुरुविज्ञानस्यैव उपादानत्वम् २०४
८९. विज्ञानसन्तानस्य देहसन्ततिगयोर्भेदयोः योगीच्छाविष्ट-
शावशरीरवद् अप्रयोजकत्वम् २०५-२०६
९०. यौनसन्ततेर्गुणभावेन गुरुसन्ततेरेव प्राधान्यं तद्वैचित्र्यञ्च २०७-२०८
९१. गुरोस्त्र कारणत्वं तत्पत्न्याश्च सहकारित्वम् २०९
९२. क्वचिद् बाह्यसहकारिणोऽभावेऽपि गुरुभ्रात्रादिसंभवः २१०-२११
९३. तत्परम्परायोगे गुरुवर्गतयाभिधानम्, अस्यैव मुख्य-
सन्तानतया पूजनम् २१२
९४. गुर्वादिः जन्मदीक्षामृतिदिवसत्रयस्य विज्ञानोपायदेहादि-
कारणत्वात् मुख्यं नैमित्तिकदिनत्वम् २१३-२१६
९५. प्रसङ्गात् मरणस्वरूपाभिधाने शिवस्य स्वरूपसङ्कोचाद्
गर्भस्थदेहगतप्राणनोदयद्वारा शरीरग्रहणम् २१७-२१८
९६. गर्भस्थदेहनिर्माणेऽपि प्राणनोदयस्यैव ईश्वरता २१९
९७. गृहीतसङ्कोचस्य देहस्थस्य शिवस्य
संपुष्टदेहप्राणबलस्य कर्मभोगभोगित्वम् २२०-२२३
९८. अत्रार्थे गृहिदृष्टान्तेन स्फुरणमात्रस्य निष्कलतया इन्द्रियादि-
युजस्तु सकलतया अभिधाने श्रीगह्वरप्रामाण्यम् २२४-२२६
९९. कर्मक्षये प्राणयन्त्रविघटनात् प्राक्संस्थानोपमर्दन-
रूपस्य देहयन्त्रविघटनस्य मरणसंज्ञित्वम् २२७-२२९
१००. देहयन्त्रविघटनेऽपि देहान्तरे प्राणनोदयात् प्राग्वदेव
जन्ममृत्यु २३०-२३१
१०१. अस्य सृष्ट्यादेः कर्मबलोपनतत्वे नियत्यादिवैचित्र्य-
भागित्वम् २३२
१०२. अनुग्रहस्य तु कर्मादिनैरपेक्ष्यम् २३३
१०३. अनुग्रहस्य कर्मादिहेतुत्वे परस्परपरिहाररूपदोषः २३४
१०४. अनुग्रहस्य प्रागुक्तक्रमिकतीव्रादिभेदानामनुस्मरणम् २३५

१०५. दीक्षानुग्रहाद् देहान्ते शिवीभावात् पुनर्जन्माऽभावः २३६
१०६. स्वयंभादीनां गृहे मृतानां दीक्षया अपुनर्भूत्वं शिवत्व-
प्राप्तिश्च २३७-२३८
१०७. स्वयंभूनाम् अनुग्रहैकतत्परस्वकृत्यांशस्थितभेदाद् द्वैविध्यम् २३९-२४०
१०८. प्राक्तनानां मर्त्यावतारं विनैव, पश्चात्तनानां तु स्वकृत्यांश-
स्थित्या मर्त्यावतारानन्तरं दीक्षाज्ञानचर्यादिक्रमेण,
शिवात्मतालाभः २४१-२४६
१०९. एवम् उभयत्र मृतानां स्थावरादीनां तद्वत् पुंसां च
अविवेकात् सालोक्यम् २४७-२४८
११०. उभयोरविवेके तमोरजकृतो भेदः, स्थावराणाञ्च
क्रमेण रुद्रतापत्तिः २४९
१११. अत एव सर्वज्ञानादिप्रामाण्यात् तत्त्वविदाऽतत्त्वविदा च
स्थापिते लिङ्गे क्रमेण स्वयम्भूसदृशक्षेत्रादिरूपत्वं
दुष्टविधित्वञ्च २५०-२५३
११२. अतत्त्वविदः सर्वत्रान्यत्वबुद्ध्या मोक्षमोचकत्वयोरभावः २५४
११३. तत्त्वत्रित्प्रतिष्ठापितलिङ्गस्य आयतनत्वेन आश्रयणीयत्वम् २५५
११४. अत्रार्थे श्रीरत्नमालाप्रामाण्याद् योगिनां योगेन अयोगिनाञ्च
तीर्थायतनसमाश्रयेण कालवञ्चनसिद्धिः २५६-२५८
११५. सिद्धिमुक्तिभेदात् तत्त्वधारणाक्षेत्रोपयोगविभागः २५९
११६. ज्ञानिनामधिकारस्य वक्ष्यमाणत्वात् तत्त्वदीक्षितपशूनामत्र
अधिकारः वासनानुसारम् ईशसायुज्यं तत्त्वक्षेत्रयोगश्च २६०-२६२
११७. अत्रार्थे श्रीपूर्वस्वायम्भुवादेः, सिद्धिमन्त्रवीर्यगामित्वे च
शास्त्रान्तरस्य प्रामाण्यम् २६३
११८. क्षेत्रौचित्यादेषां लोकधर्मिणां रुद्रसायुज्यावाप्तिः २६४
११९. सिद्धान्तपुराणादिसंवादाद् एषां नुल्येऽपि रुद्रावतारत्वे
प्राक्कर्मवासनातः कर्मभोगगतं वैचित्र्यम् २६५-२६६
१२०. भावस्य शक्तिरूपानेकाभाससंमूर्च्छनात्मकत्वात्
प्राक्कर्मानुगुणाभासांशस्यैव रुद्रतयोद्रेके उक्तवैचित्र्योपपत्तिः २६७-२६८
१२१. अत्रैव अधिकारिभेदाद् दीक्षोचितस्थानानुसरणप्रतिनियमाभावः
इति वैचित्र्यान्तरप्रदर्शनम् २६९-२७२
१२२. पशुमात्रस्य सालोक्यं दीक्षितस्य सामीप्यं दीक्षितत्वेऽपि
तत्त्वस्थानादौ मृतस्य सायुज्यम् इति निष्कृष्टार्थः २७३
१२३. ऊर्ध्वशास्त्रगस्य तत्र अनास्थया तीर्थाद्याश्रयणे निष्फलत्वम् २७४
१२४. अत्रार्थे आगमसंवादः २७५
१२५. अयोग्यस्यापि मृतिकाले शिवास्थया पूर्णफलभागित्वम् २७६
१२६. अन्यत्र पुण्यस्थलेषु मृतानां स्वर्गभोगोपभोगित्वम्
अधरायतने श्रितास्थानां तिरोहितत्वम् २७७-२७८

१२७. एषामत्र ज्ञानदोषे क्रमात्स्थितिनाशः दीक्षाऽऽयतनज्ञान- दूषितानां चेतसाऽऽचरणे नरकगामित्वम्	२७९-२८०
१२८. दीक्षाऽऽयतनज्ञानेषु अनास्थागतविशेषस्य व्यापारव्याहतेः परिज्ञानं तेषां च संसारकैवल्यभागीतया द्वैविध्यम्	२८१
१२९. स्वास्थ्ये तेषामनुदयः, अस्वास्थ्ये धातुदोषजभोगमात्रत्वम्	२८२
१३०. स्वास्थ्याऽविशेषेऽपि ज्ञानिनाम्, पातञ्जलसूत्रप्रामाण्यात्, संसारसंस्कारप्रबोधस्य जन्मान्तरीयगाढाभ्यासवशात् धातुदोषजन्यत्वेऽज्ञानिनां तु तथाऽनभ्यासात् तस्य शक्तिपातजन्यत्वेऽविप्रतिपत्तिः	२८३-२८६
१३१. अतः ज्ञानिनः संस्कारोदये तिरोधानशक्तेरहेतुकत्वम्	२८७-२८८
१३२. देहस्थज्ञानिनो भोगरूपान्यसांसारिकसंस्कारवत्त्वमपि	२८९
१३३. नैतावता ज्ञानिनो मोक्षः, मृतेश्च जन्मादिवद् भोगरूपत्वं सुखदुःखात्मकद्वैविध्यञ्च	२९०-२९१
१३४. योगिनस्तु मृतौ भावनया तत्तत्त्वगामित्वम्	२९२
१३५. अत्रार्थे श्रीस्वच्छन्दमालिनोशास्त्रप्रामाण्यम्	२९३
१३६. योगिनां मरणाख्यभोगाऽभावः परदेहप्रवेशवद् देहत्यागश्च	२९४
१३७. मृतिभोगस्य मर्मवेदनेन्द्रियमोहमनस्तमोमयत्वम्	२९५
१३८. योगिनः परदेहे बुद्ध्यादिसञ्चारस्य मनःप्रयत्नाधीनत्वाद् अहन्ताप्ररोहान्नात्र मृतिभोगावकाशः	२९६-२९७
१३९. इन्द्रियचक्रस्य मनोऽनुगामित्वे मक्षिकादृष्टान्तः	२९८
१४०. देहापगमेऽपि योगिन इन्द्रियाणां सूक्ष्मतया अन्तरा अवस्थानम्	२९९
१४१. अत्रार्थे परदेहादिसञ्चारिदृष्टान्तः	३००
१४२. लौकिकदीक्षितभेदेन योगिद्वैविध्ये पूर्वेषां क्रमेण शिवत्वमपरेषां भोगमात्रत्वम्	३०१
१४३. योगिनां दीक्षावैचित्र्यं विचित्रफलप्रदत्वञ्च	३०२
१४४. ज्ञानिनोऽपि कम्प्रस्वभ्यस्तभेदेन द्वैविध्यम्, तत्र कम्प्रज्ञानिनां देहान्ते प्रस्फुटज्ञानोदयात् शिवत्वासादनम्	३०३-३०५
१४५. विधायकदेहपातस्य ज्ञानस्फुटत्वे हेतुत्वम्	३०६
१४६. स्वभ्यस्तज्ञानिनां तु जीवन्मुक्तत्वात् सर्वदा स्थित्यादिवत् मृतेरप्यप्रासङ्गिकत्वम्	३०७-३०८
१४७. अत्रार्थे श्रीरत्नमालाशास्त्रकृतस्वशास्त्रसंवादः	३०९
१४८. श्रीरत्नमालावाक्यपाठः	३१०
१४९. अपिना एतद्व्याख्याने ज्ञानिनः जीवनमुक्तताऽभिधानम्	३११
१५०. तात्पर्येण अनन्तकारिकावाक्यपाठः	३१२-३१३
१५१. अस्यैव पदशो व्याख्याने देहसम्बन्धस्य बन्धकत्वाभावेऽपि	

- सति देहे संभावितभेदसंस्काराशङ्कापरिहारार्थं प्रमात्रन्तराणां
तथाबोधनार्थं वा देहपातानन्तर्येण कैवल्यगमनाभिधानोपपत्तिः ३१४-३१९
१५२. अत्रार्थे श्रीमत्त्रैशिरसार्थसंवादानात् ज्ञातनिरुपाधि-
चिदैकधनस्वरूपशिवतत्त्वस्य ज्ञानिनः सर्ववस्तुषु ऐकात्म्येन
अवस्थानात् जन्ममरणादिकल्पनानाम् अनवकाशः ३२०-३२३
१५३. अत्रार्थे गीतार्थसंग्रहः ३२४-३२६
१५४. अत्र अज्ञविषयतया व्याख्याने अन्तकाले इन्द्रियसंमोहादेरौप-
चारिकं देहत्यागत्वं किन्तु यदानन्तर्येण देहस्य काष्ठलोष्ठादि-
सत्त्वादिप्रधानं तत् किञ्चिद्देहान्तरासङ्गिस्मरणात् शक्तिपात-
हेतुकात् सुखदुःखमोहात्मकसंविद्रूपभागित्वम् ३२७-३३१
१५५. स्वभ्यस्तास्वभ्यस्तज्ञानविषयतया व्याख्याने अन्त्यक्षणे
विश्वोत्तीर्णसंविद्रूपादिस्मरणात् तद्रूपतापत्तिः ३३२
१५६. प्राक् चिदधिष्ठेयदेहस्य तादात्म्यवृत्तितः चिदधिष्ठानत्वमेव
अत्र मरणं प्रलीनत्वं वा ३३३
१५७. संविदधिष्ठेयत्वाविशेषेऽपि नीलादिभ्यो सर्वाधिष्ठेयपूर्वत्वाद्
देहस्य विशेषाभिधानम् ३३४-३३५
१५८. चिति तादात्म्यवृत्तेरभावात् नीलादीनां न प्रलीनत्वम् ३३६
१५९. तादात्म्यवृत्तौ प्राग्जन्मगतान्त्यक्षणस्मरणस्य नैमित्त्यम् ३३७
१६०. अनेन देहत्वाविशेषेऽपि प्राणदाईयस्य नैमित्त्यमिति
कल्लटोक्तेरुपपत्तिः ३३८-३३९
१६१. अन्त्यक्षणस्मरणस्य भाविदेहहेतुत्वनिरूपणम् ३४०
१६२. देहान्तरासंगिस्मरणस्य असर्वज्ञप्रमात्रगोचरत्वम् ३४१
१६३. बन्धादिस्मरणस्य देहान्तरासंगित्वाभावात् नाऽन्त्यत्वम् ३४२
१६४. मृगीभावरूपपौराणिकदृष्टान्तेन अनुभवस्य एतादृशस्मरणानु-
गुण्यप्रदर्शनम् ३४३-३४४
१६५. एतद्वासनाया एव जन्मान्तरहेतुत्वेऽनुभवस्य
काकतालीयवदवस्थानम् ३४५-३४६
१६६. भूतभाविनोः स्फुटस्फुटीक्रियमाणयोः विषययोः
भेदाद् अनुभवभावनयोः स्वरूपभेदः ३४७-३४८
१६७. गाढमूढेष्वपि संस्कारप्रबोधोन्मिषितस्मरणद्वारेण
भावनायाः देहान्तरवैचित्र्यहेतुत्वम् ३४९-३५०
१६८. देशादिव्यवधानेऽपि भावनायाः भाविविषयत्वाद् देहान्तर-
प्रसवने न विप्रतिपत्तिः ३५१-३५२
१६९. देहान्तरोदयस्य भावनामात्रोपनतत्वेऽपि स्वप्नवत्
सर्वजनसंवेद्यत्वम् ३५३
१७०. स्वप्ने भासमानानां बन्धादीनां स्वप्नद्रष्टृणां वा स्वाप्नवस्तुनः
सर्वजनसंवेद्यत्वम् ३५४

१७१. प्रमात्रन्तरेणात्र व्यापारव्याहारादिदर्शनाद् अनुमाने स्वप्नजाग्रतोः तुल्यभ्रान्तित्वम्	३५५
१७२. प्रमातृवचोबलाधीनं स्वप्नमिथ्यात्वम्	१५६
१७३. स्वप्नदृष्टप्रमातृणाम् असदभावे प्रमाणविरहः	१५७
१७४. प्रमात्रन्तरसदभावस्य स्वसंविन्निष्ठत्वेऽनुमानस्य प्रामाण्यम्	३५८
१७५. एवं प्रात्यक्षी प्रतीतिरपि	३५९
१७६. प्रबोधस्य भावनानुसारित्वसिद्धिः	३६०
१७७. अतोऽन्त्यक्षणे ब्रह्मविद्याश्रवणपवित्रितस्य पशोर्मुक्तिः	३६१
१७८. अनेन प्रागुक्तगीतावचनस्य अर्थकतानतोपोद्वलनम्	३६२-३६३
१७९. अत्रैव एतदर्थानभिज्ञानां व्याख्यानान्तरेषु अनुपयोगित्वा- भिधानं स्वयं तदनूद्य अदृष्टे हेतुत्वकथनञ्च	३६४-३६५
१८०. स्वमृतिपरीक्षणस्य श्रीशंभुनाथोपज्ञत्वं मृत्युभीतिप्रशमकत्वञ्च	३६६
१८१. मृतिवत्त्वाभिज्ञानां देवानां शिवतुल्यत्वम्	३६७
१८२. प्रकृते लौकिकोत्सवानामपि पर्वतुल्यत्वम्	३६८
१८३. विपत्प्रतीकारप्रमोदाऽदभुतदर्शनेषु त्रिनैमित्तिकेष्वपि विशेषपूजनाधिक्येन पर्वताप्रतिपादनम्	३६९-३७०
१८४. तदनन्तरं योगिनीमेलकस्य हठतः प्रियतो भेदाद् द्वैविध्यं मन्त्रोद्धारप्रसङ्गे वक्ष्यमाणत्वञ्च	३७१
१८५. अवश्यंभाविनः ज्ञानलाभाद् योगिनीमेलकस्य तद्वत् स्वसंतानादिमेलनस्य च नैमित्तिकत्वम्	३७२
१८६. योगिन्यादिसंविदसु परस्परं प्रतिसंक्रमणात् संकुचितायाः संविदः सर्वाकारताप्राप्तिः अत्रार्थे प्रमाणम्	३७३-३७४
१८७. सर्वाकारत्वे संविन्मयीभावाद् गीतनृत्तादौ प्रत्येकत्र संविदः आनन्दनिर्भरं पूर्णत्वम्	३७५-३७६
१८८. ईर्ष्यादिसङ्कोचाभावात् तन्मयीभूतानां पूर्णानन्दमयत्वम्	३७७
१८९. अतन्मयेषु संविदः प्रतिघातः	३७८
१९०. मेलकादौ अतन्मयस्य प्रवेशनिषेधः तन्मयस्य तु तदनुज्ञानम्	३७९-३८०
१९१. तत्र प्रमादात् प्रविष्टेऽतन्मये आचारभेदनिषेधः	३८१
१९२. तस्य ज्येष्ठाविद्धत्वे तन्मयीभावः, वामाविद्धत्वे तु समयघातादि	३८२
१९३. प्रवेशस्य सयत्नरक्षणविधाने प्रविष्टस्य विचारनिषेधे च श्रीमत्पिचुमतप्रामाण्यम्	३८३
१९४. लोकाचारपरे प्रविष्टेऽतन्मये आम्नाताचारनिषेधः तद- सन्निहितत्वे पुनश्चक्रपूजनविधानम्	३८४
१९५. व्याख्याविधिनिरूपणप्रतिज्ञा	३८५
१९६. देव्यायामलशास्त्रप्रामाण्याद् गुरोः पञ्चधात्वम्	३८६
१९७. स्वभ्यस्तज्ञानस्य तदभावे अस्वभ्यस्तज्ञानस्यापि	

व्याख्याधिकारित्वम्	३८७
१९८. अत्रार्थे श्रीभैरवकुलप्रामाण्यम्	३८८
१९९. संपूर्णज्ञानताया एव गुरोर्लक्षणत्वेऽपि ज्ञानित्वकर्मित्वादि- लक्षणभेदानाम् अवान्तरत्वम्	३८९
२००. एतत्समर्थनभङ्ग्या देव्यायामलप्रामाण्याद् गुरोरुच्छुष्मादि- हुलुहुलान्तदशधात्वप्रतिपादनम्	३९०-३९३
२०१. व्याख्यार्थमेवंविधस्य गुरोरभ्यर्थनीयत्वम्	३९४
२०२. गुरुणा स्वशासनीये परशासनीये वा यथाशक्तिपातं मर्मस्थान- ग्रहणत्यागपुरस्सरं व्याख्यानोपदेशः (श्रुतविधेरपि आसूत्रणम्)	३९५-३९६
२०३. विद्यापीठरचनदेवादिपूजनचक्रादिसंतर्पणानन्तरं सम्बन्धपूर्वकं व्याख्यानारम्भविधानम्	३९७-३९९
२०४. ससम्बन्धव्याख्यानशैल्याः सविस्तरनिरूपणम्	४००-४०३
२०५. उत्तरकालं दृष्यस्य पूर्वपक्षतया आदावाधानात् शिष्यबुद्धौ अविलम्बमारोहः	४०४
२०६. भाषान्यायवादलयक्रमादीनां शिष्यसंबोधोपायत्वं तदनुसारं गुरुणा व्याख्याश्रयणम्	४०५
२०७. वाच्यसमापने चक्रपूजनं ततोऽपरवाच्यनिरूपणम्	४०६
२०८. व्याख्यान्ते क्षमाविसर्जनानन्तरं अगाधजले क्षेपः, शास्त्रस्यादौ मध्येऽन्ते च विशेषपूजनविधानम्	४०७
२०९. ततः प्रसङ्गप्राप्तायां समयनिष्कृतावपि विशेषपूजनाभिधानम्; निर्विकल्पानां शास्त्रीयनियन्त्रणाऽभावेऽपि अनुग्रहार्थं प्रायश्चित्ताचरणोपदेशः	४०८
२१०. देवीप्रश्नप्रतिवचने स्थितिरक्षार्थं प्रायश्चित्तोपदेशादत्रार्थे श्रीपिचुप्रामाण्यम्	४०९-४११
२११. अतत्त्वविदां चर्यामात्रैकप्रवणानां चित्तदोलनात् ज्ञानक्षयः	४१२
२१२. निर्विकल्पानाम् अतत्त्वविद्भिः सह संपर्कनिषेधः, संपर्के तु दोलारूढमतिपरिहरणार्थं प्रायश्चित्ताचरणविधानम्	४१३-४१४
२१३. अत्र श्रीरत्नमालाश्रीपूर्वब्रह्मयामलानाम् अर्थसंवादानात् प्रायश्चित्तवैचित्र्याभिधानम्	४१५-४१८
२१४. पुनश्च ब्रह्मयामलसंवादाद् एतन्निदर्शनोपबृंहणम्	४१९-४२२
२१५. श्रुतविध्यनन्तरं श्रीसिद्धयोगीश्वरीमतानुसारं गुरुपूजाविधानम्	४२३
२१६. पूर्वोक्तलक्षणोपेतस्य त्रिकार्थविद एव गुरुतया ग्राह्यत्वम्	४२४
२१७. गुरुपूजने इतिकर्तव्यतानिरूपणम्	४२५-४२८
२१८. दक्षिणाभिः गुरुतोषानन्तरं तत्त्वज्ञस्य अधिकारित्वप्राप्तिः	४२९
२१९. गुरुपूजनाऽपूजनाभ्यां बन्धमोक्षावित्यत्रार्थे स्कन्दयामलप्रामाण्यम्	४३०
२२०. प्रागुक्तदक्षिणादानस्य यागाङ्गविषयत्वं साम्प्रतिकस्य तु गुरुतुष्टिविषयत्वम्	४३१

२२१. तदनुज्ञया यथाविभवं शिष्यद्वारकचक्रपूजनोपदेशः	४३२
२२२. गुरुयागाऽननुष्ठाने कृतस्यापि सर्वस्य निष्फलत्वम्	४३३
२२३. गुरोरसन्निधाने तस्य साङ्कल्पिकपूजनविधानं तद्द्रव्यस्य देवतार्थं भक्तार्थं वा विनियोगः	४३४
२२४. नैमित्तिककर्मनिरूपणोपसंहारः	

एकोनत्रिंशमाह्निकम्

कारिका-संख्या

१. रहस्यविधिनिरूपणप्रतिज्ञा	
२. निर्विकल्पदशारूढप्रायाणां कुलप्रक्रियायामधिकारः	१
३. क्रमपूजनोक्तं कुलप्रक्रियावैलक्षण्यम्	२-३
४. कुलशब्दव्याख्याने अर्थान्तराणि	४
५. यागस्य तथात्वेन समस्तभावजातदर्शनरूपत्वम्	५
६. वीरस्य सर्वाचरणस्य कुलयागत्वम्	६
७. कुलयागस्य आधारषट्कत्वं प्रतिभेदं विभेदित्वञ्च	७
८. अत्र स्नानादीतिकर्तव्यताविधिनिषेधाऽभावः	८
९. त्रैशिरसमतप्रामाण्यात् संविन्मात्रसारकुलज्ञानस्य अत्रार्थे नैमित्त्यम्	९
१०. वास्तवशुद्ध्यशुद्धिविभागाऽभावात् शास्त्रनिषिद्धद्रव्यस्य अत्रोपयोगविधानम्	१०
११. श्रीब्रह्मयामलप्रामाण्यात् निषिद्धमध्ये मद्यस्य शिवरसत्वम्, तत्र पिष्टादित्रिविधस्य द्राक्षोत्थस्य च क्रमेण भोगमोक्षोपकरणतया पानोपदेशः	११-१३
१२. श्रीमत्क्रमरहस्यबलात् त्रयाणाम् अर्घपात्रयागधामदीपानां प्राधान्यं तत्र कौलिकाय यतनीयत्वोपदेशश्च	१४-१६
१३. अस्मद्दर्शने अर्घ्यकप्राधान्यात् तदनुगुणद्रव्यजाताभिधाने शङ्कावर्जनम्	१७
१४. कुलयागे क्रमनिरूपणं तत्र परमालिनीमातृसद्भावेऽपि मंत्रत्रयेऽपि अन्यतमेन दाहाऽऽप्यायनरूपशुद्धेः अभिधानम्	१८-१९
१५. दीक्षितुकामेन यागोपकरणशोधने शक्त्यैकोपकारित्वम्	२०
१६. प्रोक्तमन्त्रत्रये भोगमोक्षभेदात् संपुटभेदपूर्वकं सर्वकर्मसु मालिन्या विनियोगविधानम्	२१
१७. आनन्ददायिभिर्द्रव्यैरर्घपात्रप्रपूरणं प्रागुक्तमन्त्रतादात्म्याद् आत्मभैरवताभावनञ्च	२२
१८. एवंभावनया बहिरन्तश्च आत्मनः तर्पणोपदेशः	२३

१९.	पूर्णात्मदिदृक्षया बहिरर्चाविधानम्	२४
२०.	द्वादशांगुलीनां बहीरूपत्वे यागाधारतया निरूपणम्	२५-२६
२१.	तत्र अर्चाक्रमनिरूपणे क्रमेण सिद्धचतुष्कपूजनोपदेशः	२७-२८
२२.	पूर्वादिदिक्त्रये पत्नीसकलत्रपुत्रद्वययोगेन खगेन्द्रादिसिद्धत्रयस्य उत्तरस्यां पत्नीसकलत्रपुत्रषट्कयोगेन मत्स्येन्द्रस्य पंक्तिक्रमेण पूजनोपदेशः	२९-३२
२३.	तत्षड्युगमविशदनम्	३३-३४
२४.	एतेषां षण्णां साधिकारत्वं अनवच्छिन्नचित्रसन्ततित्वञ्च	३५
२५.	ओवल्लिमुद्राद्युग्माधरपल्लिपीठषट्कक्रमेण एतच्चित्रत्वप्रदर्शनम्	३६-३९
२६.	एतदभिज्ञस्य तत्कालं सिद्धिलाभः	४०
२७.	निरधिकारराजपुत्रषट्कस्य नामतोऽभिधानम्	४१
२८.	अधिकारस्य कुलवर्त्मनि वीर्यप्रसरत्वम् ऊर्ध्वरितसस्तु तदप्रसरत्वम्	४२
२९.	श्रीमत्कालीकुलोदितानां सपत्नीकगुर्वन्तराणाम् अमूर्तत्वादत्र पूजननिषेधः	४३-४४
३०.	तत्स्मरणमात्रानन्तरं क्रमेण मातृकामालिनीमन्त्रचक्र-पूजनोपदेशः	४५
३१.	मन्त्रचक्रात्मके कुले चितेः कुलेश्वरीत्वं परामातृसद्भाव-पदाभिधेयत्वञ्च	४६-४७
३२.	कुलेश्वर्या एव विविधासु पूजासु एकवीरतया यामलक्रमेण वा विनियोगः	४८
३३.	उत्तरस्मिन् क्रमे चिदानन्दैकधनयामलस्य तदभिन्नतया रश्म्योधरूपदेवतागणस्य च पूजनोपदेशः	४९-५०
३४.	रश्मीनां द्वादशके अष्टाष्टके चतुष्के च पूज्यतया उपातेऽपि तामामिच्छानुविधायित्वाद् आनन्त्यम्	५१
३५.	तथापि मुख्यया वृत्त्या अष्टकद्वयस्य यामलक्रमेण संपूजनोपदेशः	५२-५३
३६.	दीपचरोरेव प्राधान्याद् दीपमालाया अष्टाष्टकत्वम्	५४
३७.	दीपानां मूलविद्याक्षरसंख्याकत्वम् इति प्रकारान्तरे श्रीरत्नमालाशास्त्रप्रामाण्यम्	५५
३८.	श्रीमाधवकुलसंवादात् पीठक्षेत्रादियुक्तकुलक्रमपूजनविधानाद् अर्चाप्रकारे मतान्तरासूत्रणम्	५६-५७
३९.	देहे पीठानां स्थाननिर्देशः तेषाञ्च चक्रन्यस्यत्वेन स्मरण-विधानम्	५८-६३
४०.	स्मरणेन पीठतत्क्षतीनामहंतयानुसंधानात् तद्वृत्तिपरत्वात् सिद्धिः	६४-६५

४१.	न्यस्यपीठविधिदृष्ट्या चक्रस्य तद्गतमातङ्गादिगुरुतत्पत्नीनाञ्च नवधात्वम्	६६
४२.	तद्गृहाणामेव नवविधपीठत्वं तासां चक्रिण्याः मुख्यत्वम्	६७
४३.	चक्रोदये कुण्डलिनीतया मध्ये कुलेश्वरीतया, अन्ते च सङ्कर्षणीतया एकवीरक्रमेण यामलक्रमेण च चक्रयुक्ताया अस्या एव पूजनोपदेशः	६८-६९
४४.	पीठानां श्मशानयोगिनीसाहित्येन त्रिशस्त्रिशः पूजाविधानम्	७०-७१
४५.	चतुर्विंशतिदीपानां सर्पिषा नैवेद्यतापादनम्	७२
४६.	यागमध्यानुष्ठितस्य अद्वैतरूपत्वं सिद्धान्ताद्युक्तमन्त्राणां समलत्वान्निर्जीवत्वमित्यत्र पक्षान्तरम्	७३-७४
४७.	अतः तत्रत्योपकरणजातमपहाय अत्रत्याश्रयणाद् अयत्नतः मन्त्रसिद्धिः, पीठस्तोत्रपाठविधानञ्च	७५-७७
४८.	यद्वा वीररूपाणां युग्मरूपाणां वा केवलशक्तीनां पूजन-विधानम्	७८
४९.	केवलशक्तिपक्षे कौलेशस्य यामलयोगेन शक्तितर्पणात् पूजासंपत्तिः	७९
५०.	संविदि भेदाश्रयक्रमाभावात् तर्पणस्य देशकालानवच्छिन्नत्वम्	८०-८१
५१.	श्रीयोगसञ्चारप्रामाण्यात् क्रमप्राप्तजपस्य चित्रस्वरूपत्वे स्थानभेदात् त्रिलक्षादिषोडशलक्षान्तभेदवत्त्वनिर्णयः सर्वत्र च दशांशेन होमविधानं प्राणस्य द्विर्भ्रमणञ्च	८२-८८
५२.	द्विर्भ्रमणस्य विकासाङ्कुचनात्मकत्वान् निर्गमप्रवेशपरत्वं नरशक्तिशिवात्मकत्वञ्च	८९
५३.	अतः प्राणात्मनोः भेदेन विकल्पननिषेधः, तथात्वे सिद्धिमुक्ति-विदूरत्वात् प्राणचारे षोडशलक्षादिजपविधानम्	९०-९१
५४.	एकान्तादिलक्षणाभिधानपूर्वकं होमस्य दशांशताभिप्राय-निरूपणम्	९२-९६
५५.	श्रीशंभुनाथोपज्ञतया दौतविधिनिरूपणोपक्रमे बाह्यस्थशक्त्या साकमर्चनस्य रहस्यविधिसंज्ञित्वम्	९६
५६.	श्रीयोगसंचारप्रामाण्याद् देहे मद्यमांसयोरुपायतया मैथुनस्य फलतया आनन्दब्रह्मैक्यात् त्रितयसेविनः ब्रह्मचारिपद-व्यपदेश्यत्वम्	९७-९८
५७.	कुलमार्गविहिताऽकारिणां तद्वर्जितकारिणाञ्च पशुत्वं रौरवगामित्वञ्च	९९
५८.	तद्वतोऽभेदित्वं मुख्यलक्षणत्वाद् दूतीचयने वर्णाद्यप्रासंगिकत्वम्	१००
५९.	जन्याजनिकासहजानां साक्षात्पारम्पर्येण वा द्वैधे दूतीनां षड्विधत्वम्	१०१-१०२
६०.	अत्रार्थे श्रीसर्वाचारहृदयप्रामाण्यम्	१०३

६१. शक्तिशक्तिमतोः मेलकरूपत्वात् ज्ञानिदूतीभ्याम् अन्तरङ्ग-
क्रमेण मुख्यचक्रपूजनस्य उपदेशः १०४
६२. आनन्दसंदोहिनोऽन्तरङ्गत्वं मुख्यचक्रत्वम् अतथाभूतस्य च
अनुचक्रत्वम् १०५
६३. चक्रशब्दप्रवृत्तौ धातुचतुष्टयनिमित्तत्वम् १०६
६४. बहिर्यागस्य तर्पणत्वं विकासपदव्यपदेश्यत्वञ्च १०७
६५. चक्रानुचक्रान्तरगात्पानाद्यात्मनः बाह्यात् चितो विकासः १०८
६६. अनुचक्रतर्पणान्मुख्यचक्रैकात्म्यलाभः १०९
६७. अत्रार्थे त्रिशिरसस्तन्त्रसंवादः ११०
६८. स्वस्वभोगेन स्वात्मचमत्कारोल्लासादनुचक्रदेवीनां
मध्यमसंविच्चक्रविश्रान्तिः १११
६९. तनुमात्रस्थानां स्ववृत्त्यौदासीन्याद् बहिरौमुख्याभावः ११२
७०. अनुचक्रदेवीनां मुख्यचक्रविश्रान्त्या शक्तिशक्तिमतोः
युगलस्य संघट्टासादनम् ११३
७१. तादृग्युगलेन अनुचक्राणामपि क्षोभात् तेषां तन्मयत्वम् ११४
७२. एवंभूतयामले संघट्टविसर्गोदयः तस्य शान्तोदितावस्थाद्वय-
हेतुभूतकौलसंविद्रूपत्वम् ११५-११६
७३. एतत्संविदावेशस्य अवश्यंकरणीयत्वम् ११७
७४. शक्तिशक्तिमदुभयगतत्वेन शान्तोदितरूपयोः उदयविलया-
मर्शनेन वैसर्गिकधामप्रवेशः ११८-११९
७५. तयोर्मध्ये उदितस्य पारस्परिकत्वं शान्तस्य आत्मगतत्वमिति-
विशेषेऽप्युभयोर्यामलरूपत्वम् १२०
७६. उभयसाम्येऽपि शक्तेरेव गर्भधारकत्वं न तु शक्तिमतः १२१
७७. अतः शक्तेः प्रविकस्वरमध्यधामत्वं कुलार्थसंक्रमणे योग्यत्वं
गुरुणा नृषु तद्द्वारा ज्ञानसञ्चारणञ्च १२२
७८. प्रोक्तसमस्तार्थसंग्रहार्थं गुरुणा शक्त्याश्रयणे श्रीमत्कल्लटनाथ-
वाक्यसंवादनम् १२३
७९. योगिनीवक्त्रस्य मुख्यचक्रत्वम् यत्र संप्रदायानुष्ठानात्
ज्ञानसंप्राप्तिः १२४
८०. वक्त्राद्वक्त्रस्थज्ञानस्य अलेख्यत्वम् १२५
८१. शान्तोदितधामद्वये विसर्गसत्तानुसंधानाद् अनवच्छिन्नपद-
विश्रान्तिः १२६
८२. एवं बुभुक्षूणामपि कृते कुलसंज्ञकाभ्युदितरूपस्य परस्परवक्त्र-
गत्वेन आहरणस्य तेन च पूजनस्य विधानम् १२७-१२८
८३. चर्यामात्रैकरूढानामप्यत्रैव चक्रस्थदेवतापरिकल्पनेन
विज्ञानोपलब्धिः १२९
८४. शक्तिगतमुख्यचक्रेऽभ्युदितेन रूपेण चक्रस्थदेवतानां रथायथं

पूजनविधानम्	१३०-१३२
८५. देहगतशान्तात्मनि चक्रेऽपि आसां पूजनात् शान्तशिव- पदावाप्तिरासाम् उपरतवृत्तिवन्निरानन्दम्	१३३-१३४
८६. अनुचक्रस्थदेवतागणस्यापि स्वरूपलाभाय औन्मुख्याद् आनन्दसाकांक्षत्वम्	१३५-१३६
८७. अस्य करणरश्मिगणस्य निजनिजविषयार्पणवशाद् चक्रेश्वर- स्यापि बहिरौन्मुख्यम्	१३७-१३९
८८. विसर्गशब्दस्य प्रवृत्तिर्नैमित्त्यं संघट्टप्रोदितशान्ततया त्रैविध्यञ्च	१४०
८९. अत्रार्थे श्रीतत्त्वरक्षणादिशास्त्रत्रितयोंपज्ञताप्रदर्शनार्थं क्रमेण मेलककुण्डलिङ्गतया श्रीगमशास्त्रसंवादनम्	१४१
९०. स्त्रोतोद्वयस्य मध्यधामविश्रान्तिपर्यन्तं समावेशानन्तर्येण शान्तोदितयोः निराकारभावसंप्राप्त्या अनुभवाभिव्यञ्जकत्व- कथने त्रिशिरोभैरवप्रामाण्यम्	१४२-१४५
९१. अत्रैव अभ्यासोपदेशः	१४६
९२. त्रिविधविसर्गसमावेशे स्वारसिकपरामर्शस्य मन्त्रवीर्यत्वं तत्रैव मन्त्रोदयवेत्तृत्वम्	१४७-१४८
९३. अत्रैव नादवृत्त्या मुहुरनुसंधानविधानम्	१४९
९४. त्रिदलस्य कमलस्य मध्ये रजोरेतःकलानां सङ्गाद् अङ्कुरस्य सृष्टित्वमिति श्रीयोगसञ्चाराभिधानाद् अस्यैव मुद्रावीर्यत्वम्	१५०-१५२
९५. अनेन मुद्राबन्धेन तुर्यस्थितिलाभः	१५३
९६. षडरमुद्रायामावेशे शक्तिशक्तिमतोरन्योन्यस्य पानोपभोग- विमर्शस्य अव्यक्ताद्यष्टभेदभिन्नपरनादमयं मान्त्रवीर्यत्वम्	१५४-१५५
९७. अत्रैव चक्राष्टकरूढस्य सततजपवशाद् अष्टकलाभेदित- भैरवाष्टकपदलाभः	१५६
९८. चक्राष्टकस्वरूपम्	१५७
९९. कुचादारभ्य ओष्ठपुटपर्यन्तम् अष्टविधनादभैरवत्वम् तस्यैव मान्त्रीव्याप्तित्वम्	१५८-१५९
१००. भैरवाष्टकस्य नाम्ना निर्देशः चन्द्रादुन्मनान्ताया व्याप्ते- र्निर्दर्शनम्	१६०
१०१. एवं व्याप्तिभावनादस्य जीवन्मुक्तिः परभैरवीभावश्च	१६१
१०२. एवंविधमेलकाद् गृहीतजन्मनः योगिनीभूपदव्यपदेश्यत्वं श्रीवीरावलिशास्त्रप्रामाण्याद् गर्भगत्वेऽपि शिवरूपत्वम्	१६२-१६३
१०३. श्रीवीरावल्याद्यनेकशास्त्रार्थगर्भीकाराद् अत्र मुख्यचक्रयागे आदियागशब्दप्रवृत्तिः	१६४-१६५
१०४. मन्त्रमुद्रात्मपीठद्वयानुसंधानमात्रेण आदियागपरायणस्य विद्यामन्त्रयोन्यासाद् विद्यामन्त्रात्मकपीठयुग्मस्य अत्रैव मेलनविधानम्	१६६-१६८

१०५. एतन्मेलनस्यातिरहस्यरूपत्वम् १६९
१०६. अत्रैव देहस्य लिङ्गतया पूजाधामतया च मुख्यमण्डलत्वं
यत्र सदा देवताचक्रपूजनस्य आनन्दसंदोहिभी रसैः
शान्तोदितक्रमेण तत्स्पर्शस्य च विधानम् १७०-१७३
१०७. तत्स्पर्शोद्बुद्धसंविच्चक्रेश्वरस्य परमधामलाभः १७४
१०८. अनुयागोक्तविधिनाऽपि एवमेव अन्तःतर्पणविधानम् १७५
१०९. अत्र निजस्तोत्रैकदेशसंवादः १७६
११०. श्रीवीरावल्यादिमर्यादया देहस्य परमयागत्वम् १७७
१११. देह इव प्राणेऽपि अपानचान्द्रचक्रेण देवतागणतर्पणोपदेशः
येन अविलम्बं ज्ञानसिद्धिः १७८-१८०
११२. यद्वा देहादिभिः संविन्निष्ठतयैव देवीचक्रतर्पणोपदेशः १८१
११३. देहस्थसंविदः कालानलसमप्रभात्वदर्शनाद् एवं तर्पणम् १८२
११४. अत्रार्थे श्रीवीरावलिशास्त्रप्रामाण्यात् सर्वदेवतासङ्केतस्थानतया
श्मशानप्राये स्वात्ममात्रविश्रान्ते शरीरे प्रविष्टस्य
सर्वस्य सिद्धिः १८३-१८५
११५. दीक्षाविधिनिरूपणोपक्रमः तत्र निर्णीतौचित्ये शिष्ये
दीक्षाविधानम् १८६
११६. तत्रेति कर्तव्यतायां शिवहस्तविधिनिरूपणम् १८७-१९०
११७. तत्र शिष्यहस्तयोः प्रेर्यत्वेन तन्मूर्ध्नि च प्रेरकत्वेन
देवीचक्रार्चनोपदेशः १९१
११८. पक्षान्तरे श्रीरत्नमालोक्तनीत्या करस्तोभस्य सद्यःप्रत्यय-
कारकत्वम् १९२-१९४
११९. अनेनैव विधिना गुरुणा शिष्यद्वारा चरोः दन्तकाष्ठस्य च
ग्राहणं पातनञ्च १९५
१२०. नेत्रपटग्रहाद्यात्मना करस्तोभेन लक्षितस्य शक्त्यावेशस्य
शक्तिपातवैचित्र्योपकृतत्वम् १९६
१२१. श्रीपूर्वभोगहस्तकप्रामाण्यात् करस्तोभस्य समयित्वे हेतुत्वम् १९७
१२२. श्रीमदानन्देश्वरोक्ते प्रक्रियान्तरे चर्वादिगदाने निश्शङ्कस्य
निर्विकल्पसंविन्मयत्वं सशङ्कस्य च समयित्वं क्रमेण
सिद्धिभागित्वञ्च १९८-२००
१२३. अतः पुत्रकदीक्षानिरूपणे मालिनीन्यासे श्रीरत्नमालोक्त-
क्रमनिरूपणम् २०१
१२४. तत्र गुरुणा शक्त्यनुसंधानात् शिष्यगतपाशतत्त्वकलादि-
शोधयदाहानन्तरं शिवे योजितायाः शक्तेः सजातीयपोषकत्वं
विजातीयदाहकत्वञ्च २०२-२०६
१२५. एवं दग्धपाशे शिष्ये रुद्रशक्तिसमावेशात् चितिशून्यप्राणबुद्धि-
बहिर्देहेषु शक्तिपाततारतम्यवशात् क्रमेण आनन्दोद्भवकम्प-

निद्राघूर्णीनां पञ्चचिह्नानाम् उदयः	२०७-२०८
१२६. स्तोभितपाशस्य शेषभोगवशात् तदैव देहपाताऽप्रसक्तिः	२०९
१२७. अनायातशक्तिपातत्वाद् अनावेशे शक्त्या शिष्यस्य बहिरन्तर्दाहस्य लोष्ठवत्परित्यागस्य वा विधानम्	२१०
१२८. एवं परित्यक्तशिष्यस्यैव संसारविषयत्वे सदभावशासने सप्रत्ययदीक्षोपदेशः	२११
१२९. तत्र सविन्दुस्त्र्यूमादिपिण्डत्रयस्य व्यस्तत्वेन स्तोभकारित्वम्	२१२-२१३
१३०. अत्रैव इतिकर्तव्यताविधाने पिण्डत्रयमध्यादेकतमस्य मन्त्रस्य जपात् शिष्यस्तोभाभिधानम्	२१४-२१६
१३१. अनेन शिष्यस्य क्रमेण सर्वाध्वदर्शनसंपत्तिः सर्दशास्त्रवेत्तृत्वञ्च	२१७-२१८
१३२. प्रतिनियतभोगेच्छुं प्रति योग्यतावशात् पृथक्तत्वाभ्यास- विधानम्	२१९
१३३. अस्य शेषवृत्तितया जाग्रदादिपञ्चावस्थासमन्वित- कुलक्रमव्यागविधानम्	२२०-२२१
१३४. एवं जाग्रति सर्वमन्त्रस्य, स्वप्ने एकस्य, सुषुप्ते भैरव- त्रयस्य कुलेश्वर्योः, तुर्ये कुलेश्वर्याः, तुर्यातीते कुलेश्वरस्य पूजाप्रवृत्तिः	२२३
१३५. पिण्डस्थाद्यवस्थापञ्चकेऽपि अस्यैवातिदेशः	२२४
१३६. ततः क्रमेण दीपाष्टकचतुष्पष्टिपूरणभेदात् कुलेश्वरयोः कुलाष्टकाऽष्टाष्टकपूजनभेदात् शिवहस्तप्रकरणोदिताध्वना साधकाचार्ययोः अभिषेकविधिनिरूपणम्	२२५-२२९
१३७. अभिषिक्तयोरनयोर्मध्ये तुर्यपादव्याख्यापुरस्सरं सिद्धिप्रदत्वम् आचार्यस्य च मुक्तिप्रदत्वम्	२३०-२३१
१३८. अनयोः शाम्भवादित्रिविधज्ञानवत्त्वं स्वक्रियानुष्ठानार्थम् आज्ञादानसामर्थ्यञ्च	२३२
१३९. श्रीवीरावलिभैरवप्रामाण्याद् ब्रह्माद्यष्टकस्य प्रत्येकं तादात्म्येन वृत्तेरात्मङ्गमीकरणात् शिष्ये गुरुद्वारा संक्रमणस्य पराभिषेक- शब्दव्यपदेश्यत्वम्	२३३-२३५
१४०. ततो वेधदीक्षानिरूपणोपक्रमः, तस्य बुभुक्षुविषयत्वं स्वभ्यस्तयोगाधिकारित्वम्	२३६
१४१. वेधदीक्षाया बहुधात्वम्, तत्र ऊर्ध्वोर्ध्वप्रवेशात् शिष्यस्य चक्रभेदनम्, तदभावे पिशाचावेशभागित्वे श्रीमालाप्रामाण्यम्	२३७-२३८
१४२. श्रीगङ्गाप्रामाण्याद् वेधदीक्षायाः मन्त्रनादबिन्दुशक्तिभुजङ्गम- परात्मकषोढात्वम्	२३९
१४३. तत्रत्यग्रन्थपाठाद् अष्टारादिके मन्त्रचक्रवेधनात् मन्त्रवेधनम्	२४०
१४४. अस्य नवधान्यासयोगेन नादबिन्दुशक्तिवेधेषु श्रीमद्-	

दीक्षोत्तरोक्तं क्रमान्तरम्	२४१-२४७
१४५. श्रीभैरवागमप्रामाण्यात् फणपञ्चकभूषितत्वाऽभिधानपूर्वकं भुजङ्गवेधनिरूपणं येन चित्तक्षये परानन्दलाभः	२४८-२५२
१४६. परवेधस्य सर्वभावपरिक्षीणत्वम्	२५३
१४७. प्रकारान्तरेण मन्त्रशक्तिभुवनरूपविज्ञानपिण्डस्थाननाडि- परभेदाद् वेधस्य नवधात्वम्	२५४
१४८. तत्र मन्त्रवेधः	२५५-२५६
✓ १४९. शक्तिवेधः	२५७-२५८
१५०. भुवनवेधः	२५९-२६०
१५१. रूपवेधः	२६१-२६२
१५२. विज्ञानवेधः	२६३-२६४
१५३. पिण्डवेधः	२६५-२६६
१५४. स्थानवेधः	२६७
१५५. नाडीवेधः	२६८-२६९
१५६. परवेधः, तेन महायोगिनः, गुरोः शिवताप्रदत्वम्	२७०-२७१
१५७. श्रीमद्वीरावलिप्रामाण्यात् मन्त्राद्यात्मविभागे सिद्धस्य गुरोरेव मोक्षकत्वम्	२७२
१५८. गुरुणा स्ववक्त्रादेरासामरस्यं वेधनाद् एतन्निष्पत्तिः	२७३
१५९. एतेनोभयोरौन्मनस्ये तत्कालं दीक्षितत्वं प्राणापानसामरस्ये जीवस्य तन्मयतापत्तिः	२७४-२७५
१६०. ब्रह्मादीनामप्यत्र मोक्षकाक्षित्वम्, भोगमोक्षोभयग्रासाद् अस्याः शर्वीदीक्षात्वेन कीर्तनम्	२७६
१६१. प्राणापानात्मकलानामाघातैः बहिर्मुखताशमनाद् अस्यैव निःस्पन्दमोक्षसंज्ञित्वम्	२७७
१६२. बहिर्मुखताप्रशमनविधेरुपबृंहणं यत्र देहस्य बहीरूपताऽनु- संधानाद् दीक्षायाः शिवतादायित्वोपपत्तिः	२७८-२८१
१६३. दीक्षान्ते दीपकपाकपूर्वकं पातकप्रशमनार्थं चरुप्राशनम्	२८२
१६४. ऊनाधिकविधेः पातकरूपत्वम्	२८३
१६५. पूर्णतार्थं परस्मिन्नहनि यागविधानम्	२८४
१६६. अत्रत्यविधेः संचारपदव्यपदेशः	२८५
१६७. अत्र क्रमेण आचार्यंकरस्थस्य अलिपात्रस्य पानभूततर्पण- गुरुनिवेदनाभिधानम्	२८६
१६८. गुरुविनिवेदने क्रमनिरूपणम्, ततः वीरस्पृष्टद्रव्यस्य स्वयंपानोपदेशः	२८७-२८८
१६९. अतन्वर्जैः सह ईदृगाचरणनिषेधः	२८९-२९०
१७०. एतदनुष्ठानकालनिरूपणम्	२९१
१७१. गृह्यविधिपरिचर्चोपसंहारः	

त्रिंशमाह्निकम्

	कारिका-संख्या
१. पूर्णविमर्शसिद्धये त्रिककुलक्रमोपयोगिमन्त्रनिरूपणप्रतिज्ञा	१
२. मन्त्राणां विमर्शस्वभावत्वं करणत्वेऽपि चित्स्वातन्त्र्य- तादात्म्यात् कर्तृतामयत्वञ्च	२-३
३. आधारशक्तितः शूलशृङ्गपर्यन्तं पृथगासनपूजने ह्रीं-आदीनां जूं-अन्तानां मन्त्राणां क्रमेण, संक्षेपपूजने तु ह्रीं-जूयोः बीजत्वेन च निरूपणम्	४-१०
४. रतिशेखरमन्त्रस्य ऊकारबिन्दादियुक्तनवात्मत्वनिरूपणम्	११
५. श्रीमत्त्रैशिरसप्रामाण्याद् बिन्दादिव्याप्तीनां क्षेपादिभिः व्यपदेशान्तरैरभिधानं मूर्तिवत्त्वञ्च	१२-१३
६. मूर्तिवन् नमस्कारस्यापि व्याप्तित्वाभिधाने भैरवसद्भाव- मन्त्रस्य निरूपणम्	१४-१६
७. प्रागुक्तमातृकामालिनीमन्त्रयोः स्मरणम्	१७
८. गणेशादिमन्त्रः	१८-१९
९. अधोर्यादित्रितयमन्त्रः	२०-२१
१०. तत्र शक्तिद्वयमन्त्रस्य वमनिपिबनिरूपत्वम्	२२
११. श्रीत्रिकशासनानुसारम् अस्य परापरदेव्याः विद्यात्वम् अधोर्यादौ सप्तके पिबन्त्याः परिशिष्टत्वम्	२३-२४
१२. सिद्धयोगीश्वरीमतप्रामाण्याद् देवताचक्रविन्यासस्य प्रत्येकवर्ण- गामित्वे बहुत्वादनभिधानम्	२५
१३. अपरायाः मन्त्रः	२६
१४. त्रिशिरःशास्त्रप्रामाण्यात् परामन्त्रस्य औकारयुक्तयोः स-हयोः व्याप्तिः तस्य रचनावैविध्याद् बहुविधत्वम्	२७
१५. तत्र जीवप्राणाकारयोः स-हयोः आधाराधेयभावविपर्यय- प्रदर्शनम्	२८
१६. तत्रैव अभिप्रायानन्तरं विशेषणप्रदर्शनम्	२९-३१
१७. एकाक्षरस्य युग्मयागे पराहृदयत्वम्	३२-३३
१८. अन्येषां तु एकवीरक्रमेण एकाक्षरस्य रहस्यमयत्वं कुलक्रमविधानेन तदनुष्ठेयत्वम्	३४-३५
१९. विद्याङ्गहृदयमन्त्रः	३६-३७
२०. मालिनीमतप्रामाण्याद् एकादशाक्षरस्य ब्रह्मशिरस्त्वं शिखारूपत्वञ्च	३८-४२
२१. नमस्कारजातीयस्य नम आदिषट्कस्य जपादिकर्मषट्के क्रमेण विनियोगः	४३-४५
२२. मातृसद्भावस्य कालकर्षिण्याख्यस्य वा मन्त्रस्य निरूपणम्	४६-४८

२३. मातृसद्भावस्य भैरवसद्भावस्य वा उत्तमसिद्ध्यर्थं जप-
विधानम् ४९
२४. रुद्रशक्तिसमावेशादस्य पराशक्तित्वं निखिलसिद्धिप्रदत्वं च ५०-५१
२५. मातृसद्भावस्य कालसङ्कर्षिण्याः वा नवार्णत्वम् ५२-५४
२६. श्रीडामरमहायागप्रामाण्यादस्याः परात्परतरात्वम् ५५
२७. मालिनीमतप्रामाण्यादस्याः क्षुरिकापदेन अभिधानम् ५६
२८. अत्र मृत्युजिति तद्धानस्य दीर्घजिजीविषौ तदुच्चारणस्य
निषेधः ५७
२९. तन्त्रसद्भावशासनप्रामाण्याद् अस्याः क्षुरिकारूपत्वात्
छेदकत्वम्, परे योजकत्वम्, जान्वादिपरचक्रान्तं चक्राच्चक्र-
कुंचनात् सद्योनिर्वाणप्रदत्वञ्च ५८-६१
३०. अथ श्रीभूतिराजोपदिष्टायाः सद्यःप्रत्ययदायिब्रह्मविद्यायाः
निरूपणोपक्रमः ६२
३१. प्रत्यासन्ने मरणे जीवस्य निरञ्जनत्वप्राप्तिः ६३
३२. एनया ज्ञानिनः मृत्युव्यथाहरणम्, महामूढस्य
स्वयंप्रबोधकारित्वम् ६४-६५
३३. ब्रह्मविद्यायां चतुर्दशपदात्मकं प्रथममार्यावाक्यम् ६६-६७
३४. चतुर्दशपदात्मकं द्वितीयमार्यावाक्यम् ६८-६९
३५. पञ्चदशपदात्मकं तृतीयमार्यावाक्यम् ७०
३६. एकादशपदात्मकं चतुर्थमार्यावाक्यम् ७१-७२
३७. सप्तपदात्मकं पञ्चममार्यावाक्यम् ७३-७४
३८. चतुर्दशपदात्मकं षष्ठमार्यावाक्यम् ७५
३९. चतुर्दशपदात्मकं सप्तममार्यावाक्यं तस्य निःश्वासशासने
क्रमभेदः ७६-७७
४०. नवपदात्मकम् अष्टममार्यावाक्यम् ७८-७९
४१. चतुर्दशपदात्मकं नवममार्यावाक्यम् ८०
४२. निःश्वासमुकुटोत्तरादिषु उपर्युक्ताग्नीषोमादेः पदविभागादत्र
पञ्चदशपदात्मकत्वम् ८१
४३. षट्पदात्मकं दशममार्यावाक्यार्धम्, श्रीमुकुटोत्तरप्रामाण्यात्
तस्य द्विगुणत्वम् ८२-८३
४४. त्रयोदशपदात्मकम् एकादशमार्यावाक्यम् ८४
४५. षट्पदात्मकं द्वादशमार्यावाक्यार्धम् ८५
४६. सप्तपदात्मकं त्रयोदशमार्यावाक्यार्धम् ८६
४७. सप्तपदात्मकं चतुर्दशमार्यावाक्यार्धम् ८७
४८. अष्टपदात्मकं पञ्चदशमार्यावाक्यार्धम् ८८
४९. ब्रह्मविद्यायाः पञ्चदशवाक्याभिधेयत्वम्, निष्कलायां ब्रह्म-
विद्यायास्तु पञ्चाक्षरवाक्याभिधेयत्वम् ८९

५०.	तारादिपञ्चाक्षरनिरूपणपुरस्सरं निष्कलब्रह्मविद्यायाः निरूपणं यया ब्रह्महन्तुरपि विशोधनम्, यत्र तुलाशुद्धेः सद्यः- प्रत्ययकारकत्वम्, भैरवहृदयस्य सर्वसंहारकत्वम्	१०-१५
५१.	भैरवहृदयात् शाकिनीनां वशीकरणं ततः तासां विसर्जनम्, ततः प्रियमेलापनाख्यसंपुटजापविधानम्	१६-१८
५२.	तंत्रसद्भावे शंभुनाथोपदर्शितं तुलामेलकयोगत्वम्	१९
५३.	सन्तत्यागमानुसारेण वित्ताभावेऽपि प्रपन्नानां दीक्षाविधि- निरूपणोपक्रमः	१००-१०१
५४.	तत्र कन्दहृदयकण्ठमूर्धातलभेदात् पूज्यानामाकलनम्, मूर्धतले विद्यात्रयभावनम्	१०२-१०४
५५.	एतदीक्षायाः मुमुक्षुवैकविषयत्वम्	१०५
५६.	एनया दीक्षितस्य देहान्ते परधामगामित्वम्	१०६
५७.	एतद्विद्यात्रयनिरूपणम्	१०७
५८.	तत्र पञ्चाष्टरन्ध्रत्र्यष्टाङ्गक्रमेण पदपञ्चकविशदने परब्रह्म- विद्यादीक्षाविद्यापारमेश्वरीविद्यानां क्रमेण पञ्चाशदे- कोनपञ्चाशत्सार्धपञ्चाशद्वर्णता	१०८-११९
५९.	एतद्विद्यात्रयप्रतिपादनस्य श्रीभूतिराजोपज्ञत्वम्	१२०
६०.	मन्त्राणां बहुविधवीर्यस्य पूर्वोक्तत्वादिह तत्पुनरभिधाने नैष्कल्यापत्तिः	१२१-१२२
६१.	मन्त्रविद्यादिस्वरूपवर्णनोपसंहारः	१२३

एकत्रिंशमाह्निकम्

कारिका-संख्या

१.	संक्षेपेण मण्डलस्वरूपनिरूपणप्रतिज्ञा	१
२.	तत्र सूत्रस्य क्रमेण अर्धार्धमानानामवलम्बनेन रचितेषु दिशां प्रतिकोणगेषु मत्स्येषु वेदात्मचतुस्सूत्रदानात् चतुरस्रसिद्धिः	२-६
३.	अत्र सिद्धातन्त्रप्रामाण्यात् मण्डलानां शतत्वे मध्य-त्रि-नवशूलात्मकस्य मण्डलत्रयस्य मध्यस्थताभिधानम्, तद्यो-निमण्डलयोरभिधाने च सद्भावक्रमोपजीव्यत्वम्	७-९
४.	त्रिशूलवर्तनोपयोगिनः सर्वक्षेत्रस्य षोडशभिर्भागैः विभाजनम्	१०
५.	तत्र पार्श्वशृङ्गैकवर्तनानिरूपणम्	११-१७
६.	अस्यैव द्वितीये पार्श्वशृङ्गेऽतिदेशः	१८
७.	मध्यशृङ्गवर्तनानिरूपणम्	१९-२१
८.	एवं पूर्वक्षेत्रे वर्तनाभिधानानन्तरं पश्चात्तनेऽपि मध्यशृङ्ग-वर्जनपूर्वकं पूर्वोदितविधिना वर्तनाया अभिधानम्	२२-२३
९.	दक्षिणोत्तरपार्श्वयोः शृङ्गवर्तनानिरूपणम्	२४-२५

१०. त्रिशूलत्रयोधोवर्तिनाम् एकद्वयादिक्रमेण द्वादशारादिपद्मचक्रादीनां समासव्यासभेदात् पद्मानां चक्राणां च सप्तकस्य वर्तनाप्रकारनिरूपणम् २६-२७
११. तदनन्तरं त्रिशूलदिवर्तनार्थं परिगृहीतक्षेत्रार्धमानेन अधिकक्षेत्रोपक्षेपः २९
१२. तत्र तरङ्गाख्यकुण्डलिन्या अवस्थानपूर्वकं दण्डवर्तनानिरूपणम् ३०-३१
१३. ततो दण्डद्वारवर्तनानिरूपणम् ३२
१४. शृङ्गवर्तनायाः द्वादशधात्वम् अन्तर्बहिर्मुखत्वेन तस्या अपि द्वैविध्यम् ३३-३५
१५. भेदानामपि प्रभेदनात् मण्डलभेदानाम् आनन्त्यम् ३६-३८
१६. ततः चन्द्रसमारक्ताकालीसंज्ञस्य परापरापराऽपरेति देवीत्रयस्ययोगेन रजोदाननिरूपणम् ३९-४०
१७. एतन्मण्डलदर्शनाद् देवीनर्तनं मातृभिर्दीक्षणाञ्च इत्येवं मण्डलमाहात्म्यनिरूपणोपक्रमः ४१
१८. त्रिशूलभेदानां सार्धशतद्वयोत्तरषट्सहस्रत्वम् ४२
१९. अत्र प्राणस्थपरादेव्याः तत्त्वानां तद्देवीनाञ्चावस्थानम् ४३-४४
२०. शूलत्रयस्थेच्छादीनां भोगमोक्षप्रसाधकत्वम् ४५
२१. भूतिमुक्तिलाभार्थं मण्डलमहायागपूजनोपदेशः ४६-४७
२२. मण्डलपूजनाद् भूतादिपलायनम्, शिवप्रसादः, मन्दशक्ति-पातस्य त्रिकज्ञानोदयाद् देहान्ते भैरवताऽधिगमश्च ४८-४९
२३. मण्डलव्याप्त्यादिविदः त्रिकशास्त्रे गुरुत्वं तस्य पादरजो-धारणविधानम् ५०-५१
२४. त्रिशूलत्रये सृष्ट्यादित्रयस्य मध्ये च तुर्यस्य पूजनविधानम् ५२
२५. गुप्तदण्डस्य चतुस्त्रिशूलस्य यागे एतदतिदेशेन क्रमचतुष्टय-पूजनोपदेशः ५३
२६. अत्रार्थे षडर्धहृदयसिद्धयोगीश्वरीमतयोः अभिधानसूचनाभ्यां प्रामाण्यम् ५४
२७. षडर्धहृदयपाठात् शूलस्य अष्टधा त्रिधा वा प्रकर्तव्यतायाः खेचरीपुरस्य च निर्देशनम् ५५-५७
२८. अत्रार्थे श्रीसिद्धातन्त्रप्रामाण्यम् ५८-५९
२९. श्रीपूर्वादिशास्त्रान्तरैरुक्तस्य शूलाब्जविन्यासस्य स्पष्टाभिधानोपक्रमः ६०-६१
३०. प्रथमं श्रीपूर्वशास्त्रोक्तशूलविन्यासनिरूपणं तत्र चतुर्हस्तेन अस्य त्र्यंगुलैः द्वात्रिंशद्वा विभाजनात् शूलसिद्धिः ६२-६३
३१. दक्षिणोत्तरपार्श्वयोश्चतुर्थेन जीवसूत्रेण पूर्वस्यां दिशि अन्तर्मुखं भ्रमद्वयानुष्ठानेन भागमानभागार्धमानं खण्डचन्द्रयोर्द्वयं द्वयम् इति पार्श्ववर्तनाऽभिधानम् ६४-६६

३२. ततः ब्रह्मसूत्रस्याग्रे लग्नस्य सूत्रद्वयस्य विधानात् मध्यशृङ्ग-
वर्तनानिरूपणम् ६७-६८
३३. तदग्रमण्डलगतपार्श्वयोः तृतीयाज्जीवात् पूर्वोक्तगत्या
षष्ठभागान्तं सूत्रस्य नयनात् पार्श्वशृङ्गवर्तनम् ६९-७०
३४. अपरस्मिन्नपि क्षेत्रार्धे मध्यसूत्राणां प्रतिपार्श्व भागचतुष्टयग्रहेण
दण्डवर्तनानिरूपणम् ७१-७३
३५. दण्डक्षेत्रगतभागचतुष्टयस्थितस्य पद्मस्य वर्तनाऽभिधाने
तृतीयवृत्ते षोडशदलाधोत्पादननिरूपणम् ७४-७६
३६. तत्र एकैकदलस्थकेसरस्थानीयसूत्रतयाश्रयणेन पत्राग्रत्वसिद्धिः ७७-७८
३७. अत्रैव सितरक्तपीतकृष्णैः चतुर्भिः केसरजालकैः शृङ्गत्वं
सितरक्तपीतैस्त्रिभिः मण्डलत्वमिति रजोनियमाभिधानम् ७९-८२
३८. एतच्छेषभूतस्य द्वारस्य वैचित्र्यप्रदर्शनम् ८३-८४
३९. ततः श्रीदेव्यायामलोक्तशूलविन्यासोपन्यासः तत्र द्वादशभागमाने
क्षेत्रे मध्यस्थब्रह्मपदैकपार्श्वेन यथायथमूर्ध्वं भ्रमणात्
खण्डचक्रयुग्मत्रयवर्तनम् ८५-८७
४०. ततः चतुर्थेन शृङ्गारकेणापि खण्डचक्रयुग्मयोजनम् इति
पार्श्ववर्तनाविधिनिरूपणम् ८८
४१. प्रागुक्तविधिना सूत्रं विधाय क्रमेण वैपुल्याद् अंशांशहासेन
योजनात् मध्यवर्तनानिरूपणम् ८९-९०
४२. उभयोः पार्श्वयोः अश्वत्थपत्राकारतया भ्रमोदयाद् दण्डस्य
अधोवर्तनम् आमलकसारत्वञ्च ९१
४३. षोडशसूत्रविभक्तक्षेत्रे द्वादशांगुललोपनेनैव दण्डोपरि आरोपर्यपि
च मध्यभागे पद्मलेखनविधानम् ९२
४४. द्वादशांगुललोपनेनैव दक्षिणोत्तरकटिस्थपद्मलेखनविधानं तत्र
शूलमध्ये ईशस्य ऊर्ध्वादिषु परादिदेवतात्रयपूजनविधानम् ९३-९६
४५. कालसङ्कर्षिण्याः परातीतत्वं सर्वत्र व्याप्तिश्च ९७
४६. परादिदेवीनां शान्त्यादिकलासु व्याप्तिप्रदर्शनम् ९८
४७. भैरवस्य स्थौल्ये सदाशिवात्मकत्वं शान्त्यादेशं तच्छक्ति-
चतुष्टयरूपत्वं डामराख्ययागत्वञ्च ९९
४८. त्रैशिरसोक्तशूलाब्जविन्यासविधिनिरूपणम् १००-१०४
४९. दण्डत्रिशूलयोः भागत्रयस्य अष्टांगुलप्रमाणत्वमिति
त्रिशूलवर्तनोपयोगिक्षेत्रनिरूपणोपक्रमः १०५
५०. एतस्य भागत्रयस्य अग्रमध्यमूलात्मकशूलावयवाश्रयतया
विभागनिरूपणे पार्श्वशृङ्गद्वयवर्तनाऽभिधानम् १०६-११०
५१. ततोऽर्धेन्दुद्वयकोटी यावद् दैर्घ्यादष्टादशांगुलं मध्यशृङ्ग-
वर्तनाविधानम् १११-११२
५२. अत्रैव वैपुल्यनिरूपणे चतुर्भ्योऽंगुलेभ्यो यथायथं निम्न-

मध्यभागपूर्वापराणां परिकल्पनविधानम्	११३
५३. अरोपरि पद्मत्रयवर्त्तनानिरूपणम्	११४-१२२
५४. अस्या व्याप्तौ पुरा प्रोक्तस्य अनुसरणोपदेशः	१२३
५५. अनाहतपदव्याप्तौ अरात्रयस्य प्रवेशनिर्गमप्रमाकारत्वं कुण्डलिनोप्रबोधव्याप्तौ इच्छादीनाम् अगारूपत्वम्	१२४-१२५
५६. जन्माधाराद् द्वादशान्तम् उदये शक्तित्रयप्रवेशविधिनिरूपणम्	१२६-१२८
५७. तत्र पूजनात् सर्वसिद्धयुदयः, समस्ताध्वमन्त्रचक्रव्याप्त्या षट्त्रिंशत्तत्त्वरूपत्रिशूलपरिभावनोपदेशः	१२९-१३०
५८. मन्त्राणां मण्डले विषुवत्स्थतया प्राणसाम्येन विन्यासात् सर्वेश्वरपदभागित्वम्	१३१
५९. ततः स्वस्तिकमण्डलनिरूपणम्, तत्र चतुर्दिक्षु त्रिंशत्- त्रिंशत्सूत्रस्थापनेन दिग्भागानां प्रत्येकश एकोनत्रिंशत्त्वम्, समस्ततया एकचत्वारिंशदुत्तराष्टशतत्वम्	१३२-१३३
६०. पद्मेन्दुमण्डलपीठवीथीद्वाराणां यथास्वं पञ्चद्विषडऽष्टाऽष्ट- परिमाणत्वात् स्वस्तिकस्य एकोनत्रिंशद्भागत्वं सर्वकामप्रदत्वञ्च	१३४-१३५
६१. तत्र चतुर्दिक्षु द्वारकोणेषु च वह्न्यादिभागानां क्रमेण लोपन- विधानात् प्रथमं द्वारवर्त्तनानिरूपणम्	१३६-१३७
६२. द्वारलग्नब्रह्मवंशस्य वामदक्षिणपार्श्वयोः एकैकभागपरिहारेण भागानां लोपनात् पुरीसंज्ञवीथीवर्त्तनाभिधानम्	१३८-१३९
६३. पूर्ववद् भागलोपनाच्चतुर्दिक्षु स्वस्तिकासुमेवोः अवस्थानस्य द्वासप्तत्यधिकशतद्वयात्मनि नेत्रद्वयात्मके वीथीक्षेत्रे लोपनया स्वस्तिकापुर्याख्यवीथीवर्त्तनायाश्च अभिधानम्	१४०-१४२
६४. ब्रह्मवंशमध्यात् कर्णिकादेशादारभ्य पीठसंलग्नचन्द्रमण्डल- पर्यन्तं भागानां लोपनेन पद्मवर्त्तनाभिधानम्	१४३-१४४
६५. दिक्षु पीठकोणेषु च उद्दिष्टभागानां लोपनविधानात् स्वस्तिकसिद्ध्या पीठवर्त्तनाभिधानम्	१४५-१४६
६६. अत्रैव रजःपातनिरूपणं तत्र पीठगतस्वस्तिकायाः चतुर्वर्णत्वं वीथीगतायाश्च विद्रुमसङ्काशत्वम्	१४७-१४९
६७. तत्रैव वज्रादिशूलान्तास्त्राणां तदुपरि पद्मचक्राणां स्वरूपनिरूपणम्	१५०-१५३
६८. अरामध्यस्य देवमंदिरत्वं सर्वकामफलप्रदत्वञ्च	१५४
६९. श्रीसिद्धातन्त्रोक्तशूलवज्रविधिनिरूपणोपक्रमे त्रिहस्तक्षेत्रस्य त्रिधाविभजनात् हास्तिकनवभागात्मकत्वं तत्र मध्ये त्रिशूलविधानम्	१५५
७०. मध्यभागस्य त्रिधा विभागे नवभागस्य अर्धहस्तपर्यन्तनयनेन शृङ्गत्रयसिद्धिः तदधः हास्तिकपद्माभिधानम्	१५६-१६०
७१. दैर्घ्यवैपुल्यनिरूपणाभ्यां दण्डवर्त्तनाप्रकाराभिधानम्	१६१-१६२

७२. शूलाधो मध्यपद्मप्रतिष्ठापनोपदेशः
७३. मण्डलविधिनिरूपणोपसंहारः

१६३

द्वात्रिंशमाह्निकम्

कारिका-संख्या

१. गुर्वागमोक्तमुद्राविधिनिरूपणप्रतिज्ञा	१
२. बिम्बोदितत्वाद् बिम्बोपायत्वाच्च मुद्रायाः प्रतिबिम्बरूपत्वे श्रीमद्देव्यायामलप्रामाण्यम्	२
३. देहद्वारेण स्वरूपार्पणस्य मुद्राशब्दे यौगिकार्थत्वम्	३
४. तत्र निष्कलसकलभेदेन खेचरीमुद्रायाः प्रधानत्वं त्रिशूलिन्यादिनवभेदानां तदङ्गत्वम्	४-५
५. मालिनीमतोक्तानां तदङ्गभूतपद्मादिमुद्राणां बहुत्वाद् अमुख्यत्वाच्चात्र अनभिधानम्	६
६. देवीसान्निध्यकारित्वात् खेचर्याः प्राधान्यम्	७
७. पद्मादीनां काम्यकर्मविषयकत्वात् मोक्षेऽनुपयोगित्वाद् अत्रानभिधानम्	८
८. मुद्रायाः कायकरवाक्चित्तभेदतः चतुर्विधत्वं तत्र पूर्णरूपेण खेचर्या एव निरूपणोपक्रमः	९
९. तत्र श्रीपूर्वशास्त्रप्रामाण्याद् योगिनः बिन्दुनादब्रह्मरन्ध्रलक्षणे खत्रये मनो निरुध्य शक्तिव्यापिनीसमनात्मखत्रयावष्टम्भेन खेचरीत्वम्	१०-११
१०. श्रीयोगसंचारप्रामाण्यात् नाद-बिन्दु-शक्त्यात्मखत्रययोगिनि चित्ते शक्त्यात्मकखत्रयभेदनाद् योगिनः परशिवगामित्वम्	१२
११. एतदनुवोधेन त्रिशूलप्रयोगाद् देहाद्यहन्तापहस्तनेन परबोधाकाश-चारित्वमिति त्रिशूलिन्या अपि स्वरूपनिरूपणम्	१३-१५
१२. मध्यमप्राणे प्राणापानयोः दण्डाकारतया समरसनात् त्रिशूलत्वबोधेन व्योमोत्पत्तनम्	१६-१७
१३. खेचरीमुद्राबन्धाविष्टस्य योगिनः तत्रैव एकदण्डत्रिशूलस्यापि समरसीकरणात् खेचरीचक्रसञ्जुष्टभैरवध्यानेन सद्य एव मेदिनीत्यागः	१८-१९
१४. अनया योगिनः निरंशत्वम् आचारोत्तीर्णत्वं शङ्कोत्तीर्णत्वं नाहमिति भावनया सर्वदेवतामयात्मबोधसिद्धिश्च	२०-२३
१५. शिवस्य सर्वमयत्वे शङ्कानवकाशाच्छङ्किनः सिद्धिवन्ध्यत्वम्	२४-२५
१६. करङ्किणीमुद्राबन्धनविधिनिरूपणम्, तत्र श्रीयोगसंचारप्रामाण्यात् स्वपरदेहयोः परस्परं गमाऽऽगमाभ्यां खचारित्वरूप-त्रैलोक्यसिद्धिनिरूपणम्	२६-३१

१७. श्रीवीरावल्युक्तखेचरीमुद्राविधिनिरूपणे कुलकुण्डलिकाया ऊर्ध्वाधः प्राणसञ्चारमनादृत्य प्राणापानाभ्यां वज्रलिङ्ग-
मूलाद्याख्यतत्तदाधारादिभेदेन मध्यधामाक्रमणम् ३२-३८
१८. मध्यधाम्नः परसंविद्विकासधायिस्थानत्वज्ञानेन अस्य
सृष्टिसंहारकारित्वसिद्धिः ३९
१९. व्युत्क्रमे योन्याधारतया प्राथितायाः खेचर्याः शूलमूलेतिपद-
व्यपदेश्यत्वं अत्र अवर्णे बाह्यामर्शानां लयगामित्वम् ४०-४१
२०. श्रीमद्वीरावलिप्रोक्ते खेचरीप्रबोधविधौ खेचरीमुद्राविष्टज्ञानिनाम्
अन्तःबहिरुन्मेषनिमेषाभ्याम् आजवज्जवीभावेन सृष्टिसंहार-
कारित्वोदयः ४२-४६
२१. श्रीकामिकोक्तखेचरीस्वरूपनिरूपणं तत्र अनच्चकलात्मना
वक्त्रेण प्राणापानमध्यधाम्नि प्रमातृत्वैकसाक्षात्कारेण
खचारित्वोदयः ४७-४८
२२. कुलगह्वरे मोचनद्रावणाभ्यां शक्तीनां मुद्रात्वम्, आसां खेचर्याः
मुख्यत्वम्, वाचिकीकायिकीत्वेन अस्याः द्वैविध्यम् ४९-५०
२३. भवाऽभवस्थानयोः संचारादस्याः मानसीत्वम् ५१
२४. मातृव्यूहे खेचर्याः पद्माष्टमुद्रापरिवारत्वम् ५२
२५. क्षकाराकृतिशरीराया अस्याः भैरवमहामुद्रारूपत्वम् ५३
२६. सङ्कोचाव्योमाहृदयाशान्ताशक्तिमुद्रापञ्चकुण्डलिनीसंहारमुद्रा-
वीरभैरवेतिभेदैरस्याः अष्टधात्वे श्रीभर्गाष्टकशिखाकुलप्रामाण्यम् ५४-६२
२७. एवं भेदेन अभेदेन वा स्थितया खेचर्या आविष्टस्य
पराबीजत्वप्राप्तिः ६३
२८. सृष्टिबीजखेचर्योश्च सकलमन्त्रमुद्रानुप्राणकत्वम् ६४
२९. अतः खेचर्याविश एव सर्वमुद्राणां तत्त्वम् ६५
३०. मुद्राबन्धोपयोगार्थं कालभेदनिरूपणम् ६६
३१. मुद्राबन्धात् क्रमेण बोधावेशादिचक्रोदयदीप्त्यन्तफलानामुदयः ६७
३२. सुगूढमुद्राविध्युपसंहारः

त्रयस्त्रिंशमाह्निकम्

१. चक्राणाम् एकीकारनिगदनप्रतिज्ञा
२. चक्रभेदानाम् एकीकारदिङ्निर्णयः
३. श्रीसिद्धावीरप्रामाण्यान् षडरे विश्वादिदेवीनां निरूपणम्
४. चतुर्विंशत्यरे अधोर्दृष्टकमातृकाचतुष्टयमाहेश्यादिद्वादशक-
सम्मेलनया देवीनिरूपणम्
५. षोडशारे षोडशांकण्टशक्तीनां सिद्ध्यादीनाम् उल्लेखः

कारिका-संख्या

१

२

३-५

६-७

६.	षडरे बल्यादीनाम्, द्वादशारे दक्षादीनां शक्तिमतां परिगणनम्	८-९
७.	षोडशारे श्रीकण्ठादीनां शक्तिमत्तया श्रीयोगाच्छक्तितया अवस्थानम्	१०-१२
८.	चतुर्विंशत्यरे संवर्तादिशर्मान्तशक्तिमताम् अवस्थानम्	१३-१४
९.	चतुस्त्रिंशदरे जयादिकोपान्तानां शक्तिमत्तया स्त्रीलिङ्गे पाठात् शक्तितया अवस्थानम्	१५-१६
१०.	चक्रभेदानुरोधेन मन्त्रविभागाभिधानम्	१७-१८
११.	उक्तक्रमानुरोधेन चक्रान्तरकल्पनाविधानम्	१९
१२.	एकस्यैव चित्रकाशस्य विभागात् शक्तिमतः शब्दराशित्वं मालिन्याश्च शक्तित्वम्	२०-२१
१३.	शक्तिशक्तिमतोः वस्तुतः त्रिकत्वेऽपि अन्तःपरामर्शभेदात् चक्राराणां षट्काष्टकद्वादशकषोडशकाऽसंख्यत्वम्	२२-२४
१४.	एवमंशांशिकापरामर्शात् स्वरव्यञ्जनानां पञ्चाशत्त्वम्, अर्धमात्रोदयाद् एकाशीतित्वम्	२५-२६
१५.	स्वरस्यार्धमात्रासहत्वे पाणिनिप्रामाण्यम्	२७
१६.	चक्राणां संविदभिन्नत्वं स्वाम्यावरणभेदेन तस्य बहुधात्वम्	२८-२९
१७.	स्वामिभेदनिरूपणे सृष्ट्यादीनां परापरादिरूपत्वं तुर्यायाश्च मातृसद्भावत्वं विश्रान्तिपदव्यपदेश्यत्वञ्च	३०
१८.	तुर्यस्य वक्त्रस्थप्रकाशत्वम्, तत्रैव विश्रमणविधानम्	३१
१९.	अत्र विश्रान्त्या स्वात्मतन्मयीभूतविश्वस्य भानम्, गुरुदितैकीकारोपसंहारश्च	३२

चतुस्त्रिंशमाह्निकम्

कारिका-संख्या

१.	क्रमगतस्वस्वरूपप्रवेशनिरूपणप्रतिज्ञा	
२.	आणवशाक्त-शाम्भवोपायानां तारतम्यक्रमात् स्वरूपस्फुटनम्	१-२
३.	एवं सति अनुपायक्रमेण नित्यमस्य अन्तःकृतविश्वस्वात्मावेशः	३
४.	स्वस्वरूपप्रवेशोपसंहारः	

पञ्चत्रिंशमाह्निकम्

कारिका-संख्या

१.	समस्तशास्त्रमेलननिरूपणप्रतिज्ञा सर्वव्यवहारनिबन्धनभूत-प्रसिद्धेरागमत्वञ्च	१
२.	अन्वयव्यतिरेकोपजीवित्वादनुमानस्य प्रसिद्धिनिबन्धनत्वम्	२

३.	प्रत्यक्षस्यापि प्रसिद्धिनिबन्धनत्वम्	३
४.	अहर्जातबालप्रवृत्तेरपि स्वावमर्शात्मकप्रसिद्धिनिबन्धनत्वम्	४
५.	अत्र अर्थविशेषगतस्य प्राग्वासनारूपविमर्शपरिकल्पितस्य चेतःप्रसादस्यापि अन्वयव्यतिरेकभागित्वम्	५-७
६.	चेतःप्रसादस्य प्राग्वासनानुरोधित्वम्	८
७.	प्राग्वासना एव पौर्वकालिकी प्रसिद्धिः	९
८.	सर्वत्र व्यवहारे प्रसिद्धेरेव प्रामाण्यम्	१०
९.	पूर्वपूर्वप्रसिद्ध्युपजीवनमार्गणात् प्रसिद्धेः सर्वज्ञपूर्वकत्वं नासर्वज्ञपूर्वकत्वम्	११-१२
१०.	बहुसर्वज्ञपूर्वत्वे मानाऽभावाद् एकस्य सर्वज्ञपरमेश्वरस्यैव लोकव्यवहारनिबन्धनत्वम्	१३-१४
११.	परम्पराशास्त्राश्रयभेदेन पारमेश्वरप्रसिद्धेर्द्वैविध्यम्	१५
१२.	शैवागमपरिग्रहे सर्वव्यवहारनिबन्धनत्वस्य नैमित्त्यम्	१६
१३.	आगमान्तराणाम् अपूर्णत्वात् प्रतिनियतफलोपजीवित्वम्	१७
१४.	विवेकिनोऽपि व्यवहारस्य प्रसिद्धिमात्रनिबन्धनत्वे निमित्तान्तरस्य अन्याय्यत्वम्	१८
१५.	प्रसिद्धेश्च अविगीतस्वावमर्शात्मकप्रतीतिरूपत्वम्	१९
१६.	तस्याश्च प्रमातृस्वभावत्वं प्रमातुः शिवरूपत्वात् सर्ववित्वम्	२०
१७.	आशिवतासादनं स्वात्मानुसारिणीषु परिमितासु प्रसिद्धिषु अस्य शङ्कानवकाशः	२१
१८.	भाविशिवत्वानुरोधात् शैवीप्रसिद्धिपरिग्रहोपपत्तिः	२२
१९.	शैवीं प्रसिद्धिं प्रति बहुमाने विभोः प्रवृत्तौ निवृत्तौ च आगमैककर्तृत्वस्य हेतुत्वम्	२३
२०.	धर्मादेश्तुर्वर्गस्य प्रतिशास्त्रं वैचित्र्ये शाम्भवागमोपायत्वम्	२४
२१.	शंभुकर्तृत्वेऽप्यस्य विषयभेदाद् भिन्नफलप्रदायित्वाद् विचित्रोपायोपदेशे विरोधपरिहारः	२५
२२.	सर्वस्यैव लौकिकसांख्यादिशास्त्रस्य सद्योजातादिभेदतः शम्भुवक्त्रसमुद्भूतत्वे श्रीस्वच्छन्दादिप्रामाण्यम्	२६-२७
२३.	आश्रमभेदात् संस्कारभेद इति वेदोक्तवर्त्मनैव अत्र लिङ्गोद्- धारादिसंस्कारान्तरोपपत्तिः	२८
२४.	पूर्वाश्रमे उत्तराश्रमफलाऽप्राप्तिवत् शिवोदितत्वेऽपि पाञ्चरात्रादीनां न शिवतोदयफलत्वम्	२९
२५.	शैवागमस्यैव सर्वशास्त्रविश्रान्तिपदत्वम्	३०
२६.	एवंभूतागमोपेयस्य त्रिकुलपदद्वयव्यपदेश्यत्वम्	३१
२७.	त्रिकस्य सर्वशास्त्रानुप्राणकत्वम्	३२
२८.	श्रीमत्कालीकुलप्रामाण्याद् दशाष्टादशतन्त्राणां सारभूतस्य कुलस्य सर्वशास्त्रान्तःप्रतिष्ठानम्	३३-३४

२९.	एवं तादृक्प्रसिद्धिरूपशिवागमस्य एकत्वेऽपि स्वपरादिरूपाधि- कारिभेदात् वैचित्र्योपपत्तिः	३५
३०.	एवं स्वच्छन्दशासनप्रामाण्यात् शिवोद्भूतत्वात् सांख्यादीनां निन्दानिषेधः	३६
३१.	खण्डशो व्यपोद्धारात् स्वकर्तृत्वमिथ्याभिमानात् तेषां सांख्यादीनां शैवतयाऽप्रसिद्धिः	३७
३२.	अनेकागमपक्षेऽपि तेषां प्रामाण्यस्य विषयभेदाधीनत्वम्	३८
३३.	नित्यत्वाविसंवादयोः न प्रामाण्यकारणत्वम्	३९
३४.	तयोः प्रामाण्यकारणत्वाभ्युपगमेऽपि तथाभावोपदेशात् शैवस्यैव प्रामाण्यम्, अन्यथा व्याकरणे अतिप्रसङ्गस्य सर्वागमबोधकत्वप्रसक्तिः	४०
३५.	अत एव अस्मदुक्तशास्त्रनिष्ठायाः अवश्यम् अङ्गीकरणीयत्वम्	४१
३६.	फलसिद्धौ मुख्योपकारकतया शैवागमे एव महेशस्य प्रयत्न- परतोपदेशः एवविधाऽधिकारिणः दौर्लभ्यञ्च	४२-४३
३७.	श्रीशंभुनाथोपदिष्टशास्त्रमेलनोपसंहारः	४४

षट्त्रिंशमाह्निकम्

१.	श्रीसिद्धादिनिर्दिष्टस्य गुरुनिरूपितस्य च शास्त्रायातिक्रमस्य निरूपणप्रतिज्ञा	१
२.	श्रीसिद्धादिनिर्दिष्टक्रमनिरूपणं तत्र नवकोटिविस्तृतशास्त्रस्य कोट्यपकर्षतः भैरवादिगुर्वन्तनवभिः क्रमशोऽध्ययनम्	२
३.	तेषु गुरुतः कोटिमात्रस्य पादपादांशशः गुरुशिष्यक्रमाद् दक्षादेः प्रभृति रामान्तं प्राप्तस्य शास्त्रस्य एकोनविंशति- विभागत्वम्	३-६
४.	वक्ष्यमाणपादादिभेदतः प्रतिखण्डञ्चात्र अष्टखण्डत्वम्	७
५.	पादाद्यष्टखण्डानां नाम्ना निरूपणम्	८
६.	तत्र देवीत्रयस्य त्रिधा अवस्थानेऽपि नवमे पदे गणना- नर्हत्वात् नवखण्डत्वानभिधानम्	९
७.	ऋम्बकदुहितृक्रमाद् अर्धत्र्यम्बकमठिकान्तर्भावेन मठिकानां चतुष्टयत्वं संततिक्रमात् शतशाखत्वञ्च	१०
८.	गुरुनिरूपितायातिक्रमाभिधानं तत्र त्र्यम्बकादिसिद्धत्रयाणाम् अद्वयादिसम्प्रदायभेदेन आविर्भावकथनम्	११-१२
९.	त्र्यम्बकदुहितृक्रमाद् अर्धत्र्यम्बकमठिकान्तर्भावेन मठिकानां चतुष्टयत्वं संततिक्रमात् शतशाखत्वञ्च	१३-१४

१०. तन्त्रालोकस्य अध्युष्टसमस्तसंततिस्त्रोतःसारभूतरसरूपत्वम् १५
 ११. आयातिक्रमोपसंहारः उपादेयभावोपक्रमश्च

सप्तत्रिंशमाह्निकम्

	कारिका-संख्या
१. प्रसिद्ध्युपजीविन आगमस्य अवश्यग्राह्यत्वम्	१
२. लौकिकवस्तुवच्छिन्नेऽपि प्रसिद्धिनिबन्धनैव सिद्धिः	२
३. महाफलस्य शास्त्रस्य उपादेयतमत्वम्	३
४. तत्र भैरवतापत्या कर्मस्थितिसंरक्षणम्	४
५. लोकसंग्रहार्थम् आर्षे पातहेतुतया प्रोक्तानामत्र वामशासने आशुसिद्धिप्रदत्वम्	५
६. सर्वज्ञदृष्टत्वाद् अधराधरादुत्तरपर्यन्तम् अशेषोपदेशेन तस्य अनुत्तरफलप्रसवित्वम्	६-७
७. अधरशासनानाम् असर्वज्ञप्रणीतत्वं लोकरक्षणकारणात् मायात्वञ्च	८-९
८. श्रीमदानन्दादिशास्त्रसंवादाद् आर्षवाक्यस्य प्रामाण्यनिषेधः शैवागमाश्रयणविधानञ्च	१०
९. तत्र लोकरक्षणार्थं प्राक्तस्य पाशहेतोः सद्यःसिद्धिकरत्वम्	११
१०. भैरवतापत्या अत्र कर्मस्थितिप्रणाशापत्तिपरिहारः	१२
११. अज्ञत्वानुपदेष्टृत्वविपर्ययस्य शिवशासनस्य अवश्यग्राह्यतायां नैमित्त्यम्	१३
१२. श्रीकण्ठलकुलेशेत्याप्तद्वयतया शिवशासनस्य द्विप्रवाहात्मकत्वम्	१४
१३. तयोः श्रीकण्ठस्य भुक्तिप्रदत्वं पञ्चस्रोतोमयत्वञ्च	१५-१६
१४. स्रोतःपंचकस्य दशाष्टादशधात्वं भैरवागमस्य तु चतुःषष्टिविभेदित्वम्	१७
१५. श्रीमदानन्दादिप्रामाण्यादत्रैव मन्त्रविद्यामुद्रामण्डलभेदात् पीठचतुष्टयात्मकत्वम्	१८
१६. मन्त्रादेः प्रत्येकं स्वरूपनिरूपणम्	१९-२०
१७. प्रतिपीठमपि अन्योन्यसंभेदवृत्तिपीठचतुष्टयात्मकत्वम्	२१
१८. प्रत्येकस्य चतुर्धात्वेऽपि तत्तद्वस्तुप्राधान्यभेदात् पीठानां पृथगभिधानम्	२२
१९. तत्र मण्डलमुद्रामन्त्रविद्यानाम् उत्तरोत्तरमुत्कर्षः	२३
२०. सिद्धयोगीश्वरमतस्य विद्यापीठप्रधानत्वं मालिनीविजयोत्तरस्य च तस्यापि साररूपत्वम्	२४

२१.	अत्रार्थे श्रीरत्नमालाप्रामाण्यम्	२५
२२.	श्रीषडर्धशासने कौलस्य वामदक्षिणाशेषतन्त्रसारत्वम्	२६
२३.	सिद्धान्तस्य कर्मबहुलत्वम्, दक्षिणस्य रौद्रकर्मत्वम्, वामस्य सिद्धिसमाकुलत्वं विनयस्य मोक्षविद्याविहीनत्वञ्च	२७-२८
२४.	अत्र गुरुप्रकाशिते निर्विकल्पक्षणे एव मोक्षः	२९
२५.	पुनरुक्तावनादरात् स्रोतसां स्वरूपजिज्ञासया मालिनीश्लोक-वार्तिकानुशीलनविधानम्	३०-३१
२६.	जीवन्मुक्तिमहाभुक्तिदायित्वात् तन्त्रालोकस्य षडर्धसारत्वम् उपादेयत्वञ्च	३२
२७.	ग्रन्थकृतः स्वीयेतिवृत्ताभिधानोपक्रमे देशनिरूपणं तत्र अनन्तभुवनजाते ब्रह्माण्डम्, तत्र भुवलोकः, तत्रापि शिवताप्रदं सुखैकधाम कुमारिकाद्वीपम्, तत्र निःशेषशास्त्र-सदनं मध्यदेशः	३३-३७
२८.	तत्र अगस्त्यगोत्रस्य अत्रिगुप्तस्य प्रादुर्भावः	३८
२९.	राज्ञा ललितादित्येन अत्रिगुप्तस्य हिमालयस्थकश्मीरे आनयनम्	३९
३०.	कश्मीरस्य प्रतिपदं चन्द्रचूडाध्यस्तत्वं पूर्णवृत्तितुष्ट्यर्थं परमपुरत्वम्	४०
३१.	तत्र सर्वेषां शारदाप्रदत्तविभवयोगित्वम्	४१
३२.	अत्रैव शक्तिचतुष्टयोज्ज्वलमहाभैरवरूपमार्द्धीकेन देवतानां भोगापवर्गतननम्	४२-४४
३३.	काश्मीरपलाशैः देवीत्रितययजनोद्यानाविष्करणम्	४५
३४.	लोकस्य पौरनारीणां योगिनीनाञ्च वैशिष्ट्यनिरूपणम्	४६
३५.	तत्र स्वनिर्मिते प्रवरपुरे स्वप्रतिष्ठितमाहेश्वरपूजनान्ते प्रवरसेनेन धूपघण्टोत्सर्गक्षरा स्वसुचरितप्रथनम्	४७-४८
३६.	तत्र स्वरोधःप्रतिष्ठितसिद्धस्वायंभुवलङ्घनार्चनात् निखिललोक-कल्मषप्रक्षालनम्	४९-५१
३७.	नृपेण वैतस्तरोधसि अत्रिगुप्तस्य निवासकरणम्	५२
३८.	तदन्वये स्वयं भगवतो वराहगुप्तनाम्ना आविर्भावः	५३
३९.	तदात्मजस्य चुखुलकेत्यपराभिधस्य नरसिंहगुप्तस्य प्रादुर्भावः, तारुण्ये वैराग्यपरिग्रहश्च	५४-५५
४०.	अभिनवगुप्तेति प्रसिद्ध्या तदात्मजस्य प्रादुर्भावः बाल्ये मातृवियोगश्च	५६
४१.	मातृवियोगादस्य जीवन्मुक्तेः निरायासत्वम्	५७
४२.	शब्दानुशासने साहित्ये च पित्रा कृतप्रवेशस्य तस्य लोकवर्तनीमनादृत्य गुरुणां दास्याङ्गीकरणम्	५८-५९
४३.	आनन्दसंततौ वामनाथस्य, श्रीनाथीयां भूतिराजतनयस्य	

त्रैयम्बकायां लक्ष्मणगुप्तस्य, तुर्यायां शम्भुनाथस्य च गुरुत्वेन आश्रयणम्	६०-६१
४४. श्रीचन्द्रशर्मादिभास्करान्तानाम् अन्येषामपि प्रामुख्येन गुरुत्वम्	६२
४५. सेवापरितुष्टेभ्य एतेभ्यः शास्त्राधिकारलाभाद् अस्य अपात्र- प्रायेष्वपि अनुग्राहित्वोदयः	६३
४६. स्वभ्रात्रा मनोरथेन सममेव कर्णमन्द्रक्षेमोत्पलाऽभिनव- चक्रकपद्यगुप्तरामगुप्तादौ अन्तेवासिवर्गेऽस्य अनुग्राहकत्वम्	६४-६९
४७. संपूर्णतन्त्राधिगमार्थं मन्द्रेण स्वगृहेऽस्य स्थितिकरणम्	७०-७२
४८. तत्र मन्द्रस्य शिवभक्त्यैकनिष्ठायाः पितृव्यवध्वाः वत्सलिकायाः, तद्भर्तुः शौरैः वर्णनम्	७३-७५
४९. शौरैः पुत्रवध्वा कर्णपत्न्या योगेश्वरिदत्तजनन्या अम्बया स्वभ्रातुः अभिनवस्य गुरुबुद्ध्या दर्शनम्	७६-७९
५०. तस्याः भ्रातुरभिनवस्य स्वसुचरितैर्विज्ञानरसपाने तृष्णावृद्धिः	८०-८१
५१. वत्सलिकागृहे निवसतः तस्य लोकसंग्रहार्थम् अशेषशास्त्र- सारभूततन्त्रालोकोपनिबद्धत्वम्	८२-८३
५२. एतत्कृतेः सद्भिः ग्रहणानुग्रहार्थं ग्रन्थकृदाशंसनम्	८४
५३. ग्रन्थश्रवणार्थं स्वात्माकरणद्वारा लोकस्य श्रावणार्थं च तन्त्रालोकस्य शिवस्तुतिरूपत्वात् शिवाम्यर्थनम्	८५
तन्त्रालोकविवेकोद्धृतप्रमाणवाक्याद्यनुक्रमणी	पृ० ६३५
श्लोकानुक्रमणी	पृ० ७१४
पारिभाषिक शब्दावली	पृ० ७९९

